

# سراج المتعلم

پہنتوشرح د

# تعليم المتعلم

ليحکوال

الشيخ الزرنوجي

زنگنه

مكتبة دار الفکر



www

Maktaba Tul Ishaat .com



تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

## ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون		

مکتبۃ الاشاعت ڈاٹ کام

Maktaba Tul Ishaat.com

۸	وبعد فلما رأيت كثيرا من.....
	<b>فصل في ماهية العلم والفقہ وفضله،</b>
۳	قيل لمحمد بن الحسن الاتصاف كتابا في.....
۱۱	وشرف العلم لا يخفى على احد اذ هو مختص.....
۸	كما قيل لمحمد بن الحسن ابن عبد الله.....
۳۳	وكذا لك في سائر الاخلاق نحو.....
۲۵	وقد قيل ان علم ما يقع على نفسه.....
۲۴	اللهم الا اذا تعلم من النجوم.....
	<b>فصل في النية في حال التعلم،</b>
۳۱	ثم لا بد له من النية في زمان.....
۳۳	قال محمد بن الحسن لو كان الناس.....
۳۸	وينبغي لاهل العلم الا يذل نفسه.....
	<b>فصل في اختيار العلم والاستاذ والشريك والثبات عليه،</b>
۳۶	وهكذا ينبغي ان يشاور في كل امر فان.....
۳۹	واعلم بان الصبر والثبات اصل كبير في.....
۴۳	واما اختيار الشريك فينبغي ان يختار.....
	<b>فصل في تعظيم العلم واهله،</b>
۴۶	ومن توقير المعلم ان لا يمشي امامه.....
۴۷	وكان الامام الاجل شمس الانمة الحلواني.....
۴۵	ومن تعظيم العلم تعظيم الكتاب.....
۴۲	ومن تعظيم الواجب ان يهود كتابة الكتاب.....
۴۰	وكان الشيخ الامام الاجل.....
	<b>فصل في الجِد والمواظبة والهمة،</b>
۴۹	وقيل.....
۴۳	ولا بد لطالب العلم من الهمة.....
۴۸	قال الشيخ الامام ابو نصر الصغار الانصاري.....

سراج المتعلم پبنتو شرح د تعليم المتعلم

الشيخ الزر نوجي رَحْمَةُ اللهِ

مولوى دلاور او مولوى ابراهيم مدظلم

مولوى ابراهيم

مولانا سيد محمد پروان

۱۷۶

اگست ۲۰۱۵ء بمطابق ۱۴۳۶ھ

د کتاب نوم:

ليکوال:

ژباړه:

کمپوزن:

انتظام:

صفحات:

د چاپ کال:

ناشر

جديد مکتبہ رشيداني

قصر خوانی بازار محلہ جتلی پشاور 091-2580074

د کتاب تر لاسه کولو ځایونه

۱) پشاور	۲) پروان، ۷، کابل، ۷، جلال آباد، ۱۰، لوگر
۳) اکوړه خټک	۴) کندوز، ۵) قندهار، ۶) خوست
۷) کوټه	۸) غزني، ۹) بغلان

وانشدنا الشيخ الاستاذ شيخ الاسلام وكفى بلذة العلم والفقہ والفہم ..... ۳

فصل في بداية السبق وقدرة وتربيته ..... ۱۸

وكان الشيخ الامام الاستاذ شرف ولا بد لطالب العلم من المذاكرة وينبغي لطالب العلم ان يكون وقيل لابن عباس بما دركت ومن كان له مال فلا يخل وينبغي وينبغي لطالب العلم ان ..... ۱۵

فصل في التوكل ..... ۱۲

ولا بد لطالب العلم من تقليل العلائق ..... ۱۱

فصل في وقت التحصيل ..... ۱۲

فصل في الشفقة والنصيحة ..... ۱۳

قبل عليك ان تشتغل بمصالح ..... ۱۴

فصل في الاستفادة ..... ۱۵

وصي الصدر الشهيد حاتم الدين عن يحيى بن معاذ الرازي الليل ..... ۱۶

فصل في الورع في حالة التعلم ..... ۱۷

وحكى ان رجلين خرجا في طلب العلم ..... ۱۸

فصل فيما يورث الحفظ وفيما يورث النسيان ..... ۱۹

واما ما يورث النسيان فالعاصي ..... ۲۰

فصل فيما يجلب الرزق وما يمنه الرزق وما يزيد في العمر وما ينقص ..... ۲۱

وكذا الكتابة بقلم معقود والامشاط ..... ۲۲

وما يزيد في الرزق ان يقول كل ..... ۲۳

وما يزيد في العمر ترك الاذي وتوقير الشيوخ ..... ۲۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ  
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَ بَيْنَ اَدْمِیَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ عَلٰی جَمِیْعِ الْعَالَمِ وَالصَّلٰوةَ عَلٰی  
 سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجْمِ وَعَلٰی اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ بِتَابِعِهِ الْعُلُوْمَ وَالْحِكْمَ

**ترجمہ** تول صفتونه دالوہیت ہفہ ذات لره دی چہ انسان یی  
 دعلم او عمل دوجی نہ پہ تول مخلوق باندي غوره کرې دي  
 اودروددوی پہ محمد ﷺ باندي چہ د عربواو عجموسرداردي  
 اودرسول الله ﷺ پہ ال او ملگرودي سلام اودروددوی چہ  
 دعلمونواو حکمتونوسرچینی دی

**تشریح** مصنف فرمایي «الحمد لله» حمد ہفہ ستاینی اوضفت  
 تہ وایی چہ پہ بنواو اختیاری صفتونوسرہ دتعمیم لپارہ وشي  
 اوحسدیواخی پہ ژبہ باندي ادا کیری اوشکرپہ مقابلہ دنعمت کی پہ  
 ژبہ پہ اندامونوپہ افعالوسرہ اداء کیری نوددوی پہ مابین کی عموم  
 خصوص من وجه دی اوپہ قیدداختیاری سرہ ورنہ مدحہ خارجه شوه  
 خکہ مدحہ دو وصف اختیاریہ ونہ غیرپہ وصف غیراختیاری وکی ہم  
 موجودیری لکہ خلک وایی مدحت زیداعلی حسنه اوحالاتکہ حسن  
 دزیدپہ اختیارکی ندي اودحمد اومدحی پہ مابین کی ترادف نشته  
 بلکه پہ اعتبارداشتقاق سرہ پکی ډیر فرق دی البتہ پہ معناکی یی  
 پوره مناسبت دی لکہ څرنگہ چہ دنصرت اوتائیدپہ معناگانوکی  
 مناسبت دی اونرادف پکی نشته دی خکہ دنصرت مرادف  
 اعانت کومک دی اودتائید مرادف قوت دی - فتدبر  
 اوالحمد بنابر خبریت مرفوع ده اوله ورته خبردی اوپہ اصل کی  
 حمد یعنی منصوب دی خکہ دکومومصدر ونوافعال چہ  
 دشکر دوجی نہ مضمورشوی وی اومستعمل شوی نہ وی نوهفہ  
 مصدر ونہ منصوب وی خودلته یی رفعہ پہ نصب باندي ددی وجی  
 نہ غوره کرہ چہ دیکی اشارہ ده دیتہ چہ الله تہ حمد ذاتا ثابت دی  
 اوداکوم مثبت پکی ندي ثابت کرې اوحمد دائمی صفت دی اوحادث  
 اونوی صفت ندي لکہ څنگہ چہ دنصب نہ معلومیدو (الله) الله دهفہ

ذات نوم دی چه دهغه وجوب واجب اوضروری دی اودالو هیت تول  
صفتونه په هغه کی راجمه دی اوخلیل او ابن کیسان اوابوحیفه  
ﷺ وایی چه لفظ دالله غیر مشتق دی اوهمداصحیح مذهب دی  
اونور مذهبونه په اوردو کتابونو کی بیان شوی دی هلته یی وگوره  
(الذی فضل بنی آدم) خکه الله ﷻ ددوی په حق کی فرمای وی وفضلناهم  
علی کثیر من خلقنا تفضیلا: اودام په وزن دفاعل سره یوا عجمی نوم دی  
اودادمه بالفتح نه مشتق دی په معنی دتور سره دی اویادادیم  
الارض نه مشتق دی لکه رسول الله ﷺ فرمای ای ان الله قبض قبضه من  
جمیع الارض سھلها وحزنها فخلق منها آدم: نوددی وجی نه دادم علیه السلام  
داولادرنگونه مختلف دی اویادادامه نه مشتق دی امة الفت  
اومحبت ته وایی لکه خنکه چه ادریس ددرس نه مشتق دی  
اویعقوب دعقب نه مشتق دی اوابلیس دابلاس نه مشتق دی (بالعلم  
والعمل علی جمیع العالم) بعضو علماؤ ویلی دی چه عالم دهغه مخلوق  
نوم دی چه علم لری لکه ملائکی اوانسانان اویپریان اومتکلمین  
وایی چه عالم دهغه موجود مخلوق نوم دی چه په هغی باندی خالق  
معلومیری برابر خبره ده که دعلم واله مخلوق وی اوکه غیر دعلم  
واله مخلوق وی لکه خنکه چه تاپه اومهریه هغه شی دلالت کوی  
دکوم شی لپاره چه تاپه اومهر لگیدلی وی لکه خلک وایی عالم  
الملک عالم الجن وعالم الافلاک وغیره وغیره اوعالم دکل ماسوی  
الله لپاره پدی اعتبار سره نوم نه دی چه من حیث المجموع تول  
مخلوق ته عالم وایی اوبعضوته یی نه وایی بلکه هر یو جنس ته  
جداجدهم عالم وایی اومخلوق ته خکه عالم وایی چه دادالله ﷻ په  
وجود باندی نسی اوعلامی دی عالم په اصل کی علم دی الف پکی  
داشباع لپاره زیات شوی دی

وهب ابن منبه وایی چه الله ﷻ اتلس زره عالمه پیدا کری دی چه  
دنیا دهغی نه یوعالم دی (والصلوة) صلوات دالله ﷻ طرفه رحمت  
اومغفرت ته وایی اودبنده له طرفه دعاء ته وایی اودملائکوله طرفه

استغفارته وایی نوکله چه داسی وویل شی چه الله ﷻ په فلانی باندی  
صلوة وایی نومطلب به یی داوی چه الله په ده باندی رحم کوی  
اومغفرت ورته کوی اوکله چه وویل شی چه فلانی په فلانی باندی  
صلوة وایی نومراده ورنه داوی چه دعاورته کوی اوکله چه وویل شی  
چه ملائکی په فلانی صلوة وایی نومراده ورنه داوی چه مغفرت  
ورته غواړی (محمد ﷺ) باربار ستایل شوی ته وایی لکه مکرم چه  
باربار اکرام گول شوی ته وایی نونبی ﷺ هم په دنیا کی  
محموداوستایل شوی دی خکه چه دده دعلم اوحکمتونونه تول  
مخلوق فائده اخستی ده اویه آخرت کی به هم دشفاعت دوجی نه  
محمودوی کذافی شرح المقدمه

اویه صحاح کی دی چه تحمید دحمدنه ډیر بلیغ دی  
اومحمد هغه چاته وایی چه دهغه ښه خوبیونه او خصلتونه ډیروی  
اوپدیکی دی ته اشاره ده چه کله رسول الله ﷺ پیدا شونوموربی بی  
امینی ده ته دمحمدنوم دالله ﷻ په اشاری سرد کیخودولکه نبی ﷺ  
فرمای ای اسمی محمد الذی سمائی به اهلی یعنی خمانوم هغه محمد دی چه  
ماته خپلی کورنی ایخی دی اودرسول الله ﷺ غلام ثوبان وایی چه  
کله بی بی آمنه په رسول الله ﷺ حامله شوه نوزده ورته رغلم اوورته  
می وویل چه ته ددی امت په سردار باندی حامله شوی یی نوکله چه  
خمکی ته راشی نویاماته ووايه چه دالله نه ورته پناه وغواړم  
محمدنوم ورته کیدم نوکله چه بی بی امینی رسول الله ﷺ  
وزیر ولونومحمدنوم یی ورته کیخودولو (سید العرب والعجم) عرب  
اوعجم په فتحی اوضمی سره اسم جنس دی اودعربونه غیر نور تول  
ته عجم ویل کیبری هغه که هر خوک اوهری ژبی واله وی اورسول الله  
ﷺ دعربواوعجموسرداردی خکه رسول الله ﷺ فرمای  
اناسید ولدادم ولا فخر لی (وعلی اله) ال په اصل کی اهل دی ددی وجی نه  
دال تصغیر اهل راخی ودنسب په اعتبار سره درسول الله ﷺ دعلی  
اوعباس اوجعفر اوعقیل اوحارث بن عبدالمطلب ﷺ اولادونه دی

اودسبب په اعتبار سره چه هغه دين دى هر مؤمن اوباهر تقوا دار مؤمن  
 ال دى خو ظاهر ايه اعتبار ددين سره ورنه ال مراد دى خكه خوك چه  
 ديغمبر اتباع كوى نوهغه ديغمبر ال دى خكه كله چه الله ﷻ دنوح  
 عليه السلام خوى هلاك كړونوالله ﷻ ته يى اواز وكړوان ابني من  
 اهلى نوالله ورته وفرمايل انه ليس من اهلك سره ددينه چه دادنوح  
 خوى وواودنوح عليه السلام نه پيدا شوى و لكن ديغمبر اتباع يى نه  
 وه كړى نوالله ﷻ ورته وايي چه دستاهل نه دى «واصحابه» اصحاب  
 دصاحب جمعه ده وهغه چاته ويل كيږي چه دبنى اتباع يى كړى وى  
 اودرسول الله دخايسته مخ په ليدومشرف شوى وى «بناييم» بنايع  
 دينبوع جمعه ده اوداوبوچينى ته وايي «العلوم» دااضافت دمشبه به  
 دى مشبه ته اوعلت جامعك پكى دادى چه دواړه خلك ډير قبلوى  
 اوخوبنوى **(والحكم)** حكم جمعه دحكمت ده اوديوشى په حقيقت  
 پوهيدلوته حكمت وايي

**وبعد فلما رايته كثيرا من طلاب العلم في زماننا يجدون الى العلم ولا يصلون**  
**ومن منافعه وثمراته يحرمون لما انهم اخطوا طرائقه وتركو شرائطه وكل من اخطا**  
**الطريق ضل فلا ينال المقصود قل او جل اردت واجبت ان ابين لهم طريق التعليم على**  
**ما رايته في الكتب وسمعت من اساتذتي اولى العلم والحكم رجاء الدعاء لى من الراغبين**  
**فيه المخلصين بالفوز والخلاص في يوم الدين بعدما استخرت الله تعالى فيه وسميته**  
**تعليم المتعلم طريق التعليم وجعلته فصولا**

**ترجمه:** پس دحدا و صلوة نه هر كله چه ما پخپله زمانه كى  
 ډير طالبان وليدل چه دعلم حاصلولو كوشش كوى اوحالانكه علم ته  
 نه رسيږي ودعلم دفانداو ميوونه محرومه كيږي خكه دوى دعلم  
 دحاصلولو لار خطا كړى ده اودعلم شرائط يى پريخى دى اوهر خوك  
 لار خطا كړى نوهغه وركيږي اوخپل مقصود ته نه رسيږي كه  
 مقصوبى لږوى او كه ډيروى نو ماوغوښتل خوښه مى كړه چه دوى ته  
 دتعليم طريقه و بنايم كومه طريقه چه ما په كتابونوكى ليدلى ده  
 اودهغه اوستاذانونه مى وريدلى ده چه هغوى دعلم او حكمت

خاوندان دى اودهغه چانه ددعاء اميد كوم چه دعلم خوبونكى دى  
 اوبه دنيا كى په كاميابى باندى خاص شوى دى اودقيامت په ورځ  
 په نجات باندى خاص شوى دى پس ددينه چه مادالله نه پكى  
 خيروغوښتلواونوم مى ورته تعليم المتعلم يعنى دتعليم طريقه  
 كيخودلوودامى يوخوفصلونه وگرزولو

**تشریح:** «وبعد فلما رايته الى قوله يجدون» يجدون په كسرى دجيم  
 سره دجدنه ماخوډدى او كوشش ته وايي اويادا جدادنه ماخوډده  
 بياهم كوشش ته وايي لكه عرب وىي جدى الامر يعنى په كى يى  
 كوشش وكړواو همدارنگه اجدى الامر هم وايي اوداجمله درايته  
 لپاره دوهم مفعول دى «الى العلم» دادولايصون پورى متعلق دى  
 اوبصلون دوصول نه مشتق دى رسيدلوته وايي «ومن منافعه وثمراته»  
 په دواړوكى ضميمونه علم ته دراجع دى اويحرمون پورى معلق دى  
 اودعلم فائده او ثمره داده چه په هغى باندى عمل وشى اوبه تعليم  
 سره دعلم مسائل خواره شى «يحرمون» په كسرى دراسره دحسب  
 يحسب باب دى دحرمان نه مشتق دى هر كله چه مصنف دخپلى  
 زمانى دطالبانو حال بيان كړوچه دو دعلم كوشش كوى لكن دعلم  
 مطلب ته نه رسيږي اودعلم دفانداو ثمرونه محروم وى نواوس يى  
 علت بيانوى اووايى «لما انهم اخطوا طرائقه» يعنى دعلم  
 دحاصلولو لار يى خطا كړى ده «وتركو شرائطه» هغه شرائط چه پدى  
 كتاب كى ذكر كيږي «وكل من اخطا الطريق» هغه لارچه مطلوب ته  
 رسيدلى وى «ضل» يعنى په گمراهى كى واقع كيږي «ولا ينال  
 المقصود قل او جل» يعنى دامطلوب كه لږوى او كه ډيروى  
 «اردت» دادلعالپاره جواب دى «واجبت ان ابين لهم» يعنى  
 طالبانوته «طريق التعليم على ما رايته فى الكتب وسمعت» داپه  
 رايته باندى عطف دى «من اساتذتي اولى العلم والحكم» لفظ داولى من  
 غيرلفظه جمعه ده اوداساتذتى لپاره صفت دى دهمدى وجى نه  
 مجرور هم دى اواساتذتى جمعه داستاذده اويادمتكلم ته يى اضافت

شوی دی ﴿رجاء﴾ دادابین نہ حال دی اویہ معنی دراجیاسرہ دی یعنی زہ امیدساتم ﴿الدعاء لی﴾ دادرجالپارہ مفعول دی ﴿من الراغبین﴾ دادرجاء پوری متعلق دی اویاددعائہ حال دی اوکائننامحذوف پوری متعلق دی یعنی کائناتمن الراغبین ﴿فیہ﴾ یعنی پہ علم کی ﴿المخلصین﴾ پہ فتحی دلام سرہ ﴿بالفون﴾ یعنی بہ مراد او مقصود باندی کامیاب شوی دی ﴿والخلاص فی یوم الدین﴾ یعنی پہ ورخ دقیامت باندی ﴿بعدماستخوت اللہ تعالیٰ فیہ﴾ پہ بعد کی عامل اردت دی یعنی ما ارادہ وکرہ چہ طلبانوتہ دتعلیم طریقہ بیان کرم پس دہغی نہ چہ داللہ ﷻ می پکی خیروغوبنتلو ﴿وسمیتہ﴾ داپہ اردت باندی عطف دی اوضمیر پکی کتاب تہ راجع دی کوم چہ حکما ذکر شوؤ ﴿تعلیم المتعلم﴾ متعلم دتعلیم لپارہ اول مفعول دی اودوہم مفعول یی طریق التعلیم دی ﴿وجعلتہ فصلاً﴾ چہ ہغہ دیارلس فصلونہ دی

**فصل:** فی ماہیۃ العلم والفقہ وفضلہ، فصل فی النیۃ فی حال التعلیم، فصل فی اختیار العلم والاستاذ والشریک والثبات، فصل فی تعظیم العلم واهلہ، فصل فی الجد والمواظبۃ والہمۃ، فصل فی بدایۃ السبق وترتیبہ وقدرة، فصل فی التوکل، فصل فی وقت التحصیل، فصل فی الشفقة والنصیحة، فصل فی الاستفادۃ، فصل فی الورع حال التعلیم، فصل فیما یورث الحفظ فیما یورث النسیان، فصل فیما یجلب الرزق وما یمنعہ وما یزید فی العمر وما ینقص وما توفیق الی اللہ علیہ توکلت والیہ انیب

**ترجمہ:** اول فصل دی پہ بیان دحقیقت دعلم اوفقہ کی اویہ بیان دبہتر والی دعلم کی اودوہم فصل دی پہ بیان دغورہ کولودعلم دتعلیم پہ وخت کی اودریم فصل دی پہ بیان دغورہ کولودعلم اوداستاذ اودملگری اوثابت قدمی کی اوخلورم فصل دی پہ بیان دتعلیم دتعلیم علم اواہل علموکی پنخم فصل دی پہ بیان دکوشش اومیشہ والی اومت کی اوشپہم فصل دی پہ بیان دشروع اواندازی اویہ ترتیب دسبق کی اووم فصل دی پہ بیان دتوکل کی اواتم فصل دی پہ بیان ددوخت دحاصلوودعلم کی اونہم فصل دی

پہ بیان دمشقت اونصیحت کی اولسم فصل دی پہ بیان دفاندی اختلوکی اویوولسم فصل دی پہ بیان دپرهیزگاری کی دتعلیم پہ حالت کی اودولسم فصل دی پہ بیان دہغہ شی کی چہ حفظ راولی یعنی حافظہ ورسرہ قوی کیبے اویہ بیان دہغہ شی کی چہ ہیرہ راولی اودیارسلم فصل دی پہ بیان دہغہ شی کی چہ رزق جلب کوی اوهغہ شی چہ رزق منعہ کوی اویہ بیان دہغہ شی کی چہ عمرزیاتوی اوهغہ شی چہ عمر کموی اوداللہ نہ توفیق غوارم اویہ ہغہ باندی بروسہ کوم اواللہ تہ رجوع کوم

**تشریح:** ﴿فصل﴾ یعنی ددیارسلم فصلونونہ اول فصل ﴿فی ماہیۃ العلم الی اخرہ فصل فی بدایۃ السبق﴾ پہ فتحی دیاسرہ ﴿وقدرۃ﴾ یعنی اندازہ اومقدار دسبق ﴿وترتیبہ﴾ یعنی دسبق دلوستلو ترتیب ﴿فصل فی التوکل الی اخرہ﴾

### فصل: فی ماہیۃ العلم والفقہ وفضلہ

قال رسول اللہ ﷺ طلب العلم فریضۃ علی کل مسلم ومسلمۃ اعلم انه لا یفترض علی کل مسلم طلب کل علم وانما یفترض علیہ طلب علم الحال کما یقال افضل العلم علم الحال وافضل العمل حفظ الحال ویفترض علی المسلم طلب ما یقع لہ فی حالہ فی ای حال کان فانه لا بد لہ من الصلوۃ فیفترض علیہ علم ما یقع لہ فی صلوتہ بقدر ما یؤدی بہ فرض الصلوۃ ومجب علیہ بقدر ما یؤدی بہ الواجب لان ما یتوسل بہ الی اقامۃ الفرض یكون فرضاً وما یتوسل بہ الی اقامۃ الواجب یكون واجباً وكذلك فی الصوم والزکوۃ ان کان لہ مال والحج امر واجب علیہ وكذلك فی البیوع ان کان یتجر

**ترجمہ:** فصل دی پہ بیان دماہیت اوحقیقت دعلم اوفقہ کی اویہ بیان دبہتر والی ددی دواروکی رسول اللہ ﷺ وایسی چہ طلب دعلم فرض دی پہ ہر مسلمان نراونبخہ باندی اویدی پوہ شہ چہ پہ ہر مسلمان باندی دہر علم طلب فرض ندی بلکہ پدہ باندی دہغہ علم طلب فرض دی کوم چہ ضروری وی لکہ علماء وایسی چہ ہغہ علم غورہ دی کوم چہ ضروری وی اوهغہ عمل غورہ دی چہ دہغی ساتہ وشی اوضائع نشی نوپہ مسلمان باندی دہغہ شی دعلم طلب

فرض دی چه ده ته په ژوند کی واقع کیږی هغه که هر حالت وی مثلا  
مسلمان به خامخال مونخ کوی نویده باندی دهغه شی علم فرض دی  
چه ده ته په لمانخه کی واقع کیږی په هغه اندازه باندی چه داپکی  
فرض لمونخ اداء کړی اوپه مسلمان باندی هغه اندازه علم واجیږی  
په کوم سره چه واجب ادا کیږی ځکه کوم شی چه د فرض  
دادا کیدولپاره وسیله وی نودغه شی هم فرض دی او کوم شی چه  
دواجبوا د اداء کولولپاره وسیله وی نوداهم واجب دی او همدارنگه په  
روژه اوپه زکوة کی هم علم فرض دی کچرته مالداره وی اود حج علم  
هم ورباندی فرض دی کچرته حج ورباندی واجب شوی وی  
او همدارنگه په اخستلو او خرڅولو کی هم ورباندی علم واجب دی  
کچرته تجارت کوی

**تشریح:** «فصل فی ماهیة العلم» یعنی د علم په حقیقت کی «والفقه  
وفضله» یعنی د فقهی اود علم په بهتروالی کی اومصنف په اجمال کی  
د علم ماهیت مخکی کړواوپه تفصیل کی یی د علم فضیلت مخکی  
کړوپدیکی اشاره ده دی خبری ته چه پدی کتاب کی د علم د فضیلت  
بیان مقصود دی ترڅو طالبان د علم اوفقه په حاصلولو کی تیزشی اوپه  
دوهم قدم کی د علم حقیقت اوماهیت بیانوی ترڅو طلب دمجهول  
مطلق رانشی نوم مقصود شی مخکی کوی اووایی «قال رسول الله ﷺ  
طلب العلم فریضة علی کل مسلم ومسلمة» مصنف د تبرک دوجی نه شروع په  
حدیث شریف باندی وکړه مطلب د حدیث دادی چه په هر مسلمان  
سړی اوبنځه باندی د علم طلب فرض عین دی «مثلا الله ﷺ  
وحدانیت سره پیژندل اود الله ﷺ لایصفات پیژندل اود رسول الله ﷺ  
صداقت پیژندل ځکه پدی شیانو کی تقلید جائز نه دی لکه  
الله ﷺ فرمایي فاعلم انه لا اله الا الله: همدارنگه فرمایي: سنرهم اياتنا فی الافاق  
وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق: یالکه دلمانخه او اوداسه علم په  
هر مسلمان باندی فرض دی که هغه فقیر وی او که غنی وی یالکه  
دزکوة اوحج علم په هغه مسلمان باندی فرض دی چه دا ورباندی

واجب شوی وی اودومره علم چه سړی داجتهاد اوفتوادرجی ته  
ورسیږی نودا فرض عین ندی بلکه فرض کفایی دی که په بنارکی  
بی یوکس وکړی نودتولوغاره خلاصیږی او کوم حادثات او واقعات  
چه دوی ته پیڅیږی نودده تقلید به پکی کوی او که په ټول بنارکی  
داسی عالم وی نوبیا ټول گنهگاردی «اعلم انه» داضمیرشان دی  
«لابفترض الی قوله علم الحال» چه هغه د دین د اصولو اود فقه علم دی  
اودلته د حال نه مراد هغه شی دی چه انسان ته عارض کیږی لکه  
کفرایمان روژه لمونخ وغیره نور حالتونه او هغه حال ورنه مراد نه دی  
کوم چه دمستقبل مقابل دی «کما یقال افضل الی قوله حفظ الحال» یعنی چه  
عمل د فساد اوضائع کیدونه وساتی «وبفترض علی المسلم طلب علم ما یقع  
له» یعنی مسلمان ته «فی حاله» مثلا دلمانخه حالت کی ورته  
مفادات عارض کیږی «فی ای حال کان» یعنی که په مرض کی وی  
او که په صحت کی وی که په سفر کی وی او که په حضر کی وی «فانه  
لابد الی قوله فی صلوته» مثلا شرائط اوارکان «بقدر ما یودی به فرض  
الصلوة» مثلا قرات په لمانخه کی فرض دی نودومره قرات یادول  
فرض دی چه لمونخ ورباندی اداء شی چه هغه یواوپردایت دی  
اویادری واره ایتونه دی «ووجب علیه» یعنی په مسلمان باندی «علی  
ما یقع له» یعنی په لمانخه کی «بقدر ما یودی به الواجب» مثلا په لمانخه  
کی فاتحی سره سورت یوځای کول واجب دی نوددی علم اویادول  
هم واجب دی «لان ما یبوسل به الی اقامة الغرض بکون فرضاً» مثلا اودس  
کول دلمانخه لپاره وسله ده نو اودس کول هم فرض دی «وما یبوسل الی  
قوله واجباً» نود فرضواوواجبوا د اداء کولولپاره علم سبب دی نوددی  
دواووعلم هم فرض او واجب شولو «وکذا فی الصوم والزکوة ان کان له  
مال» مال دزکوة لپاره شرط اوقید دی «والحج ان وجب علیه» یعنی لکه  
څنگه چه داشیان په مسلمان باندی فرض دی نو همدارنگه ددی علم  
هم ورباندی فرض دی «وکذا لک» مصنف دکذا لک لفظ راواس  
کړوپدیکی مغایرت ته اشاره ده ځکه کوم شیان چه مخکی ذکر شول

هغه د عباداتونه وواوکوم شيان چه روسته ذکر کيږي هغه  
 د معاملاتونه دي ﴿في البيوع ان كان يتجر﴾ يتجر د تجارت نه دي يعنى په  
 هر مسلمان باندې دهغه شى علم فرض دي چه ده ته په شرعى  
 معاملاتو کي عارض او پيخيږي تر خود سود نه د شبهاتونه او دفساد نه  
 خان وساتي مصنف ددى معنى تائيد پدې قول سره کوي  
**قيل لمحمد ابن الحسن الا تصنف كتابا في الزهد؟ قال صنف كتابا في البيوع**  
 يعنى الزاهد هومن يتحرز عن الشبهات والمكروهات في التجارات وكذلك في  
 سائر المعاملات والحرف وكل من اشتغل بشئ منها يفترض عليه علم التحرز عن الحرام  
 فيه وكذلك يفترض عليه علم احوال القلب من التوكل والانابة والخشية والرضا وقلة  
 واقع في جميع الاحوال

**ترجمه:** محمد ابن الحسن عليه السلام ته وويل شول چه ولى د زهد په  
 باره کي يو کتاب نه جوړوي نو محمد ابن حسن عليه السلام ورته وويل چه  
 ما په احوالو د بيوعو کي کتاب د زهد تصنيف کړي دي يعنى زاهد هغه  
 څوک دي چه په تجارت کولو کي خان د مکروهاتو او شبهاتونه ساتي  
 همدارنگه په ټولو معاملاتو او کسبونو کي خان د مکروهاتو او شبهاتونه  
 ساتي او هر څوک چه پدې کي مشغوله شى نو پدې کي د حرامونه د خان  
 ساتلو علم ورباندې فرض کيږي او همدارنگه د زړه د احوالو علم هم  
 ورباندې فرض کيږي چه هغه په الله تعالى باندې بروسه کول دي او الله تعالى  
 ته رجوع کول دي او د الله تعالى نه ډار کول دي او د الله په فيصلو راضى  
 کيدل دي ځکه د شيان په ټولو حالتونو کي واقع کيږي او انسان ته  
 پيخيږي

**تشریح:** قيل لمحمد بن الحسن الا تصنف كتابا في الزهد؟ الا په  
 تشديد سره کلمه د تحضيض ده کله چه په ماضى باندې داخله شى  
 نومعنى يي توبيخ او ملامتياوى دفعليه پريخودلو باندې او کله چه  
 په فعل مضارع داخله شى نوبيايى معنى تيزي ورکول وي په  
 کولو د کار باندې او دلته په معنى د امر سره دي يعنى محمد ابن حسن

ته بعضى شاگردانو وويل چه ته ولى د زهد په باره کي يو کتاب نه  
 ليکي او محمد بن حسن يي پدې تيزولو تر څو کتاب وليکي  
 او په بعضو نسخو کي داسي راغلي لم لا تصنف  
 کتابا نو دا استفهام دي چه ولى د زهد په باره کي کتاب نه ليکي او د نه  
 ليکلو علت څه دي ﴿قال صنف كتابا في البيوع﴾ يعنى په  
 احوالو د بيوعو کي چه هغه صحت او فساد د بيوعى دي همدارنگه بيان  
 دهغه طريقو دي چه په هغى سره سړى خان د شبهاتو او مکروهاتونه  
 ساتي او په بعضو نسخو کي په اضافت سره راغلي دي يعنى صنف  
 كتاب البيوع يعنى دا تفسير د مصنف لخوا نه شوى دي ځکه  
 ظاهره د محمد ابن حسن قول د سوال لپاره جواب نشى کيدى ځکه  
 د زهد احوال د بيوعى د احوالونه جدا او غير دي ځکه زهد د پيښه وايي چه  
 انسان دنيا او خواهشات پريږدي او د حالو د بيوعى ددى سره هيڅ  
 مناسبت نشته نو مصنف پخپله تفسير وکړ او وويى ويل ﴿يعنى الزهد من  
 يتحرز﴾ چه خان ساتي ﴿عن الشبهات﴾ شبهات جمع د شبهه ده يعنى  
 دهغه شيانونه خان ساتي چه دهغى په حلالوالى کي شبهه وي  
 ﴿والمكروهات﴾ يعنى دهغه شيانونه خان ساتي چه دهغى کول جائزوي  
 لکن مکروه هم وي ﴿في التجارات﴾ دا د يتحرز لپاره ظرف دي يعنى  
 د شبهاتونه خان ساتلو کي هغه زهد موجود دي چه هغه  
 د دنيا او خواهش پريخودل دي نو په بيوعاتو کي کتاب ليکل داسي  
 دي لکه په زهد کي يي چه کتاب ليکلى وي ﴿وكذلك يجب﴾ يعنى  
 د شبهاتونه خان ساتل ﴿في سائر المعاملات والحرف﴾ حرف جمع د حرفه  
 او کسبونو ته وايي ﴿وكل ما اشتغل بشئ منها﴾ يعنى د دغه مذکوره شيانونه  
 ﴿يفترض عليه علم التحرز عن الحرام فيه﴾ يعنى پدې شى کي  
 ﴿وكذلك﴾ مصنف د مغايرت لپاره لفظ د كذلك واپس کړو ځکه  
 مخکى يي عام احوال ذکر کړل اوس د زړه احوال ذکر کوي ﴿يفترض  
 عليه علم احوال القلب من التوكل﴾ توکل عاجزى او بل چا باندې  
 اعتماد کولو ته وايي لکه خلک وايي توکل على الله يعنى الله ته يي

کار و سپار لو او په هغه باندی بی اعتماد و کرو (والانابة) انابه الله  
رجوع کولوته وایي (والخشية) دالله نه ډار کولوته خشیت  
(والرضا) دالله په فیصلو او حکم باندی (فانه) پدی سره مصف  
دعلم د فرضیت لپاره علت ذکر کوی واقع فی جمیع الاحوال  
داشیان په هر حالت کی موجودوی نوددی علم په هر حالت کی پوری  
دی او کوم شیان چه په هر حالت کی نه موجودی پوری بلکه  
بعضو حالتونو کی موجودی پوری نودهغی فرضیت همغی حالت پوری  
خاص دی او په نورو حالتونو کی دهغی علم فرض عین نه دی بلکه  
فرض کفایي دی که یوکس بی حاصل کوی نودتولو غاړه ورباندی  
خلاصی پوری

وشرف العلم لا یخفی علی احد اذ هو مختص بالانسانية لان جمیع الخصال  
سوی العلم یشارك فیہ الانسان وسائر الحيوانات كالشجاعة والجرأة والشفقة  
والجود والشفقة وغیرها سوی العلم وبه اظهر الله تعالی فضل آدم علیه السلام  
علی الملائكة وامرهم بالسجود له وانما شرف العلم لكونه وسیلة الی التقوی التي  
یستحق بها المرء الكرامة عند الله والسعادة الابدیة

**ترجمه** اود علم شرافت دهیچانه پتی نه دی ځکه علم  
انسانیت پوری مختص دی ځکه دعلم نه غیر په ټولو صفتونو کی  
انسان او نور حیوانات شریک دی لکه شجاعت او جرات او قوت  
اوسخاوشفقت او همدارنگه دعلم نه غیر نور صفتونه اود همدی علم  
په وجه باندی الله تبارک و تعالی علیه السلام په ملائکویانندی غوره  
کړو او ملائکوتی بی امر و کړو چه آدم ته سجده و کړی او علم ددی و جی  
نه عزتمند دی چه ددهغه تقوالپاره وسیله ده چه دهغی په وجه سری  
دالله په نزد باندی د کرامت اود عزت اود همیشه نیک بختی  
مستحق جوړی پوری

**تشریح:** وشرف العلم لا یخفی علی احد اذ هو مختص  
بالانسانية یعنی دانسانیت پوری خاص دی (لان جمیع الخصال سوی العلم  
الی قوله كالشجاعة) دادخصلتونولپاره مثالونه ذکر کوی (والجرأة) جرأت

اوشجاعت مترادف الفاظ دی اود جنگ په وخت کی دزړه سختوالی  
ته وایي کذا فی القاموس (والقوة والجودة) پدی کی هم بحث شته چه په  
تامل سره معلومی پوری (والشفقة) په فتحی د فاسره (وغیرها سوی العلم)  
دعلم ذکر مخکی وشو (وبه) یعنی په علم سره اود اظهر الله پوری  
متعلق دی اود تخصیص دوجی نه بی مقدم کړی دی (اظهر الله تعالی  
فضل آدم علیه السلام علی الملائكة) ملائکه په اصل کی ملائک دی او همزه  
پکی زائده ده اود ملک جمعه ده لکه شمال چه دشمال جمعه ده  
اوتاپکی دتانیث لپاره ده اود ملک نه ځکه مشتق دی چه په  
دواړو کی دقوت اود شدت معنی موجوده ده اویاپکی قلب دی یعنی  
په الوکه دی اوالوکه رسالی ته وایي اوملائکی هم دالله  
غناو د بندگانوپه مابین کی واسطه ده: خوددی په حقیقت کی  
دعلماؤ اختلاف دی

اکثره متکلمین وایي چه ملائکه هغه بارک جسدونه دی چه  
په مختلفو شکلونو باندی خان بنکاره کولی شی ځکه پیغمبرانوپه  
مختلفو شکلونو باندی لیدلی دی اوحکماء وایي چه ملائکی  
جواهر دی او په حقیقت کی دنفوسوناطه و نه مخالف دی  
اودنفوسوناطه و نه په علم اوقوت کی محکم اوقوی وی  
اودلمرد شغلوشان حرکت اوجریان کوی اوداپه دوه قسمه دی  
یوقسم هغه ملائکی دی چه همیشه دالله تعالی په پاکی اوتنزیه باندی  
مشغوله دی لکه الله تبارک و تعالی فرمایي یسعون الیل والنهار اودوهم قسم هغه  
ملائکی دی چه داسمانونونه امور خمکی ته راوړی اودلته بی اجراء  
کوی اودیته مدبرات ملائکی وایي اوبعضی ملائکی په خمکه کی  
اوسیرې په ملائکو کی ډیر تفصیل دی چه په اوږدو او مفصلو  
کتابونو کی ذکر شوی دی او په ملائکویانندی د آدم دفضیلت  
ذکر مفسرینوددی ایت لاندی کړی دی وعلم آدم الاسماء کلها: (وامرهم  
بالسجود له) سجده په لغت کی خضوع اوعاجزی ته وایي

اوپه اصطلاح کی په نیت باندی تندی په خمکه کیښودونه  
وایی علماء وایی چه دادم علیه السلام دتعظیم لپاره ملا نکتون  
دسجدی امر وشو ترخوبه هغه شی اعتراف وکړی چه دآدم علیه  
السلام په حق کی ددوی نه صادر شوی وه اوبعضی علماء وایی چه  
ملا نکوته دآدم علیه السلام په طرف باندی دسجدی کولو امر شوی  
وویعنی الله تعظیم ادم علیه السلام دملا نکو قبله وگرزونه  
نوبیا په لادم کی لام په معنی دالی سره دی لکه پدی قول دحسان بن  
ثابت **ثابت بن النضر** کی چه لام په معنی دالی سره راغلی دی  
**\* ایس اول من صلی قبلتکم \*** **\* واعین الناس بالقران والسنن \***

اویالام دووقت لپاره دی لکه پدی قول دالله **لاکی** چه راغلی دی  
اقم الصلوة لعلک الشمس نودا سجد ولام معنی داشود چه دآدم علیه  
السلام دپیدائشت په وخت کی الله **سجده** وکړی خواول قول  
ظاهر اوصحیح دی **«واثما شرف العلم شرف دفعل صیغه ده دحسن**  
یحسن دباب نه اویاداصیغه دمصدرده اومبتداء ده اوما بعدورنه  
خبردی نومعنی داشوه چه دعلم نه زیات بل شی دشرافت اوغزن  
والد نشته دی **«لکونه وسیله الی التقوی»** تقوی دوقایه نه ماخوژدی په  
لغت کی ساتلوته وایی اوپه اصطلاح کی دیته وایی چه سړی مکمل  
دهغه شی نه خان وساتی چه په اخرت کی ورته ضرر رسوی

او عمر بن عبدالعزیز فرمایي تقوادیته وایی چه سړی محرمات  
پریردی اوفرائض اداء کړی اودبعضی حکماؤنه نقل شوی دی چه  
متقی هغه سړی ته وایی چه مباح کارهم نه کوی دی لپاره چه  
حراموکی واقع نشی اوبعضی حکماء وایی چه دتقوانه مخکی پنځه  
عقبی اویا تهکونه دی څوک چه ددی پاتکونونه تیر شوی نه وی  
نوتقواته نه رسیږی اوله عقبه داده چه سختی اوتکلیف به په نعمت  
غوره کوی دوهم داچه ضعف به په قوت باندی غوره کوی دریم داچه  
ذلت به په عزت باندی غوره کوی اوڅلورم داچه کوشش به په راحت  
باندی غوره کوی اوپنځم داچه مرگ به په ژوند باندی غوره کوی

حاصل داچه دتقوادری مرتبی دی اول داچه سړی دایمان په  
راورلو سره دهمیشه عذاب نه خان بیج کړی لکه الله **فرمایي** والزمهم  
کلمة التقوی دوهم قسم مرتبه داده چه سړی دهر قسم گناه نه خان بیج  
کړی تردی چه دصغانونه هم خان بیج کړی اوپه اصطلاحی معنی  
سره همدا تقوا مشهوره ده اودالله **ددی** قول نه هم همدا تقوا مراده  
ولوان اهل التقوی امنوا والتقوا اودریمه مرتبه دتقواداده چه سړی خپل باطن  
اوزیره اورازونه پوره صفا کړی اومکمل الله **سرتیت** کړی اودیته  
حقیقی تقوا وایی اوالله **خورباندی** پدی قول سره امر کوی **یاایهاالذین**  
امنوا تقوا الله حق تقاته **«الذی استحق به الکرامة»** الکرامة مرفوع دی خکه  
دیتحق لپاره مفعول مالم **بسم** فاعله دی **«عندالله تعالی والسعادة**  
الابدیة» داپه الکرامة باندی عطف دی اوعلم دتقوی لپاره خکه  
وسیله ده چه دحرامونه خان ساتل علم پوری موقوف دی یعنی اول به  
حرام پیژنی اویابا به ورنه خان ساتی اوکه حرام درته معلوم نه وی  
نوخنگه به ورنه خان وساتی نوکله چه دعلم په وجه باندی سړی  
دحرامونه بیج شی نودا سړی همیشه کامیاب شو اوهمیشه نیک بخته  
شوچه ددی په وجه سړی اعلی مرتب دجنت ته رسیږی الله **علا دی**  
مونږ پخپل فضل او کرم سره دی مرتبونه ورسوی

کما قیل لمحمد بن الحسن ابن عبد الله شعرا  
**\* تعلم فان العلم من لاهله** **وفضل وعنوان لكل المحامد**  
**\* وکن مستفید اکل یوم زیادة** **من العلم واسم فی بحور الفوائد**  
**\* تفقه فان الفقه افضل قائد** **الی الیور والتقوا واعدل قاصد**  
**\* هو العلم الهادی الی سنن الهدا** **هو الحصن ینعی من جمیع الشداد**

**\* فان فقیها واحدا متورعا** **اشد علی الشیطن من الف عابد**

ترجمه لکه محمد ابن حسن ته خطاب وشواود اشعری په  
ورانندی ولوستل شوچه مفهوم بی دادی  
علم کوه خکه علم اهل علمو لپاره زینت اوخانست دی  
اودتولو خوصفتونولپاره شرافت اونبه ده : اوهره ورخ زیات علم

حاصلوه اود علم په هغه فاندوکی غوتی وهه چه هغه دبهرپشان دی  
 اوفقه حاصله کړه ځکه فقه تقواونیکي ته غوره رهنمادی  
 اوده بربر عادل دی اود فقه حاصلول هغه علم دی چه هدایت  
 لاری ته خودنه کوی اوعلم هغه قلاده چه سری دتولوت کلیفونونه پیچ  
 کوی ځکه یوپرهیزگاره فقیه شیطان ته دزرو عابدانونه سخت دی  
**تشریح** (کما قیل) داپه دی خبره دلیل ذکر کوی چه علم  
 دتقوالپاره وسیله ده اود قیل نه مراد دادی چه ده ته خطاب  
 وشو (لحمدا بن الحسن بن عبدالله) بن حاوس بن هرمزین نوشروان  
 نومعلومه شوه چه دمحمد بن حسن اود امام ابوحنیفه رضی الله عنهما په مابین  
 کی قرابت اونژدی والی دی اود منظومی واله ده ته عالم الریانی  
 ویلی یعنی رب ته یی منسوبوبکارده چه عالم الریبی یی ویلی وی  
 لکن الف اونون پکی دمبالغی لپاره زیات شزل یعنی داهغه عالم  
 دی چه هر عمل دالله لپاره کوی اود امام ابویوسف شاگرد وو (شعر تعلم  
 فان العلم زین لاهله) تعلم امر حاضر دی اود زین لاهله مطلب دادی چه  
 علم داهل علمولپاره زینت اوسینگاردی لکه علماؤ ذکر کړی دی چه  
 دالله تعالی توحیدنه روسته غوره شی د فقهی علم حاصلول دی ځکه الله  
تعالی آدم علیه السلام ته په فرشتوباندی دعلم فقاها ته وجه بانندی  
 غوره والی ورکړی وولکه الله تعالی فرمایي وعلم ادم الاسماء کلها ثم عرضهم  
 علی الملائکه اود عربی زده کول هم اهم اوضروری علم دی ځکه ددین  
 اصول اوفروع په تحقیق کی عربیت ته محتاجه دی اوبل داچه داعلم  
 دعلی او عمر رضی الله عنهما نه رانقل شوی دی لکه واقعه کی راځی چه  
 یواعرابی دیوسری نه دا قول دالله تعالی واوریدوان الله براء من المشرکین ورسوله  
 اودی سری ورسوله په کسری سره وویلی نواعرابی وویل چه هرکله  
 الله دپیغمبر نه بیزاره کیری نوزه هم ورنه بیزاره کیرم داسری عمرته  
 لارواودا قصه یی ورته وکړه نو عمر رضی الله عنهما دعربی په زده کولو بانندی  
 امر وکړواو علی رضی الله عنهما ته یی وویل چه هرفاعل مرفوع وی اوهر مفعول  
 منصوب وی اومضاف الیه مجروری اوعلم الکلام اوعلم المناظره

پدی شعر کی ورته اشاره شوی ده  
 \* قل للحکیم الفیلوف المنطقی \* علم حرام درسه لاتنطق \*  
 \* احفظ عنانک عن مناهج درسه \* ان البلاء مؤکل بالمنطق \*  
 هغه حکیم ته ووايه چه منطقی اوفیلسوف دی چه ددی علم  
 درس کول ناروادی اوپدیکی خبری اوبحث مه کوه: اوددی ددرس  
 دلارونه خپل واگی وساته: ځکه هر مصیبت منطقیو پوری تړلی دی:  
 اوعلم الکتابه یعنی دخط زده کول داموری جائزه ونه دی  
 ځکه الله تعالی په خپل کتاب کی دخط په لیکلو قسم کوی اووایی ن  
 والقلم وما یسطرون اوبل ځای کی فرمایي علم بالقلم: همدارنگه رسول  
 الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمایي جف القلم بما هو کائن لکن بنحوته دخط زده کول  
 مکروه دی ځکه رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمایي لاتعلموا النساء الخط: اوبعضی  
 علماء فرمایي چه دخایسته خط زده کول ددب یوه حصه ده  
 اوبعضی فرمایي چه خط نیم علم دی  
 اوبعضی مفسرین دالله تعالی ددی قول په باره کی فرمایي یزید فی  
 الخلق ما یشاء چه مراد خلق نه خط دی اوفضیل بن سهیل رضی الله عنه فرمایي  
 چه څوک خایسته خط لیکي اویه خبروکی فصاحت لری نودانیک  
 بخته دی (وفضل وعنوان لکل المحامد) عنوان علامی ته وایی

او محامد محمد محمد ده او دامصدر دی خو په معنی دمفعول سره دی نومعنی یی داشوه چه علم دهغو خو یونواو خصلتونو لپاره علامه ده چه هغه دالله ﷻ او دخلکوپه نرد مقبول او محبوب وی (وکس مستفید اکل یومزیاده) مستفید اکن لپاره خبردی اوکل یوم ظرف دی او مفعول به واقع شوی دی اوزیاده دمستفید لپاره مفعول به دی (من العلم واسم فی بحور الفوائد) من العلم دزیاده لپاره صفت دی او دمحذوف پوری متعلق دی او اسبح دسبح یسبح نه امردی په اوبوکی تک کولوته وایسی اوپه لفظ دکن بانندی عطف دی او دا قول چه فی بحور الفوائد قبیلی دلجین الماء نه دی یعنی په هغه فاندوکی غوتی وهه چه دبحریشان دی نومعنی داشوه چه هره ورخ دعلم د فاندو طلب کوه او دمعانیو او فواندو په بحر کی دماهی پشان غوتی وهه خکه رسول الله ﷺ به هم په دعاکی داسی ویل چه رب زدنی علما: خکه الله ﷻ ورته پدی بانندی امر کړی دی لکه فرمایي قل رب زدنی علما سره ددینه چه رسول الله ﷺ ته دیرزیات علم حاصل ونوبیا ته ولی په هغه علم بانندی بس والی کوی چه هغه در رسول الله ﷺ دعلم په مقابل کی داسی دی لکه یو خا خکی چه دبحر په مقابل کی وی (تفقه فان الفقه افضل قائد) تفقه دباب تفعیل نه دامر صیغه ده یعنی دعلم فقهی په حصول کی کوشش وکړه او تکلیفونه پکی تیر کړه خکه دابهتره دلیل اورهنمادی (الی البر والتقوا واعدل قاصد) قصد عدل ته وایسی یعنی علم فقه دعادل سر ی لپاره دیرپه معیار برابر علم دی خکه فقه داسی علم دی چه پدی کی هغه احکام بیانیری چه په دیکي بالکل ظلم نشته خکه دادالله ﷻ احکامات دی اوانالله ﷻ دظلم نه پاک او منزه دی خکه ظلم دعجز انقصان علامه ده اوالله ﷻ دعجز اونقصان نه پاک دی (هو العلم الهادی الی سنن الهدی) سنن په فتحی سره لاری ته وایسی اوهدی په معنی دهدایت سره دی اوهدایت هغه بنودنی ته وایسی چه په هغی بانندی سر ی په اساتیا سره مطلوب ته رسیبری نومعنی داشوه چه علم فقه هغه علم دی چه داسی

لاری ته بنودنه کوی چه په هغی سره سر ی په اسانی مطلوب ته رسیبری او دامطلوب ددنیا و اخرت همیشنی کامیابی اونیک بختی ده (هو المحسن) یعنی علم فقه یوه خاصه قلعه ده (یاجی) ددی طالب او متعلم ته (من جمیع الشدائد) یعنی دالله ﷻ په اوامرو اونواهیویانندی دجهل نه نجات ورکوی خکه دالله ﷻ په اوامرو اونواهیویانندی ناپوهی دلویوشداندو او مصیبتونونه دی (فان فقیها واحدا متورعا) یعنی چه دحرامونه پوره خان ساتی (اشد) دادان لپاره خبردی (علی الشیطان من الف عابد) داسی عابدین چه فقیه نه وی نومعنی داشوه چه دیوفقیه ژوند دزر و عابدانود ژوند نه په شیطان بانندی سخت لگیبری خکه شیطان خلکوته په فسق بانندی په کفر بانندی په گمراهی بانندی امر کوی اوفقیه ورته په ایمان او طاعت بانندی امر کوی اود شیطان دلاری نه یی درحمان لاری ته رادعوت کوی نوفقیه دشیطان لوی دشمن دی او عابد چه کله فقیه نه وی نوهغه داکارونه نه کوی بلکه هغه بغیر دعلم نه عبادتونه کوی اودالف نه مراد معین عدد نه دی بلکه مراد ورنه کثرت اوزیادت دی لکه خلک وایسی چه زه فلانی ته دزر خلونه هم زیات ورغلم او ماته یی هیخ شی رانکر لو

وكذلك في سائر الاخلاق نحو الجود والبخل والجبن والمجرت والتكبر والتواضع والعفة والاسراف والتقتير وغيرها فان الكبر والبخل والجبن والاسراف حرام ولا يمكن التحرز عنها الا بعلمها وعلم ما يضاها فيفترض علم كل انسان علمها وقد صنف السيد الامام الاجل الشهيد ناصر الدين ابوالقاسم كتابا في الاخلاق ونعم ما صنف فيجب على كل مسلم حفظها واما حفظ ما يقع في بعض الاحايين ففرض على سبيل الكفاية اذا قام به البعض في البلدة سق عن الباقيين فان لم يكن في البلدة من يقوم به اشتركوا في المآثم فيجب على الامام ان يامرهم بذلك ويحبر اهل البلدة عليه ترجمه او همدارنگه علم دتولو اقسامود اخلاقو فرض دی مثلا سخا: اوبخل: اوبوزدلی: اوجرانت: اوتکبر: اوعاجزی: اویاکدامنه ی: اواسراف: اوکمه خرچه کول وغیر ذلک خکه کبر اوبخل اوبوزدلی اواسراف ټول حرام دی اوددی دپیژندلونه غیر اوددی

د ضدونود پیزند لونه غیر د دینه خان ساتل ممکن نه دی نو په هر انسان باندی ددی علم ضروری او فرض دی اود اخلاقو په باره کی لوی امام شهید سید ناصر الدین ابوالقاسم یو کتاب هم لیکلی چه دیرمزیدار کتاب دی نو په هر مسلم باندی ددی علم واجب اولزم دی اود هغه شی علم یادول چه په بعضو وختونو کی واقع کیږی فرض کفایی دی کله چه یی په ښار کی یوکس هم حاصل کړی نو دیولو مسؤلیت ساقطیږی او غاړه یی خلاصیږی او کچرته په ټول ښار کی داسی کس نه وی چه دا علم یی حاصل کړی وی نو ټول په گناه کی شریکان دی نو په بادشاه باندی واجب دی چه دوی ته ددی علم په حاصلولو باندی امر وکړی او په ښارواله باندی زور واچوی ترخو دا علم حاصل کړی

**تشریح:** «و کذا لک» دا په مخکی کذا لک باندی عطف دی یعنی لکه څنگه چه د زړه دا حوالو علم فرض دی نو همدارنگه دا خلاقو علم هم فرض دی «والجین» په ضمی د جیم سره ډارته وایی «والجراة» دا د جرعة پشان دی او شجاعت ته وایی «والعفة» عفه د حرامونه خان ساتلوته وایی «والتقتین» کمه خرچه کولوته تقیر وایی «فان الکبر» دا ددی علم د فرضیت لپاره علت ذکر کوی «عنها» یعنی ددی مذکوره شیانونه «ما یضادها» یعنی ددی چه کوم ضدونه دی «فیفترض الخ» ځکه ددی شیانونه خان ساتل ددی تر علم پوری موقوف دی اود فرضو موقوف علیه هم فرض وی نو ددی شیانونو علم بذاته فرض نه دی بلکه دخان ساتلو دوجی نه فرض دی «فی الاخلاق» یعنی په علم الاخلاق کی اود اکلام دمخکی لپاره تائیدی «ونعم ما صنف» نعم دمدهی د افعالونه دی او ما موصوفه په معنی د شی سره ده او صنف ورته صفت دی او مخصوص بالمدح محذوف دی چه هغه کتاب الاخلاق دی نو معنی داشوه چه کوم شی ناصر الدین تصنیف کړی دی او دیرمزیداردی نو هغه کتاب الاخلاق دی «فیجیب علی کل الخ» یعنی هر کله چه دا خلاقو علم فرض دی نو په هر مسلمان

باندی دهغه اخلاقو یادول فرض دی کوم چه د ناصر الدین په کتاب کی ذکر شوی دی «بعض الاحیین» دا جمعه د حین ده یعنی مخکی چه کوم شی ذکر شول نو هغه دهغه شی یادول وؤ کوم چه په هر حالت کی واقع کیږی اود هغه شی یادول چه په بعضو وختونو کی واقع کیږی لکه د جنازی لمونځ اود مریض پوښتنه نو دا فرض کفایی دی «اذا قام به» په به کی یاد تعذیت لپاره ده یعنی چه دا په ښار کی بعضو خلکو اداء کړی وی «سقط عن الباقین» اود فرض کفایی همدا معنی ده «فان لم یکن» یعنی که موجود نه و «فی العائمه» دا مصدر میمی دی په معنی دائم سره دی «فیجیب علی الامام» یعنی په بادشاه او خلیفه باندی «ان یا مرهم بذالك» یعنی ددی په حاصلولو اداء کولو باندی

**وقد قیل:** ان علم ما یقع علی نفسه فی جمیع الاحوال هو بمنزلة الطعام لا بد لکل واحد منه و علم ما یقع فی بعض الاحیین بمنزلة الدواء یحتاج الیه حین المرض فقط و علم النجوم بمنزلة المرض فتعلمه حرام لانه یضر ولا ینفع و الحرب من قضاء الله تعالی و قدره غیر ممکن

فینبغی لکل مسلم ان یشغل فی جمیع اوقاته بذكر الله تعالی والدعاء والتفکر وقرانت القرآن والصدقات الدافعة للبلاء وسأل الله العفو والعافیة فی الدنیا والاخرة لیصونه الله تعالی عن البلاء والافات فان من رزق الدعاء لم یحرم الاجابة فان کان البلاء مقدر ایصیبه لا محالة لکن یرزقه الله علیه و یرزقه العبر ببرکة الدعاء

**ترجمه:** او چو ویلی دی چه دهغه شی علم چه دانسان پخپل خان باندی هروخت واقع کیږی نو دا علم دخوراک اود دودوی پشان دی چه د هریو تن لپاره ددی علم یادول ضروری دی اود هغه شی علم چه په بعضو وختونو کی واقع کیږی په منزله ددواء دی چه یواخی د بیمار تیا په وخت کی سری ورته ضرورت لری او علم النجوم په منزله دمرض کی دی نو ددی زده کول حرام او ناروادی ځکه دا انسان ته ضرر رسوی او گټه ورته نه رسوی اود الله د فیصلی اود حکم نه تختیدل ممکن ندی

نوهر مسلمان ته پکار دی چه هروخت دالله ﷻ په ذکر کی په دعاء کی په عاجزی کی او په تلاوت کی مشغول شی او همدارنگه په هغه صدقو کی مشغول شی چه هغه مصیبتونه او تکلیفونه دفعه کوی او دالله ﷻ په دنیا و آخرت کی عفو او صحت غواړی ترخوبی الله ﷻ دتکلیفونو او مصیبتونو وساتی ځکه دچاچه دعاء په نصیب شوه نو ددعا دقبلیدونه نه محرومه کیږی نو که الله ﷻ ورته تکلیف مقرر کړی وی نو خامخابه ورته رسیږی لکن الله ﷻ ورته دتکلیف اسانه کوی او ددعا په برکت به الله ﷻ صبر ورنصیب کوی

**تشریح:** فقیل (فقیل په معنی دحکم سره دی ځکه دقیل په صله کی چه کله باراشی نوهغه په معنی دحکم سره وی) (بأن ما یقع علی نفسه فی حیم الا حوال) یعنی دهغه شیانو علم چه دمسلمان په نفس باندی هروخت ثابت او واقع کیږی (لکل واحد) یعنی هر فرد د انسان ته (من ذلك) ددهغه فرضولپاره مثال ذکر کوی چه هغه په هر تن باندی لازم وی چه هغه فرض عین دی (وعلم ما) داپه علم مایقع علی نفسه باندی عطف دی (بمعرفة الدواء) او دا قول دمصنف چه (یحتاج الیه) ددی خبری لپاره بیان دی چه داعلم ددواء پشان دی یعنی لکه څنگه چه سړی دواء ته بعضی وخت محتاجه کیږی

نوهمدارنگه دهغه شی علم ته هم بعضی وخت محتاجه کیږی چه هغه بعضی وخت واقع کیږی لکه دجنازی لمونځ او دمریض تپوس کول وغیره (والهرب) یعنی حال داچه تیخته کول (من قضاء الله تعالی وقدره غیر ممکن) نو ددی علم پدی نیت سره یادول چه زه به ددی په وجه دالله ﷻ ددحکم او فیصلی نه بیج شم بالکل لغوه دی او پدیکی وخت لگول او عمر ضائع کول عبث دی (الدافعة للبلاء) ځکه پیغمبر ﷺ فرمایي الصدقة تردالبلاء وتزید فی العمر (وسأل الله تعالی) داپه ان یشغل باندی عطف دی (العفو) یعنی دگناهونو تیریدل (والعافية) یعنی دتکلیفونو او مرضونو بیج کیدل (فی الدنيا والاخرة) دادللعفو والعافية لپاره ظرف دی (لیصونه الله تعالی) دادیسال لپاره علت دی (فان من رزق الدعاء) یعنی په دعاء سره (له

بجهر (الاجابة) یعنی داجابه نه نه محرومه کیږی خودی قول ته یوسوال متوجه کیږی هغه داچه هرکله یومصیبت دالله ﷻ له طرف نه مقرر شوی وی نوهغه انسان ته خامخا رسیږی او ددعا په ذریعه باندی هغه نه دفعه کیږی نومصنف یند ددی سوال نه پدی قول سره جواب کوی (فان کان البلاء الی قوله لا محالة) دامصدر میمی دی په معنی دتحول سره دی یعنی دامصیبت دانسان نه بل طرف ته نه اوږی اونه انتقالیږی (ولکن یراه الله تعالی علیه) یعنی دعاء غوشتونکی بنده باندی به بی الله ﷻ اسانه کوی

**اللهم الا اذا تعلم من النجوم قدر ما یعرف به القبلة واوقات الصلوة فیجوز ذلك واما تعلم علم الطب فیجوز لانه سبب من الاسباب فیجوز تعلمه کائن الاسباب وقد تدای النبی ﷺ وقد حکى عن الشافعی انه قال العلم عنان علم الفقه للادیان وعلم الطب للابدان وما وراء ذلك بلغة مجلس واما تفسیر العلم فهوصفة بتجلی برهان قامت هی به المذكور کما هو الفقه معرفت دقائق العلم مع نوع علاج قال ابوحنيفة یند الفقه معرفة النفس ما لها وما علیها وقال ما العلم الا العمل به والعمل به ترک العاجل للاجل فینبغی للانسان الا یغفل عن نفسه وما ینفعها وما یضرها فی اولها و آخرها فیستجلب ما ینفعها ویجنب ما یضرها کیلا یكون عقله وعلیه حجة علیه فیزداد عقوبة نعوذ بالله من سخطه وعقابه وقد ورد فی مناقب العلم وفضائله آیات واخبار صحیحة مشهورة لم نشغل بذکرها کیلا یطول الكتاب**

**ترجمه:** مگر که دعالم نجوم نه دومره اندازه زده کړی چه په هغی سره قبله او دمانځه وختونه وپیژنی نو دا جائز دی او دعلم طب یعنی دواکترۍ یادول هم جائز دی ځکه داهم دنورو کسبونو او سببونو نه یوکسب اوسبب دی نو دنورو اسبابو پشان ددی زده کول هم جائز دی ځکه نبی ﷺ هم علاج او تداوی کړیده او دامام شافعی یند نه نقل دی چه علم په دوه قسمه دی یو علم فقه ده چه په دی سره ددین احوال پیژندل کیږی او دوهم علم طب دی چه پدی سره دبدنونو حالتونه پیژندل کیږی او ددی دوه علمونو نه غیر نور علمونه صرف مجلس پوری کافی وی ارعاهه

فانده نه لری اوهر چه تفسیر دعلم دی نوداهغه صفت دی چه  
سره هغه سړی ته وضاحت حاصلیری خوک چه ددی په حقیقت  
واقف اوپوه وی اودعلم باریکاتوپیژندلونه فقه وایی اری  
یوقسم ته علاج هم دی

اوامام ابوحنیفه رضی اللہ عنہ فرمایي چه فقه دخپل خان پیژندل  
وایی یعنی دهغه شی پیژندل دی کوم شی چه انسان ته  
اوضررسوی اوهمدارنگه امام صیب فرمایي چه علم هغه علم  
چه عمل ورسره وی اوپه علم باندی عمل دادی چه داخرت لپاره  
دنیاپریردی نوهر انسان ته پکارده چه دخپل خان نه غافل اونا  
نشی همدارنگه ددنیاواخرت دفائداواضررونونه غافل  
اوهغه کارونه وکړی چه ده ته فائده رسوی اودهغه کارونونه  
وساتی چه ده ته تکلیف اوضررسوی ترخودده عقل او علم  
باندی دلیل اوگواه نشی چه ده لپاره عذاب نورهم زیان  
نعوذبالله من سخطه وعقابه اودعلم فضیلت اومرتبه کی  
اومشهور صحیح حدیثونه راغلی دی چه مونږ یی دلته  
ذکر کووڅکه چه کتاب اوپردنشی

**تشریح:** (اللهم الا اذا) داددی قول نه استثناء ده چه فتعلمه  
(فیبوزذلك) داداذا لپاره جواب دی یعنی دعلم نجوم دومره انداز  
زده کول چه په هغی سره دقبلی حالتونه اودلمانڅه دوخت حالتونه  
ویژندل شی څکه دعلم نجوم همدومره اندازه زده کول ددین  
حالتونودپیژندلولپاره وسیله ده نوددی وجی نه جواز لری  
علم الطب) یعنی هغه علم چه په هغی سره دبدنونودحالتونوعلم  
حاصلیری چه دامریض دی اوداصحیح دی اوطب په اصطلاح کی  
دجسم اوبدن علاج ته وایی نوددی وجی نه دی علم ته علم طب وایی  
(کسانرا لاسباب) یعنی دنورو علاجونوشان (فقد تداوی) دادتداوی او  
علاج لپاره علت ذکر کوی اوهمدارنگه دعلم طب  
علاج لپاره علت ذکر کوی (وقد حکى عن السی قوله)

فقہ داد مبتداء محذوفی لپاره خبردی یعنی احدهما علم  
نغه (نلا دیان) یعنی ددین دپیژندلولپاره (وعلم الطب) یعنی بل علم  
طب دی چه دبدنونودحالتونودپیژندلولپاره دی (وماوراء ذلك) یعنی  
ددی مذکوره علمونونه غیر (بلغه مجلس) بلغه په ضمی سره هغه شی  
ته ویل کیږی چه دژوند لپاره کافی وی خودلته پکی تجریدشوی  
دی یعنی صرف په معنی دکفایت سره دی نومعنی داشوه چه ددی  
علمونونه غیر نور علمونه صرف مجلس ته کافی کیږی اود مجلس  
دگرموالی نه غیرنوره فائده پکی نه وی (واما تفسیر العلم) مصنف رضی اللہ عنہ  
دعلم دحقیقت په بیان باندی شروع وکړه اوپدیکی طالب العلم ته  
تنبیه او خبرداری ورکوی چه دا علم مهتم بالشان دی ترڅو طالب  
العلم ددی په طلب کی مشغوله شی (فهو صفة يتجلى) یعنی په پوره  
وضاحت سره واضحه کیږی (بها) یعنی پدی صفت سره  
(لن) دادیتجلی پوری متعلق دی (قامت هی به) ضمیر موصول ته  
راجع دی (المذکور) دادیتجلی لپاره فاعل دی یعنی ددی ذکر کول  
اوددی نه تعبیر کول ممکن دی لکن دتعبیر کولونه یی مذکورته  
عدول وکړو ترڅو معدوم او موجود یتولونه عام شی

اوداتوهم هم راخی چه دمذکورنه مراد معلوم دی خوبهر حال  
ظن اوجهل ورنه خارج شول څکه پدی سره تجلی اووضاحت نه راخی  
اوهمدارنگه ورنه دمقلا عقیده هم خارجه شوه څکه دده عقیده زړه  
پوری تړلی ده اوتجلی دزړه انشراح اوکولاو والی ته وایی  
(والفقه) دایی دشرافت اوعظمت دوجی نه دنورو علمونونه  
جد او مستقل ذکر کړو څکه پدی علم سره ددنیاواخرت نیک بختی  
اوسعادت حاصلیری (قال ابوحنیفه رضی اللہ عنہ) دادفقه بله معنی ذکر کوی  
(الفقه معرفة النفس ماله) یعنی کوم خیرونه چه ده ته حاصلیری  
(وما علیها) یعنی کوم شرونه چه ده ته حاصلیری اودفقهی دامعنی  
ددی معنی نه بهتره ده چه یعرف بها احوال المکلفین (وقال) یعنی  
همدارنگه امام ابوحنیفه رضی اللہ عنہ فرمایي (ماالعلم) مانافیه ده (ترك

العاجل یعنی د دنیا پریخودل دی (للاجل) یعنی داخرت اوجرت  
 حاصلولولپاره اوددوارو حاصلول ممکن نه دی خکه چه درون  
 ضدین دی او اخرت همیشنی ژوند دی نودهمیشنی ژوندلپاره  
 ژوند پریخودل پکار دی (فینبغی) داد مصنف کلام دی یعنی هر کله  
 دامام ابوحنیفه رضی الله عنه خبره ثابته شوه نوفینبغی (للانسان ان لا یقبل علی نفسه) یعنی دخپل خان دپیژندلو نه غافله نشی چه  
 عجزا و فقر او فناده اوداتفسیر مونږ خکه وکړوچه ډیر عاقلان دنفس  
 دحقیقت دپیژندلو نه عاجزه شوی دی او وایی چه دنفس پیژندل دا  
 چه دنفس صفات وپیژندل شی

اوز مونږ بحث در رسول الله صلی الله علیه و آله ددی قول نه ثابتیری من عرف نفسه فقد عرف ربه (وما ینفعها) مثلاً عبادتونه او طاعتونه (وما یضرها) کما فاحشات او منکرات (فی اولها) په دنیا کی (فیستجلب) داپه ان لا یفعل باندى عطف دی (ما ینفعها) لکه ثوابونه اونیک کارونه (وما یضرها) لکه گناهونه (کی لا یكون) دادینبغی لپاره علت ذکر کوی عقله و علمه حجة علیه (یعنی عقل او علم ده ته په ضرور کولو کی اودلیل شی (فیزداد عقوبة) دادنفی لپاره جواب دی نوددی وچی منصوب هم دی او عقوبة دیزداد لپاره فاعل دی (نعوذ بالله من عقابه و قدورد فی مناقب العلم) یعنی ددی دافتخار او مرتبی په باره کی (وفضائله) په دی سره مصنف رضی الله عنه دعلم دفضیلت په باره کی شروع وکړه (آیات) دادورد لپاره فاعل دی (کیلا یطول الخ) دعلم دفضیلت په باره کی دایو حدیث هم کافی دی چه دا بودرداء (روایت دی چه دافرما یی قال رسول الله صلی الله علیه و آله من سلك طریقاً یطلب به علماً سلك الله به طریقاً من طرق الجنة وان الملائكة لتضع اجنتها الطالب العلم العالم المستغفر له من فی السموت والارض والحیتان فی جوف الماء وان فضل العالم علی الجاهل کفضل القبر لیلة البدر علی سائر الکواکب وان العلماء ورتة الانبیاء یورثوا دیناراً واولادهم اوانما ورتوا العلم من اخذه اخذه بمحظ وافر:

فصل فی النیة فی حال التعلیم

ثم لا بد له من النیة فی زمان تعلم العلم اذ النیة هی الاصل فی جمیع الاحوال بقوله علیه السلام انما الاعمال بالنیات حدیث صحیح وعن رسول الله کم من عمل یتصور بصورة اعمال الدنیا و یصیر بحسن النیة عن اعمال الاخرة و کم من عمل یتصور بصورة اعمال الاخرة ثم یصیر من اعمال الدنیا بسوء النیة و ینبغی ان ینوی المتعلم بطلب العلم رضاً لله تعالی و الدار الاخرة و ازالة الجهل عن نفسه وعن سائر الجهال و احیاء الدین و ابقاء الاسلام فان بقاء الاسلام بالعلم و لا یصح الزهد و التقوی مع الجهل انشدنی الاستاذ الشیخ الامام الاجل برهان الدین صاحب الهدایة شعر البعضهم  
 \* فساد کبیر عالم مهتک \* \* واکبر منه جاهل متفک \*  
 \* هما فتنة فی العالمین عظیمة \* لمن طمأنی دینه یتفک \*

وینوی به الشکر علی نعمة العقل و صحة البدن و لا ینوی به اقبال الناس الیه و لا استجلاب حطام الدنیا و الکرامة عند السلطان و غیره

ترجمه: فصل دی په بیان د نیت کی په حالت دتعلیم کی نو دطالب العلم لپاره دتعلیم په زمانه کی د نیت کول ضرور اولزم دی خکه نیت په ټولو حالتونو کی اصل او بنیاد دی خکه رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایي چه دیولو عملونو دار مدار په نیت سره دی اود اصحیح حدیث دی اود رسول الله صلی الله علیه و آله نه نقل شوی دی چه ډیر خلی یو عمل ددنیوی عمل په شکل کی ښکاری لکن دخایسته او ښه نیت دوجی نه داخرت دد اعمالونه گرزیری او ډیر خل یو عمل داخرت دعمل په شکل کی ښکاری لکر دبدو خرابه نیت په وجه د دنیا د اعمالونه گرزیری نو طالب العلم ته پکار دی چه دعلم په حاصلولو کی دالله صلی الله علیه و آله رضا او اخرت په نیت کی را ولی او همدارنگه دخپل خان نه اونورو جاهلانونه دجهل لری کول اود دین ژوندی کول اوساتل په نیت کی را ولی خکه داسلام بقا په علم سره راخی اوزهد او تقوا دجهل سره نه صحیح کیږی

زمونږ استاد لوی امام شیخ برهان الدین دهدایي مصنف به بعضو علماؤ ته دا شعرویلی چه مفهوم یی داسی دی

هغه عالم چه بی عمله وی نودالوی فساددی : اوددی نه کوی  
 فساد هغه جاهل دی چه په پتوسترگوبل چاپسی روان وی نوددی  
 دنیاکی دادوره دهغه چالپاره ډیری لویی فتنی دی چه په خپل دین  
 کی پدی دواړو باندی دلیل نیسی اوددوی اتباع کوی  
 او طالب العلم به دعلم په حاصلولوسره د عقل د نعمت  
 دشکر داداء کولونیت هم کوی او همدارنگه د بدن د صحت  
 دشکر داداء کولونیت به کوی او په علم کی به دانیت نه کوی چه  
 دخلکو توجه ماته راواوړی اونه به دانیت کوی چه دعلم په وجه  
 د دنیا فائدی حاصلوم یابه پدی باندی بادشاه ته خان تړدی کوی  
 او پدی باندی به عزت حاصلوم همدارنگه به نور دنیوی نیتونه نه  
 کوی

**تشریح (فصل) د فصل لغوی معنی ظاهره ده او په اصطلاح**  
 کی طائفة من المسائل تغیرت احکامها بالنسبة الی ما قبلها یعنی داد مسائل لویه  
 حصه ده چه د ماقبل نه یی احکام بدل وی او فصل مرفوع دی خکا  
 داد مبتدا محذوفی لپاره خبردی او یادا مبتداه خبری محذوف دی  
 یعنی فصل من الفصول (فی النیة) هغه نیت چه حاصلیږی (فی حال  
 التعلیم) خکه دتعلیم په حال کی نیت کول ضروردی (ان النیة  
 هو الاصل) یعنی خاص بنیاددی (فی جمیع الاحوال) برابره خبره ده که  
 هغه مقصود بالذات وی او که نه وی لکن په مقصودی عبادتو کی  
 نیت کول فرض دی او په غیر مقصودی کی سنت دی (لقوله علیه  
 السلام انما الاعمال بالنیات) دامام شافعی په نزد باندی صحت  
 د افعالونیت پوری موقوف دی او دامام ابوحنیفه رضی الله عنه په نزد باندی  
 ثواب او جزاء نیت پوری موقوف ده (حدیث) یعنی دا حدیث دی (وعن  
 رسول الله صلى الله عليه وسلم کم من عمل) یعنی ډیر اهتمام واله عمل وی (یتصور  
 دامبني للفاعل دی ای یصیر ذاصورة (بصورة اعمال الدنيا الى قوله من  
 اعمال الآخرة) لکه خوراک کول سکل او خوب کول خکه ددی  
 افعالو ظاهری شکل د دنیوی اعمالو دی لکن د نیت په وجه باندی

دادا کورت دا اعمالونه گرزبیری مثلاً خوراک پدی نیت باندی وکړی چه  
 دا قوی شی او عبادتونه وکړی او یاسکل او خوب په همدی نیت سره  
 وکړی نودا دا خرت دا اعمالونه گرزبیری (وکم من عمل) یعنی ډیر خل  
 دا اعمالونه (یتصور) یعنی د صورت واله گرزبیری (بسوء النیة) مثلاً  
 اعمال دریا او خان بنودنی لپاره کوی (وینبغی) پدی سره مصنف  
 دنیت کیفیت ذکر کوی (بطلب العلم) د اینوی پوری متعلق دی (رضاء  
 الله تعالی) دادینوی لپاره مفعول دی یعنی دعلم په  
 حاصلولو کی به د الله عز وجل رضانیت کوی (والدار الآخرة) یعنی جنت ته  
 د داخلیدونیت به کوی (وازالة الجهل) یعنی په علم حاصلولوسره (ومن  
 سائر الخ) یعنی جاهلانوته به دعلم د بنودنی نیت کوی (واحياء  
 الدين) داپه ازاله الجهل باندی عطف دی (وانشد) یعنی شعری  
 ولوستلو (لبعضهم) یعنی بعضو علماؤ ته (متهتك) هغه کس ته  
 وایی چه هغه دخپل عزت پروانه کوی او متهتك عالم هغه عالم ته  
 وایی چه دشرعی خلاف خراب او بد کارونه کوی اوددی هیخ پروانه  
 کوی چه دابه و شرمیږی اور سوا به شی اوددی عالم فساد خکه زیات  
 دی چه جاهلان ده ته گوری او په گناه باندی تیزورخی اودده په وجه  
 گمراه کیږی (متنسك) یعنی عبادت کونکی او جاهل متنسك هغه  
 کس ته وایی چه په خپلو افعالو او اقوالو کی د جاهل تقلید کوی  
 اود هغه صحیح او غلطه خبره نشی معلومولی لکه زمونږ په زمانه کی  
 بی علمه او جاهله صوفیان اودده فساددی عمله عالم نه خکه زیات  
 دی چه دده عقیده او اعمال دواړه فساددی اود عالم اکثره عقیده  
 صحیح وی او اعمال یی خراب وی (عظيمة) دادفتنة لپاره صفت  
 دی (لمن) داهم دفتنة لپاره صفت دی یعنی دهغه سړی لپاره (بهما فی  
 دینه یتمسك) یعنی په خپل دین کی په ذکر شوی عالم  
 او جاهل باندی تمسك او دلیل نیسی او په اقوالو او افعالو کی ددوی  
 اتباع کوی نودا دواړه ظرفونه یتمسك پوری متعلق دی او ظرفونه  
 د ضرورت شعری دوجی نه مقدم شوی دی (وینوی) دامنصوب دی

اوپه مخکنی ینوی بانندی عطف دی ( به ) یعنی دعلم په حاصلولوبانندی ( الشکر ) شکر د نعمت په مقابل کی راخی چه په ژبه اوپه اندامونواوپه زړه بانندی دمنعم د تعظیم لپاره اداء کیږی ( علی نعمة العقل ) دا اضافه بیانیه دی یعنی هغه نعمت چه هغه عقل دی

( وصحة البدن ) داپه مضاف الیه بانندی عطف دی ( ولاینوی به ) داپه لاینوی بانندی عطف دی یعنی پکارده چه دعلم په حاصلولوکی دانیت ونه کړی

( اقبال الناس ) یعنی ځان ته دخلکو توجه راپول ( ولا استجلاب حطام الدنيا ) یعنی دخلکو دلاسونونه د دنیا خستل ( والكرامة ) دامنصوب دی اوپه اقبال بانندی عطف دی او مراد ورته شکر دی ( وغیره ) په جر سره عطف دی په سلطان بانندی اوپه نصب سره هم صحیح دی یعنی ددی مذکوره شیانونه غیر دنوروداسی شیانونیت به نه کوی چه دالله ﷻ رضایکی نه وی

قال محمد بن الحسن رضی الله عنه لو كان الناس كلهم عبیدی لا اعتقتهم وتبرئت عن ولائهم وذلك لان من وجد لذة العلم والعمل به قلما يرغب فيما عند الناس انشدنا الشيخ الامام الاجل الاستاذ قوام الدين حماد بن ابراهيم بن اسماعيل الصفا زالا نصارى املاء لابى حنيفة رضی الله عنه شعرا

\* من طلب العلم للمعاد \* فازيفضل من الرشاد \*

\* فيا تخسر ان طالبيه \* لنيل فضل من العباد \*

اللهم الا اذا طلب الجاه للامر بالمعروف والنهي عن المنكر وتنفيذ الحق واعزاز الدين لانفسه وهواه فيجوز ذلك بقدر ما يقيم به الامر بالمعروف والنهي عن المنكر وينبغي لطالب العلم ان يتفكر في ذلك فانه يتعلم العلم بمجد كثير فلا يصرفه الى الدنيا الحقيرة الغائبة

\* هي الدنيا اقل من القليل \* وعاشقها اذل من الذليل \*

\* تصم بسحرها قوما وتعمى \* فهم متعميون بلا دليل \*

ترجمه: امام محمد بن حسن رضی الله عنه فرمایي که د دنیا ټول خلک زما غلامان وی نومابه ازاد کړی وی اوددوی دولایت نه به ما ځان

خلاص کړی وی اوداڅکه چه څوک دعلم او عمل په خوندي پوه شی نوددنیاسره ډیره کمه مینه کوی زمونږ استاذ لوی امام د دین حامی شیخ حماد بن ابراهيم بن اسماعيل به مونږ ته هغه شعرویلی چه امام ابوحنيفة رضی الله عنه ته یی لیکلی وهغه داچه څوک علم داخرت لپاره حاصلوی نوداپه هغه لاربانندی کاماب شوچه هغه بهتره لازده : او افسوس دی دهغه سړی تاوان ته چه علم ددی لپاره کوی چه دبنده گانونه مال حاصل کړی اودعلم په واسطه مال ته رسیدل کړی مگر که منصب دبادشاه نه ددی لپاره غواړی چه ددی په واسطه امر بالمعروف اونهي عن المنکر وکړی اوددی په وجه حق نافذ کړی اودین ته عزت ورکړی اودخپل ځان اودخواست لپاره نه غواړی نوددی طلب دومره اندازه جائز دی چه په هغی سره امر بالمعروف اونهي عن المنکر کړی

او طالب العلم ته پکار دی چه دعلم په حاصلولوکی سوچ اوفکر وکړی ځکه داپه ډیر کوشش اوتکلیف سره علم حاصلوی ترڅو داخپل علم په فانی اوحقیره دنیاکی مصرف نه کړی لکه شاعر وایی چه دنیا ډیره زیاته کمه ده : اوددی عاشق ډیر زیات ذلیل دی : اودنیاپه پخپل سحر بانندی ډیر نومونه رانده اوکانه کړی دی : چه دوی حق حیران دی او زه نمانور سر : شته ترڅوی هدایت لاری ته برابر کړی

تشریح: ( قال محمد بن الحسن ) داددی قول لپاره تائید کړ کوی چه لاینبغی للطالب ان يطلب اقبال الناس ( کلهم ) داتائید معنوی دی ( عبیدی ) دادعبد جمع ده ( لا اعتقتهم ) دادلولپاره جواب دی ( وتبرئت عن ولائهم ) تبرئت په صیغی دمتکلم سره په جواب بانندی عطف دی یعنی زه به ددوی دولایت نه ځان بری اوخلاص کړم او ولائهم په فتحی دواوسره دی یعنی زه به ددوی دولایت اوعصبيت نه ځان خلاص کړم مطلب داچه بالکل به یی پرېږدم اوکوم مال اودولت چه ددوی سره وی نوهغی ته به

نظرا والتفات ونہ کرم (ومن وجد) یعنی دہفہ شی سرہ یی مینہ کمد  
وی کوم چہ دخلکویہ لاسونوکی وی چہ ہفہ دنیا اودولت دی  
اوداہم کیدیشی چہ پد قلمایرغب کی دقلت نہ مراد عدم وی  
یعنی ددنیا سرہ بالکل مینہ نہ ساتی خکہ داپہ علم کی خوندوینی  
او علم ورتہ دہرخہ نہ خوندور او عزتمند بنکاریری نود علم نہ غیریل  
خہ نہ طلب کوی (قوام الدین) یعنی دین ورباندی مضبوطیری (حماد)  
داعطف بیان دی (ابن ابراہیم ابن اسماعیل الصغارا الانصاری الی قولہ  
املاء لابى حنیفة رَحْمَةً) املاء کتاب تہ وایی اودلتہ ورنہ مراد مکتوب  
دی اودانشدنالپارہ مفعول دی دہمدی وجی نہ منصوب دی  
نومعنی داشوہ چہ مونرتہ یی ہفہ شعرو لوستلو کوم شعرچہ ابوحنیفة  
رضی اللہ عنہ تہ لیکلی و للمعاد) یعنی داخرت لپارہ مطلب داکہ چاداخرت  
دثواب لپارہ علم حاصل کرو (فاز بفضل من الرشاد) فوز کامیابی تہ  
وایی اورشادد فضل لپارہ صفت دی اودجرپہ خای کی واقع شوی دی  
اورشادپہ دین باندی برابر والی تہ وایی نومعنی داشوہ چہ داپہ ہفہ  
دین باندی برابر شو کوم چہ بہترہ دین دی اوبہترہ خکہ دی چہ پدی  
سرہ سری دجنتونواو چتو مرتبوتہ رسییری (فی الخسران طالبیہ)  
داد شرط محذوفہ لپارہ جواب دی اویا حرف نداده اومنادی یی  
محذوفہ دہ او خسران محذوف فعل پوری متعلق دی نومعنی داشوہ  
چہ ہر کلمہ داخرت علم دکامیابی لپارہ سبب دی نوای خلکو دہفہ  
چاتاوان تہ وگوری چہ ددنیا د حصول لپارہ علم کوی (لنیل فضل من  
العباد) جاو مجرور یعنی لنیل تر طالبیہ پوری متعلق دی یعنی علم  
ددی لپارہ کوی چہ دخلکو توجہ خان تہ راواری اوداپہ خلکوکی  
عزتمند او معززشی او خلک دہ تہ د علم پہ وجہ باندی مال اودولت  
ورکری نودابہ دہفہ چاسرہ خنگہ برابرشی چہ ہفہ داخرت لپارہ علم  
کوی (اللهم اذا طلب) دادوالکرامۃ عند السلطان نہ استثناء دہ (الجاه  
) یعنی منصب او مرتبہ (للامریب المعروف والنہی عن المنکر) ہفہ  
امریب المعروف اونہی عن المنکر چہ ہفہ بغیر ددینہ نہ کیڑے چہ امر

اوناهی بہ دمرتبی خاوندان وی (وتنفیذ الحق) یعنی دحق  
نافذولولپارہ (واعزازالدین) یعنی دی لپارہ چہ دین غالبہ  
اوعزتمندشی (لانیفسہ وخواہ) یعنی دخپل خان  
دمرادد حاصلولولپارہ نہ وی (فیجوز ذالک) یعنی پہ علم باندی  
منصب او مرتبہ غوبنتل (بقدر ما) یعنی ہفہ اندازہ منصب غوبنتل  
جانزدی چہ پہ ہفی سرہ امر بالمعروف اونہی عن المنکر راشی  
خکہ دا طلب اگرچہ پہ ظاہر کی دچوکی او منصب لپارہ دی لکن پہ  
حقیقت کی داخرت لپارہ دی خکہ پدی سرہ ہفہ امر بالمعروف  
اونہی عن المنکر راشی چہ ہفہ یوغورہ عبادت دی (فی ذالک)  
یعنی پہ طلب د علم کی (فانہ) یعنی دا علم پہ خومرہ تکلیف  
اومشقت باندی حاصلوی لکہ پدی قول کی ورتہ اشارہ کوی (فانہ  
یتعلم العلم بجهد کثیر) جہد پہ فتحی سرہ مشقت تہ وایی او پہ ضمی  
اوفتحی دواپوسرہ طاقت تہ ہم وایی اودلتہ ورنہ اولہ معنی مرادہ  
دہ (فلا یصرفہ) یعنی علم (الی الدنیا) دادادنی لپارہ تانیث دی  
اوددنوی یادناہ نہ مشتق دی (ہی الدنیا) ہی ضمیر دقصی دی  
اوداچہ کلہ پہ مفسرہ جملہ کی راشی نوتانیث یی پکاردی یعنی  
بایدچہ مؤنث ذکرشی اودلتہ یی ہم ددی وجی نہ مؤنث ذکرکری دی  
اودامبتدا اولہ دہ اوالدنیا دوہمہ مبتداده (اقل من القلیل)  
داددوہمی مبتدالپارہ خبردی اوداپولہ جملہ دا ولی مبتدالپارہ  
خبردی اوداداتہایی قلت نہ کنایہ دہ (اذل من الذلیل) یعنی  
دادذلیل دجنس نہ دی اوداہم داتہایی ذلت نہ کنایہ دہ (تصم)  
یعنی کون کوی (بسحرها) یعنی پہ ہفہ بنائست اوشہوت باندی  
سری کون کوی چہ ہفہ دسحریشان دخلکوزرونہ خان تہ راجلبوی (قوماً)  
چہ ہفہ ددنیا تابعداری کوی اوددی خائست او خوند تہ میلان  
کوی مطلب داچہ دنیا دوی دحق اوریدلو او قبلولونہ اپوی او اعراض  
تہ یی برابروی (وتعمی) یعنی دوی دحق دلیدلونہ راندہ وی  
ترخو حق پہ سترگوباندی ونہ وینی (فہم) یعنی دا قوم چہ کلہ

پروندا و کون شی ( متعیرون بلا دلیل ) یعنی داسی خوک نشسته چه دوی  
 نه برابره اود حق لازه و بنایی نودوی د عنادا و دضد په میدان کی حیران  
 ولازی وی لکه سری چه ربنستیار وندا و کون وی اوپه تگ اورا تگی کی  
 حیران وی اوداپته ورته نه وی چه زه چرته خم اودخه لپاره خم نو هک  
 حیران وی

وینبغی لاهل العلماء لا یذلل نفسه بالطعم فی غیر مطعم ویتعزز عما فیہ مذلة العلم  
 واهله ویکون متواضعا و التواضع بین التکبر و المذلة و العفة کذا لک یعرف ذالک فی کتاب  
 الاخلاق انشد الشیخ الامام الاجل الاستاذ رکن الاسلام المعروف بالادیب  
 المختار شعر النغه

- \* ان التواضع من خصال المتقی \* ویه التقوی الی المعالی یرتقی \*
- \* ومن العجائب عجب من هو جاهل \* فی حاله اهو السعید امر الشقی \*
- \* امر کیف یختم عمره و روحه \* یوم التوی متفعل او مرتقی \*
- \* و الکبریاء لرینا صفة به \* مخصوصة فتجنبناها و اتقی \*

قال امام ابوحنيفة رضی اللہ عنہ لاصحابه عظموا عما تمکم ووسعوا کما تمکم و انما قال  
 ذالک لئلا یتخف بالعلم واهله وینبغی ل طالب العلم ان یحصل علی کتاب الوصیة  
 الی کتبها ابوحنيفة رضی اللہ عنہ لیونس بن خالد السمتی رضی اللہ عنہ عند الرجوع الی اهله یجدہ من  
 یطلبه وقد کان استاذنا الشیخ الاسلام برهان الائمة علی ابن ابی بکر قدس الله روحه  
 امرنی بکتابته عند الرجوع الی بلدی وکتبته و لا یبدل للمدرس و المتقی فی معاملات  
 الناس منه

**ترجمہ:** او علماؤتہ پکاردی چه په بی خایہ تمعه کولوسره  
 خان سپک او ذلیلہ نه کپی اود هغه شی نه خان وساتی چه په هغه  
 سره د علم او علماؤ سپکاوی اودلت راخی او باید چه عالم د عاجزی  
 خاوندوی او عاجزی د تکبر اود مذلت په منع کی وی او عفت هم  
 دنواضع پشان دی اوداپه کتاب الاخلاق کی معلومی پی  
 زمونږ استاذ لوی امام شیخ رکن الاسلام چه په ادیب المختار باندی  
 مشهور دی ده به خپل یو شعر مونږ ته ویلی مفهوم پی داسی دی

چه عاجزی او تواضع دهغه چا صفت دی چه د الله ﷻ نه ویر پی  
 اوپه عاجزی سره متقی سری لوړو مرتبوته خیرتی اود هغه سری  
 غرور او عجب ته تعجب دی چه دخپل حال نه هم ناخبره وی چه  
 دانیک بخته دی او که بد بخته او چه دده د عمر خاتمه به څنگه وی  
 او چه دده روح به اسفل السافلین ته ځی او که علیین ته به ځی  
 او تکبر اولوی زمونږ د رب صفت خاص دی نو د تکبر نه اجتناب وکړه  
 او خان ورنه وساته امام ابوحنيفة رضی اللہ عنہ به خپلو ملگرو ته ویل چه پگری  
 غتی کپی اولستونی پراخه کپی اوداپی ددی لپاره ویل چه د علم  
 او اهل علمو سپکاوی ونه شی او هر طالب العلم ته پکار دی چه دامام  
 صیب هغه کتاب الوصیة پیدا کپی چه یوسف بن خالد سمتی ته پی  
 لیکلی وؤ کله چه یوسف بن خالد خپل کورته واپس کیدلو او خوک  
 چه ددی کتاب الوصیة طلب کوی نو پیدا کولی پی شی  
 او زمونږ استاذ شیخ امام علی بن ابی بکر ماتہ ددی وصیت  
 د لیکلو امر وکړ و کله چه زه خپل کلی ته واپس کیدم او ما هغه  
 ولیکلو او مدرس او مفتی چه کله دخلکو معاملی حل کوی نو دا کتاب  
 الوصیت ورته ضروری اولازی دی

**تشریح:** (ان لایذلل) دادا ذلال نه مشتق دی (نفسه) دادیذلل  
 لپاره مفعول دی مطلب داچه خپل خان ذلیل نه کپی (بالطمع فی  
 غیر مطمع) یعنی پی خایه طمعه ونکپی پدی سره دهغه طمعی نه  
 احتراز راغلو چه په خپل خای باندی وی مثلا د علم لپاره طمعه کوی  
 ځکه ددی طمعی لپاره خان ذلیل کول جائز دی او پدی کی کوم  
 ضرر نشته بلکه داپه حقیقت کی عین عزت دی (وینعزز) داپه ان  
 لایذلل باندی عطف دی او منصوب دی (عما فیہ مذلة العلم واهله)  
 واهله په العلم باندی عطف دی او مجروردی یعنی چه د ذلالت په  
 خای کی خان واقع کی نود داسی کارونونه خان ساتل لار م دی  
 ترڅو د علم او اهل علمو تحقیر او سپکاوی رانشی (ویکون)  
 دامنصوب دی او په ماقبل باندی عطف دی او ضمیر مستتر پکی

اهل علموته راجع دی (متواضعاً) دادیکون لپاره خبردی اوبه راروان  
 قول سره دتواضع تفسیرکوی ( والتواضع بین التکبر والمذلة ) یعنی  
 تواضع دتکبر اومذلت په مابین کی متوسط اودرمیانہ حالت دی  
 اوتکبر اومذلت دواړه حرام صفتونه دی ځکه تکبر دالله عزوجل خاص  
 صفت دی لکه الله عزوجل په حدیث قدسی فرمایي العظمة ازاری والتکبریه  
 ردانی یعنی دادواړه صفتونه ځمادات پوری خاص دی اومانه غیریل  
 چاسره مناسب ندی اودمذلت صفت ځکه حرام دی چه دانسان ذلیل  
 کول جایزه دی بلکه حرام دی نوددی دواړوبه منخ کی چه کوم  
 درمیانہ صفت دی نوهغه مقبول دی چه هغه تواضع ده ځکه  
 خیر الامور اوسطها ( والعفة ) یعنی دحرامونه ځان ساتل ( کذاک )  
 یعنی داهم دتکبر اومذلت په مابین کی دی ځکه کمزوری اوضعیفه  
 سری دحلالوبه طلب کی تکبر نه کوی اودحراموبه طلب کی ځان نه  
 ذلیل کوی اوداهم کیدی شی چه دکذاک معنی داسی چه عفت هم  
 دتواضع پشان دعلم سره لازمی صفت دی ( ويعرف ذالک ) یعنی  
 داخبره چه عفت پشان دتواضع دی ( فی کتاب الاخلاق انشد الشیخ الی  
 قوله شعراً ) دادانشد لپاره مفعول دی ( لنفسه ) یعنی داسی شعردی  
 چه پخپله بی ویلی دی چه هغه داشعردی ( ان التواضع من خصال المتقی  
 ) یعنی عاجزی دهغه چاصفت دی چه هغه دالله عزوجل نه ډاریږی ( ویه )  
 یعنی په تواضع سره ډایرتقی پوری متعلق دی داهتمام اووزن شعری  
 دوجی نه ورنه مقدم شوی دی ( التقی ) په وزن دفعیل سره په معنی  
 دفاعل دی اوددی وجی نه مرفوع دی چه دامبتداده اویرتقی بی  
 خبردی ( الی المعالی ) یعنی اجتمومرتبوته ( یرتقی ) یعنی  
 لوړومقامونوته بی خیروی اوجار اومجرورترتبه پوری متعلق دی  
 دمعنی حاصل داشوچه تواضع اوعاجزی دمتقیانوخلکوڅوی  
 اوخصلت دی چه ددی په واسطه بانندی لوړواو اوجتومقامونوته  
 رسیږی ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي من تواضع لله رفعه الله ومن تکبر وضعه  
 الله ( ومن العجائب ) داخبرمقدم دی ( عجب ) دامبتداهمؤخره ده

اودامصدردی اوخپل فاعل ته مضاف دی چه هغه من دی ( من  
 هو جاهل ) من موصوله دی اومابعده جمله ورته صله ده ( فی حاله )  
 دجاهل پوری متعلق دی ( اهو ) همزه پکی داستفهام لپاره ده  
 اودامبتداده ( السعید ) دایی خبردی ( امشقی ) داپه السعید بانندی  
 عطف دی یعنی دهغه سړی په حال بانندی تعجب دی چه په خپل حال  
 بانندی ناخبره وی اوته پته نه لکیږی چه دانیک بخته دی اوکه  
 بدبخته دی اوددی سره سره بیا هم پخپل حال بانندی مغروردی  
 اوعجب وربانندی کوی اوحالاتکه دداسی سړی سره مناسب داده چه  
 پخپل حال بانندی فکر وکړی اودبدي خاتمی نه وډارشی اودالله عزوجل نه  
 ډار اودامید په مابین کی ژوند تیر کړی ( ام کیف یختم عمره ) یعنی  
 ده ته پته نه لکیږی چه دده عمر به په کوم حالت کی ختمیږی چه  
 ایادده خاتمه به په ایمان بانندی وی اوکه په کفر بانندی به وی  
 نعوذ بالله منه

( اوروحه یوم التوی ) یعنی په هغه ورځ بانندی چه کله مړه کیږی

اوداد یختم لپاره مفعول فیه دی نوددی وجی نه منصوب دی

( متسفل اومرتقی ) دادمحذوفی مبتدالپاره خبردی اوداجمله  
 ماقبل لپاره بیان دی اوتقدیرد عبارت داسی دی الروح متسفل ای  
 نازل اسفل السافلین اومرتقی ای صاعداً علی العلیین یعنی ده ته  
 پته نه لکیږی چه دده خاتمه به په ایمان سره راځی ترڅودده روح  
 علیین ته وځیږی اوکه دده خاتمه به په کفر سره وی ترڅودده روح  
 سافلین ته کوزشی نعوذ بالله تعالی ( والكبرياء ) هغه لویي چه  
 ثابته ده

( لربیناصفة ) دادمبتدالپاره خبردی ( به ) دارتلونکی دی قول

پوری متعلق دی ( مخصوصة ) یعنی کبر داسی صفت دی چه دالله

ذات پوری خاص دی نوهرکله چه داسی ده ( فتجنبها )

ددامرحاضر صیغه ده اوحرف یاپکی دقایی ضرورت دوجی نه

زیاته شوی ده یعنی ددی صفت دموصوف کیدلونه ځان وساته ځکه

داصفت دالله ﷺ پوری خاص دی اوبل څوک ورسره پکی شریک نشته لکه مخکی حدیث تیرشو ( قال ابوحنيفة رضی اللہ عنہ لاصحابه ) یعنی خپلو ملگرو ته یی خطاب کولو او په خطاب باندي لام دلالت کوي ( عمانمکم ) داجمعه دعامه ده ( اکمامکم ) داجمعه دکم ده په ضمی دکاف او په تشدید میم سره په پښتو کی ورته لستونی وایی او په فارسی کی ورته آستین وایی ( وانما قال ذلك ) یعنی دا کلام

( بالعلم واهله ) جار او مجرور دیستخف لپاره قائم مقام دفاعل دی یعنی چه علم او اهل حقیراوسپک ونه گرزیری ځکه دخلکونظر اکثره په لباس باندي وی ( ان يحصل ) دادتحصیل نه دی ( السمتی ) دامنسوب دی سمت ته اود احدیثویولوی عالم و ( عند الرجوع ) یعنی دامام صیب دملگرتیانہ ( الی اهله ) او خپلو بچوته ( یجده ) داجداو مستانف کلام دی گویا چه سائل سوال وکړو چه دا کتاب الوصیه مونږچرته راپیدا کړونومصنف جواب ورکړو چه څوک یی کوشش او طلب کوي نوهغه یی پیدا کولی شی ځکه مشهوره مقوله ده چه من طلب فقد وجد ( علی ابن ابی بکر ) داعطف بیان دی ( وکتابه ) یعنی دهغه امرمی په ځای کړو ( ولا بد للمدرس والمفتی فی معاملات الناس ) دا قول چه فی معاملات الناس المفتی پوری متعلق دی ( منه ) دالابدپوری متعلق دی یعنی مفتی ته هغه کتاب الوصیه لازم دی چه امام صیب یوسف بن خالدته لیکلی وچه هغه پخپله وړوکی کتاب دی لکن په پنځولویوفائدوباندي مشتمل دی

### فصل فی اختیار العلم والاستاذ والشریک والثبات علیه

ینبغی لطالب العلم ان یختار من کل علم احسنه وما یحتاج الیه فی امر دینه فی الحال ثم ما یحتاج الیه فی المال فیقدم علم التوحید والمعرفة ويعرف الله تعالى بالدلیل فان ایمان المقلدان کان صحیحاً عندنا لکن یکون آثمًا بترك الاستدلال و یختار العتیق دون المحدثات قالوا علیکم بالعتیق وایاکم والمحدثات وایاک ان تشغل بهذا الجدل الذی ظهر بعد انقراض الاکابر من العلماء فانه یبعد الطالب عن الفقه

ویضیم العمویورث الوحشة والعداوة وهومن اشراط الساعة وارتفاع العلم والفقه کذا ورد فی الحدیث واما اختیار الاستاذ فینبغی ان یختار الاعلم والاودع والاسن کما اختار ابوحنيفة رضی اللہ عنہ حیث ذکرت حماد بن ابی سلیمان بعد التامل والتفکر وقال ابوحنيفة رضی اللہ عنہ وجدته شیخاً وقوراً حلیماً صبوراً وقال ثبت عند حماد بن سلیمان فمیت قال رضی اللہ عنہ سمعت حکیمان من حکماء سمرقندان واحدا من طلبه العلم شاورنی فی طلب العلم وكان عازماً علی الذهاب الی بخاری لطلب العلم

**ترجمه:** فصل دی په بیان دغوره کولو دعلم کی اوداستاذ کی اودملگری کی او په ثبات کی نوطالب العلم ته پکار دی چه دهر علم نه خایسته حصه غوره کړی اودهغه شی علم غوره کړی چه دا ورته ددین په امورو کی هروخت ضرورت لری اوبیادهغه شی علم غوره کړی چه دا ورته په راتلونکی کی ضرورت لری نو پکار ده چه طالب العلم دانالله ﷻ دیوالی علم اودالله ﷻ دپیژندگلو علم مخکی کړی اوهمدارنگه پکار ده چه الله ﷻ په دلیل سره وپیژنی ځکه دمقلدسړی ایمان اگر چه زمونږ په نزد صحیح دی لکن داستلال په پریخود لوسره گنہگار یږی

اوپکار ده چه طالب العلم پخوانی اوقدیم علمونه غوره کړی اواوسنی نوی پیدا شوی علمونه غوره نه کړی ځکه علماء فرمایي چه په تاسوباندي دپخوانیو علمونوزده کول لازم دی اودروستنیونوی علمونونه خان وساتی اویدی لانجه من علمونوکی دمسروفیت نه خان وساته کوم چه دپخوانیو علمو او دتیر دلونه وروسته راغلی اوبنکاره شوی دی ځکه پدی علمونوکی مسروفیت طالب العلم دفقهی دعلم نه لری کوی اوعمرضانع کوی اویواخی والی اووحشت راپیدا کوی اودا دقیامت اودعلم اودفقه داوچتیدود علامونه دی لکه څنگه چه په حدیث شریف کی راغلی دی

اوهرچه داستاذ غوره کول دی نوطالب العلم ته پکار دی چه داسی استاذ غوره کړی چه هغه ډیریوه وی اود ډیر عمر واله وی لکه

څنگه چه امام ابوحنيفة رضي الله عنه ددیر فکر او سوچ نه روسته حماد ابن سليمان غوره کړی و امام صيب وايی چه ما حماد بن سليمان په داسی حال کی پیدا کړو چه دا دیر بویه او دعزت نه دک و او دیر حليم او صبرناک و بیا امام صيب وايی چه زه دده سره پاتی شوم تردی چه زه رالوی شوم او دی درجی ته ورسیدم او امام صيب فرمایي چه ماته د سمرقند د حکماؤنه یو حکیم وویل چه یو طالب العلم مانه د علم په طلب کولو کی مشوره وغوښته او دی طالب العلم د علم په حاصلولو لپاره بخاری ته نیت کړی و

**تشریح (علیه) یعنی په علم باندي (احسنه) دادیختاره لپاره** مفعول دی ددی وجی نه منصوب دی او دا حسن تفسیرته پدی قول کی اشاره کوی (وما یحتاج الیه فی امور الدینیة فی الحال) یعنی پکارده چه دهغه فرضو علم غوره کړی چه په ده باندي په ټولو حالتونو کی فرض وی لکه دلمانځه علم (ثم ما یحتاج الیه فی الحال) یعنی په راتلونکی زمانه کی ورته ضرورت لری مثلاً دهغه فرضونه علم چه پده باندي د شرط دنیشتوالی دوجی نه فی الحال نه وی فرض مثلاً حج اوزکوة علم په هغه چا باندي چه فی الحال ورباندي واجب نه وی (و یقدم علم التوحید) داپه یختار باندي عطف دی یعنی طالب العلم ته پکار دی چه دتوحید علم په نورو علمونو باندي مقدم کړی ځکه توحید ټولو علومو لپاره اساس او بنیاد دی (و یعرف الله تعالی بالذلیل) یعنی همدارنگه پکارده چه الله ﷻ په دلیل سره وپیژنی او دثبوت په مؤثر باندي استدلال ونیسی او بیدیکي تقلیدونه کړی (فان ایمان المقلد) یعنی دهغه سړی ایمان چه دلیل یی نه وی نیولی بلکه دخپلو بیلرونو تقلیدی کړی وی (وان کان صحیحاً عندنا لکن یكون اثماً بترك الاستدلال) ځکه الله ﷻ انسان ته عقل ورکړی دی ترڅو پدی سره دالله ﷻ په وجود او وحدانیت باندي دلیل ونیسی نو هر کله چه په عقل سره دلیل ونه نیسی نو ده د عقل دنعمت شکر اداء نه کړو بلکه دنعمت ناشکری یی وکړه نو ددی وجی نه

گنهگار یږی (ویختار) دا منصوب دی او په ما قبل باندي عطف دی یعنی طالب العلم ته پکارده چه غوره کړی (العقیق) یعنی پخوانی علم چه هغه درسول الله ﷺ او صحابه رضي الله عنهم او تابعینو علم دی (دون المحدثات) یعنی هغه علمونه چه ددوی په زمانه کی نه وه بلکه په روسته زمانو کی منځ ته راغلل لکه علم منطق علم حکمت (قالوا) یعنی علماؤ (علیکم) یعنی په تاسولا زمیری (العقیق) یعنی پخوانی علم (وایاکم والمحدثات) دادیختاره لپاره دی یعنی ځانونه دمحدثاتونه لری وساتی او محدثات هم دځانونونه لری وساتی (وایاکم) دادیختاره مقوله نده بلکه دمصنف کلام دی یعنی ځان وساته (ان تشتغل بهذا الجدل) یعنی په علم الجدل او علم الحلاف باندي (الذی ظهر بعد انقراض الاکابر) یعنی دپخوانیو علماؤنه روسته (فانه) دادیختاره لپاره علت ذکر کوی (عن الفقه) هغه فقه چه هغه اشرف العلوم ده (ویضیع العمر) ځکه چه په مهمل شی کی مصرفیږی (ویورث) یعنی ورکوی او پیدا کوی (الوحشة والعداوة) ځکه پدی باندي دیوبیل سره بحث او مباحثه کوی او دا غیر مقبول دی او کوم شی چه پیدا کوی نو هغه هم غیر مقبول دی (وهو) یعنی په لانتجوکی مصروفیدل (من اشراط الساعة) اشراط جمعه دشرط (بالتحریر) ده علامی ته وایی اوساعت قیامت ته وایی اوساعت ورته ځکه وایی چه قیامت ناڅاپه راځی او یاددی وجی نه ورته ساعت وایی چه پدیکي حساب زر کیږی او یاددی اوږدوالی دالله ﷻ په نزدیوساعت دی (وارتفاع العلم) دا مجروردی او په الساعة باندي عطف دی او دا هم دقیامت علامه ده او یاد علم دا وچتیدو علامه ده (فینبفی) یعنی دده په حق کی ویل شوی دی چه پکارده (ان یختار) یعنی طالب العلم (الاعلم) یعنی هغه استاذ چه زیات علم لری (والا ورع) یعنی دیر برهیزگار دی (والاسن) یعنی ددیر علم واله وی او بوډاوی (کما اختار ابوحنيفة رضي الله عنه) یعنی استاذ به داسی غوره کوی لکه څنگه چه امام صيب غوره کړی و (بعدا التأمل والتفکر) یعنی داستاذ به

غوره کولوکی چه هغه په خپله زمانه کی ډیر اوچت عالم  
 و او ډیر پر هیزگار و او د ډیر عمر و وال و (و جدته) یعنی حماد بن سلیمان  
 (وقورا) عزتمند و (ثبت) پ صیغی د متکلم سره (فنبت) په صیغی  
 د متکلم سره یعنی زه دخپل استاذ حماد سره پاتی شوم او دهغه  
 ملگرتیامی همیشه پری نه خوده نوزه رووداسی راغتی شوم لکه  
 خنگه چه گیاه غتیرې تردی چه دی مرتبی ته ورسیدم چه هغه  
 د اجتهاد مرتبه ده (وقال) یعنی امام ابوحنیفه رضی الله عنه (سمعت  
 حکیمان) یعنی دیو عاقل سړی نه می خبره واوریدله خکه سمعت  
 ذات پوری نه متعلق کیری بلکه مسموع پوری متعلق کیری (عزم  
 یعنی قصد اونیت یی کړی و

وهكذا ينبغي ان يشاورني كل امر فان الله تعالى امر رسوله بالمشاورة في  
 الامور ولم يكن احد افطن منه ومع ذلك امر بالمشاورة وكان يشاور اصحابه في جميع  
 الامور حتى حوائج البيت قال علي رضي الله عنه ما هلك امرء عن مشورة وقيل الناس رجل  
 ونصف رجل ولاشئ فالرجل من له رأي صائب ويشاور ونصف الرجل من له رأي  
 صائب ولكن لا يشاور ويشاور لكن لا رأي له ولا شئ من لا رأي له ولا يشاور وقال  
 جعفر صادق رضي الله عنه لسفيان الثوري شاورني امرك الذين يخشون الله تعالى وطلب العلم  
 من اعلى الامور واصعبها فكانت المشاورة فيه اهم وواجب قال الحكيم اذا ذهبت الي  
 البخاري لاتعجل في الاختلاف الي الاثمة وامكث شهرين حتى تتامل  
 وتختار استاذ فانك اذا ذهبت الي عالم ويدات السبق عنده ربما لا يعجبك درسه فتتركه  
 وتذهب الي اخر فلما يبارك لك في التعلم فتامل شهرين في اختيار الاستاذ وشاور حتى  
 لا تحتاج الي تركه ولا عراض عنه فتثبت عنده حتى يكون تعلمك مباركا وتنتفع بعلمك  
 كثيرا

**ترجمه** او همدارنگه طالب العلم ته پکار دی چه په هر کار کی  
 مشوره وکړی خکه الله تعالی پیغمبر ته په ټولو کارونو کی دمشوری  
 کولو امر کوی او در رسول الله صلی الله علیه و آله نه ډیر بل هوښیار خو ک نشته او ددی  
 سره سره الله تعالی ورته په مشوره امر کوی او رسول الله صلی الله علیه و آله به په

ټولو کارونو کی دخپلو ملگرو سره مشوره کوله تردی چه دکور په  
 ضرورتو کی به یی هم ورسره مشوره کوله  
 علی رضي الله عنه فرمایي دمشوری کولونه روسته سړی نه هلاکیرې  
 او چا ویلی دی چه خلک په دری قسمه دی یوهغه سړی دی چه پوره  
 وی او بل هغه سړی دی چه نیم وی بل هغه دی چه هیخ شی هم نه وی  
 پوره سړی هغه دی چه صحیح رای هم لری او مشوره هم کوی اونیم  
 سړی هغه دی چه رای لری لکن مشوره نه کوی او یا مشوره کوی لکن  
 رایه نه لری او چه هیخ شی هم نه وی نو دا هغه سړی دی چه نه رای  
 لری اونه مشوره کوی

جعفر صادق رضي الله عنه سفیان ثوری ته وویل چه په خپل کار کی  
 دهغه چاسره مشوره کوه چه د الله تعالی نه ډاریرې او د علم حاصلول  
 داوچتو او سختو کارونو نه دی نوید یکی مشوره کول ډیر اهم او واجب  
 دی نو حکیم طالب العلم ته وویل چه کله ته بخاری ته لاړی  
 نو علما زپسی اقتداء کی شک مه کوه او دوه میاشتی و اوسیرې  
 ترخوته پکی سوچ او فکر وکړی او بیه استاذ غوره کړی خکه ته چه  
 سمدستی یو عالم ته لاړشی او هغه سره سبق شروع کړی او اکثره  
 دهغه درس ستاخوښ نه شی نوته هغه پریردی او بل عالم ته لاړشی  
 نو ستا په علم کی برکت نه اچول کیرې نودوه میاشتی داستا په  
 اختیار وولو کی سوچ وکړه او په هغی کی مشوره وکړه ترخو دهغه  
 پریرخودلو او اعراض ته محتاجه نه شی او دهغه سره پاتی شی  
 ترخوستا علم برکت ناک شی او دخپل علم نه ډیره فائده واخلي

**تشریح** (وهكذا) دا کلام تر قال الحكيم پوری دمصنف کلام  
 دی او د قال مقوله نه ده او دایی دقصی په مابین کی ددی لپاره  
 راوړو چه په ټولو کارونو کی مشوره کول لازم او ضروری دی (فان الله  
 تعالی امر) لکه الله تعالی فرمایي وشاورهم فی الامر یعنی ددی لپاره ورسره  
 مشوره کوه چه ددوی رای درته ښکاره شی او ددوی زړونه خوشحاله  
 شی او دامت لپاره تمهید شی خودا په هغه وخت کی چه د امر تفسیر په

هغه شی سره وشي چه په هغی سره مشوره کیدی شی اوکه  
 دامرتفسیریه جنگ سره وشي نوبیاورنه په ټولوکارونوکی دمشوری  
 کولو استدلال نه صحیح کیږی (ولم یکن) یعنی حال داچه یوکس  
 هم دده نه عاقل او هوبنیارنه و (وکان یشاؤن) یعنی عادت یی داسی  
 و (حتی حوائج البیت) حتی حرف عطف دی او حوائج مجروردی اویه  
 جمیع الامور باندی عطف دی (قیل رجل) داد مبتدأ محذوفی لپاره  
 خبردی یعنی افراد دانسانانو په دری قسمه دی یوهغه سړی دی چه  
 کامل اویوره وی اوبل هغه دی چه نیم وی اوبل هغه دی چه هیخ شی  
 هم نه وی (فالرجل من له رأي صائب) یعنی صحیح فکرورسره وی چه  
 دحق سره مطابق وی (ویشاؤن) یعنی دهوبنیارانوسره مشوره کوی  
 ترخودرسول الله ﷺ پسی اقتداراشی (ولکن لا رأي له) یعنی صحیح  
 رایه ورسره نه وی لکه دمخکی کلام نه همدا معلومیږی نوانسان په  
 دوه شیانو باندی کامل اویوره کیږی یوداچه دصحیح فکر اونظرواله  
 وی دوهم داچه مشوره کوی اوکله چه په انسان کی ددی دوه  
 صفتونونه یوصفت وی نوداسړی نیم دی (ولاشی من لا رأي له) ځکه  
 دادوه شیان دپوی سریتوب لپاره سبب دی نوهرکله چه دادواړه په  
 سړی کی نه وی نوداهیخ شی هم نه دی ځکه دسبب په انتفاء سره  
 مسبب هم منتفی کیږی (شاؤن) داد مشاوره امر دی (مع الذین یخشون  
 الله تعالی) یعنی علماؤ سره مشوره کوی ځکه علما دالله نه ډارېږی  
 لکه الله ﷻ فرمایي انما یخشی الله من عباده العلماء ځکه دعلماؤ نه چه  
 کله دمشوری طلب وشي نودخیرتلقین ورکوی اوبرابری لازمی ته  
 رهنمایي کوی ځکه دعلم موجب اومقتضی همدا ده (وطلب العلم  
 ) داد مصنف کلام دی چه هکذا ینبغی پوری مربوط دی یعنی حال  
 داچه دعلم حاصلول (فکان المشاورة فیه اهم وواجب) دنوروکارونونه  
 (قال حکیم) مصنف بیرته هغه قیصی ته واپس شوکومه چه امام  
 ابوحنیفه رحمته الله علیه دیوسمرقندی حکیم نه رانقل کوله  
 (اذا ذهبت) داد مخاطب صیغه ده (الی البخاری لاتعجل) داد نهی

حاضر صیغه ده (فی الاختلاف) یعنی په شک اوترددکی (الی الا  
 نعة) یعنی هغه علما کرام چه دخلکوامامان دی اویه خلکوکی  
 بهتره خلک دی (وامکت شهرین) یعنی دوه میاشتی صبروکړه  
 اودشهرینونه تعین مرادنه دی بلکه مقصدیی دادی چه صبرکول لا  
 زم دی (حتی تتامل الخ) برابره خبره که دتأمل اواختیار په دوه  
 میاشتوکی وشي اوکه په کم اوزیات کی وشي  
 (لا یعجبک) داد اعجاب نه دی یعنی دهغه درس ستا خویش نه شی  
 (درسته) په فتحی ددال اویه کسری داراء سره اویا دادواړه په کسری  
 سره یعنی دهغه درس او علم ستا خویش نه شی اویه بعضو نسخوکی  
 ودرسه راغلی دی (فلایبارک) ځکه ته چه کله یواستاد پریږدی نوهغه  
 ته دی ضرور رسولونویدی ضرور رسولوسره ستا په علم کی برکت نه  
 اچول کیږی (ترکه) یعنی پوره ورسره پاتی شه (حتی لا یكون) دلته  
 ان مقدردی نوځکه منصوب دی (تعلمک مبارکاً وتنتفع) دا په یکون  
 باندی عطف دی (کثیراً) یعنی چه ډیره فائده ورنه واخلي

واعلم بان الصبر والشبات اصل کیرفی جمیع الامور ولکنه عزیز کما قال فی شعر

\* لكل الی شأ والعلا حركات ولكن عزیز فی الرجال ثبات \*

قیل الشجاعة صبر ساعة فینبغی لطالب العلم ان یثبت ویصبر علی استاذو علی  
 کتاب حتی لا یترکه ابترو علی فن حتی لا تشتغل بفن اخر حتی ان یتقن الاول وعلی  
 بلد حتب ینقل الی بلد اخر من غیر ضرورة فان ذلك کله یفرق الامور ویشتغل القلب  
 ویضیع الاوقات ویؤدی المعلم وینبغی ان یصیر عما تریده نفسه وهواه

### قال الشاعر

\* ان الهوا ی هوا هو ان بعینه وصریه کل هو ی صریه هو ان \*

ویصبر علی المحن والبلیات فقد قیل خزائن المنی علی قناطیر المحن وان شدت

وقیل انه لعلی بن ابي طالب رضی الله عنه

\* الا لاتنال العلم الا بئس سأنیک عن مجموعها بیان \*

\* ذکاء وحرص واصطبار وبلغة وارشاد استاذ و طول زمان \*

## ترجمه

پدی خبره باندی خان پونی کره چه صبر او ثبات یعنی په یوشی باندی مضبوط ودریدل دتولو کار و نواصل او بنیاددی لکن دا ډیر کم وی لکه شاعر وایی چه دهرسری زړه او چتو مرتبوته حرکت کوی یعنی زړه یی غواړی چه لوړو مرتبوته ورسیرې لکن په ډیرو خلکو کی صبر او ثبات کم وی او حالانکه صبر او ثبات لوړو مرتبوته درسیدلو لپاره او بنیاددی اوداسی هم ویل شوی چه شجاعت دادی چه سری یوساعت صبر وکړی

نو طالب العلم ته پکار دی چه استاذ سره په پاتی کیدلو کی صبر او استقامت وکړی او همدارنگه په کتاب ویلو کی هم صبر وکړی تردی چه نیمائی یی پری نږدی اود علم په فن کی هم صبر وکړی تردی چه یو فن یی ترخونه وی یاد کړی نو په بل فن کی به نه مشغوله کیرې او همدارنگه په کوم ښار کی چه اوسیرې نو په هغی به صبر کوی تردی چه بغیر د ضرورت نه به بل ښار ته نه ځی ځکه د اشیان په کارونو کی جداوالی راوولی اوزړه مصروفه کوی او وخت ضائع کوی او طالب ته ضرر رسوی او طالب العلم ته پکار دی چه په هغه شی باندی صبر وکړی او ورنه بندشی چه دده زړه او خواهش غواړی لکه شاعر وایی

چه دخواش تابع کیدل پخپله بعینه سپکاوی او حقارت دی اود هرخواش غالبه کیدل دادسپکاوی او حقارت غالبه کیدل دی اوبل طالب العلم ته پکار دی چه په محنتونو او مشقتونو باندی صبر وکړی لکه دامتل ویلی شوی دی

چه مقصود ته درسیدلو خزانی ډیر محنتونه او تکلیفونه گالل دی اوماددی په باره کی داشعرو لوستلو چا ویلی چه داشعرد علی رضی الله عنه دی خبردار چه علم ته رسیدل نشی کولی مگر په شپږو شیانو باندی به رسیرې زردی چه دهی ټولویان به زه تاته وکړم چه یوهو ښار تیاده اوبل په علم باندی حرص کول دی اوبل

صبر کول دی اوبل د حاجت په اندازه باندی خرچه لرل دی اوبل داستاذ رهنمای دی ده اوبل ډیره زمانه علم حاصلول دی

**تشریح (اصل کبیر) چه پدی باندی نور امر ښاء دی (فی جمیع الامور) یعنی ټول امور په صبر باندی ښا او مرتب کیرې (عزیز) یعنی لږدی (لکل الی شأ) شانسبت او مخکی والی ته وایی یعنی دهر یوکس زړه حرکت کوی او غواړی چه او چتو مرتبوته ورسیرې او جار مجرور حرکات پوری متعلق دی اود تقدیم وجه یی مخکی ذکر شوی ده (ولکن) کلمه دلکن مخففه ده او عمل نه کوی اوما بعد ورنه مبتدا او خبر دی نومعنی داشود چه په یوه ډله خلکو کی د صبر ماده کمه ده ترڅو لوړو مرتبوته ورباندی ورسیرې نوددی وجی نه اکثره خلک هغو لوړو مرتبوته نه رسیرې چه هغی لپاره صبر او استقامت بنیاددی ددی وجی نه یومتل شوی دی هغه دا چه څوک صبر وکړی اومضبوط پاتی شی نودابه راتو کیرې او غټیرې به اوبه پښتو کی هم ددی معنی مطابق یو بیت دی وایی**

لکه ونه مستقیم یخپل مقام یم \* که خزان راباندی راشی که بهار (وقیل) یعنی د صبر په فضیلت کی (الشجاعة صبر ساعه) یعنی شجاعت دانه دی چه سری د بدن نه قوی وی بلکه شجاعت دادی چه سری په مشقتونو اود دردونو باندی صبر وکړی (ویصبر علی استاذه) یعنی دهغه سره پاتی شی او اعراض ورنه ونه کړی (وعلی کتاب) ترڅو کتاب مکمل خلاص کړی (ابتر) دادضمیر دمفعول نه حال دی یعنی کتاب ناقص اونیمایی پری نږدی (وعلی فن) دفتونونه (قبل ان الخ) یعنی چه اولنی فن یی ښه یاد کړی نه وی (وعلی بلد) یعنی په کوم ښار کی چه ده علم شروع کړی دی (من غیر ضرورة) یعنی داسی ضرورت نه وی چه انتقال واجبوی او که ضرورت ونویا پروانه کوی (فان ذالک کله) کله منصوب دی اود ذالک لپاره تاکیددی یعنی دعلم نه اود فن نه پوره کول اوبه بل فن کی شروع کول اودو ښار نه بل ښار ته بغیر د ضرورت نه تلل (وهواه) لکه نفسانی خوندونه اوشهوتونه

**(بعینه)** یعنی خواهش فرستی او عشق کول داپخپله ذلت او حقارت دی ځکه دخپل نفس تابعداری کول انسان په ذلت کی واقع کوی ځکه دابه هغه کارونه کوی چه هغه دذلت او حقارت تقاضا کوی **(لهوالهوان)** دا ادعاء او مبالغه ده **(وصریح کل الخ)** یعنی په چاباندی چه خواهش غالبه شی او حمله ورباندی وکړی نویه ده باندی ذلت او حقارت غالبه کیری او حمله ورباندی کوی اوداسپری خپله قبیح اوبدگرزیری اویدی ځای کی دمبتدا تقدیم په خبرباندی واجب دی ځکه دواړه برابر دی **(ویصیر)** دامنصوب دی اویه مخکی بصیرباندی عطف دی **(علی المعن)** په کسری دمیم سره اویه فتحی دحاسره جمعه دمحنة ده **(والبلیات)** یعنی په هغه تکلیفونوباندی چه دعلم په لارکی ده ته مخ ته راځی **(المنی)** دادمنیة جمعه ده او مقصوده وایی **(علی قناطر المعن)** قناطر جمعه دقنطارده کله چه مطلق ذکرشی نویا ډیرو اوبوته وایی او کله چه یی اضافت بل شی ته وشی نویا صرف کثرت ورنه مرادوی نومعنی داشوه چه دمقاصدوخزانی په ډیرو محنتونوباندی مشتملی دی نوڅوک چه مقاصد حاصلوی نو خامخابه تکلیفونه او محنتونه تیروی اویدی باندی به صبر کوی **(وانشدت)** یعنی دغه بیتونه می ولوستل کوم چه راروان دی **(وقیل انه)** دا جمله معترضه ده چه داشاعر دمعلومولولپاره یی زاوړله **(الاخ)** دا حرف تنبیه دی نومعنی داشوه چه خبردار علم به ترهغی پوری حاصل نه کړی اونه به ورته ورسیری ترڅوچه پدی شپړوشیانوباندی عمل ونه کړی **(سأبینک)** یعنی خبربه درکرم **(ذکاء)** دامجرور دی ځکه چه ډسته نه بدل دی اومنصوب اومرفوع هم کیدلی شی اودکاوت دذهن تیزوالی اوهونبیارتیاته وایی **(وحرص)** یعنی دعلم په حاصلولوکی حرص کوی **(واضطربان)** یعنی په محنتونوباندی صبرکوی **(ویبلغه)** په ضمی دبااوسکون دلام سره یعنی چه دومره خرچه ورسره وی چه بل چاته ضرورت ونه لری ځکه احتیاج په عقل کی تشویش راوولی نویا دعلم حاصلول سخت دی

**(وارشاد استاذ)** یعنی په صحیح طریقه باندی داستاذرهنمایی **(وطول زمان)** یعنی اوږدوخت ته ضرورت لری ترڅویدی وخت کی علم حاصل کړی ځکه دعلم مقدمی اومبادی ډیرزیات دی چه په لږوخت کی نه حاصلیری **واما اختیار الشریک فینبغی ان یختار المجد والورع وصاحب الطبع المستقیم والمتفهم ویفر من الکسلان والمعطل والمکثار والمفقد والفتان؛**

## قیل

★ عن المرء لا تسئل وابعهرقرینه فان القرین بالقرین یقتدی ★

★ فان کان ذاشر فجنبه سرعة وان کان ذاخیر فقارنه تهتدی ★

## وانشدت -

★ لاتصحب الکسلان فی حالاته کمر صالح بفساد آخرتفسد ★

★ عدوی البلیدال من الجلید سرعة کالجریوضر فی الرماد فیضد ★

وقال صلی الله علیه وسلم کل مولود یولد علی فطرة الاسلام الا ان ابویه یهودانه

او نصرانه او مجسانه الحدیث: ویقال فی المحکمة بالفارسیة

★ یارید بد تر بود از ما رید بحق ذات پاک الله الصمد ★

★ یارید آرد ترا سوی مجیم یار نیکو کیر تا یاب ی نعیم ★

## وقیل

★ ان کنت تبغی العلم عن اهله او شاهد یخبر عن غائب ★

★ فاعتبر الارض باسمائها واعتبر الصاحب بالصاحب ★

**ترجمه:** او هر چه دملگری غوره کول دی نوطالب العلم ته

یکاردی چه داسی ملگری غوره کړی چه هغه ډیر کوشش کوی

اودیریر هیزگاره وی اوبنه طبیعت واله وی اودستی اوبی کاری نه

اود ډیرو خبرونه اودفساد اوقتنونه تختیری لکه شاعر وایی

دسپری دحال پوښتنه مه کوه چه داننه سړی دی او که بدسپری

دی بلکه ملگری ته یی اوگوره ځکه هرملگری دخپل ملگری

تابعداری کوی نوکه ملگری یی شری ونوود ملگری تپانه یی په

تلوار سره خان وساته او که ملگری بی دخیر و اله وی نوملگری تیاور سره و کره ترخوتاته برابره لاره و بنایی اوزه یو خوبیتونه و ایم هغه داچه په هیخ حال کی دست سړی ملگری تیا مه کوه: **خکه ډیر خلی** یو صالح سړی د فاسد سړی په وجه باندي فاسد بیری: **دبی وقوفه** سړی اثر هونبیا سړی ته داسی په تلوار سره رسیږی: **لکه څنگه چه** یوه سکروته په ایروکی کینودل شی او هغه مړه اوسر د شی  
**اورسول الله ﷺ** فرمایي چه هر ماشوم د اسلام په فطرت باندي پیدا کیږی یعنی هر ماشوم چه پیدا کیږی نوهغه مسلمان وی مگر یلاری یی یا یهودی کړی او یا نصرانی کړی او یا یی مجوسی کړی **الحديث:** او په فارسی کی ویل شوی دی

بديار او دوست د بدمانه هم ډیریددی: **دالله ع** په حق کی چه هغه بی نیازه ذات دی: او بديار تاد جهنم په طرف رسوی: **نونه** یار دوست ونیسه ترخوتاد جنت په طرف بوزی: او داسی هم ویل شوی دی چه که چرته ته غواری چه علم دخپل اهل نه حاصل کړی او یا ته پخپله حاضر وی او د غائب سړی د حال نه خان خبرول غواری نو دخمکی په نومونو باندي قیاس وکره او دیو ملگری په بل باندي قیاس وکره

**تشریح (المجد):** دادا جد یجدنه د اسم فاعل صیغه ده یعنی چه ډیر کوشش کوی **(والووع)** په فتحی دواو او په کسری دراسره صفت مشبه دی یعنی د حرامونه خان ساتی **(ویفر)** داچه یختار باندي عطف دی او منصوب دی او د فرار نه دی **(من الكسلان)** صفت مشبه ده د تکاسل نه **(والمعطل)** داصیغه د اسم مفعول ده بی کاره سړی ته وایی **(والمکثر)** دادا کثرت نه د مبالغی صیغه ده یعنی چه ډیری خبری کوی **(والمفد)** یعنی چه فساد وی **(والفتان)** یعنی فتنه پکی وی **(قیل عن المرء الخ)** یعنی دسړی د حال تپوس مه کوه چه دانیک عمله دی او که بد عمله دی بلکه ملگری ته یی گوره ترخودرته پته ولگېږی چه دده حالت څه دی **(یقتدی)** یعنی په اقوالو او افعالو کی دخپل

ملگری تابعداری کوی **(بالمقارن)** داتریقتدی متعلق دی دقافیی دلحاظ ساتلو دوجی نه ورنه مقدم شوی دی **(فان کان ذالغ)** دادمخکی نه جدا کلام دی او د سوال په جواب کی واقع شوی دی گویا چه سائل سوال وکره چه دملگری تپوس وکره نو بیا ورباندي څه وکره نوده جواب ورکره چه کله یی ملگری شری اوفسادی وی نو دخان نه یی په تلوار سره لری کړه ترخودده شراو فساد پتاکی اثر ونه کړی او سرعته پ نزع خافض سره منصوب دی او په بعضو نسخو کی فجانب راغلی دی یعنی په تلوار سره ورنه خان وساته **(وان کان ذاخیر فقارنه)** دادا مراحضر صیغه ده او تهتدی یی جواب دی او دلته یی یاد کړی ده او قیاس داتقاضا کوی چه باید یاساقطه شی خکه دیاساقط کیدل دجرم علامه ده لکن دلته یی دقافی دوجی نه نده حذف کړی نومعنی داشوه که چرته یی ملگری دخیر و اله وی نوملگری تیاور سره وکره ترخوتاته هم برابره لا رو بنایی خکه دداسی سړی ملگری تیا کول اثر لری نو پتاکی به هم دهغه منافع اوفوائد اثر وکړی او په بعضو نسخو کی فقار به راغلی دی ددی معنی هم ظاهره ده **(وانشدت)** په صیغی دمتکلم سره فعل دی یعنی داشعر زما په مخکی ولوستل شو **(لاتصحب)** یعنی دست سړی سره ملگری تیا په هیخ حال کی هم مه کوه **(کم صالح)** کم دخبریت لپاره دی یعنی ډیر صالحان **(لفساداخر)** یعنی دبل سړی دفساد دوجی نه داهم فاسد بیری او په بفساده کی با یفسد بوری متعلق ده **خکه په ده کی** فساد دملگری تیا دوجی نه اثر کوی نو داهم فاسد وی **(العدوی)** عدوی په فتحی دعین او په سکون ددال سره سرایت ته وایی او بلید کم عقل سړی ته وایی او جلید هغه سړی ته وایی چه حافظه یی قوی وی او په خبره زریو هیږی نومعنی داشوه چه دکم عقل سړی کم عقل توب هونبیا سړی ته زرسرایت کوی **(کالجمعالغ)** یعنی پشان دتلوارد هغه سکروته چه په ایروکی کینودل شی اوزر مړه شی نومعنی داشوه لکه څنگه چه سکروته په ایروکی کینودل شی نو سکرورونه

جوړیږي نو همدارنگه چه کله عاقل دکم عقل سړی سره لگرتیا وکړي  
 نودملگرتیا دوجی نه هونیا رسړی هم په ډیرتلوار سره کم عقل  
 گرزوی نوبه جمرکی مضاف حذف دی اوداجمله په یوضع فی  
 الرماد دجمرلپاره صفت دی دکمثل الحمار یحمل اسفاریشان (علی  
 فطرة الاسلام) فطرت خلقت ته وایی (الان ابواه) دادان لپاره اسم دی  
 ددی وجی نه منصوب دی خودادهغه چاپه نزدباندی چه تشبیه  
 دنصب په حالت کی دحالت رفعی پشان په الف باندی گرزوی  
 (یهودانه) یعنی یهودی یی گرزوی (اوینصرانه) یعنی نصرانی یی  
 گرزوی (اویمجسانه) یعنی مجوسی یی گرزوی (الحديث) داڅکه  
 مرفوع دی چه دمحذوف فعل لپاره فاعل دی یعنی تم الحدیث  
 اومنصوب هم کیدلی شی چه دمحذوف فعل لپاره مفعول شی یعنی  
 اقرء الحدیث څکه چه نور حدیثونه نه دی ذکر شوی اومونږته معلوم  
 ندی نوددی حدیث نه بنکاره شوه چه ملگرتیا اثر لری څکه که چرته  
 ملگرتیا اثر نه کولی نوباید هغه خلقت چه الله ﷻ پیداکړی دی  
 دفساد او شقاوت نه سالم اوبچ وی (یاربده) یعنی بدملگری دمارنه  
 هم بددی اودضررته زیات دی (بحق ذات) بایکی دقسم لپاره ده  
 یعنی دالله ﷻ په ذات کی (یاربده) یعنی بدملگری دی دجهنم په  
 طرف بیایی (یارنیکی) یعنی دینه سړی سره ملگرتیا وکړه چه دهغه په  
 سبب سره جنت ته ورسیري (وقیل) یعنی ددی په باره کی ویل شوی  
 دی (ان کنت تبغی) یعنی که ته غواړی (عن غائب) یعنی کوم چه  
 ستاد علم نه غائب وی (باسمانها) یعنی چه کله څمکه دفصل واله وی  
 نوخلک ورته څمکه وایی اوکله چه په څمکه ونی اوبوتی ولاړوی  
 نوبیاورته باغ وایی اوکه چرته پکی ازغی اونور بوتی راشنه شوی وی  
 نوبیاورته شاره څمکه وایی نوکله چه یوسړی ووايي چه زه څمکه لرم  
 نومراده ورته هغه څمکه وی چه هغه فصل کوی اوکه ووايي چه زه  
 باغ لرم نومراده یی داوی چه زه داسی څمکه لرم چه په هغی کی  
 ونی اومیوی دی نوهغه څمکه چه دسړی دسترگونه غایبه وی

دعلامواوصفتونودوجی نه یی په هغه څمکه باندی قیاس کوی چه  
 په سترگو ورته بنکاری (باسمانها) یعنی سره علامونه چه ده اوریدلی  
 وی اوپه سترگویی نه وی لیدلی مثلباناسته هواوالا څمکه وی  
 اوخوړی اوبه یی وی اوډیری میوی تولیدوی نوداتول پدی باندی  
 دلالت کوی چه دانبه څمکه ده (واعتبرالغ) یعنی دڅمکی پشان  
 ملگری هم په ملگری باندی قیاس کړه

### فصل فی تعظیم العلم واهله

اعلم ان طالب العلم لا ینال ولا ینتفع به الا بتعظیم العلم واهله وتعظیم  
 الاستاذ وتوقیره قبل ما وصل من وصل الیها الحرمه وما سقط من سقط الا بترك الحرمه  
 والتعظیم، وقيل الحرمه خیر من الطاعة الا ترى ان الانسان لا یکفیر بالمعصية  
 وانما یکفیر باستخفافها وبترك الحرمه ومن تعظیم العلم تعظیم المعلم

قال علی رضی الله عنه

انا عبد من علمنی حرفاً واحداً ان شاء باع وان شاء اعتق وان شاء استرق  
 وقد انشدت فی ذلک شعراً

\* رأيت احق الحق حق المتعلم واوجبه حفظاً على كل مسلم \*

\* لقد حق ان يهدى اليه كرامة لتعليم حرف واحد الف درهم \*

فان من علمك حرفاً ما تحتاج اليه في الدين فهو ابوك في الدين، وكان  
 استاذنا الشيخ الامام سعيد الدين الشيرازي رحمته الله يقول قال مشائخنا من اراد ان يكون  
 ابنه عالماً فينبغي ان يراعى الغرياء من الفقهاء ويكرمهم ويعظمهم ويعطيهم شيئاً فان لم  
 يكن ابنه عالماً يكون حافده عالماً

**ترجمه** فصل دی په بیان دتعلیم دعلم اوداهل علموکی

پدی خبره باندی پوه شه چه طالب العلم علم نشی حاصلولی  
 اونه دعلم نه فائده اخستلی شی مگردعلم اواهل علمواوداستاذپه  
 تعظیم اوتوقیر سره به علم ته رسیري

علماء وایی چه څوک لوړو مرتبوته رسیدلی دی نودوی په بل  
 شی ندی رسیدلی مگریه احترام اوتعظیم باندی رسیدلی دی  
 اوڅوک چه دلوړو مرتبونه راغورځیدلی دی نودوی ندی

راغور خیدلی مگر دتعلیم دنه کولویه وجه راغور خیدلی دی اوویل شوی دی چه دیوچا احترام او تعظیم کول دهغه داطاعت کولونه غوره دی ته نه گوری چه انسان په گناه کولوباندی نه کافر کیری اویه احترام نه کولوسره کافر کیری اودعلم دتعلیم نه داهم دی چه داستاذتعظیم وکری لکه علی رضی الله عنه فرمایي چاچه ماته یوحرف راخودلی وی نوزه دهغه غلام یم دهغه خوبه ده که خرخوی می که ازادوی می او که غلام می پریردی اوماداستاذدا احترام په باره کی یوشعراوریدلی دی چه مفهوم یی داسی دی

زه پوهیرم چه په ټولو حقونوکی زیات حق داستاذدی: اویه هر مسمان باندی ددی حق ساتنه واجب ده: اواستاذددی لائق دی چه دعزت دوجی نه ورته دهرحرف دتعلیم په مقابل کی زردرهمه هبه کری شی خکه تاته چه خوک یوحرف هم وبنایی چه ددین په کارونوکی ورته ستاضرورت وی نوداستادینی پلاردی زمونږاستاذشیخ سدیدالدین شیرازی به هروخت داخبره کوله چه زمونږمشائخوبه ویلی که هرخوک غواری چه دده خوی عالم شی نوده ته پکاردی چه دغریبانوایی وسه فقیرانولحاظ وساتی اوددوی اکرام اوعزت وکری اودوی ته دی دخپلومالونونه خه ورکړه کوی او که دده خوی عالم نشی نوخامخابه یی په لمسیانوکی عالم پیدا کیری

**تشریح: (وتوقیره) دادتعظیم لپاره عطف تفسیردی (فیل مالخ) ما نافیه ده اومن دوصل لپاره فاعل دی اومفعول دتعمیم دوجی نه حذف شوی دی نومعنی داشوه چه یورسیدونکی خپل مقصود اومطلوب ته نه رسیری مگر په تعظیم کولوسره رسیری هغه که هر مقصود اومطلوب وی (الاباالحرمة) یعنی په احترام داستاذ اوعلم سره یاددی نه نیردنوروسیانه تعظیم کول چه دمطلوب په حاصلولوکی ددی دخل وی (وما سقط) لته هم مانافیه ده (من سقط) یعنی یورا ثورزیدونکی دلوری مرتبی نه نه**

راغور خیری (وانما یکفر) یعنی چه دالله عز وجل دنهی اوا ماحترام اوتعظیم ونه کری یعنی سپک یی وگنی نودالله عز وجل حکم سپک گنیل محض کفردی (ومن تعظیم) اویه راتلونکی قول سره ددی معنی تاکید کوی (قال علی رضی الله عنه الی قوله استرق) یعنی چه ماسیر اوغلاه وگرزوی دخپل خدمت لپاره اوداکامل اویوره تعظیم دی لکه نبی صلی الله علیه و آله فرمایي چاچه یوینده ته یوایت ورزده کړونوداده مولا شو

(وقد انشده) په صیغی دمجهول سره چه ددی ویونکی حضرت علی رضی الله عنه دی (فی ذالک) یعنی په تعظیم دمعلم اواستاذکی (حق المعلم) احق درایت لپاره دوهم مفعول دی اوداورته صفت ندی اویه اول مفعول باندی مقدم شوی دی نومعنی داشوه چه زد پوهیرم چه داستاذحق په حقیقت کی دټولو حقونونه لایق دی (واوجه) دا منصوب دی اویه احق الحق باندی عطف دی (حفظا) یعنی زه پوهیرم چه داستاذدحق ساتنه په هر مسلمان باندی لازم ده (لقد حق) لام دقسم لپاره دی یعنی ثابت اوموجوددی (ان یهدی الیه) په صیغی دمجهول سره داهدا، نه دی (کرامة) دتمیزدی یعنی چه دعزت اواکرام دوجی نه ورته هبه شی (الفادرم) دامرفوخ دی خکه چه دیهدی لپاره نائب فاعل دی (فان من علمک) دادبیت دمضمون لپاره علت ذکر کوی (تحتاج) یعنی ته (فی الدین) یعنی ددین په اموروکی (فهو ابوک) خکه رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایي چه غوره پلار هغه دی چه تاته علم درو بنایی:

یوروایت کی راغلی دی چه ذوالقرنین ته چا وویل چه ته ولی دخپل استاذتعظیم دخپل پلار نه هم زیات کوی نوذوالقرنین ورته وویل چه زه پلار داسمان نه خمکی نه راکوز کړه اواستاذمی دخمکی نه اسمان ته خیرزوی نوخکه داستاذ احترام زیات کوم اودذوالقرنین دقول وجه داده چه دمور په رحم کی دبدن سره دروح تعلق دادی چه انسان دیوعالم نه بل عالم نه نقل کیرم اوددی انتقال لپاره سبب مرار وپلاردی اوددارالفنانه دارالبقائه دروح دختلولپاره سبب

پشتو شرحه دتعلیم المتعلم

استاد دی خکه دده په سبب بانندی روح دالله ﷻ پیژند گلو و او معرفت حاصلوی (يقول) دادکان لپاره خبردی یعنی همیشه به بی ویل (قال) (مشائخنا) دادیقول لپاره مقوله ده (براعی) په معلومی صیغی سره (الغریبا) جمعه دغریب ده (من الفقهاء) دادغریبا، لپاره صفت دی یعنی هغه غریبانان چه فقهاء دی (ویکرمهم) دامنصوب دی اوپه براعی بانندی عطف دی (ویعظمهم) دتعظیم نه دی (شیئا) یعنی بدوی بانندی مال صدقه کوی اگرکه مال کم وی چه داخبره دتتوین نه معلومیری (حافده) یعنی لمسیان (عالما) نوددی نه معلومه شوه چه دعلماؤ اکرام اوتعظیم مقبول امردی اوداسی لویی لویی فاندی سداکوی

ومن توقیر المعلم ان لا یمشی امامه ولا یجلس مکانه ولا یبتدی بالکلام عنده الا باذنه ولا یكثر الکلام عنده الا باذنه ولا یسال شیئا عنده ملامته ویراعی الوقت ولا یدق سباب بل یرصرتی یمخرج وفي انجمله یطلب رضا و یجتنب سخطه و یتمثل امره فی نه معصية الله تعالى فانه لا طاعة للمخلوق فی معصية الخالق كما قال النبی صلی الله علیه وسلم ان شر الناس من یذهب دینه لدنیا غیره : ومن توقیره توقیر اولاده ومن یتعلق به وکان استاذنا الشیخ الاسلام برهان الدین صاحب الهدایة یحکی ان واحدا من کبار ائمة البخاری کان یجلس مجلس الدرس وکان یقوم فی خلال الدرس احيانا فسطوة عن ذلك فقال ان ابن استاذی یلعب مع الصبيان فی السکة و یمن احيانا الی باب المسجد فاذا رایتہ اقوم له تعظیما لاستاذی

وکان القاضی الامام فخر الدین الارسانندی رئیس الائمة فی مرو وکان السلطان یحترمه غاية الاحترام و یقول انما وجدت فی هذه المنصب بخدمة الاستاذ فانی کنت اخدم الاستاذ القاضی امام زید الدبوکي و کنت اخدمه و اطبخ طعامه ثلاثین سنة و لا اکل منه شیئا

**ترجمه** اوداستاذدا احترام نه یوه داده چه دده نه به مخکی نه خی اودده په خای بانندی به نه کینی اودده داجازی نه غیربه دده په مخکی کی خبری نه شروع کوی اوداستاذپه مخکی به دده داجازی نه غیردیری خبری نه کوی اوچه کله ستړی یا مریض وی نودخه شی

پشتو شرحه دتعلیم المتعلم

تپوس به ورنه نه کوی اودوخت لحاظ به ساتی اوداستاذدروازه به نه ډبوی بلکه صبربه کوی ترخواستادپخپله راوخی لنډه داچه داستاذخوشحالی به غواری اودخفگان نه به بی خان بیج کوی اوداستاذامربه په خای کوی خو هغه امرچه دالله ﷻ نافرمانی به پکی نه وی خکه دخالق په نافرمانی کی دمخلوق اطاعت نشته یعنی په کوم شی بانندی چه الله ﷻ خفه کیری نوبه هقی کی به دمخلوق اطاعت نه کوی لکه رسول الله ﷺ فرمایي چه بدترین دخلکونه هغه کس دی چه خپل دین دبل چاددنیا لپاره لمنخه یوسی اوداستاذدا احترام نه داهم دی چه دهغه دبرجوا احترام وشي او همدارنگه دهغه چاحترام وشي چه استاذپوری تعلق لری

زموږ استاذ شیخ الاسلام برهان الدین دهدای شریفی مصنف به یوه قصه کوله چه دبخاری دامامانونه بوتیخ او امام په مجلس کی ناست و او کله کله به ددرس په منخ کی پاخید و نو شاگردانو ورته تپوس وکړو چه ولی پاخیږی نو هغه ورته وفرمایل چه زما داستاذخوی بهرپه کوڅه کی دماشومانوسره لوبی کوی او کله کله دجوومات دروازی ته راشی زد بی چه کله ووینم نو داستاذ دتعظیم دوجی نه ورته پاخیږم

اوقاضی امام فخرالدین ارسانندی چه داپه مرو کی دامامانورنيس وؤاوبادشاه به انتهایی زیات احترام دده کولو داوایی چه دامنصب اومرتبه ماته داستاذپه خدمت بانندی ملاوشوی ده خکه مابه دخپل استاذقاضی ابوزیددبوسی ډیرزیات خدمت کولو او دده ته می دیرش کاله ډوډی پخه کړی ده او مادده ډوډی نه بالکل خوراک بندی کړی

**تشریح (امامه) یعنی داستاذپه مخکی (عنده) یعنی داستاذسره (الاباذنه) یعنی داستاذپه مخکی به خبری نه شروع کوی مگرپه اجازت داستاذسره (ویراعی) یعنی حفاظت به کوی (الوقت) یعنی دهغه وقت چه ده درس لپاره متعین کړی وی (یخرج) یعنی استاذخکه داشیان داستاذپه رضاکی خلل واقع کوی**

(رضاه) یعنی داستاذ رضا (ویجتنب سخطه) یعنی داستاذد خفگان نه  
 (ولاطاعة) یعنی دمخلوق اطاعت جائز نه دی (فی طاعة) یعنی چه  
 دمخلوق اطاعت دوجی نه دالله  $\text{ﷻ}$  نافرمانی لارمیری اوداجمله  
 دماقبل لپاره تعلیل دی (ومن یتعلق به) هر خوک چه وی برابره خبره ده  
 که په نسب کی بی ورسره تعلق وی اوکه په سبب کی وی  
 (یعنی) دادکان لپاره خبردی (کان یجلس) یعنی عادت بی داسی  
 (خلال) یعنی په وسط اوپه منخ کی (احیاناً) یعنی کله کله (فی  
 السکة) یعنی کله به کوخه کی واکله به دروازی ته  
 راتلو (رایته) یعنی داستاذخوی (وکان السلطان) یعنی دوخت  
 بادشاه (وکان) یعنی قاضی (الامام) داد استاذی لپاره صفت دی  
 نوخکه منصوب دی (ابایزید) دایی اسم کنیه ده (الدبوسی) په فتحی  
 ددال اوپه ضمی دبآسره دنسبتی صفت دی داستاذی لپاره ددی  
 وجی نه منصوب دی یعنی چه بادشاه زماخدمت کوی نودامنصب  
 ماته داستاذپه خدمت سره موندلی دی (وکنت اخدمه) یعنی ماچه  
 داستاذخدمت کړی اوماده ته دودی پخوله دادخوراک اوفاندی  
 لپاره نه وه بلکه خاص داحترام اودتعظیم دوجی نه می داخدمت  
 کولو

وکان الامام الاجل شمس الانمة الحلوانی  $\text{رحمته الله}$  قدخرج من بخاری  
 وسکن فی بعض القرى ایام الحادثة وقعت له وقد زارة تلامیذه غیر الشیخ الامام القاضی  
 شمس الانمة الزرنجی  $\text{رحمته الله}$  فقال له حین لقیه لم لم تزرنی فقال کنت مشغولاً بخدمة  
 الوالدة فقال تزرق العرو ولا تزرق رونق الدرس وکان کذاک فانه کان یسکن فی  
 اکثر اوقاته القرى ولم ینتظم له الدرس فمن تأذی منه استاذة یحرم بركة العلم ولم  
 ینتفع به الا قليلاً

\* ان المعلم والطیب کلاهما لا ینصحان اذا هما لمریکرماً \*

\* فالصبر لدانک ان جفوت طیبها واقتم بجهلك ان جفوت معلماً \*

وحکی ان الخلیفة هارون الرشید بعث ابنه الی الاصمعی لیلعله العلم الادب فراه  
 یوماً یتوضأ ویغسله رجله وابن الخلیفة یصب الماء فعاتب الاصمعی فی ذالک بقوله

انما بعثته الیک لتعلمه وتؤدبه فلماذا لم تأمره بان یصب الماء باحدى یدیہ ویغسل  
 بالآخرى رجلك؟

ترجمه: شمس الانمة شیخ امام حلوانی  $\text{رحمته الله}$  یووخت دبخاری  
 نه ووتلو اودخوور خولپاره په یو کلی کی اوسیدلو دوجی دیوی حادثی  
 نه چه ده ته پیخه شوی وه نودده یول شاگردان ده ته دملاقات  
 اودزیارت لپاره ورتلل صرف یوشاگردده ملاقات ته ورنه رغلوچه  
 هغه شیخ الاسلام شمس الانمة قاضی زرنجی و نوکله چه  
 داد استاذ سره مخ شونوهغه ورنه تپوس وکړوچه ولی خمازیارت  
 اوملاقات ته نه وی راغلی نوزرنجی ورته وفرمایل چه زه دمورپه  
 خدمت باندی مضروف وم حلوانی ورته وویل چه ستاپه نصیب کی  
 به عمروی خوستاپه نصیب کی به ددرس زنت نه وی اودزرنجی  
 حال بیاهم داسی و خکه دابه اکثره په کلی کی اوسیدلو اوددرس  
 انتظام به ورته برابر نه ودچانه چه استاذ ازاشوی وی اواستاذته بی  
 تکلیف رسولی وی نودعلم دبرکت نه به محرومه کپړی اوعلم به ورته  
 ډیره لږه فائده رسوی لکه

شاعر وایی

چه کله داستاذ او طیب اکرام اوعزت ونشی نودادوره  
 دچالپاره نه خیر خواهان کپړی؛ کچرته دی طیب سره جفاکپړی وی  
 نو پخپل مرض اودرد باندی صبر وکړه؛ او کچرته دی استاذ سره  
 جفاکپړی وی نویه خپل جهل باندی قناعت وکړه

یوه واقعه رانقل شوی ده چه هارون خپل خوی اصمعی ته ددی  
 لپاره ولیرلوچه علم ادب ورته وبنایبی نوهارون رشید یوه ورخ  
 اصمعی ولیدوچه اودس کوی اوخپه وینخی اودده خوی ورته په خپه  
 باندی اوبه اچولی نوهارون رشید اصمعی ته په تیزه لهجه باندی  
 داسی وویل چه ماخوتاته خوی ددی لپاره رالیرلی وچه ته ورته علم  
 اوادب وبنایبی نوته ولی ورته امر نه کوی چه په یولاس باندی اوبه  
 واچوی اوبه بل لاس باندی ستا خپه ووینخی

**تشریح:** (الحلوانی) په ضمی دحااوسکون دلام سره اوپه اخرکمی دالف نه روسته نون دی اودادیونبارنوم دی چه دشمس الانمة ورته نسبت کیبری اودنون په خای همزه هم راغلی ده یعنی حلوانی (بعادثة) یعنی دیوی حادثی دوجی نه (وقعت له) چه دبنارنه دده وتل لازم وه (تلامیذه) دادتلمیذجمعه ده دزارت لپاره فاعل دی (غیرالشیخ) لفظ دغیرداستثناء دوجی نه منصوب دی (الزرنجی) په فتحی درااوزاسره چه روسته ورته نون ساکن دی اودادیوخای نوم دی چه دابوبکرورته نسبت کیبری (فقال) یعنی شمس الانمة (له) یعنی قاضی ته (لماذالم تترنی) یعنی دڅه شی دوجی نه دی خما ملاقات ونه کړو (فقال) یعنی قاضی (کنت مشغولا) یعنی دمورپه خدمت بانندی مشغول وم ځکه زیارت ته درنغلم (قال) یعنی شمس الانمة (ترزق العمر) ترزق صیغه دمجهول مبنی للمفعول ده اوالعمرپه ترع دخافض سره منصوب دی یعنی تاته به زیات عمرپه نصیب کیبری (ولاترزق الخ) یعنی دعلم روبنایی اوزینت به دی په نصیب نه وی (ولم ينتظم له) ځکه طالبان اکثره په بنارونوکی وی اوپه کلو اویاندوکی کم وی (برکة العلم) یعنی دعلم دبرکت نه (الاقلیلا) یعنی لږه فائده به ورته کوی اوقلیلا دمصدریت دوجی نه منصوب دی (ان المعلم) یعنی داستاذاوډاکترچه کله تعظیم اواکرام ونشی نودطالب اومریض لپاره خیرنه غواړی ځکه چه ددوی عزت ونشی نویه طالب اومریض بانندی ترجم نه کوی (جفوت) په صیغی دمخاطب سره (طیبیها) ضمیرپکی حکمامرض ته راجع دی په اعتباردمصیبت سره یعنی که دخپل مرض دطیب سره جفاوکړی نویاپخپل مرض بانندی صبرکوه (واقع اه) ځکه که چرته دخپل استاذا سره جفاوکړی نوهغه تاسره په تعلیم کی کوشش نه کوی نودهغه تعلیم تاته فائده نه کوی نویخپل حال بانندی جاهل پاتی کیبری (الخلیفة) یعنی دبغدادخلیفه (الصمعی) دادعربوشیخانونه بوشیخ و (فراه) یعنی خلیفه اصمعی ولیدلو (وابن الخلیفه) واود حال

لپاره دی (فی ذالک) یعنی دخوی په عمل بانندی (فقال) دادعتاب لپاره تفصیل ذکرکوی (فلماذا) یعنی دڅه وجی نه (بالاخری) یعنی په بل لاس بانندی (رجلک) نوددی نه معلومه شوه چه داستاذا تعظیم کول لازم دی

ومن تعظیم العلم تعظیم الکتاب فینبغی لطالب العلم الا یأخذ الکتاب الا بطهارة وحکی عن الشیخ شمس الانمة الحلوانی انه قال انما نلت هذا العلم بالتعظیم فانی ما أخذت الا بالطهارة والشیخ الامام شمس الانمة السرخسی بیسته کان مبطناً وکان یکرر فی لیلته فتوضأ فی تلك الیلة سبع عشرة مرة لانه لا یکرر الا بالطهارة وهذا ان العمر نور والوضوء نور فیزداد نور العلم به ومن التعظیم الواجب ان لا یمدرجله الی الکتاب ویضع کتب التفسیر فوق سائر کتب تعظیمی ولا یضع علی الکتاب شیئا اخر

وکان استاذنا شیخ الاسلام برهان الدین یحکی عن شیخ من المشائخ ان فقیها کان وضع المحبرة علی الکتاب فقال له بالفارسیة برنیابی وکان استاذنا الاجل قاضی امام فخر الاسلام المعروف بقاضی خان برنیابی یقول ان لم یرد بذالك الاستغفاف فلا بأس به والاولی ان یتحرز عنه

**ترجمه:** اودتعظیم دعلم نه تعظیم دکتاب دی نوطالب جان ته پکاردی چه بی اودسه کتاب راوانخلی دشیخ شمس الانمة الحلوانی نه نقل دی چه ده به ویل چه دی علم ته دتعظیم دوجی نه رسیدلی یم ځکه ما کاغذهم بی اودسه ندی راغستی اودشیخ الامام شمس الانمة سرخسی خسته خرابه شوی وه اودشپی بی دکتاب تکرار کولو نویدی شپه کی بی اود لس کرته اودس وکړواوداځکه چه ده بی اودسه تکرارنه کولو ځکه چه علم نوردی او اودس هم نوردی نویه اودس سره دعلم نورزیاتیری اوبل دضروری تعظیم نه داهم دی چه کتاب ته به خپی نه غزوی اودتفسیر کتابونه به دتعظیم دوجی نه دتولو کتابونو دپاسه ږدی

اودکتاب دپاسه به بل شی نه ږدی اوزمونږ استاذاشیخ الاسلام برهان الدین به دپخوانیوشیخانونه دیوشیخ قصه کوله چه یوفقیه دسیاهی بوتل دکتاب دپاسه ایبسی ونواستادورته په فارسی کی

وویل چه برنیابی یعنی ته به دخپل علم نه فاندده وانخلی اوزمونراستادلوی امام قاضی فخرالاسلام چه پ قاضیخان باندی مشهوردی داوایی کچرتنه په کاب باندی دسیاهی بوتل په کینودلوکی دسپکاوی اراده نه وی نوبیاپکی خه گناد نشته خو غوره داده چه خان ورته وساتل شی

**تشریح: (تعظیم الکتاب)** یعنی هغه کتاب چه دایی لولی اومطالعه کوی بی **(فینبغی)** دتعظیم دکتاب کیفیت بیانوی **(بظهاره)** یعنی په اودس سره **(وحکی)** په دی سره اودس ددی مطلب اومعنی تانید ذکرکوی **(مبطلونا)** یعنی دگیدی په مرض باندی اخته **(ویکر)** یعنی هغه درس بی تکرارولیکوم چه ده مطالعه کولو **(هنا)** یعنی ددی په بیان کی ثابته ده **(به)** یعنی په اودس سره خکه ریاچه دریا سره یوخی شی نودوچنده کیری **(ان لایمده)** خکه پدیکی یوقسم سپکاوی دی **(ویضع)** داپه ان لایمده باندی عطف دی ددی وجی نه منصوب دی **(تعظیما)** یعنی دتفسیر دکتابونودتعظیم دوجی نه **(آخر)** لکه دسیاهی بوتل وغیره خکه پدی سره سپکاوی دکتاب راخی **(المحبرة)** یعنی دسیاهی لوبنی **(فقال برنیابی)** برپه فارسی کی میوی ته وایی اودلته مرادورنه نفعه ده یعنی دخپل علم نه به نفعه وانخلی **(بذالك)** یعنی په کتاب باندی دسیاهی دبوتل په کینودلوکی **(والاستخفاف)** یعنی چه دحقیرگومان ورته نه کوی **(بذالك)** یعنی په کینودلوباندی **(والاولی)** خکه پدیکی دسپکاوی شبه دد نودداسی کارونونه خان ساتل پکاردی

ومن تعظیم الواجب ان یجود کتابه ولا یقرمط ویترک الحاشیه الا عند الضرورة وراى ابوحنيفة **رضی** کاتبایقرمط فی الکتابه فقال لم تقرمط خطک ان عشت تندموان مت تشتم یعنی اذ اشخت وضعف بصرك ندمت علی ذالك وحکی عن الشیخ الامام مجدالدین السرحکی **رضی** انه قال ماقرمطنا الا ندمنا ومان تخبنا الا ندمنا ومان نقابل الا ندمنا وینبغی ان یكون تعظیم

الکتاب مربعاً فإنه تقطیع ابی حنیفة **رضی** وهو ایسرالی الرفع والوضوح والمطالعة وینبغی الا یكون فی الکتاب شی من المحبرة فإنه باصنیه الفلاسفة لاصنیه السلف ومن مشائخنا من بکرة استعمال المركب الاحمر ومن تعظیم العلم تعظیم الشركاء فی طلب العلم والدرس ومن يتعلم منه والتمیق مذموم الا فی طلب العلم فإنه ینبغی ان یتملق لاستاذه وشركانه لیستفید منهم وینبغی لطالب العلم ان یتهم العلم والحکمة بالتعظیم والحرمه وان سمع المسئلة الواحدة او الکلمة الواحدة الف مرة

قیل من لم یکن تعظیمه بعد الف مرة کتعظیمه فی اول مرة فلیس بأهل العلم وینبغی لطالب العلم ان لا یختار نوع علم بنفسه بل یفوض امره الی الاستاذ فان الاستاذ قد حصل له التجارب فی ذلک فكان اعرف بما ینبغی لكل احد وما یلیق بطبیعته **ترجمه** اودعلم دتعظیم نه داهم دی چه دکتاب لیکل به صحیح کوی او واره اومخدوش لیکل به نه کوی اودکتاب حاشی به خالی پریریدی مگر که ضرورت ورته ونوبیاپکی لیکل کولی شی امام ابوحنیفة **رضی** یولی کونکی ولیدوچه په کتاب کی بی واره اومخدوش لیکل کول نو امام صیب ورته وویل ولی مخدوش لیکل کوی که ته ژوندی وی نو په خپل لیکلویه پنیمانه شی او که مرشی نو خلک به درته کنخل کوی یعنی کله چه بوداشی اوستگی دی کمزوری شی نویدی خط باندی به پنیمانه وی

دشیخ الامام مجدالدین سرحکی نه نقل دی چه ده به ویل چه مونر مخدوش لیکل ندی کړی مگر بیا ورباندی پنیمانه شوی یواو مونر اختصار ندی کړی مگر بیا ورباندی پنیمانه شوی یواو کمزوری کتاب مودقوی سره ندی مقایسه کړی مگر مونر ورباندی پنیمانه شوی یو

اویکارده چه دکتاب شکل چهار کونجه وی خکه دادامام ابوحنیفة **رضی** دکتاب دلیکلوشکل واوبل داچه چهار کونجه کتاب په پورته کولو او کیخود لخواو په مطالعه کولوکی اسانه وی اویکارده چه په کتاب کی په سورخط سره لیکل ونه شی خکه دادفلاسفه

و کاردی اود سلفو کارندی اوز مونرچه مشاخره کوی داسی شیخان هم  
شته چه دسور رنگ استعمالول مکروه گنی

اود علم د تعظیم نه داهم دی چه دهغه ملگرون تعظیم وشی کوم  
چه ورسره د علم په طلب اودرس کی شریک وی اودهغه چا تعظیم  
وکری چه داستاذنه بی درس کوی او چا پروسی کول بد کاردی لکن  
علم په طلب کی جائزده خکه طالب نه بکاردی چه  
داستاد اوملگروسره نرمی وکری تر خوورنه فائده واخلی اوطالب  
العلم ته بکارده چه علم او حکمت په تعظیم او احترام سره ووری  
اگر که یوه مسئله او یا یوه کلمه بی سل خلی اوریدلی وی  
علما و ویلی دی چه خوک سل خلونه وروسته یوه مسئله داول

خل پشان په تعظیم سره وانه وری نوداد علم اهل ندی اوطالب ته  
بکاردی چه پخپله یو علم اختیار نه کری بلکه خپل اختیار به  
استاذ ته سپاری خکه استاذ ته پدی باره کی تجربی حاصلی شوی  
دی نوهغه هر یوکس ته مناسب شی پیژنی چه د طبیعت سره مناسب  
او موافق وی

**تشریح: (ومن التعظیم)** یعنی هغه تعظیم چه ضروری اولزمی  
دی (ان یجود) یعنی کره اوبنه لیکل وکری اوردی لیکل ونه کری -  
(ولایقرمط) قرمط د خط باریکی ته وایی یعنی داسی لیکل به نه  
کوی چه هغه باریکه وی او کتونکی ته واضحه نه بنکاری  
(القی) یعنی غالباً (الاعندالضرورة) یعنی داسی ضرورت وی چه  
د حاشیو اود کتاب په طرفونو کی د لیکلو تقاضا کوی نوبیایی پکی  
لیکلی شی (فقال) یعنی امام ابوحنیفه رحمته وویل (ان عشت) په  
صیغی د خطاب سره (تقدم) دامجدوم دی او یا مرقوع دی (متا) په  
ضمی دمیم سره (نشته) په صیغی دمجهول مبنی للمفعول سره  
(سخت) په کسری دشین اوسکون دخاسره اوصیغه دمخاطب ده  
یعنی چه ته بوداشی (ندمت) خکه د بوداوالی په وخت کی به تاته ددی  
لوستل مشکل وی (ماقرمظناه) په دریواره خایونو کی ماموصوله ده

اوضمیریکی محذوف ته راجع دی یعنی مونرچه محدودش لیکل  
کری دی نومونر وریباندی پنسیمانه شوی یوچه ولی مودا کار کری دی  
(وما انتخبنا الا ذمنا) یعنی مونرچه همیشه انتخاب او اختصار کری دی  
نوبیا وریباندی پنسیمانه شوی یو خکه اکثره وخت تفصیل ته ضرورت  
وی (وما لم نقابل) یعنی چه یو کتاب مود صحیح کتاب سره ندی  
مقایسه کری دی (ندمنا) خکه د اتول شیان زمونر د مطالعی لپاره  
خطرناک دی اویه مقصود باندی پوهیدلو کی خلل واقع کوی  
(وهو ایسر) یعنی حال داچه دالسانه دی (الرفع) د خیل خان نه  
(والوضع) پخیل خای کی (صنيع الفلاسفة) یعنی داکار هغوی پیدا کری  
دی (کره) یا دمخکنی علت دوجی نه سی مکروه گرزولی  
اودسور رنگ دوجی نه مکروه گرزولی (تعظیم الشركاء) یعنی هغه  
ملگری چه ده سره په درس او علم کی شریک وی (منه) یعنی  
داستازنه (والتملق) یعنی مینه اونرمی کول (مذموم) په  
تولو احوالوا وفعالو کی (فانه) یعنی طالب العلم (والحکمة)

مجاهد رحمته وایی چه د حکمت نه دری شیان مراد دی یوقران  
دوهم علم اودریم فقه او مقاتل رحمته وایی بی په تفسیر کی خلورشیان  
ذکر کری دی کله مواعظ دقران اخلی او کله عجائب او اسرار دقران  
او کله ورنه علم اوفهم اخلی او کله ورنه نبوت اخلی (وان سمع) ان  
وصلیه ده اومعنی د شرط پکی نشته (فلیس باهل العلم) خکه علم په  
وخت او هر حالت کی معظم اومکره دی اود تعظیم په وختونو کی  
تفاوت نشته دی نو خوک چه په بعضو وختونو کی د علم تعظیم نه  
کوی نوداد علم اهل نه دی خکه خوک چه د علم په خوندد باندی پوه  
شوی وی اود علم قدر او مرتبه پیژنی نوهغه هیخکله د علم  
قدر او احترام نه پریردی (بنشه) یعنی پخپل اختیار باندی چه  
داستاز سره مشوره نه کوی (فان الاستاذ) داستاذ د کریسی رحمته وایی  
دوجی نه رامعاد کری (التجارب) د تجربه جمعه ده (فی ذالک) یعنی  
د علم په اختیار و لوکی (ماینبفی) د علم د اقسامونه (لکل

واحد) دطالبانونه (بطبیعتہ) خکہ طبیعتونه مختلف دی بعضی طبیعتونوسره فقه مناسب وی اوبعضوسره نورعربی علوم مناسب وی نواستادبه خامخاعلوم پیژنی اودهر طبیعت موافق علم به پیژنی وکان الشیخ الامام الاجل الاستاذبرهان الدین بقول کان طلبه العلم فی الزمان الاول یفوضون امورهم فی التعلیم الی استاذهم فکانو یصلون الی مقاصدهم ومرداهم والان یختارون انفسهم فلا یحصل مقصودهم من العلم والفقه وکان یحکی ان محمد بن اسماعیل البخاری رحمۃ اللہ علیہ کان بدء بکتاب الصلوٰۃ علی محمد بن الحسن فقال له محمد اذهب وتعلم علم الحدیث لمارای ان ذلک البق بطبعه فطلب علم الحدیث فصار فیہ مقدا علی جمیع ائمة الحدیث

وينبغي لطالب العلم ان لا یجلس قریباً من الاستاذ عند السبق بغير ضرورة بل ینبغی ان یكون بینہ وبين استاذہ قدر القوس فانه اقرب الی التعظیم وینبغی لطالب العلم ان یحترز عن الاخلاق الذمیه فانها کلاب معنویة وقد قال رسول الله ﷺ لا تدخل ملائکة بیتاً فیہ کلب او صورة وانما یتعلم الانسان بواسطة الملك والاخلاق الذمیه تعرف فی کتاب الاخلاق وکتابنا هذا لا یحتمل بیانها والیحترز خصوصاً عن التکبر فمع التکبر لا یحصل العلم **قیل**

★ العلم حرب للفتی المتعالی کالجیل حرب للمکان العالی ★

**وقیل**

★ بجدلابجد کل مجد قبل جد بلا جد معجدي ★

★ فکم عبد یقوم مقام الحر وکم حر یقوم مقام عبد ★

**ترجمہ:** زمونہ استاذلوی امام شیخ برهان الدین رحمۃ اللہ علیہ به ویلی چه مخکی به طالبانویخپله تعلیم کی ټول اختیار استاذته ورکولونوخیلو مقصدونواومرادونوته رسیدل اووس خپل اختیار باندی علم کوی نودوی خپل مقصودته نه رسیبری چه هغه علم اوفقه ده اویوه واقعه رانقل شوی ده چه محمد بن اسماعیل بخاری رحمۃ اللہ علیہ د محمد بن حسن رحمۃ اللہ علیہ نه کتاب الصلوٰۃ شروع کړی د محمد بن حسن پوه شوچه دده د طبیعت برده علم الحدیث

مناسب دی نوورته ویی ویل چه لار شه اود حدیثو علم زده کړه نومحمد بن اسماعیل د حدیثو علم حاصل کړواویدی علم کی دټولو امامانونه مخکی شو

او طالب العلم ته پکار دی چه د سبق په وخت کی بغير ضرورت نه داستا دسره ډیر تژدی نه کینی باید دده اود استاذ په منخ کی دلیندی داوگدوالی په اندازه فاصله موجوده وی خکه داتعظیم او احترام ته ډیر تژدی ده او طالب العلم ته پکار دی چه د بدواخلاقونه خان وساتی خکه بد اخلاق معنوی سپیتوب دی اورسول الله ﷺ فرمایي چه هغه کورته ملائکی نه داخلیبری کوم کورکی چه سپی اوتصویروی اوحالاتکه انسان د ملائکویه واسطه بانندی علم حاصلوی اوبد اخلاق په کتاب الاخلاق کی پیژندل کیبری اوزمونږ دا کتاب ددی د بیانولو گنجائش نه لری خوطالب العلم خصوصاً باید د تکبر نه خان وساتی خکه د تکبر سره علم نه حاصلیبری لکه شاعروایی: علم د متکبر سړی دشمن دی؛ او علم متکبر سړی ته نه ورخی؛ لکه څنگه چه سیند په اوچت خای بانندی نه ورخی

اوبل شاعروایی

چه هر شرافت په بخت سره راخی او په کوشش سره نه راخی او ایابه شرافت کی بخت بغير د کوشش نه راتلی شی؟ نو ډیر خلی یو غلام سړی د اصیل سړی مرتبی ته رسیبری او ډیر خلی اصیل سړی د غلام مقام او مرتبی ته رسیبری

**تشریح (بقول)** دادکان لپاره خبردی **(یفوضون)** تفویض دبل چاپه غاړه بانندی ذمه واری اچولوته وایی **(الی استاذهم)** دایفوضون پوری متعلق دی **(والان)** دادیختارون لپاره مفعول فیہ دی ددی وجی نه منصوب دی او په فعل بانندی داهتمام دوجی نه مقدم شوی دی **(بانفسهم)** یعنی خپله رایه داستا دسره نه یو خای کوی **(لا یحصل مقصودهم)** هر مقصود چه وی **(من العلم)** خکه دوی نه بوهیبری چه دوی ته کوم علم ډیر فائده ناک دی او کوم علم ددوی دسعادت نه مناسب

دی نوڅکه خپل مطلوب ته نه رسیږی (علی محمد بن حسن) جار او مجرور یعنی علی محمد ترید پوری متعلق دی چه معنی دقرائت ته متضمن دی یعنی کتاب الصلوة یی شروع کړو او محمد بن حسن ته یی لوستلو کوم چه په احنافو کی په امام ربانی بانندی مشهور دی (فقال) یعنی محمد بن حسن (له) یعنی محمد ابن اسماعیل ته (ذالك العلم) یعنی علم الحدیث (بطبعه) یعنی دامام بخاری په طبیعت بانندی (وطلباه) داپه مقدر بانندی عطف دی یعنی لاړو او علم الحدیث یی طلب کړو (فیه) یعنی د حدیثو په علم کی (مقدمه) یعنی د ټولو امامانو مقتدد او پیشوا وگرزیدو او داسی کتاب یی ولیکلو چه د ټولو خلکو په وړاندی مقبول او معتبر دی چه هغه صحیح البخاری ده کوم چه د کتاب الله نه روسته وهمه مرتبه لری (من الاستاذ) یعنی استاذ ته څکه د من لفظ چه کله د قرب لپاره استعمال شی نو په معنی دالی سره وی (عند السبق) دلته مضاف حذف دی یعنی په وخت دیادولو د سبق کی (بغیر ضرورت) چه هغه د نزدی والی تقاضا وکړی (قدر القوس) یعنی چه دلیندی دا وړدوالی په اندازه وی (فانه) یعنی د شاگرد او اسناد په مابین کی دلیندی په اندازه فاصله (اقرب الی التعظیم) یعنی دهغی اندازی نه چه د قوس نه کم وی (الذمیمة) یعنی هغه اخلاق چه په شریعت کی بد گنبل شوی دی (فانها) یعنی دغه اخلاق (معنویة) یعنی د معنی په اعتبار سره صورت د سپی سره مشابه دی نو لکه څنگه چه سپی صورتا خلکو ته ضرر رسوی نو همدارنگه معنوی سپی هم ملاتکوته ضرر رسوی چه هغه د بدو اخلاقو خاوند دی (وانما يتعلم) یعنی حال دا چه انسان د ملاتکو د القاء په واسطه علم حاصلوتی نو معلومه شوه چه څوک بد او زبیل اخلاق لری نو هغه مسقاو خایسته علم نشی حاصلولی (لا یحتمل) څکه ددی کتاب مقصود د تعلیم طریق بیانول دی او دا اخلاقو بحث ددی نه خارج دی (خصوصاً) د ابنا بر مصدریت منصوب دی یعنی د خاص (عن

التکبر) د اتران یحترز عن الاخلاق المذمومة پوری متعلق دی یعنی طالب باید د بدو اخلاقونه خان و ساتی خصوصاً د تکبر نه (ومع التکبر لا یحصل العلم) څکه علم عاجزی غواړی او تکبر د علم سره منافی دی (قیل العلم حرب) حرب په معنی د دشمن سره دی یعنی علم د متکبر سړی دشمن دی چه دواړه سره نه جمعه کیږی بلکه کله چه په سړی کی تکبر راشی نو علم ورنه ختمیږی (وقیل بجد) په اوله مسره کی جد په فتحی د جیم سره په معنی د بخت او دولت سره دی او دوهم جد په کسری د جیم سره په معنی د کوشش اوسعی سره دی او په دوهمه مسره کی هم په همدی ترتیب سره دی یعنی هر یو شرافت او عظمت د الله ﷻ په فضل او کرم سره راخی او په سعی او کوشش سره نه راخی لکن سعی او کوشش کول هم ورسره لازم دی ترڅو د الله ﷻ فضل دعادت موافق ظاهرشی لکه روسته وایی (فهل جد بلا جد بجد) د الاستفهام انکاری دی یعنی شرافت او عظمت تر هغی نه راخی ترڅو چه د بخت سره کوشش اوسعی نه وی یوځای شوی (فکم عبد) یعنی د یرخلی غلام سړی د الله ﷻ په فضل بانندی د خپل کوشش په وجه د اصیل سړی مرتبی ته رسیږی (وکرم من) یعنی په رزالت اوبی کاری کی غلام سړی ته رسیږی څکه د الله ﷻ د فضل تلا ش کوی او کوشش اوسعی نه کوی

### فصل في الجد والمواظبة والهمة

لما لا بد من الجد والمواظبة والملازمة لطالب العلم واليه الاشارة في القران بقوله تعالى والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا: وقوله تعالى يا ايها الذين آمنوا جاهدوا الله ورسوله في الجاد والمواظبة وقيل من طلب شيئاً وجد وجد ومن قرع الباب ولم يولج وقيل بقدر ما تتعنى تال ما تمنى: قيل يحتاج في التعلم والتفقه الى الجد ثلاثة المتعلم والاستاذ والاب ان كان في الاحياء

انشأه الشيخ الامام والاساتذ من الدين الشيرازي رحمه الله للامام الشافعي رحمه الله

★ الجديدي كل امر شام والجد يفتح كل باب مغلق ★

★ واحق علق الله بالهم امره ذوهمة يلى بعيش ضيق ★

★ ومن الدلیل علی القضاء وحکمه  
 ★ لکن من رزق الحجاج حرم الفنى  
 ★ وانشدت لغيره  
 ★ تمنيت ان تمس فقیها مناظرا  
 ★ وليس اکتساب المال دون مشقة  
 قال ابو الطیب

★ ولم اری فی عیوب الناس عیبا  
 ولا بد لطلاب العلم من سهر الیالی كما قال الشاعر  
 ★ بقدر الكد تکتب المعالی  
 ★ ومن طلب سهر الیالی  
 ★ ترور العزائم تنام لیلا  
 ★ يفوض البحر من طلب اللالی  
 ★ علو الكعب بألهم العوالی  
 ★ وعز المرء فی سهر الیالی  
 ★ ومن رام العلی من غیر کد  
 ★ اضاع العرفی طلب الحال  
 ★ ترکت النومی فی الیالی  
 ★ لاجلك مولاک یا مولا الموالی  
 ★ فوفقنی الی تحصیل العلم  
 ★ ویلقنی الی اقصی المعالی

★ واهلاری فی عیوب الناس عیبا  
 ولا بد لطلاب العلم من سهر الیالی كما قال الشاعر

★ بقدر الكد تکتب المعالی  
 ★ ومن طلب سهر الیالی  
 ★ ترور العزائم تنام لیلا  
 ★ يفوض البحر من طلب اللالی  
 ★ علو الكعب بألهم العوالی  
 ★ وعز المرء فی سهر الیالی  
 ★ ومن رام العلی من غیر کد  
 ★ اضاع العرفی طلب الحال  
 ★ ترکت النومی فی الیالی  
 ★ لاجلك مولاک یا مولا الموالی  
 ★ فوفقنی الی تحصیل العلم  
 ★ ویلقنی الی اقصی المعالی

**ترجمه:** فصل دی په بیان د کوشش او همیشه والی او د همت کی نو طالب العم ته په علم حاصلولو کی کوشش کول او په سبق باندي همیشه والی کول او علم په خان باندي لازمول ضروری دی لکه الله ﷻ ورته په قران کریم کی پدی قول سره اشاره کړی ده کوم کسان چه زمونږ په لاره کی کوشش کوی نو خامخابه ورته زمونږ لاری بنایم، اولکه پدی قول د الله ﷻ کی ورته هم اشاره شوی ده ای یحیی کتاب په قوت سره واخله او متل شوی دی خوک چه دیوشی طلب کوی او دهغی په طلب کی کوشش کوی نو هغه به ورته ملاوشی او خوک چه دروازده تکی اود داخلیدو کوشش کوی نو اخر به ورته دروازده خلاصیږی اود ا به پکی داخلیږی او بل متل شوی دی چه د کوشش په اندازه سړی خپلو مرامونو ته رسیږی  
 علماؤ ویلی دی چه د علم اوفقه په حاصلولو کی ددری کسانو کوشش ته ضرورت دی یوشاگرد بل استاذ بل پلار که چرته

پلار ژوندی وی ماته خپل استاذ سید سید الدین شیرازی دامام شافعی شعرو لوستلو هغه داچه کوشش کول هر لری کار را تر دی کوی او کوشش هر بنده دروازده خلاصوی : اود هونیا رسپی غربت اوفقراود کم عقل سړی بنایسته اوفراخه ژوند د الله ﷻ په حکم اوقضا باندي نینه اودلیل دی : لکن چاته چه عقل په نصیب وی نو هغه د مالداری نه محروم وی : خکه دا دواړه ضدونه دی چه په پوره توگه سره جدا والی لری : اود یوبل چا شعر راته ولوستل شو

ته خوبنوی چه بغیر دمشقت نه فقیه او مناظر و گزیری  
 :نود لیونتوب دیر اقسام دی چه دایی هم یوقسم دی : اومال کتل  
 بغیر دمشقت وړ لونه نه کیږی نو علم به بغیر دمشقت نه څنگه حاصل  
 شی : ابو طیب یوشا عرو ویلی دی

مادخلکویه عیبونو کی دهغه چادعیب پشان عیب ونه لیدلو  
 چه هغه دکاریه پوره کولوباندي قادروی اویایی هم نیسگری  
 پریږدی : او طالب العم به خامخاشی ریاکوی یعنی دشپی به سبق  
 یادوی او دیر خوب به نه کوی لکه شاعر وایی

سړی دخپل کوشش په اندازه باندي اوچتی مرتبی حاصلوی  
 نو خوک چه اوچتی مرتبی غواړی هغه شپی وینسی تیروی : ته عزت  
 غواړی اود شپی خوبونه کوی : خوک چه ملغلری لتوی نو هغه به په  
 دریاب کی غوتی وهی : اوچته مرتبه په اوچتو همتونوباندي  
 حاصلیږی : اوشپی په وینه تیرو لوسړی عزتمند کیږی : او خوک چه  
 بغیرد کوشش نه دلور و مرتب و طمعه کوی : نوده خپل عمر د محال اونه  
 کیدونکی شی په طلب کی مصرف اوضائع کړو : ای ربه د مولاگانو  
 مولاهاستاد رضادوجی نه دشپی خوب پریخی دی : نوماته د علم په  
 حاصلولو کی توفیق را کړه : او اوچتو مرتبونه می ورسوه

**تشریح:** (والمواظبة) یعنی همیشه والی (والیه) یعنی دطالب العلم لپاره ددی شیانو لزوم ته (الإشارة) الإشارة مستداده یعنی الله ﷻ اشارت وایی «قوله تعالی» داد مبتدایا رده خبردی (والذین جاهدوا)

دفضیل ابن عیاض رضی اللہ عنہ په قول بانندی ددی معنی داده چه خوکی  
 دعلم حاصلولو کوشش کوی نوزه به ورته دعلم لازمی وینایم **(وقیل)**  
 یعنی ددی په باره کی **(جد)** یعنی کوشش اوسعی کوی **(وجد)** یعنی  
 مطلوب به په لاس ورشی **(الباب)** یعنی دمقصود دروازه **(لج)** یعنی  
 دنتولو کوشش کوی **(ولج)** داخل به شی اومقصودته به ورسیری  
**(تعنی)** دادعنانه دی اومامصدریه ده یعنی خومره تکلیف چه درته  
 رسیدلی وی نودهغی په اندازه **(تقال ماتتعی)** یعنی هغه شی به درته  
 ورسیری چه ته یی تمناکوی **(المتعلم)** دادثلاثة نه بدل دی ددی وجی  
 نه مجروردی اونصب اورفعه هم وربانندی جائزدی **(انکان)** یعنی  
 پلار **(فی الاحیاء)** یعنی چه پلارژوندی وی نودابه هم دخوی په علم کی  
 کوشش کوی **(انشدنی)** یعنی ماته یوشعرو لوستل شو **(لشافعی)** یعنی  
 داسی شعروچه امام شافعی ویلی **(یدنی)** یعنی نزدی کیری **(کل)**  
**(امر)** دادیدنی لپاره مفعول دی ددی وجی نه منصوب دی  
**(شاع)** یعنی لری **(والجدیفتح)** یعنی کوشش دهغه مرادونودروازی  
 خلاصوی چه دهغی دروازی سختی اوبندی وی **(واحق)** یعنی دالله ﷻ  
 په مخلوق کی پیرلاق دی **(بالهم)** یعنی چه دده په حال بانندی  
 خفگان وشی اوالهم مجهول دی اومصدردی اواحق مبتداده اوامر  
 یی خبردی **(امر)** یعنی هغه سړی دی **(ذوهمة)** یعنی دقصداوعزم  
 والادی چه دعلم په حاصلولوکی کوشش کوی **(یبلی)** یعنی په  
 امتحان کی واقع شوی وی **(بعیش ضیق)** یعنی چه خوکی په  
 دردونواوتنگ ژوندکی مبتلاوی اوجاهلان په پراخی اویه  
 نعمتونوکی وی نودادپیرغم اوخفگان خبره ده **(ومن)**  
**(الدلیل)** داخبرمقدم دی **(على القضاء)** یعنی دالله په فیصله بانندی  
**(بوس)** په ضمی دبااوسکون دهمزی سره شدت اوسختی ته وایی  
 اودامبتدامؤخره ده ددی وجی نه مرفوع هم ده **(وطیب)** خکه کچرته  
 دادالله ﷻ په حکم اوفیصله سره نه وی بلکه علم اوجهل ته په  
 نظر کولوسره وی نویکارده چه معامله برعکس وی نویکارده شوه چه

دادالله ﷻ قضاء اوفیصله ده **(العجا)** یعنی عقل **(حرم الفنا)** یعنی چاته  
 چه عقل نصیب شوی وی نوهغه دمالداری نه محروم وی اوداحکم  
 اکثری دی کلی ندی خکه پیرصحابه کرام اوتابعین اونورعلماء  
 مالذاره تیرشوی دی **(ضدان)** یعنی داوپره ضدی **(یفترقان ای)**  
**(تفرق)** یعنی پدوی کی کامل اویوره فرق دی نودتفرق لفظ  
 دمصدریت دوجی نه منصوب دی خکه دادکمال په معنی بانندی  
 دلالت کوی لکه مررت برجل ای رجل یعنی داسپری په رجلیت کی  
 کامل **(وانشدت)** دادواحدمتکلم مجهول صیغه ده یعنی ماته  
 یوشعرو لوستل شو **(لغیره)** یعنی دامام شافعی نه غیر **(تمنیت)** صیغه  
 دمخاطب ده **(انتمی مفاظرا)** یعنی بحث کونکی اوتمی دلته په  
 معنی دتصیردی اودمسامعنی ورته مرادنه ده بلکه مرادیی فقیه  
 گرزول دی په هروخت کی چه وی **(بغیرغناء)** داتمی پوری متعلق  
 دی اوغناء په فتحی دعین سره مشقت اوستریاته وایی نومعنی  
 داشوه چه ته بغیردمشقت نه غواری چه فقیه اومناظرچورشی  
 نودایوقسم لیوتتوب دی **(فنون)** یعنی قسمونه دی اوداخکه  
 لیوتتوب دی چه علم فقه یواوچت مقصوددی اومقصودچه خومره  
 اوچت وی نوهغومره یی تکلیف هم زیات وی نوخوک چه  
 بغیردمشقت نه اوچت مقصودغواری نودابی شکه مجنون اولیونی  
 دی **(ولیس دون المشقة)** یعنی دمشقت نه تجاوزنه کوی  
**(تحملها)** دادباب دتفعل نه دمضارع صیغه ده په اصل کی  
 تحملهادی یوه تایی محذوف شوی ده اوداجمله دمشقت لپاره  
 صفت دی اویه بعضونسخوکی په صیغه دمخاطب سره یعنی  
 تحملتها راغلی دی **(فماالعلم)** یعنی سره ددینه چه مال رزیل اوی  
 کاره شی دی اویبهاهم بغیردمشقت نه نه حاصلیری نوهغه علم به  
 خنکه بغیردمشقت نه حاصل شی چه هغه په یولوشیانوکی دشرافت  
 والاوعزت والاشی دی **(قال ابوالطیب)** یعنی شعری ویلی **(ولم ان)**  
 یعنی مادخلکوپه عیبونوکی داسی عیب ندی لیدلی عیبارلپاره

مفعول دی اودوهم مفعول نه غواړی څکه چه دلته رؤیت په معنی  
دمعرفت سره دی **(کنقص)** دلته کاف په محل د نصب کی دی  
اودعیبا لپاره صفت دی یعنی دهغه چا دنقصان په شان عیب می نه  
دی لیدلی چه دیوکار په پوره کولو باندی قادروی اوبیایي هم نه پوره  
کوی بلکه نیمگړی یی پریردی

مثلا که دوی دیو علم دیوره کولو اراده وکړی نو پوره کولی بی  
شی لکن دوی د علم اراده نه کوی نو دایولوی عیب دی چه ددی  
پشان عیب ماتراوسه نه دی لیدلی **(بقدرالکد)** یعنی دخپلی  
ستریا اومشقت په اندازه باندی اولام پکی دمضاف الیه نه عوض  
دی اوددوارو مذهبونو موافق اضافت ته ضرورت نه لری  
اوجار اومجرور راتلونکی دی قول پوری متعلق دی **(تکتسب**  
**المعالي)** یعنی اوچت مقامونه **(فمن طلب)** یعنی هرکله چه لوړی  
مرتبې دخپل مشقت په اندازه حاصلیږی نو څوک چه ددی طلب کوی  
په هغه باندی لارم دی چه شپې وینې تیری کړی څکه شوگیر کول  
دهغه مشقتونونه دی چه دعلم په حاصلولو کی به برداشت کیږی  
**(تروم العز)** یعنی ته په علم کی قوت او غلبه غواړی اوبیا ټوله شپه  
خوبونه کوی او حالانکه دا دواړه منافی دی څکه په علومو کی قوت  
اوهمدارگه په نوروشیانو کی قوت د شپې په منځ کی اویا په هغه  
وختونو کی په کوشش کولو سره حاصلیږی چه هغه دشور اوشغف نه  
خالی وی خصوصاً د سحر په وخت کی اودلته تم درتبې تراخی لپاره  
دی څکه د قوت اود خوب په مابین کی رتبې لری والی دی **(یفوض**  
**البحر)** یعنی په بحر کی غوتی وهی **(من طلباه)** لالی جمعه دلؤلزه ده  
یعنی چه څوک په علم کی قوت حاصلول غواړی نو د تکلیفونو په  
دریابونو کی به غوتی وهی اودپوهی ملغلری به ورته راوبیاسی اویا  
لفظ دغوص اولاکی اوبحر کی لفظی استعاری دی کمالایخفی **(علوا**  
**الکعب)** داد اوچته مرتبې اومحل نه کنایه ده او کعب شرافت ته هم  
وایی نو بیا پدی باندی مراد ورته پوره او کامل شرافت دی **(بالهم**

**(العوالي)** هم د همت جمعه ده او عوالی د عالیه جمعه ده یعنی د مرتبې  
اوچتوالی په اوچتو همتونو سره راخی یعنی په پوره قصد اوبینه  
کوشش سره راخی **(وعزالمرء)** یعنی قوت او غلبه **(فی سهرالیالی)** څکه  
په شوگیر سره دده هغه اوقات چه فضول تیریدل دعلم په  
حاصلولو کی مصروفه کیږی نویدی سره د دنیا و اخرت سعادت  
او عزت حاصلیږی **(رب)** یعنی یارب **(فی اللیالی لاجل)** یعنی  
ستاد رضاد حاصلولودوچی نه **(لام)** یعنی چه طلب کوی **(العلی)** یعنی  
اوچتی مرتبې **(من غیرکد)** یعنی بغیر د تکلیف اوسته پیا نه  
**(المعال)** چه هغه بغیر د تکلیف نه داوچتی مرتبې حاصلول دی  
**(فونقصر)** یعنی ای ربه مادعلم د حاصلولو سره موافق وگړزی  
**(ویلفنی)** یعنی مادخپلو مقصدونو او مرادونو انتهایه ورسوه

## وقیل

\* اتخذ الليل جملاً تدرک به املاً \*

قال المصنف قد اتفق لي نظم في هذا المعنى

\* من شاء ان يحتوي آمله جملاً فليخذ ليلة في دركها جملاً \*

\* اقل ضعامك كي تحضر بها ثم ان شئت يا صاحبي ان تطلع الكملاً \*

وقيل من اسهر نفسه بالليل فقد فرح نفسه بالنهار

ولا بد لطالب العلم من المواظبة على الدرس والتكرار في اول الليل واخره فان

ما بين العشاءين ووقت السحر وقت مبارك

## قيل في المعنى شعر

\* يا طالب العلم يا شراورعاً وجنب النوم واترك الشبعا \*

\* داوم على الدرس لا تفارق فالعلم بالدرس قام وارفعاً \*

فيقتنم ايام الحداثة وعنفوان الشباب كما قيل

\* بقدر الكد تعط ما تروم فمن رام المعنى لبلا يقوم \*

\* وايا م الحداثة فاغتتمها لان الحداثة لا تدوم \*

ولا يجهد نفسه جهدا ولا يضعف نفسه حتى ينقطع عن العمل بل يستعمل الرفق في

ذلك والرفق اصل عظيم في جميع الاشياء قال عليه السلام ان هذا الدين متين

فأوغلو فیه بالرْفَق ولا تبغض علی نفسك عبادة الله تعالى فان المنبت لا ارضاقطم ولا  
ظهر البقی وقال علیه السلام نفسك مطبتك فأرفق بها

**ترجمه:** اوچاویلی دی چه دشپی نه سوارلی جوړه کړه  
نوامیدونه او مرامونه به حاصل کړی

مصنف وایی چه ددوی په باره کی ماته هم یوشعر ذهن ته  
راغلو هغه دا که څوک غواړی چه ټول امیدونه راجمعه کړی نودهغی  
د حاصلولو لپاره دی شپه اوښ یعنی سوارلی وگرزوی : او خوراک کم  
کړه ترخود علم د حصو خاوندشی : ای ملگریه که ته غواړی چه کمال  
ته ورسیرې : او علماؤ ویلی چه څوک دشپی خان بی خوبه کړی یعنی  
د علم حاصلولو لپاره نو دورخی یی زړه خوشحاله وی

اوپه طالب العلم باندی لازم دی چه په اول او اخر د شپه کی په  
درس او تکرار باندی همیشه والی وکړی ځکه د ما بنام او ما سخوتن په  
ما بین کی وخت همدارنگه د سحر وخت مبارک وختونه دی ددی په  
باره کی داشعرو ویل شوی دی چه : ای طالب العلمه پرهیزگاری کوه  
او دخوب نه خان لری ساته او پیرمیریدل پریږده : او په درس باندی  
همیشه والی کوه : او د درس نه مه جلا کیره : ځکه چه علم په درس  
باندی حاصلیږی اوزیاتیرې

نوباید چه طالب العلم دخوانی ورخی اودخوانی قوت غنیمت  
وگنی لکه ددی په باره کی داشعرو ویل شوی دی چه مفهوم یی داسی  
دی : په اندازه دکوشش اومشقت باندی سړی ته مطلوب اومقصود  
ورکول کیږی : څوک چه مقصود ته رسیدل غواړی نوشپی پاخیږی :

اودخوانی ورخی غنیمت وگنه : خبردار چه خوانی همیشه نه وی  
او طالب العلم به په خان باندی ډیر تکلیف هم نه تیروی او خان  
به دومره نه کمزوری کوی چه دعمل نه بالکل بندشی بلکه په  
کوشش کی به نرمی اودرمیانه روی کوی ځکه چه نرمی په  
ټولوشیانو کی اصل اوبنیاددی لکه رسول الله ﷺ فرمایي چه دین  
اسلام مضبوط اومحکم دین دی او پدیکی به نرمی سره چلیږی

اودالله ﷻ عبادت په خان باندی مه بوج کوه ځکه شترې  
مسافر مسافه نشی کتې کولی یعنی مطلوب ته نه شی رسیدلی اونه  
یی سوارلی روغه پاتی کیږی یعنی سوارلی یی هلاکیرې اورسول  
انله ﷺ فرمایي چه ستانفس ستا سوارلی ده نونرمی ورسره کوه

**تشریح:** (اتخذ الیل) اتخذا مردی اوتدرک مجزوم دی ځکه چه  
دایی جواب دی یعنی دشپی نه سوارلی جوړه کړه ترخومقصود او  
امیدونه حاصل کړی مطلب دالکه څنگه چه په اوښ باندی سورشی  
نومطلوب اومقصود ته رسیرې نوهمدارنگه چه په شپه کی  
سفر وکړی اودمعنوی مقاماتو د حاصلولو لپاره متوجه شی نوخیل  
مقصود ته به دی ورسوی (قال المصنف) دادمصنف خپله ویناده خپل  
خان یی دغائب په منزله کی گرزوی دی (وقد اتفق) دادمصنف دقول  
مقوله ده یعنی ددی خبری داثبات لپاره چه شپه مطلوب ته  
درسیدولپاره سبب دی ماته یوشعر ذهن ته راغلو (من ان یحتوی) چه  
راجمعه کړی (اماله) یعنی خپل مقاصد اویحتوی لپاره فاعل دی  
ددی وجی نه مرفوع دی (جملا) یعنی ټول (لیلة) دلیل اضافت هغه  
ضمیر ته چه موصول ته راجع دی دوجی دادنی ملابسه نه دی ځکه  
چه لیل یی زمانه ده (فی درکها) یعنی مقصود ته رسیدوکی (جملا)  
یعنی اوښ لکه مخکی تیرشول (اقلل طعامک) دادباب افعال نه  
دامر صیغه ده یعنی خوراک لږکړه (کی تخطی) دادخطی نه دمعلوم  
صیغه ده یعنی ددی لپاره چه دحصی خاوندو گرزیرې (به) یعنی په  
لږوالی دخوراک سره (سها) دامتیزدی اوپه معنی دفاعل سره دی  
یعنی بی خوبی به ستاحصه وگرزوی (الکمال) په فتحی دکاف  
اومیم سره په معنی دفاعل سره دی لکه خلک وایی اعطاء المال  
کلا یعنی پوره مال یی ورکړو کذافی القاموس اودماقبل دقرینی  
دوجی نه جواب حذف دی نوتقدیرد عبارت داسی دی وان شنت  
یا صاحبی وقرینی ان تبلغ الکامل من العلوم فاقلل طعامک

(من اسهر نفسه) یعنی خان وینر وساتی (فرح قلبه) یعنی خوشحاله زړه والا به وی (بالنهار) خکه ده به دشی هغه شی حاصل کړی وی چه دهغی حاصلول دورخی ضروری نوچه ورخ راشی نوزړه به یی خوشحاله وی گویا چه داشی ورته خوشی ملاؤشوی دی (والتکران) په جرسره داپه المواظبة بانندی عطف دی (العشائین) یعنی دماښام اود ما سخوتن په مابین کی او عشائین ورته دتغلیب دوجی نه وایی لکه عمرین او قمرین (ووقت السحر) یعنی دصبح صادق نه مخکی (وقت مبارک) دادان لپاره خبردی یعنی دطالب العلم لپاره لازم دی چه داوخت ضائع نه کړی بلکه دعلم په حاصلولو کی استعمال کړی (باشر) دادا م حاضر صیغه ده یعنی لازم کړه (الورعا) یعنی غفلت اود حرامونه خان ساتل اویه الورعا کی الف اشباع لپاره دی چه دفتحی نه پیدا شوی دی اویه روستولفتونو کی هم داشباع لپاره دی (الغوم) دخپل خان نه (واحد الشبعا) په کسری دشین او فتحی دبا سره دلورپی ضدته وایی اوددی نه خکه خان ساتل پیکاردی چه خوب اومریت سړی دعلم دحاصلولونه منعه کوی (داوم) یعنی ته

(لاتفارقه) دادمفارقت نه دنهی صیغه ده اود مداومت لپاره تاکیددی (فالعلم) فادتعلیل لپاره ده یعنی داخکه چه علم (بالدرس) داراتلونکی قول پوری متعلق دی (قام) یعنی حاصلیږی (وارتقا) یعنی زیاتیرپی خکه علم پورته کیدل زیادت دعلم دی اود اهله حاصلیږی چه په درس بانندی همیشه والی وکړی (ویفتنم الی قوله الحدیث) په فتحی دحاسره دحدث مصدردی لکه خلک وایی حدث حدو ثا وحدثه اود شلوکالونونه ترخلوبینت کالویوری دخوانی زمانه ده (وعنفوان الشباب) یعنی اول دخوانی خکه چه دخوانی په زمانه کی حواس اوقوه مدرکه پوره اوقوی وی اوکله چه دخوانی زمانه تیره شی اود بویه اوالی زمانه راشی نوقوه اوحواس کمزوری شی نوبیاسړی دعلم په حاصلولوبانندی نه قادریږی نو ددی

وجی نه دخوانی زمانه غنیمت گنل ضروردی (بقدرالکد) یعنی دمشقته په اندازد (تعطی) په صیغی دمجهول سره (ماتروم) دادتعطی لپاره دوهم مفعول دی یعنی کوم شی چه ته غواړی (رام) چه طلب کوی (المنی) دادمنیه جمعه ده اومقصودته وایی (لیلا یقوم) یعنی دشیپا خیرپی اویه خپل مقصود کی مشغوله کیرپی اولیلا په عامل بانندی دوجی دقافیی نه مخکی شوی دی (وايام الحدیث) داراتلونکی فاغتنمها لپاره مفعول دی ددی وجی نه منصوب دی (فاغتنمها) یعنی غنیمت یی وگنه اومه یی ضائع کوه (الا) داحرف تنبیه ده اود ما بعدتحقیق لپاره خبرداری اوتنبیه ده خکه کومه همزه انکاریه چه په نفی داخله شی نوواقعا اثبات تحقیق کوی لکه خنگه چه پدی قول دالله کی دی الیس الله بکاف عبده (ان الحدیث لاتدوم) نود فرصت دفوت کیدونه مخکی ددی حفاظت کول اودا غنیمت گنل ضروری دی خکه فرصت دوریخ پشان تیریرپی (ولا یجهد نفسه) یعنی خان به پیر تکلیف ته نه ورکوی (جهدا) دامفعول مطلق دی (ولا یضعفه) داداضعاف نه دی (حتی تنقطع) خکه دادعلم حاصلول ندی بلکه دادعلم معطل کول دی (فی ذالک) یعنی دعلم په طلب کی (والرفق) یعنی حال داچه رفق (اصل عظیم) چه پدی بانندی ټول شیان بنادی (فی جمیع الاشیاء) اوس دادعوه درسول الله ﷺ پدی قول سره مؤکد کوی (قال رسول الله ﷺ الان هذا الدین) یعنی دین اسلام (متین) یعنی محکم دی (فاوغلوا) داداوغل نه صیغه دامرده یعنی په دین کی تگ کوی (ولا تبغض) یعنی دخان په ستړی کولوبانندی (فان المنبت) په ضمی دمیم اویه شددتاسره دانفعال دیاب نه داسم فاعل صیغه ده اودبت نه ماخوژده لکه خلک وایی انبت الرجل اوداپه هغه وخت کی وایی چه کله یی په سوارلی کی اویه ختمی شی نومعنی داشوه چه دکوم سړی دسوارلی قوت ختم شوی وی اوستړی شوی وی (لاارض قطع) لانا فیه ده اوارض دقطع لپاره مفعول دی یعنی مسافه نشی کت کولی اوخپل مطلوب ته

نشی رسیدلی (ولا اظهر ابقی) ظهرنه مراد سوارلی ده اود ابقی لپاره  
مفعول دی ددی وجی نه منصوب دی یعنی دده سوارلی به باقی  
پاتی نشی بلکه هلاکیری به اود ایومثال دی یعنی نفس سوارلی ده  
چه ته وربانندی سوریی ترخوالله ع ته ورسیری نوکله چه په  
دیروعبادتونواوکوششونوبانندی ستری شی نودمزل نه غورزیری  
اودنه برداش دوجی نه هلاکیری نوخامخاپه سوارلی کی نرمی  
پکارده ترخوخیل مرام اومقصوده ورسیری (مطیبتک) یعنی  
ستاسوسورلی ده (فاروق بها) ددی شرحی ته ضرورت نشنه  
ولا بد لطالب العلم من الهمة العالية في العلم فان المرء بطير يهتبه  
كالطير يطير بجناحيه قال ابو الطيب

\* على قدر اهل العزم تأتي العزائم وتأتي على قدر الكرام المكارم \*

\* وتعظم في عين الصغير صغارها وتصغر في عين العظيم العظام \*

والراس في تحصيل الاشياء الجد والهمة العالية فمن كان همة حفظ  
اكثرها وانصفها قاما اذا كانت له همة عالية ولم يكن له جدا وكان له جد ولم يكن له همة  
عالية فلا يحصل له علم الا قليل

وذكر الشيخ الامام الاجل الاستاذ رضي الدين النيسابوري رحمه الله في كتاب مكارم  
الاخلاق ان ذا القرنين لما اراد ان يسافر ليستولي على المشرق والمغرب شاور الحكماء في  
ذلك وقال اسافر لهذا القدر من الملك فان الدنيا قليلة فانية وملك  
الدنيا امر حقير فليس هذا من علو الهمة فقال الحكماء سافر ليحصل لك ملك  
الدنيا والاخرة قال هذا حسن وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى يحب معالي  
الامور ويكره سفافها

### وقيل

\* فلا تعجل بأمرك واستدمه فاصلى عصاك كمتديم \*

قال ابو حنيفة رحمه الله لابي يوسف رحمه الله كنت بليدا فخرجتك المواظبة واياك

والكل فانه شؤم وفاة عظيمة

ترجمه: او طالب العلم ته دعلم په حاصلولوکی لور او اوچت  
همت لازم دی خکه سړی پخپل همت بانندی داسی الوزی لکه څنگه

چه مرغه په وزرونوبانندی الوزی ابوظيب وايی چه په اندازه  
دقصد او اراده مقصود منخ ته راخی اوبنه اخلاق په اندازه داحترام  
راخی اود کم همته په سترگوکی وارده کارونه لوی ښکاری  
اود لوی همته خلکو په سترگوکی غټ کارونه واړه ښکاری پری  
اود هر شی په حاصلولوکی کوشش اصل اوبنیاد دی نود چاچه داهمت  
وی چه دمحمد بن حسن ټول کتابونه یاد او حفظ کړی اوددی سره  
کوشش او همیشه والی یو خای کړی نو ښکاره خبره ده چه دابه یی  
اکثره اویانیم کتابونه حفظ کړی او کچرته ددی سړی همت لوړوی  
لکن کوشش نه کوی اویا کوشش کوی لکن لوړ همت ورسره نه وی  
نود ابه لږ علم حاصلوی اود لږ علم نشی حاصلولی

اوشیخ رضی الدین نیشاپوری په مکارم الاخلاق کتاب کی  
ذکر کړی دی چه ذوالقرنین کله دمشرق اومغرب ته دسفر کولو اراده  
وکړه ترخوبدی بانندی غلبه حاصله کړی اوبه هغی بانندی والی شی  
نوددی په باره کی یی د حکماؤ سره مشوره وکړه او ویی ویل چه زه  
ددومره اندازی بادشاهی لپاره څنگه سفرو کړم ځکه دنیا لږه ده  
ختمیری اود دنیا بادشاهی ذلیل او حقیر کاردی نود لوی همت نه دی  
نو حکماؤ ورته وویل چه ددی لپاره سفرو کړه چه تاته د دنیا او آخرت  
بادشاهی حاصله شی نو ذوالقرنین رحمه الله چه دابنه خبره ده

اورسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي چه الله عز وجل اوچت کارونه خوښوی  
اوددی په باره کی شعرویل شوی دی چه مفهوم یی داسی دی پخپل  
کار کی تلوار مه کوډ او همیشه والی وربانندی وکړه: اوستا امسایه  
اوربانندی دهغه سړی پشان نه سیده کیږی چه هغه دهمیشه والی  
غوبنتونکی وی

امام ابو حنيفة رحمه الله امام ابو يوسف رحمه الله نه وویل چه ته کم عقل  
اونادان وی خپل کوشش اومواظبت دکم عقلتوب نه راوویستلی  
اودستی نه خان وساته ځکه دا پیرید خوی دی اولوی افت دی

**تشریح: (من الهمة العالية)** یعنی اوچت قصد (یطیر بهمته) یعنی د همت دوجی نه په علم کی ترقی کوی (علی قدر اهل العزم) او مرتبه یی په عزم کی (تأتی العزائم) یعنی مقاصد مطلب دا که د چا عزم او همت په اوچته مرتبه کی وی نو مقاصد به یی پوره وی (المکارم) دا جمعه د مکرمه ده او په معنی د کرم سره دی او تاتی لپاره فاعل دی ددی وی نه مرفوع دی یعنی که د چا چه اکرام په اعلی مرتبه کی وی نو دیرنه اخلاق ورنه صادریری (وتعظم) یعنی لوی گرزیری (الصغيرة) یعنی د کم همت والا (صغارها) یعنی واره مکارم او د ابیت د ماقبل لپاره بیان دی (العظیم) یعنی دا اوچت همت والا (العظام) یعنی هغه لوی شیان چه دا اوچت همت والا ته صادریری نو داده په نظر کی دیر کم بنکاریری خکه دده همت دیر اوچت دی تردی چه لوی لوی شیان هم ورته واره بنکاریری (والرأس) یعنی حال دا چه رأس او بنیاد (فی تحصیل الاشياء) یعنی د تحصیل دالاتو بنیاد همت او کوشش دی (محمد ابن الحسن) دا دا حنا فونه یو اوچت عالم دی چه په دیر و کتابونو کی مشهور دی (بذلك) پدیکي همت ته اشاره ده په اعتبار د معنی سره ورته مذکر ضمیر را جمع شوی دی چه هغه کامل قصد دی (او نصفها) ضمیر کتابونو ته راجع دی (جد) یعنی کوشش (الاعلم قلیل) خکه د تحصیل په شرطونو کی یو شرط نشته دی (ذالقرنین) یعنی سکندر رومی چه داد فارس او روم بادشاه و او مشرق او مغرب ته رسیدلی و ددی وجی نه ورته ذالقرنین وایی او یارده دوه واره واره بنکرونه وه او داهم کیدی شی چه دشجاعت دوجی نه ورته ذوالقرنین وایی او دده په نبوت کی د علما و اختلاف دی او په ایمان او صلاحیت کی یی اتفاق دی (یستولی) یعنی چه تله او والی و گرزیری (شاور) داد لپاره جواب دی (وقال) یعنی ذالقرنین (کیف اسافر) د الاستفهام انکاری دی یعنی ددی ذلیلی بادشاهی لپاره سفینه کوم چه هغه د دنیا بادشاهی ده (وملک دنیا) د ایه ماقبل بانندی عطف دی ددی وجی نه منصوب دی (فلس).

هذا) یعنی دا غلبه (سافر) یعنی ته (ملك الدنيا والاخرة) په جهاد سره دا علی کلمه الله لپاره (لقال) یعنی ذوالقرنین (هذا) یعنی ددی غرض لپاره سفر کول (حسن) نو دده دا اوچت همت دوجی نه ده ته د شرق او غرب بادشاهی ملا و شوه نو ددی نه معلومه شوه چه دیوشی په حاصلولو کی کوشش او همت کول ضروری دی (بحسب معالی الامور) یعنی اوچت دینی امور خوښوی یعنی ددی کونکی نه راضی کیږی خکه چه په دوام او اخلاص سره یی کوی (ویکره سفانها) سفان ردی شی ته وایی کذافی القاموس: (فلا تعجل بامرک) یعنی د کوم شی د حاصلولو اراده چه لری نو په هغی کی تلوار مه کوه (واستدمه) دا د استدام نه د امر صیغه ده یعنی چه دیوشی د همیشه والی طلب کوی (فما صلی عصاک کمستدیم) صل د باب تفعیل نه د معلوم صیغه ده لکه خلک وایی صلیت بالناز د هغه وخت کی وایی چه کله یی په اور بانندی نر مه کوی اوسیده یی کوی کذافی الصحاح: او عصاک د صلی مفعول دی او ماناقیه ده او کاف په کمستدیم کی په معنی د مثل سره دی او په محل در فعه کی دی خکه چه د صلی لپاره فاعل دی او مستدیم ته مضاف دی نو معنی داشوه چه ستا ماساسیده کول دهغه کس په شان نشی کیدی چه هغه ددی د دوام طلب کوی تر خورونه فائده واخلی نوته هم پخپل کار کی محکم شه او د دوام مطالبه کوه تر خوستا کار برابر او محکم شی او دلته ذکر د سبب دی مراد ورته مسبب دی هغه دا چه ذکر د برابر والی دامادی او مراد ورته محکم والی دی په کار کی (قال ابو حنیفة) یعنی خطاب یی و کړو (کننت) په صیغی د مخاطب سره (بلید) یعنی احمق وی (اخر جتک) یعنی د حماقت نه (واياکوالکسل) دا جمله په مقدره انشائیة جمله بانندی عطف ده نو تقدیر عبارت داسی دی چه فواظب علیه واتق من الکسل (فانه شوم وانه عظيمة) چه دیر ضرورونه ورنه پیدا کیږی

## قال الشيخ الامام ابو نصر الصغار الانصاري رحمه الله

\* يانفس يانفس لا ترخمني عن العمل في البر والعدل والاحسان في مهل \*

\* لكل ذي عمل في الخير مغتبط وفي بلاء وشؤم كل ذي كل \*

قال المصنف رحمه الله وقد اتفق لي في هذا المعنى

\* دعى نفس التكاسل والتواني والافا ثبتي في ذي الهوان \*

\* فلم اري للكالي الخط يعطى سوى ندم وحرمان الاماني \*

## وقيل

\* كم من حياء وكم عجز وكم ندم جم تولد الانسان من كل \*

\* اياك عن كل في البحث عن شبه فما علمت وما قد شذ عنك كل \*

وقد قيل الكسل من قلة التأمل في مناقب العلم وفضائله فينبغي للمتعلم ان

يبعث نفسه على التحصيل والمجد والمواظبة بالتأمل في فضائل العلم فان العلم يبق

ببقاء المعلومات والمال يفتى كما قال امير المؤمنين علي ابن ابي طالب رضي الله عنه

\* رضينا قسمة الجبار فينا لنا علم وللجهال مال \*

\* فان المال يفتى عن قريب وان العلم يبق لا يزال \*

والعالم النافع يحصل له حسن الذكر ويبقى ذلك بعد وفاته فانه حياة الابدية

انشدنا الشيخ الامام الاجل ظهير الدين مفتي الائمة حسن بن علي المعروف

بالمرغيناني رحمه الله

\* الجاهلون يموتون قبل موتهم والعالمون وان ماتوا احياء \*

وانشدنا الشيخ الاسلام برهان الدين

\* وفي الجهل قبل الموت موت لاهله فاجامهم قبل القبور قبور \*

\* وان امرء لم يحيى بالعلم ميت وليس له حين النشور نشور \*

## وقال غيره

\* اخو العلم حي خالد بعد موته واوصاله تحت التراب رميم \*

\* وذو الجهل ميت وهو ممشى على الثرى بطن من الاحياء وهو عديم \*

## وقال اخر

\* حيات القلب علم فاغتتمه مات القلب جهل فاجتنبه \*

## ترجمه: شيخ الاسلام ابو النصر الصغار الانصاري رحمه الله فرماید

چه ای خمانفسه دنيکیو اود عدل و احسان په کارونو کی مه روسته

کیرد کله چه ته په معتدل حالت کی وی دهر نیکه عمله سری لپاره

خوبونکی وی او هر سست سری په مصیبت اوسپیره والی کی اخته

وی مصنف وایی چه ماته هم پدی باره کی بوشعر ذهن ته

راغلو مفهوم بی داسی دی چه ای نفسه سستی اوبی کاری پر پرده: او

که سستی اوبی کاری نه پر پرده نوبیا حقارت اودلت ته خان تینگ

کره: زه بی کاره سری ته بله حصه نه وینم چه ور کرل شی

بغیر دینیماتیانه اوبغیر ددینه چه دمرام اومقصود نه به محروم وی

اوبل شاعر وایی چه دیرخل خجالت اوعجز اویسیماتیانه انسان

ته دستی دوجی نه پیدا کیری په کوم شی بانندی چه پوهیری

نیدهغی په تلاش کی دستی نه خان وساته که جرته ستاور کی

شک وی او کوم شی چه تاته سخت وی نو علماونه تپوس کوه

او علما وویلی دی چه سستی ددی وچی نه پیدا کیری چه دعلم

مرتبی اوفضائلوته پوره توجه ونکړی: نو طالب العلم ته پکار دی چه

دعلم په تحصیل بانندی اوبه کوشش بانندی اودعلم په فضائلو کی په

سوچ اوفکر کولو کی خان باعث کړی خکه علم دمعلوماتو په بقا سره

باقی پاتی کیری اومال ختمیږی لکه امیر المؤمنین

حضرت علی کرم الله وجهه فرماید چه مونږ دالله په تقسیم

بانندی راضی یوچه مونږ ته بی علم را کړی دی اودنمانوته بی مال

ور کړی دی خکه مال دیرزر ختمیږی اوعلم همیشه وی اونه ختمیږی

اوبه علم نافع سره ښه ذکر هم حاصلیږی یعنی خلک به بی صفتونه

کوی اودایی دژوند نه روسته هم باقی پاتی کیری خکه علم همیشه

ژوندی لکه مونږ ته به شیخ امام حسن بن علی چه په مرغنیانی

بانندی مشهور دی داشعرو ویلی دی چه مفهوم بی داسی دی: جاهلان

خلک دمرگ نه مخکی مره دی اوعالمان اگر که مره هم دی لکن

ژوندی دی

اوهمدارنگه شیخ الاسلام برهان الدین به مونزته یوشعرویلر  
 چه مفهوم یی داسی دی جاهلانوته جهل دمرگ نه مخکی مرگ دی  
 اوددوی جسدونه دقبرونونه مخکی قبرونه دی؛ او هغه سړی چه په  
 علم باندی ژوندی نه وی نوهغه مردی اودغفلت نه په  
 رابیداریدلوکی ده لپاره ژوندنشته اویوبیل شاعروایی؛ دعلم  
 خاوند دمرگ نه روسته هم ژوندی وی؛ چه کله یی بندونه اوهدوکی  
 دخاورولاندی زره زره شوی وی اودجهل خاوند مردی اوحال داچه په  
 خمکه باندی گززی اویدوی باندی دژوندوگزمان کیچی اوحالاتکی  
 داژوندی نوی

اویوبیل شاعروایی چه علم دزړه ژوندی داغنیمت وگنه؛ او  
 جهل دزړه مرگ دی نو ددینه خان وساته

**تشریح: (یا نقر)** تکراری دتاکید دوجی نه کړی دی اوداپه  
 کسری باندی مبنی دی خکه چه دامنادی ده اویادمتکلم ته مضافه  
 ده اویه کسری باندی داکتفاء دوجی نه یا حذفه شوی  
 ده **(لاترخی)** دادارخانه مشتق دی اویه یوشی کی روسته والی نه  
 وایی اودلته مرادورنه نهی دکسل ده په نیکوکارونوکی اودجزه  
 علامه ورکی دحرکت سقوط دی خودادهغه چاپه مذهب باندی چه  
 معتدل په سقوط کی دصحیحویشان گزروی **(عن العمل)** یعنی ددینی  
 تارونونه **(فی البر)** یعنی په حال کون ستاکی چه په براوعدل  
 اواحسان باندی موصوف وی **(فی مهل)** په فتحی دمیم اویه سکون  
 دهاسره رفق اوسکینی ته وایی اودلته دوزن دوجی نه په حرکت  
 دهاسره دی ودایه محل دنصب کی دی خکه چه لاترخی دفاعل،  
 حال دی نومعنی داشوه چه په حال کون ستاکی چه ته په رفق  
 وسکینه کی وی خکه چه رفق دتولوشیانواصل اوبنیاددی لکه  
 مخکی تیرشوی دی **(فی الخیر)** داراتلونکی دی قول پوری متعلق  
 دی **(مغبط)** اوداپه فتحی دباسره دغبطه نه اسم مفعول دی اوغبطه  
 دته وایی چه دیوجاد نعمت دمثل تمنی وکړی اودهغه نه دزوال

ددی نعمت اراده پکی نه وی اوحسد دینه وایی چه دزوال اراده پکی  
 وی اوداحرام دی په خلاف دغبطی دا جائزه ده نومعنی داشوه چه  
 دهریک عمله انسان دعمل تمنی کیچی یعنی هر سړی وایی چه دده  
 پشان نیک عمل اوثواب ماته هم ملاوشی **(وفی بلاء)** داخبرمقدم  
 دی **(کسل)** یعنی دعمل نه خکه داپه کسالت سره هغه عملونه  
 پریردی چه هغه دده لپاره په دنیاواوخرت کی فائده ناک وی نویه  
 دنیاواوخرت کی دمصیبت اوسپیره والی مستحق گزیری **(قال)**  
 یعنی مصنف **(وقد اتفق)** یعنی اتفاقا خمانه ددی په باره کی دایت  
 صادرشو **(دعس الخ)** یعنی په ټولو کارونوکی کسالت پریرده **(والا)** او  
 که کسالت نه پریردی **(فائتی)** اویه بعضونسخوکی فی ذاللهوان  
 راغلی دی خودادهغه چاپه مذهب باندی چه هغوی داسماؤسته  
 واعراب په دری واره حالتونوکی په الف کی منحصرکوی نومعنی  
 داشوه چه په هغه عمل باندی خان کلک کړه چه په هغی کی حقارت  
 اودلت دی خکه خوک چه مطلقا په اعمالوکی تکاسل کوی نودهغه  
 نه ددیناواوخرت فاندی فوت کیچی نویه ذلت اوحقارت کی  
 غورزیری **(للكسالی)** دادکلان جمعه ده **(العظ)** یعنی  
 حصه **(یعظی)** دا جمله فعلیه دمعلومی حصی لپاره صفت دی لکه  
 پدی قول **والله اعلم** کی **كمثل الحمار يحمل اثقالا** نومعنی داشوه چه مارایت  
 لجماعة الكسالی فی الامور حظا تصیر تک الجماعة ذات حظ به  
**(سوی قدم)** یعنی بغیردپنیماتیان خکه چه ده ولی سستیاکوله  
 اوکوشش یی نه کولو **(وحرمان الامانی)** امانی دامنیه جمعه ده  
 اومقصودته وایی یعنی متکاسلینوته په طاعت کی  
 بغیردپنیماتیان اوبغیردینه چه دخپل مقصودنه محرومه کیچی  
 بله حصه نته دی **(کم من احياء)** کم دخبریت لپاره دی  
 اوحیا اوما بعدشیان تمیزدی **(جم)** یعنی دیردادماقبل لپاره په  
 طریق دی بدلیت سره صفت دی **(تولد للانسان)** یعنی انسان ته  
 حاصلیری **(ایاک)** یعنی خان وساته **(شبه)** دادشبهه جمعه ده

(قد علمت) دامبتدادده (من كسل) دایسی خبردی یعنی هغه شی چه نه ورباندی پوه وی او هغه شی چه ستاورکی شک وی اوستانه په کسالت سره صادر شوی وی نویه هغی باندی همیشه والی مه کور (ان یتعب) یعنی چه سخت وی (بالقامل) داترتعب پوری متعلق دی (فان العلم) دادینغی لپاره علت دی (یعنی) خکه عالم چه وفات شی نومعلومات یی باغی پاتی کیری (والعمال یعنی) خکه دنیا او مافیها پاتی کیدونکی ده (کما قیل امیرالمومنین علی رضی الله عنهما) یعنی دالله ﷺ په تقسیم باندی راضی یوچه مونزته یی علم را کړی اوز مونز دینمانوته یی مال ورکړی دی (فان المال) دادماقبل لپاره علت دی او معنی یی بنکاره ده (لا یزال) دا خبردی اود اتحاد معنی دوجی نه ناکید پیدا کوی (والعلم النافع) اومطلق علم داسی نه دی خکه ډیر داسی علمونه شته چه نافع ندی اوفانده نه ورکوی (حسن الذکر) یعنی بنایسته صفت اواضافت دحسن ذکرته اضافت دصفت دی موصوف ته (ذالک) یعنی بڼه صفت (بعدوفاته) یعنی دعالم دفوت کیدونه روسته (فانه) یعنی دوفات نه روسته صفت پاتی کیدل (حیة ابدیة) یعنی په علم سره هغه شی حاصلیری کوم شی چه په ابدی ژوند سره حاصلیری مثلا صفت کول وغیره (فموتی) یعنی دوی مړه دی اوموتی جمعه دمیه ده اوتاپکی په تقدیر داماسره ده اویامبتدا معنی دشرط ته متضمنه ده خکه په مبتدا کی لام اسمی دی چه په فاعل باندی داخل شوی دی اودپه معنی دالذی سره دی نو تقدیر د عبارت داسی دی الذین جهلوا فموتی (قبل موتهم) خکه پدیکی دجماداتویشان معرفت او کمال نشته دی نو دمرویشان دی (فاحیاء) یعنی په دنیا کی یی خلک صفت کوی نو خکه ژوندی دی (موت امله) لږ مخکی ددی معنی نیره شود (قبل القبور قبور) یعنی مخکی دداخلیدلو قبرونوته خکه دا هغه شی نه مشتمل دی چه هغه دمړی پشان دی (لم یعلم بالعلم) دادامره لپاره صفت دی اومیت دان لپاره خبردی اومعنی یی بنکاره ده

(ولیس له) یعنی کله چه دغفلت نه را بیدارشی نو ددوی لپاره ژوندنشته دی نو کله چه دهغه قبرونونه راپاخیری چه هغه دجاهلانوجسدونه دی اویخیل حال باندی خبردارشی اودهغه چاپشان وگرزیری چه هغه ژوندی او عالمان دی نو داول نشورنه مراده دغفلت نه را بیداریدل دی اودوهم نشورنه مشهور نشور مراد دی (اخوالعلم) یعنی دعلم خاوند (حي خالد) یعنی باقی دی (واوصاله) یعنی دده بندونه او وصال دوصل نه په ضمی او کسری سره جمعه ده هغه هیدوکی ته وایی چه نه ماتیری اودبل هیدوکی سره نه کگیری یعنی بندونوته وایی (رمیم) یعنی زاړه اوزری زری وی (وهویمشی) اوحال داچه داروان وی (علی الشرق) یعنی په خمکه باندی (یضن) په صیغی دمجهول سره (عمیم) یعنی دانیشته اومعدوده وی

وانشدنا الشیخ الاستاذ شیخ الاسلام برهان الدین

- \* ذالعلم اعلى رتبة في العوالم ومن دونه عز العز في المواقب \*
- \* فذوالعلم بقى عزة متضاعفا وذا الجهل بعد الموت تحت التراب \*
- \* فبهيات لا يرجو مداها من ارتقى رقى ولي الملك والى الكتاب \*
- \* ساملى عليكم بعض ما فيه فاسمعو فقر حصير عن ذكر كل المناقب \*
- \* هو النور كل النور يهدى عن العسر وذا الجهل مر الذهريين الغيايب \*
- \* هو الذروة السماء تمشى من التجا اليه وتشمى امنافى النوائب \*
- \* به يفتخر والناس في غفلاتهم به يرتجى والروح بين التوائب \*
- \* به يشفع الانسان من راح عاصبا النورك النيران شر العواقب \*
- \* فمن رام المآرب كلها ومن حازه قد حاز كل المطالب \*
- \* هو المنصب العالى يا صاحب الحجأ اذا نه هو يفوت المناصب \*
- \* فان فاتك الدنيا وطيب نعيمها فقمض فان العلم خير المواب \*

وانشدت لبعضهم

- \* اذا ما اعتزذو علم يعلم فعلم الفقه اولى باعزاز \*
- \* فكم طيب بفوق ولا كسك وكم طير يطير ولا كبازي \*

وانشدت ایضا

\* الفقه انفسی انت داخره من یدرس العلم لم تدرس مفآخره \*

\* فاجهد لنفسك ما أصبحت تجهله فاول العلم اقبال واخره \*

**ترجمه:** مونږ ته به زمونږ استاد شیخ الاسلام برهان الدین داشعرو لوستلوچه مفهوم یی داسی دی: دعلم خاوند په ټولو مرتبوکی اوچته مرتبه لری اود علم نه غیرد عزت اوچتی مرتبی په فوجونوکی دی: نود علم دخاوند عزت همیشه دوچنده وی: اود جاهل عزت دمرگ نه روسته ترخاورولانندی کیږی هغه څوک چه په بادشاهی اولبنکرونوبانندی اوچتو درجوته رسیدلی وی: زه به تاسوته دعلم بعضی مناقب ولیکم غور وورته کیږدی: اوتولو مناقبو ذکر کول ماته مشکل دی: علم ریناده اومکمل ریناده چه سړی ته درویندوالی نه نجات ورکوی: اویه جاهل سړی بانندی وخت دتوروتیاروپه مابین کی تیریرپی: اوعلم داوچت غرسردی څوک چه ورته پنايوسی نو حفاظت یی کوی اود تکلیفونونه یی په امن کی گرزوی: اویه علم سره نجات حاصلیرپی اوحال داچه خلک ورته غافله دی: اوداخرت د عذاب نه سړی په علم بانندی دنجات امید ساتی پداسی حال کی چه روح یی دسینی ددهوکی په مابین کی وی: اودعلم په سبب انسان دهغه چاسفارش کوی چه دگناه په حالت کی داور هغه طبقی ته خی چه په ټولو انجامونوکی بدترین انجام دی: پس چاچه دعلم طلب وکړونو ټولو مقصدونو طلب یی وکړواو چاچه علم حاصل کړواویه بی احاطه وکړه نوده په ټولو مقصدونواو مطلوبونوبانندی

۱- به مرتبه ده ای د عقل خاوند کله چه دعلم رتبو ذفوت کیدلو پروامه کوه: که

عمتونه ذرنه فوت شی: نوپه هغی بانندی

۲- علم دټولو ورکړونه غوره ورکړه ده:

داشعرو لوستلوچه مفهوم یی داسی دی: هرکله علم دوجی نه عزتمند گرزیرپی: نو علم فقه په عزت

ورکولوکی دټولونه غوره او اولی ده: ددیرو خوشبویانو خوشبوی خوریرپی خود مشقود خوشبویشان نه وی: اودیرمرغان الوزی خود باز د الوتویشان نه وی

اوبعضوته می داشعرو لوستلوچه مفهوم یی داسی دی: علم عمده شی دی چه ته دهغی جمعه کونکی اوحاصلونکی یی او څوک چه علم لولی نود هغی دفخر داسبابونه مخ نه اړوی: نود هغه شی علم خان ته حاصل کړه چه ته وربانندی جاهل یی: ځکه اول اواخر دعلم سعادت اونیک بختی ده

**تشریح: (وانشدنا) یعنی مونږ ته یی داشعرو لوستلو (اذا العلم)** کلمه داذا دمقدر فعل دوجی نه منصوب ده لکه اذکروقت کون العلم اعلی رتبة بین المراتب (فی المواقب) مواکب جمعه دمواکب ده هغه جماعت اولبنکرته وایی چه پیده اوسواره وی یعنی دعلم دعزت نه کم عزت په هغه مرتبوکی دی چه په ډیر لښکر او جماعت سره حاصل شوی وی ځکه کوم عزت چه په ډیر لښکر سره حاصل شوی وی نوهغه ختمیرپی او کوم عزت چه په علم سره حاصل شوی وی نوهغه نه ختمیدونکی دی ځکه چه علم نه ختمیرپی (فذوالعلم) یعنی دعالم دوفات نه روسته دده عزت دوچنده پاتی کیږی ځکه په دتیاکی یی صفت کیږی اویه اخرت کی ورته اوچتی مرتبی حاصلیرپی (تغاب التیارب) تیارب دتیرب جمعه ده خاوری نه وایی په قاموس کی ذکر دی چه دتراب اوتراب اوتریان اوتیرب اوتوارب اوتیرب معناگانی مشهوری اومعروفی دی اودتراب جمعه اتریه اوتریان راخی یعنی جاهل سړی دمرگ نه روسته خالص خاوری گزری اودعالم پشان ورته عزت باقی نه پاتی کیږی (مداه) یعنی دعلم دعزت استهاودادیرجولپاره فاعل دی (من ارتقی) یعنی پورته شوی دی اوختلی وی (رقی) الرقی په ضمی دراء اویه کسری دقاف اویه تشدید دیا سره دمصدر صیغه ده اودالدخول په وزن دی په اصل کی رقی دی اویه معنی دختلوسره دی اوخپل فاعل ته مضاف دی

یعنی شوک چه دبادشاهی دوجی نه عزت ته رسیدلی وی نوهغوی بانندی افسوس دی چه دعزت دانتها او میدد علم نه نه کوی (والی الکتاب) کتاب دکتیبه جمعه ده او عسکروته وایی اولایر جواد خبر صیغه ده لکن معنی بی دانشاء ده (ساملی) یعنی زرده چه زه به بی ولیکم (فیه) یعنی دعلم په مناقبوکی (نفی حصر) یعنی ماته مشکل دی (عن ذکر) دوجی دپروالی نه (وهو النور) اوس مصنف دعلم بعضی مناقب ذکر کوی چه وعده بی کپی وه یعنی علم داسی ریناده چه دجهل تیاری ریناکوی (کل النور) دادمخکی لپاره تاکید دی (یهدی) دا جمله دیو خبر نه روسته بل خبر دی او یهدی چه په عن سره استعمال شی نومعنی درجات لره مستلزم وی یعنی علم پداسی حال کنی لاریبونه کوی چه سری ته دجهل دتیارونه نجات ورکوی (من الدهر) دادظرفیت دوجی نه منصوب دی یعنی دزمانی په تیریدلوکی (بین الغیاب) غیاب دغیب جمعه ده اوسختی تیاری ته وایی یعنی جاهل سری دجهل دتیاروپه منخ کی وی چه دهغی نه سختی تیاری نشته دی (هو الذروة السماء) هو ضمیر علم ته راجع دی او په بعضو نسوکی هی دی نویباضمیر دتانیث ورته په اعتبار د خبر سره راجع دی او ذروة په فتحی او کسری ددال سره دی اودهرشی اوچت سرته ته ذروه وایی اوشماپه فتحی دشین اوپه تشدید دمیم سره داشم تانیث دی او اوچت شوی ته وایی نومعنی داشوه چه علم دغره سردی اودعلم اطلاق په ذروه بانندی استعاره ده او علت جامعہ یکی حمایت اوساتنه ده یعنی لکه خنگه چه دغره سرته په پناور لوسره حفاظت راخی نوهمدارنگه دپه علم سره هم دسری ساتنه راخی لکه دا خبره دتحمی الیها نه معلومیری (ویمشاً آمنأ) یعنی په امن کی گرزیری (فی النوائب) یعنی په سختیوکی (به) په علم بانندی (ینجو) یعنی داخرت د عذاب نه خلاصیری (والناس) و او حال لپاره دی یعنی حالداچه خلک (فی غفلاتهم) دادغفلة جمعه ده (به یرجی) یعنی دعلم په وجه بانندی

خلک داخرت د عذاب نه امن غواپی (التوائب) دسینی هدیوکی ته وایی یعنی پداسی حال کی چه روح بدن نه دوتلویه وخت کی دسینی هدیوکی په مابین کی وی (عاصیا) یعنی پداسی حال کی لاریو چه گنهگاروی (الی درک النیران) درک ددرکته جمعه ده اوداپه جهنم کی یوه طبقه ده اودا تر راح پوری متعلق دی (شرالوقاب) دادعاقبه جمعه ده یعنی دعلم په وجه علماوته داند په اجازت سره دگنهگارو خلکو په حق کی شفاعت کول ثابت دی (فمن رام) یعنی چاچه علم حاصل کرو (رام الخ) یعنی ټول مطلوبونه بی طلب کړه خکه دعلم په ضمن کی ټول دنیوی او اخروی مطالب موجود دی (من حازه) یعنی په علم احاطه وکړی او حال بی کپی (کل المطالب) یعنی بعضی په دنیا کی او بعضی په اخرت کی (العجا) یعنی شغل (ادلته) یعنی کله چه ته ورته ورسیری (بنوت المناصب) یعنی دمنصبونو او مرتبود فوټ کیدلو پروامه کوه خکه چه کله اوچت منصب ته ورسیری نودنور و منصبونو فوټ کیدل ورته کوم ضرر نه رسوی (فان فاتک) یعنی که دنیا او ددی نعمتونه لاس ته درنه شی (فغمض) یعنی سترگی ورته پتی کړه اودا عدم التفات نه کنایه ده (فان العلم خیر الموائب) مواهب جمعه دموهبة ده اودا اعطاء او ورکپی ته وایی یعنی کله چه علم درته حاصل شی نوددنیاد نعمتونوپه فوټ کیدلو بانندی پروامه کوه خکه چه غوره عطیه ستاپه لاس کی ده (اذا ما عتقن) په ما اعتزکی مازانده ده لکه مخکی هم تیرشول یعنی کله چه دعلم خاوند دعلم دوجی ته معزز گرزیری (اولی باعتران) خکه علم فقه او شرانح بیانوی نود معلوما تود شرافت دوجی نه پدی علم کی شرافت راغلو (یفوح) یعنی چه بوی بی خوزیری (ولا کمسک) یعنی دمسکو خوشبویی دتولونه بنایسته اومزیداره ده (ولا کبان) یعنی باز دنور و مرغانونه تیزالوزی نوهمدارنگه علم فقه دنور و علمونونه معزز ده (وانشدت) داهم صیغه دمجهول متکلم ده لکه مخکی خوخل تیره شوه یعنی داشعر ماته ولوستل شو (انفس

شئ یعنی عزتمندی (داخره) جمعہ کونکی (مزیدرس العلم) یعنی چه علم لولی (فاجهد) یعنی کوشش و کمرہ اوخان ته بی حاصل کرد (اقبال) یعنی سعادت اونیک بختی ده (وآخره) یعنی اخی بی هم نیک بختی ده

وكفى بلذة العلم والفقہ والفهم داعياً وباعثاً للعامل على تحصيل العلم وقد يتولد الكسل من كثرة البلغم والرطوبات وطريق تعليله تقليل الطعام قبل اتفق سبعون نبياً على ان كثرة النسيان من كثرة البلغم وكثرة البلغم من كثرة شرب الماء وكثرة شرب الماء من كثرة الاكل والخبز اليابس يقطع البلغم وكذلك اكل الزبيب على الريق ولا يكثر منه حتى لا يحتاج الى شرب الماء فيزيد البلغم والسواك يقلل البلغم ويزيد في الحفظ والفصاحة فانه سنة سنية ويزيد في ثواب الصلوة وقرانت القرآن وكذلك انقى يقلل البلغم والرطوبات وطريق تقبيل الاكل التأمل في منافع قلة الاكل وهي الصحة والعفة والايشار

وقد قيل

\* فعارثم عارثم عار شقاء المرء من اجل الطعام \*

وعن النبي ﷺ انه قال ثلاثة نفر يبغضهم الله تعالى من غير جرم الاكول والبخيل والمتكبر والتأمل في مضار كثرة الاكل وهي الامراض وكلاله الطبع قيل البطنة تذهب الفطنة حكى عن جالينوس انه قال الرمان نفع كله والسمك ضرر كله وقليل السمك خير من كثير الرمان

وفيه ايضا اتلاف المال والاكل فوق الشبع ضرر محض ويستحق به العقاب في الدار الاخرة والاكول يفيض في القلوب وطريق تقليل الاكل ان ياكل الاطعمة الدسمة ويقدم في الاكل اللطيف والاشهي ولا ياكل مع الجياع الا اذا كان له غرض صحيح في كثرة الاكل بان يتقوى به على الصيام والصلوة والاعمال الشاقة فله ذلك

ترجمه اود علم اود فقه اود فهم لذت اوخوندد عاقل لپاره د علم په حاصلونوکی کافی دی چه کله په علم بانندی داعی اوباعث وی اوکله کله سستی اوکسل د بلغم او نورور رطوباتونه پیدا کیږی اود بلغمود کموالی طریقه داده چه سړی خوراک کم کړی

علماؤ و ولی دی چه اویا پیغمبر انویدی خبره بانندی اتفاق کړی چه اکثره هیره د ډیرو بلفسونه پیدا کیږی او چه ډوډی بلغم ختموی همدارنگه په لوږه بانندی ممیز خوړل هم بلغم ختموی او ډیر ممیز به نه خوری ترخوږه ډیرو او بوخکلونه محتاجه شی اوبلغم بی نور هم زیات شی اوسواکی وهل بلغم کموی او په حفظ اوفصاحت کی زیادت راوولی حکم مسواک وهل اوچه مسنونه طریقه ده چه دلصاخه او تلاوت په ثواب کی زیادت راوولی همدارنگه فی کول هم بلغم اورطوبات ختموی اود خوراک دکمولو طریقه داده چه سړی دکم خوراک په منافع او فاندوکی سوچ وکړی چه هغه صحت دی او عفت او ایشار دی

یوشا اعرو ولی دی چه شرم دی بیاشرم دی اویا شرم دی چه سړی دی دخوراک دوچی نه بد بخته وی : اود رسول الله ﷺ نه نقل دی دافرمايي چه دري کسان داسی دی چه الله ﷻ ورسره بغیر دکوم جرم نه بغض کوی یوهغه کس دی چه ډیر خوراک کوی اوبل هغه دی چه بخیل وی اوبل هغه دی چه تکبر کوی اود خوراک دکمولو دوهمه طریقه داده چه سړی د ډیر خوراک په ضررونوکی سوچ اوفکر وکړی چه هغه مرضونه اود طبیعت خرابوالی دی چا وولی دی چه گیده ډکول هونیا رتباله منځه وړی

دجالینوس بادشاه نه نقل شوی دی ده به ولی چه انارتوله فاندده ده اوماهی بول ضرردی اولپماهی خوړل د ډیر انارخوړلونه غوره دی اوبل داچه په ډیر خوراک کی دمال مصرفول راخی اود مردلونه زیات خوراک کول خالص ضرردی اوبه آخرت کی د عذاب مستحق گړزی اود ډیر خوراک والاسره خلک په زړه کی کینه ساتی اود خوراک دکمولو طریقه داده چه سړی غوړ خوراکونه وخوری اوبه خوراک کی نرم خوراکونه اوهغه خوراکونه مخکی کړی چه اشتهايي ورنه کیږی اوبل داچه ډوږ ورسره به ډوډی نه خوری او کچرته ډیر خوراک دیو صحیح غرض لپاره کوی

مثلا روز و لمونخوا و د نور و سختو کار و نولپاره خان قوی کوی  
نوبیاد اجانزدی

**تشریح:** (وکفی بلذة العلم) بلذة کی بازائده ده لکه خنگه چه په  
کفی بالله شهیدا کی زائده ده نومعنی داشوه چه کفی لذة  
العلم (والفقه) داعطف دخاص دی په عام باندی دوجی دتعظیم  
اوشرافت دخاص نه (یتولد) یعنی حاصلیری (والرطوبات) چه  
دیرخوراک دوجی نه په بدن کی پیدا کیری (يقطع البلغم) خکه داچه  
کله درطوبت سره یوخی شی نورطوبت کموی (على الریق) یعنی په  
لوربه باندی (يقطع البلغم في البطن) که پدیکی گرموالی دی (منه) یعنی  
دممیز خورلونه (فیزیدالبلغم) دامنصوب دی اوپه یحتاج باندی  
عطف دی یعنی داوبو شکل بلغم زیاتوی خکه بغلم داوبو او دهغه خه  
نه پیدا کیری چه هغه رطوبت لری (والسواک) یعنی دمسواک  
استعمالول (والفصاحة) په خبروکی (سنیه) یعنی اوچته  
اوخوبونکی (تزیید فی الثواب) لکه رسول الله ﷺ فرمایي چه یولمونخ  
په مسواک سره کول دپنخه اویاهغه لمونخونونه بهتردی چه  
بغیر دمسواک نه وشي (وهی) یعنی دغه منافع (الصحة) یعنی صحت  
دبدن ورکی وی خکه اکثره مرضونه ددیرخوراک نه پیدا کیری  
(والایثار) پپه بل چا باندی صدقه کول او هغه پخان باندی غوره کول  
اودا اکثره په هغه وخت کی کیری چه خپله خوراک کم کړی اوباقی  
بل چاته ورکړی (فیه) یعنی ددیرخوراک په مذمت کی (عارثه عارثه  
عار) داددی قول لپاره خبرمقدم دی (شقاء المرء) یعنی دیرخوراک  
دوجی نه دسړی بدبخته کیدل هغه داچه دیرخوراک دیرشهوت ته  
مفضی کیری اوشهوت گناهونوته مفضی کیری (ثلاثة) یعنی دری  
کسان دی (غیر جرم) دادجرم نه مشتق دی یعنی کوم جرم به بی نه  
وی کړی لکن په راتلونکی صفتونوباندی به موصوف وی  
(الاکول) یعنی هغه کس چه دیرخوراک کوی (البخیل) یعنی په  
بقاوه افلو کی بخل کوی (والمتکبر) خکه تکبر دالله صفت

خاص دی اوخوک چه ورسره خان سړیکوی نواندې ورسره بغض  
کوی (والتامل) دامرفوع دی اوپه التامل فی منافع الاکل باندی  
عطف دی یعنی دخوراک دکمولوضیته داده چه ددیرخوراک په  
ضررونوکی تامل وکړی (وکلالة الفیض) یعنی طبیعت ستری کوی  
اودیوشی دیادولونه بی ستوی (قلیل البطنة) په کسری دباسره  
یعنی دخوراک نه گیده دکول (تذنب الفطنة) یعنی هوبیارتیامنع  
کوی (نفع کله) یعنی دانریتول اجزافائده ناک دی (والسک  
ضرر کله) ددی سره سره بیواوی (قلیل السمک خیر من کثیر الرمان  
فیه) یعنی پدی کی حال داچه دمال هلاکول دی (والاکل فوق الشبع  
ضرر محض) چه بدن کی فسادراولی اوبدن بیماری (ویستحوبه)  
یعنی دمپیدونه په دیرخوراک سره (العقاب) خکه دیرخوراک کول  
حرام دی (والاکول) یعنی په خوراک کی مبالغه کونکی (بفیض)  
یعنی دخلکویه زړونوکی مبعوض وی (الدسمة) یعنی هغه خوراک  
چه غوړوالی ولری (ویقدم) دامنصوب دی اوپه ان یاکل باندی  
عطف دی (الالطف) یعنی هغه خوراک چه دیرنرم وی (والاشهن)  
یعنی چه هغه ته دنورطعام نه دیره اشتها کیری (ولایاکل) دامنصوب دی  
اوپه ماقبل باندی عطف دی (مع الجیعان) دادجانع جمعه ده (الا  
اذا) دادالاکل فوق الشبع نه استثنا منقطع ده تقدیر دعبارت داسی دی  
والاکل فوق الشبع ضرر لکن اذا کان له غرض صحیح (به) یعنی په  
دیرخوراک سره (والاعمال الشاقه) لکه سفرکول جهادکول وغیره (فله  
ذالک) داداذا لپاره جواب دی یعنی دمپیدونه زیات خوراک ورته  
جانزدی خکه چه په زیات خوراک سره دعبادت لپاره خان تقویه کول  
ددی حرمت ختموی نوددی صحیح غرض دوجی نه ورته دیرخوراک  
جانزدی

فصل فی بدایة السبق وقدره وترتیبه

كان استاذنا الشيخ الاسلام برهان الدين رحمته يقف بداية السبق على يوم الاربعاء وكان يروي في ذلك حديثا ويستدل به ويقول قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من من شئ بدء في يوم الاربعاء الا وقد تم وهكذا كان يفعل ابو حنيفة رحمته وكان يروي هذا الحديث عن استاذة الشيخ الامام الاجل قوام الدين احمد بن عبدالرشيد رحمته وسمعت ممن اتق به ان الشيخ ابا يوسف الهمداني رحمته كان يقف كل عمل من اعمال الخير على يوم الاربعاء وهذا لان يوم الاربعاء يوم خلق فيه النور وهو يوم نحس في حق الكفار فيكون مباركا للمؤمنين

واما قدر السبق في الابتداء فقد كان ابو حنيفة رحمته يحكي عن شيخ القاضى الامام عمر بن الامام ابي بكر الزنجي رحمته انه قال قال مشائخنا ينبغي ان يكون قدر السبق للمبتدى قدر ما يمكن ضبطه بالاعادة مرتين ويزيد بالرفق والتدريب فاما اذا طال السبق وكثر يمكن ضبطه الى الاعادة عشر مرات فهو في الانتهاء ايضا يكون كذلك لانه يعتاد ذلك ولا يترك تلك العادة الا يجهد كثيرا

وقد قيل سبق حرف والتكرار الف وينبغي ان يبتدى بشئ يكون اقرب الى فهمه ترجمه: فصل دى په بيان د شروع د سبق كى او په بيان ترتيب اود اندازى د سبق كى زموږ استاذ شيخ الاسلام برهان الدين رحمته به هميشه د سبق شروع د چهارشنبى په ورځ كوله اود دى په باره كى به يى حديث روايت كولو او په هغى باندې به يى دليل نيولواو بلى به يى چه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايى هيخ يوداسى شى نشته چه د چهارشنبى په ورځ شروع شى مگر هغه به سرته رسېرى او هغه به پوره كيږى او امام ابو حنيفة رحمته به هم داسى كول او هغه به هم دا حديث دخپل استاذ امام شيخ احمد عبدالرشيد نه نقل كولو اود اعتمادى خلكونه مى داخبره اوريدلى ده چه شيخ همدانى به هر كار تر چهارشنبى پورى موقوف كولو اودا خكه چه د چهارشنبى په ورځ باندې نور پيدا شوى دى اود چهارشنبى ورځ د كافرو په نزد سپېره ده اود مسلمانانو لپاره دركته نه ده كه ورځ ده او هر چه په اول كى د سبق اندازه ده امام ابو حنيفة رحمته به د شيخ

قاضى الامام عمر بن ابي بكر الزنجي نه دا روايت كولو داوايى چه زموږ شيخ خانوبه ويلى چه نوى شروع كونكى ته دومره اندازه سبق ويل پكار دى چه په دوه ځله اړولو سره دهغى يادول ممكن وي او هر د ورځ به ورته يود يوه كلمه زياتوى تردى چه د زياتوالى او اوږدوالى سره سرد يى په دوه ځلو اړولو سره يادول ممكن وي او په اسانۍ سره به ورته په مزه مزه سبق زياتوى او كچرته ورته په ابتدا كى سبق دومره زيات كړى چه استاذ لس ځله اړولو ته محتاجه شى نو په اخر كى به هم همداسى وي خكه دا ورباندې عادت كيږى اود اعادت به ورنه د پير كوشش نه غير نه لرى كيږى

او چا ويلى دى چه يو حرف سبق وايه اوسل ځله تكرار وده او ضايب انعلم ته پكار دى چه په داسى شى باندې شروع وكړى چه هغه دده فهم ته نژدى وي او په ذهن كى يى زركيږى

تشریح: (في بدایة السبق) یعنی په بیان د شروع د سبق كى داستاذنه (وقدره) یعنی اندازه د سبق (وترتیبه) یعنی ترتیب د سبق (كان استاذنا) یعنی داسى عادت و (ان يوقف بدایة السبق) یعنی د سبق شروع كول (وكان) یعنی استاذ (يروي في ذلك) یعنی د چهارشنبى په ورځ د سبق شروع كولو په باره كى (بدي) په صغى دمجهول سره (يوم الاربعاء) په وقتدم كى واود شى نه د حال لپاره دى اود اوصوف دى نو تقدير د عبارت داسى دى ما من شئ بدء يوم الاربعاء في حال من الاحوال الاحال تحقيق تماميته (هذا الحديث) كوم چه لږ مخكى ذكر شولو (الثق) یعنی اعتماد ورباندې كوم (يعنى موقوف به يى كرزولو (هذا) یعنی موقوفوالى ثابت دى (لان يوم الاربعاء الخ) نوبه كومه ورځ كى چه نور پيدا شوى دى هغه هم مبارك نه نودنيك فالى دوجى نه پدى ورځ كى نور هم نور زياتيږى (نحس) یعنی مبارك نه ده (في حق الكفار) خكه رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايى ما خسف بقوه من الكفار ولا مسح في ما منهم الا لآخر يوم الاربعاء من كل شئ (فقد السبق) يعنى د سبق اندازه (في الابتداء) يعنى دتعلیه په

ابتدا کی (واما قدر) مبتداده او خبری حکایت نه معلومیږي  
 (ضبط) یعنی دهغی یادول (بالاعادة) یعنی دسبق په اولوسره  
 (مرتين) اوداپه ډیرسبقت ویلوسره نه راځی ځکه بیابیه یی ددوه ځلونه  
 زیات ورسره اړوی (وان) دادوصل لپاره دی (وكثر) یعنی  
 سبق (ویزیدبالرفق) اویوځل به یی ورته نه زیاتوی ځکه چه یادول ورته  
 اسانه شی (فهو) یعنی متعلم (فی الانتهاء ایضا) لکه څنگه چه په  
 ابتدا کی وی (یکون کذاک) یعنی ډیروارولونه به محتاجه کیږی  
 (وقیل السبق حرف) دادلبروالی نه کنایه ده (والتکرار الف) دا ډیروالی نه  
 کنایه ده نوددینه معلومه شوه چه شاگردته تکرار کول پکار دی  
 اودزیات سبق ویل ورته پکارندی (بشي) دعلومونه (اقرب الخ) چه  
 دهغی یادول ورته بغیر دستریا اومشقت نه اسانه وی

وكان الشيخ الامام الاستاذ شرف الدين العقيلي رحمه الله يقول الصواب عند  
 في هذا ما فعله مشائخنا فانهم كانوا يختارون للمبتدي صغار المبسوط لانه اقرب الى  
 الفهم والضبط وابعدهن الملاحة واكثر وقو عابین الناس وينبغي ان يعلق السبق  
 بعد الضبط والاعادة كثيرا فانه نافع جدا ولا يكتب المتعلم شيئا لا يفهمه فانه يورث كلاله  
 الطبع ويذهب الفطنة ويضيع اوقاته وينبغي ان يجتهد في الفهم عن الاستاذ او بالتأمل  
 والتفكر وكثرة التكرار فانه اذا قل السبق وكثر التكرار والتأمل يدرك ويفهم فقد قيل حفظ  
 حرفين خير من سماع قرين وفهم حرفين خير من حفظ قرين واذا تهاون في الفهم ولم  
 يجتهد مرة او مرتين يعتاد ذلك فلا يفهم الكلام السير فينبغي الايتهاون في الفهم بل  
 يجتهد ويدعو الله تعالى ويتضرع اليه فانه يجيب من دعاه ولا يخيب من رجاه  
 انشدنا الشيخ الامام الاجل قوام الدين حماد بن ابراهيم بن اسماعيل الصغار  
رحمه الله للقاضي الخليل بن احمد السجزي في ذلك شعرا

- \* اخذ من العلم خدمة المستفيد وادم درسه بفعل حميد\*
- \* واذا ما حفظت شيئا اعده ثم اكدته غاية التاكيد\*
- \* ثم علقه كي تعود اليه والى درسه على التأييد\*
- \* واذا ما امنت منه فواتا فانتدب بعده لشي جديد\*
- \* مع تكرار اتقدم منه اغتناء بشأن هذا المزيد\*

\* ذاکر الناس بالعلوم لتعميا لاتکن من اولی النهی ببعد\*  
 \* ان کتمت العلوم انست حتی لاتوی غیر جاهل ویلید\*  
 \* ثم الجمت فی القيامة نارا وتلرب فی العذاب الشدید\*  
**ترجمه:** او شیخ الامام استاذ شرف الدين عقيلي رحمه الله فرمایي  
 چه دنوی شروع کونکی په باره کی ځمپه نزد صحیح خبره هغه ده چه  
 زموږ مشائخوبه کول ځکه دوی به نوی طالبانوته مختصرا وواړه  
 کتابونه غوره کول ځکه واره کتابونه پوهیدلونه اویادولونه نژدی  
 دی اودستریانه لری دی یعنی ستړیانه راولی اودهغی مسائل په  
 خلکو کی ډیر واقع کیږی

او طالب العلم ته پکار دی چه دیادولونه روسته اود ډیر تکرار نه  
 روسته خپل سبق ولیکی ځکه چه لیکل ډیره فائده کوی اوشاگرد به  
 داسی شی نه لیکي چه په هغی باندي نه پوهیږی ځکه داپه طبیعت  
 کی ستړیا پیدا کوی اود کاکوت له منځه وړی اود شاگرد وخت ضائع  
 کوی

او طالب العلم ته پکار دی چه داستاذنه په خان پوهولو کی  
 کوشش وکړی اویاد استاذ په سبق کی فکر اوسوج وکړی اویا ډیر تکرار  
 روکړی ځکه کله چه سبق لږوی اوتکرار اوتامل زیات وی نوسبق  
 یادیري اوسړی ورباندي پوهیږی لکه علماؤ ویلی دی چه ددوه  
 حرفونو یادول ددوه بارونو اوریدلو سبق نه غوره دی اویه دوه  
 حرفونو باندي پوهیدل ددوه بارونو یادولو سبق نه غوره دی

او کله چه طالب العلم دسبق په یادولو کی سستی وکړی یعنی  
 یوځل یادوه ځله کوشش ونه کړی نو همداسی سست عادت کیږی چه  
 بیابیه وړه خبره باندي هم نه پوهیږی نو طالب ته پکار ده چه په سبق  
 یادولو کی سستی ونکړی بلکه کوشش وکړی اودالله عز وجل نه دعا وغوا  
 ږی او الله عز وجل ته عاجزی وکړی ځکه دالله عز وجل نه چه څوک غوښتنه کوی  
 نو هغه یی سوال قبلوی او څوک چه ورنه درحمت امید ساتی نو هغه نه

مایوسه کوی مونږته به شیخ الامام حماد بن ابراهیم ددی په باره کی  
دا شعر لوستلو چه مفهوم یی داسی دی

چه دهغه چایشان دعلم خدمت کوه چه هغه دعلم نه فائده  
اختونکی وی : او په ښه کارونوسره دعلم درس کولوته دوام ورکړه  
چه هغه یادول او تکرار دی : او کله چه دیوشی زده کړونو تکراری کی کوه  
بیایی پوره او مکمل مضبوط کړه بیایی ددی لپاره ولیکه چه نه  
همیشه هغی ته واپس کیږی اودهغی درس کوی : او کله چه دهغی  
دقوت کیدلونه په امن کی شی : نو دبل نوی علم په حاصلولو کی  
تلوار کوه : سره ددینه چه مخکی علم به تکراروی : اوسره ددینه چه  
دنوی علم شان به حاصلوی : او دخلکوسره دعلمونو مذاکره کوه یعنی  
علم ورته ددی لپاره زده کوه چه همیشه ژوندی شی : او د عقل  
خاوندانونه مه لری کیږه : او که دخلکونه علم پته کړی نو دا علم به  
درنه هیرشی : تردی چه ته به خلکو ته جاهله او کم عقله ښکاره کیږی  
او د قیامت په ورځ به درته داورکیزی په خوله کی واچول شی  
او دلصوبه سخت عذاب کی به وسوزول شی

**تشریح (وکان الشیخ)** یعنی عادت یی داوچه ویلی به یی (فان  
هذا) یعنی دهغه طالب دسبق په اندازه کی چه اول ځل یی شروع کوی  
(الصواب عندی) دا مبتداده او خبری مافعله دی (صغار المبسوطة) یعنی  
هغه کتابونه چه حجم یی وړوکی وی او دغتیو کتابونو یوه حصه وی  
(لانه) یعنی دوو کتابونو اختیارول (اقرب الی  
الفهم) دلویو کتابونو (وابعد من الملاة) ځکه چه ډیر مسائل وړکی  
نوی (واکثره وقوعا) یعنی ددی مسائل په خلکو کی ډیر واقع کیږی  
(وینبغی ان یعلق) یعنی شاگرد (السبق) تعلیق دلیکلونه عبارت دی  
یعنی په مخکی زمانه کی به شاگردان اول داستاذنه سبق زده  
کولو او بیابه یی لیکلو اودی لیکلونه تعلیق وایی (فانه) یعنی تعلیق  
اولیکل (نافع جدا) یعنی ډیر فائده ناک دی (لایفهمه) دادشیش لپاره  
صفت دی (فانه یورث) یعنی رکوی او پیدا کوی (کلاالة الطبع) یعنی

طبیعت ستړیا (ویذهب الفضة) یعنی ذکاوت او هونیا رتیا (ویضع  
اوقاتہ) ځکه داپه هغه شی کی کوشش کوی چه هیڅ فائده وړکی  
نشته نودده سعی عبث گرزیزی او وخت یی ضائع کیږی (من  
الاستاذ) دا ترالفهم پوری متعلق دی (او بالتمام) کوم سبق چه ورته  
استاذ ویلی وی (فانه) یعنی شان دادی (یدرکه) یعنی سبق  
(حرفین) یعنی دوه کلمی (وقرین) وقریه کسری دواو او په سکون  
دقاف سره بوج او بارته وایی یعنی ددوه کلمو یادول ددوه باره سبق  
اوریدلونه غوره دی چه هغه بغیر دیادولونه وی (وفهم حرفین)  
دسماع او دحفظ او فهم په مابین کی فرقونه ظاهر دی (واذاتهاون)  
یعنی چه سستی وکړی (ولم یجتهد) دادتهاون لپاره بیان  
دی (ذالك) یعنی خان نه پوهول (الیسیر) یعنی په هغی باندی پوهیدل  
او هغه یادول اسانه وی ځکه دده طبیعت په عدم فهم باندی عادت  
شوی دی (فانه) یعنی الله (لا یجیب) ځکه الله پخپل کتاب کی  
فرمایي ادعونی استجب لکم (ولا یخیب) یعنی مایوسه یی نه گرزوی (من  
رجاه) یعنی څوک چه دالله نه درحمت امید ساتی (وانشدنا) یعنی  
مونږته یی ولوستلو (الصغار) الاتصاری (املاء) یعنی شعر چه لیکلی  
یی و (والسجری) په بعضو نسخو کی السرخسی راغلی دی (اخدم  
المستفید) یعنی دعلم په حاصلولو کی دهغه چایشان کوشش وکړه چه  
هغه دعلم نه بالذات فائده اخلی (وادم) دادا دامة نه ماخوډدی  
(حمید) یعنی په ښه کار سره چه هغه یادول او تکرار دی  
(واذاما) ما زانده ده یعنی چه دعلم نه دی څه شی زده کړونو هغه اړوه  
او تکراری کی کوه (ثم اکده) دادتا کیدنه د امر صیغه ده یعنی څه چه  
دی یاد کړه نو هغه قرار وساته (غایة التاکید) ددی لپاره چه ستاد زړه  
نه ونه وځی (ثم علقه) دادتعلیق نه د امر صیغه ده یعنی بیایی ولیکه  
(کی تعود الیه) یعنی ددی لپاره چه ته ورته واپسی وکړی (علمی  
التأیید) ځکه کوم شی چه زده شی نو اکثره د ذهن نه وځی او کله چه یی  
ولیکي نو د ضرورت په وخت کی او د درس په وخت کی ورته رجوع

کولی شی (فاذا ما) کلمہ دمازاندہ دہ اوپہ منہ کی ضمیر شی تہ راجع دی (فواتا) داتمیزدی نوخکہ منصوب دی یعنی کوم شی چہ دی زدہ کری دی اودھغی دفوت کیدلونه پہ امن کی شوی (فانتدب بعده) یعنی ددی علم نہ بل علم تہ تلواروکرہ انتداب سرعت تہ ویل کیبری لکہ خلک وایی انتدب اللہ لمن خرج فی سبیلہ یعنی پہ ثواب کی تلوارکوی کذافی القاموس (لشن جدید) یعنی دنوی علم حاصلولولپارہ (مع تکرار) سرہ دتکرار دھغی مسئلی نہ چہ مخکی تیرہ شوی دہ اوپہ منہ کی ضمیر شی جدیدتہ راجع دی (واقثناء) پہ جرسرد پہ مخکی تکرار عطف دی یعنی سرہ دکسب کولونہ (لشان هذاالمزید) دکوم علم حاصلوتہ چہ تہ تلوارکوی (بالعلوم) یعنی خلکوتہ پہ بنودلوسرہ (لتحیاً) یعنی چہ پہ ہمیشہ ژوند سرہ ژوندی شی لکہ رسول اللہ ﷺ فرمایا من صاباً بالعلم حیالم یجت ابدأ اوپہ بعضونسخوکی لتحمی راعلی دی اوداد حمایت نہ دی یعنی ددی لپارہ چہ دعلم پہ برکت سرہ دعذاب نہ بیج شی (لا تکن الخ) النہی دنہیہ جمعہ دہ اونہیہ عقل تہ وایی یعنی دعقل دخاوندانونہ مہ لری کیرہ خکہ ددوی صحبت تاتہ ددنیا و آخرت فاندی رسوی (ان کتمت الخ) یعنی کہ تہ علمونہ پت کری اودطالبانونہ بی منعه کری نواللہ ﷺ بہ جزادرکری اودرنہ ہیرہ بی کری (لا تری) پہ صیغی دمجهول سرہ (غیر جاہل و بلید) یعنی دعلم ہیریدل تادی مرتبی تہ رسوی چہ لیدونکی بہ دربانندی دکم عقل گومان کوی اوداعذاب بہ درتہ کافی نہ وی بلکہ پہ آخرت کی بہ ہم درتہ سخت عذاب ملاویبری لکہ روستہ بیت کی وایی (ثم الجمت) دادمجهول مخاطب صیغہ دہ (ناراً) یعنی دجهنم داورکیزہ بہ ورتہ پہ خولہ کی و اچول شی (وتلہبت) یعنی پہ اوربہ ہم سوزیبری (بالعذاب الشدید) خکہ رسول اللہ ﷺ فرمایا چاچہ دیوشی علم پت کروند قیامت پہ ورخ بہ ورتہ داورکیزی پہ خولہ کی اچول کیبری :

بل خای کی رسول اللہ ﷺ فرمایا چہ اللہ ﷻ دی زماپہ خلیفہ گانوباندی رحم وکری چاورتہ وویل چہ ستاخلیفہ گان خوک دی ای داللہ ﷻ رسوله نورسول اللہ ﷺ وفرمایا دہغہ کسان دی چہ زما دستوسرہ مینہ لری اوداللہ ﷻ بند گانوتہ بی بنایی  
ولا بد لطالب العلم من المذاكرة والمناظرة والمطارحة فينبغي ان يكون بالانصاف والتأني والتامل ويحترز عن الشعب والغضب فان المناظرة والمذاكرة مشاورة والمشاورة انما تكون لاستخراج الصواب وذلك انما يحصل بالتأمل والتأني والانصاف ولا يحصل بالغضب والشعب فان كانت بينه الزام الخصم فلا تحمل المناظرة وانما تحمل لاطهار الحق والتمويه والحيلة فيها لا يجوز الا اذا كان الخصم متعنتاً لا طالباً للحق وكان محمد بن يحيى رحمته اذا توجه عليه الاشتغال ولم يحضره الجواب يقول ما لزمته لآزم وانافيه تاظرو فوق كل ذي علم عليم وفائدة المطارحة والمناظرة اقوى من فائدة مجرد التكرار لان فيها تكرار وزيادة فقد قيل مطارحة ساعة خير من تكرار شهر ولكن اذا كان مع منصف سليم الطبعية واياك والمناظرة مع متعنت غير مستقيم الطبع فان الطبعية متعرية والاخلاق متعديبة والمجاورة مؤثرة  
وفى الشعر الذى ذكره الخليل بن احمد رحمته فوائد كثيرة وقد قيل  
\* العلم من شرطه لمن خدمه ان يحصل الناس بخدمته \*  
ترجمہ اودطالب العلم لپارہ مباحثہ کول اومذاکرہ کول اومتاظرہ کول لازم دی اویکار دہ چہ دا بحث اومباحثہ پہ انصاف اوپہ قناعت اوپہ سوچ سرہ وی اودشور اوغصی نہ ورکی خان وساتی خکہ مذاکرہ اومتاظرہ مشورہ دہ اومشورہ ددی لپارہ کیری چہ حق خبرہ بنکارہ اوظاھرہ شی اوداپہ سوچ اوانصاف اوقناعت سرہ حاصلیبری اوپہ غصہ اوپہ شور کولوسرہ نہ حاصلیبری اوکہ چرتہ بی پہ بحث اومباحثہ کی نیت داوی چہ خصم ملامتہ اوغصہ کری نویسادامباحثہ جائزندہ مگر کہ خصم عنادی وی اودحق غوشتونکی نہ وی نویسای ملامتہ کول جائز دی  
اومحمد بن يحيى رحمته تہ بہ چہ کله یوسوال راغلو اوجواب بہ ورسرد نہ ژنودہ بہ ورتہ ویل چہ کید سوال دی کری نوھغہ موجود دی

اوزه ورکی سوچ اوفکر کوم اودهر عالم دپاسه بل عالم شته دی اودبحث اومباحثی فائده دتکرار نه زیاته ده خکه په مناظره کی تکرار هم دی اونوری زیاتی فائدی هم پکی شته

اوجاویلی دی چه یوساعت مناظره کول دیوی میاشتی تکرار نه غوره دی لکن داپه هغه وخت کی چه مناظره دبرابر طبیعت والا سرد وی اودهغه چاسره دمذاکری نه خان وساته چه هغه عنادگروی اودبرابر طبیعت والانه وی خکه طبیعت سرایت کوی اواخلاق دیوسری نه بل ته متعدی کیږی اویودبل سره نژدی والی پدی شیانوکی موثر دی اوکوم شعر چه خلیل ابن احمد ذکر کړی دی نویه هغیکی ډیری فائدی دی اوجاویلی دی چه دعلم شرط دادی چه بول خلک به دهغه چ خدمت کوی خوک چه دعلم خدمت کوی

**تشریح (والمناظره)** یعنی یو دبل سره بحث کول (والمطارحة) مطارحة دپته وایی چه یو دبل خبره غور زوی نوپکارده چه په هریوکی دانصاف نه کارواختل شی (والقانی والتامل) خکه ددی شیانو ضدونه مذموم اوبددی (عن الشغب) په فتحی دشین اویه سکون دغین اویه حرکت دغین سره دی اودشرراپورته کولوته وایی (وذالك) یعنی دحق بنکاره کیدل (لايجل ذالك) یعنی کوم چه مونږ ذکر کړل چه هغه مناظره اومباحثه ده (لاظهار الحق) یعنی دصحیح خبری د اظهار لپاره (والتعمية) یعنی حق گډوډ کول (فیهما) یعنی په مناظره کی (متعنتا) یعنی چه دخپل ملگری ناکولو کوشش کوی (لاطالب بالحق) نویدغه وخت کی الزام دخصم جابری (مالزمته) یعنی سوال (لازم) یعنی وارده دی (وانافیه) یعنی په هغه کمال کی چه تاوارد کړی دی (ناظر) یعنی سوچ کونکی یم (وفوق كل الخ) یعنی په درجه کی ور نه اوچت شته دی (لان فيه) یعنی په مناظره کی اوضمیر دمذکورته په اعتبار دتاویل سره راجع شوی دی (تضار) په کوم شی چه پوه وی (وزيادة) یعنی دهغه شی زیادت پکی راخی چه ته ورباندی نه پوهیږی خکه په بحث اومباحثی سره

هغه دقیق معانی بنکاره کیږی چه بغیر د مناظری نه نه بنکاره کیږی (اذا كان) یعنی مناظر (مع منصف) یعنی چه دانصاف خاوندوی (سليم الطبع) یعنی طبیعت یی گډوډ نه وی (واياك) داتحذیردی خکه منصوب دی (والمذاكرة) یعنی دمذاکری نه خان وساته (مع متعنت) یعنی چه دخصم ملامته کونکی وی (والاخلاق) یعنی صفتونه (متعدية) یعنی نوروته تجاوز کوی (والمجاورة) یعنی نزدیکت اواومقارنت (مؤثرة) نو دتزدیکت دوجی نه په بل سری کی اثر کوی (وفى الشعر الذى) هغه شعر چه مخکی ذکر شو چه اول یی داسی دی اخذ العلم خدمه المستفيد الخ (فوائد كثيرة) دامبتدا مؤخره ده اوفى الشعر ورته خبر مقدم دی (قيل العلم الخ) العلم مبتدا اوله ده اومن شرط یی خبر مقدم دی اولمن خدمه تران يجعل الناس پوری متعلق دی خکه چه په ظروفوکی توسع ده اودامبتدا مؤخره ده اودا بوله جمله داوولی مبتدا پاره خبردی اویه اوله مسره کی خدم فعل ماضی ده اوهایکی مفعول دی اویه دوهمه مسره کی خدمه جمع دخدام ده نومعنی داشوه چه په علم کی شرط دادی چه تول خلک به دهغه چا خادمان جوړیږی خوک چه دعلم خدمت کوی لکه دا خبرده خبر مشهور کی هم راخی هغه داچه من خدمه خدمه یعنی خوک چه خدمت وکړی نودده خدمت به وشی

وينبغى لطالب العلم ان يكون متأملا في جميع الاوقات في دقائق العلوم ويعتاد ذلك فأتما ترك الدقائق بالتأمل ولهذا قيل تأمل درك ولا بد من التأمل قبل الكلام حتى يكون صوابا فان الكلام كالسهم فلا بد من تقويمه بالتأمل قبل الرمي حتى يكون مصيبا قال في اصول الفقه هذا اصل كبروهوان يكون كلام الفقيه المناظر بالتأمل مل وقيل راس العقل ان يكون الكلام بالتثبت والتأمل

**قال القائل**

- \* اوصيك في نظم الكلام خمسة ان كنت للموص الشفيق مطيعا\*
- \* لا تغفلن سبب الكلام ووقته والكيف والكم والمكان جميعا\*

ویکون مستفیدانی جمیع الاحوال والاقوات من جمیع الاشخاص قال رسول الله ﷺ الحکمة ضالة المؤمن اینما وجدها اخذها؛ وقيل خذ ما صفا ودم ما كدر؛ وسمعت الشيخ الامام الاستاذ فخر الدين الكاشاني رحمته يقول كانت جارية ابي يوسف رحمته امانة عند محمد فقال لها محمد هل تحفظين في هذا الوقت من ابي يوسف في الفقه شيئاً؟ قالت لا الا انه يكررو يقول سهم الدور ساقط فحفظ ذلك منها وكانت المسئلة مشكلة على محمد فارتفع اشكاله بهذه الكلمة فعلم ان الاستفادة ممكنة من كل احد ولهذا قال ابو يوسف حين قيل له بما ادركت العلم؟ قال ما استنكفت من الاستفادة وما بخلت بالافادة

**ترجمه:** او طالب العلم لره پکاردی چه هروخت دعلومیه باریکیوکی سوچ اوفکر وکری اوداخل عادت وگرزوی خکه باریک شیان په سوچ اوفکر سرد معلومیبری دهمدی وجی نه ویل شوی دی چه په کوم شی کی سوچ کوی نوهغه شی به حاصلوی اودخبر وکولونه مخکی په خبر وکی سوچ کول لازم اوضروری دی ترخوصحیح خبره دخولی نه راوباسی خکه خبره دغشی پشان ده نودویشتلونه مخکی یی په سوچ اوفکر سرد برابرول لازمی دی ترخوپخیل هدف بانندی ولگیری

عالمانویه اصول فقه کی ویلی دی چه اصل اوبنیاد دادی چه باید د فقیه اومناظر سړی خبری په سوچ اوفکر سرد وی اوچاد اهم ویلی دی چه د عقل سرد دادی چه د سړی خبری په وقار اوسوچ سرد وی ددی په باره کی یوقائل وایی چه دخبر و دنظم په باره کی درته په پنځه شیانوبانندی وصیت کوم کچرته ته دمشفق اومهربانه وصیت کونکی وصیت منی: اول داچه دخبر و دسبب نه غافله نشی: دوهم داچه دخبر و دوخت نه غافله نشی: دریم داچه دخبر و دوصف نه غافله نشی: خلورم داچه دخبر و داندازی نه غافله نشی: پنځم داچه دخبر و دخای نه غافله نشی

او طالب العلم ته پکار دی چه په هر حال او هر وخت کی دهرچانه فائده واخلی لکه رسول الله ﷺ فرمایي حکمت د مؤمن سړی ورکه

ده نوید کوم خای کی چه یی پیدا کړه نوهغه دی راواخلی اوداسی هم ویل شوی دی چه هغه شی راواخله کوم چه تاته فائده درکوی او کوم شی چه مشکوک وی نوهغه پریرده اوما دشیخ الامام فخرالدين کاشانی نه اوریدلی هغه به ویل: چه دامام ابویوسف وینزه دامام محمد سره امانتی وه امام محمد وینزی ته وویل ایاتاد امام ابویوسف نه په دومره وخت کی د فقهی کومه مسئله زده کړی ده؟ وینزی وویل نه مگر امام ابویوسف به دیوی مسئلی تکرار کولو او همیشه به یی ویل چه حصه ددور ساقطه ده: نو امام محمد دامسئله د وینزی نه زده کړه او امام محمد ته پدی مسئله کی اشکال پیدا شوی و نوهغه اشکال یی پدی کلمی سره ختم شو نو امام محمد ته پته ولگیده چه دهرچانه فائده اخستل ممکن دی ددی وجی نه چه کله دامام ابویوسف نه تپوس وشو چه په خه طریقه تادا علم حاصل کړی دی؟

نوهغه ورته په جواب کی وویل چه ما دبل چانه په فائده اخستلو کی شرم ندی کړی اوبل چاته می په فائده ورکولو کی بخل ندی کړی نوددی وجی نه می دا علم حاصل کړی دی

**تشریح (ويعتاد ذلك)** یعنی د علم په باریکاتو کی سوچ دخان عادت وگرزوی (تأمل) داد امر صیغه ده (تدرک) داد امر جواب دی ددی وجی نه مجزوم دی یعنی که په یوشی کی سوچ وکړی نو خامخابه یی حاصل کړی (من تقویه) یعنی هغه برابرول (خنی یكون) یعنی دخبر و غشی (مصیبا) یعنی مقصودته یعنی لکه خنګه چه د لیندی غشی کله کوږوی نو مقصودته نه رسیږی نو همدارنگه کله چه دخبر و غشی کوږوی یعنی غیر مقصودی خبره وی نو هدف اومقصودته نه رسیږی (وقال) یعنی اصول فقه والا (بالثبوت) یعنی په وقار سرد (قال قائل) یعنی په خبر وکی د سوچ کولو په باره کی یی شعرویلی دی (بغصة) یعنی په پنځه شیانوبانندی (ان کفنت) په صیغی دمخاطب سره (للموصی الشفیق) یعنی که ته دهغه چا خبره منی چه هغه تاته په خیر بانندی وصیت کوی اوتابانندی شفقت کوی

(لاتغفلن) پہ نون خفیفہ سرہ (سبب الکلام ووقتہ) یعنی دخبر و دسبب نہ مہ غافلہ کیرہ اود ہغہ وخت نہ مہ غافلہ کیرہ چہ پہ ہغی کی خبرہ کول مناسب وی (والکیف) یعنی دخبر ووصف نہ (والکم) یعنی دخبر واندازی نہ (والمکان) یعنی دخبر و دخی نہ ہغہ خای چہ پہ ہغی کی خبری کول مناسب وی (ویکون) دامنصوب دی اویہ مخکی یکون باندی عطف دی (من جمیع الاشخاص) یعنی دی تہ بہ نظر نہ کوی چہ دابی کارہ سری دی غتہ دی اوکہ ماشوم دی نردی اوکہ بنخہ دہ اوددی تائید پدی قول سرہ کوی (ضالۃ المؤمن) یعنی دمسلمان لقیطہ یعنی ورکہ دہ (ماصفا) یعنی چہ تاتہ فائدہ درکوی (ودع) یعنی پریردہ (ماکدر) یعنی چہ پہ ضعف اوفسادکی پی تشویش وی (هل تحفظین) یعنی تا (من ابی یوسف) یعنی دہغہ دخبرونہ (شینا) یعنی کومہ مسئلہ دمسائل و دفعہ نہ (لا) یعنی یادہ کپی می ندہ (الانہ) یعنی ابویوسف (کان یکرر) یعنی عادت پی داؤچہ ہمیشہ بہ پی تکرار کولو (فحفظا) یعنی محمد ﷺ (منہا) یعنی دوینزی نہ (وکانتا) یعنی حال داچہ دامثلہ (بہذا الکلمۃ) کومہ کلمہ چہ دوینزی نہ پی حاصلہ کرہ (فعلمان الاستفادۃ) ہمدارنگہ دامام ابوحنیفہ رضی اللہ عنہ نہ نقل شوی دی چہ امام صیب پہ ہرکال حج کولو تردی چہ پنخہ پنخوس حجونہ پی کپی واوہرکال بہ ملگری ورتہ استقبال تہ راوتل اویوکال پی حج کولو نوپہ کوفہ کی ددور مسئلہ راپینہ شوی چہ تپوس کونکی بہ پہ تولو خلکو وورگزیدواوہرچاہہ غلطہ فتواورکولہ اوہرچاہہ جدا جدا فتوہ ورکولہ نوامام ابوحنیفہ رضی اللہ عنہ چہ کلہ واپس کیدونوچاورنہ ہمداپونبتنہ وکرہ نوامام صیب بغیر دسوج اوفکر نہ وویل چہ ددور حصہ ساقطہ کپی نومسئلہ بہ صحیح شی صورت دمسنلی داسی دی چہ یوسری مریض وی اودبل مریض لخوانہ ورتہ غلام ہبہ شی اودہ تہ پی و سپاری بیاموہوب لہ بیرتہ واہب تہ داغلام ہبہ کپی اوہغہ پی تسلیم کپی اوبیادوارہ پہ

بوخای مرہ شی اودی غلام نہ غیر ددوارونہ نورمال نوی پاتی نوپدیکی دور واقع کیری خکہ کلہ چہ واہب تہ خہ شی واپس کوی نوددہ پہ مال کی زیادت راخی اوکلہ پی چہ پہ مال کی زیادت راخی نوپہ ثلث کی پی زیادت راخی اوکلہ پی چہ پہ ثلث کی زیادت راخی نوپہ ہغہ شی چہ واہب تہ پی واپس کوی نوپہ ہمدی طریقہ سرد دور لزمیری نوداسی حساب تہ ضرورت دی چہ ددی تصحیح ورنہ وشی نومونروایوددی طریقہ دادہ چہ داسی حساب بہ جوہوی چہ دری ثلثہ ولری چہ کم پی نہہ حصی راخی بیامونروایوچہ ہبہ ددری حصونہ صحیح کیری بیابہ پہ دوہمہ ہبہ کی اول واہب تہ دثلث نہ بود حصہ واپس کوی نوداحصہ ددور حصہ دہ نوداحصہ بہ داصل نہ ساقطہ وی چہ ہغہ نہہ حصی دی نواتہ حصی باقی پاتی کیری اومسئلہ دہمدی نہ صحیح کیری اودامام صیب ددی قول ہمدامطلب دی چہ اسقطواالسہم الدائر تصح المستلہ نواولہ ہبہ داتہ حصونہ پہ دری حصوکی صحیح شوی اودوہمہ ہبہ پہ یوسہم کی صحیح شوی اودوہمہ ہبہ پہ یوسہم کی صحیح شوی نواول واہب تہ شپہ حصی حاصلی شوی اودوہم واہب تہ درہ حصی حاصلی شوی نوددینہ معلومہ شوی چہ طریقہ دتصحیح ہمدادہ چہ دنہہ حصونہ حصہ ددور ساقطہ شی (ولہذا) یعنی ددی وجی نہ چہ دہرچانہ فائدہ اخستل ممکن دی (بم) یعنی پہ خہ شی (ادرکت العلم) یعنی علم تہ رسیدلی پی (من الاستفادۃ) یعنی دہرچانہ (من الافادۃ) یعنی ہرچانہ داحملہ دقال لپارہ مقولہ دہ

وقیل لابن عباس رضی اللہ عنہما بم ادرکت العلم قال بلسان سؤل وقلب عقول وانما سمی طالب العلم ماتقول لکثرة ما یقولون فی الزمان الاول ماتقول فی ہذہ المسئلۃ وانما تفقہ ابوحنیفہ رضی اللہ عنہ بکثرة المطارحة والمذاکرۃ فی دکانہ حین کان یزاول فیہذا یعلم ان تحصیل العلم والفقہ یمتہم مع الکسب وکان ابوخص الکبیر یکتب ویکرر العلوم فان کان لا یدل طالب العلم من الکسب لنفقۃ عبالہ فالیکتب والیکرر ولا یکتسل ولس لصحیح البدن والعقل عذر فی ترک العلم والفقہ

فانه لا يكون اقرب من ابي يوسف ولم يمنعه ذلك من النفقة فمن كان له مال كثير ففهم المال الصالح للرجل الصالح

وقيل لعالم بم ادركت العلم قال يا ب غنى لانه كان يصطنع به اهل العلم والفضل فانه زيادة العلم لانه شكر على نعمة العقل والعلم وانه سبب الزيادة

قيل قال ابو حنيفة رضي الله عنه ادركت العلم بالحمد لله تعالى والشكر فكلما فهمت ووقفت على فقه وحكمة فقلت الحمد لله تعالى فازداد علمي وهكذا ينبغي لطالب العلم ان يشتغل بالشكر باللسان والجنان والاركان والمال ويرى الفهم والعلم والتوفيق من الله تعالى بالدعاء له والتضرع اليه فان الله تعالى هاد من استهداه فاهل الحق وهم اهل السنة والجماعة طلبوا الحق من الله تعالى الحق الهادي المبين العاصم فهداهم الله تعالى وعصمهم عن الضلالة واهل الضلالة اعجبوا بهم وعقلهم وطلبوا الحق من المخلوق العاجز وهو العقل لان العقل لا يدرك جميع الاشياء فحجبا وعجزوا واضلوا واطلوا قال عليه السلام من عرف نفسه عرف ربه فاذا عرف عجز نفسه عرف قدرة الله ولا يعتمد على نفسه وعقله بل يتوكل على الله ويطلب منه الحق ومن يتوكل على الله فهو حسبه ويهديه الى صراط مستقيم

**ترجمه** او ابن عباس رضي الله عنهما ته چاو وويل چه علم دي په چه شي حاصل كړي دي ابن عباس رضي الله عنهما ورته وويل چه دا علم مي په هغه ژبه حاصل كړي دي چه هغه ډيره تپوس كونكي ده او په هغه ژبه مي حاصل كړي دي چه هغه ډير عقل والادي او په محكي زمانه كي طالب العلم په ماتقول باندي مشهورو خكه دوي به دا جمله ډيره استعمالوله چه ماتقول في هذه المسئلة

او امام صيب پخپل دوكان كي دوجي ده ډيرو بحثونو او مناظرو نه فقيه گرزيدلي دي كله چه دا درختونو سوداگرو او رختونه بي خرڅولنو ددينه معلومه شوه چه دعلم او دفقهي حاصلول لو كسب او كارسره جمعه كېږي او ابو حفص كېږه كار هم كولو او دعلم تكرار به يي هم كولو

كه چرته په طالب العلم باندي دخپلي كورني نفقه لازم وي نو كسب او كاردې هم كوي او دعلم تكرار دي هم كوي اوسني دي

نه كوي او كله چه دسړي بدن او عقل صحيح وي نوده ته دعلم او دفقهي په پربنودلو كي هيڅ عذر شته دي خكه دا امام ابو يوسف رضي الله عنه نه ډير شي غريب كېدلي او امام ابو يوسف يي دعلم او فقه نه منعه نه كړو او كه دچارسره ډير مال وي نو دابنه خبره ده چه پاك او حلال مال دصالح او نيك سړي سره وي

او يو عالم نه چاو وويل چه دا علم دي په چه شي باندي حاصل كړي دي عالم ورته وويل چه داسي دخپل يلازغني او مالداره نه حاصل كړي دي خكه چه خدا پلار به به اهل علمو او غوره خلكو باندي صدقې كولي نوماته الله عز وجل علم را كړو خكه په علماو باندي احسان كول دعلم دزيادت سبب دي خكه دا د عقل او دعلم شكر اداء كول دي او شكر به نعمت كي زيادت راوړي

چا دا هم ويلي دي چه امام ابو حنيفة رضي الله عنه به فرمايل چه ما علم په الحمد لله او په شكر سره حاصل كړي دي كله به چه زه په يوه مسئله باندي يوه سوم او بابه په فقه او حكمت باندي موافق سوم نومابه الحمد لله وويل نوز ما علم به زيات شو نو همدغه شان طالب العلم ته پكار دي چه دانته عز وجل شكر به زړه او په ژبه او په اندامونو او په مال سره ادا كړي او پدي باندي عقيدده وساتي چه پوهه او توفيق دالله عز وجل نه په غوښتنه او هغه ته په عاجزي سره حاصل كړي خكه الله عز وجل هغه چاته هدايت كوي څوك چه ورته هدايت طلب او غوښتنه كوي

نواهل حق چه هغه اهل السنة والجماعة دي دهغه الله عز وجل نه دحق طلب كوي چه هغه حق ذات دي او هدايت كونكي دي او نيكاره دي او بېج كونكي دي نوالله عز وجل دوي ته سمه لار وښوده او دگمراهي نه يي بېج كړل او گمراهان خلك خپل عقل ته خونخاله دي او د عاجز مخلوق نه دحق طلب كوي چه هغه عقل دي خكه عقل ټول شيان نشي معلومولي نو گمراهان خلك دحق نه بندي او دحق ډير ندلونه عاجز دي پخپله هم گمراهان دي او نور خلك هم گمراه كوي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي چه چا خپل خان وپيژندلو نو ده خپل رب

ویژند لوخکہ چه کله دخیل نفس عجز و بیژنی نودالله قدرتونه  
بیژنی اوخپل حق اونفس باندی اعتمادنه کوی بلکه په الله باندی  
توکل کوی اودهغه نه دحق طلب کوی اوخوک چه په الله باندی  
توکل وکړی نوالله ورته کافی دی اودابه سمی لاری ته برابروی

**تشریح (سؤل) په وزن دفعال سره په سوال کی مبالغی**  
کولوته وایی **(عقول)** داهم په عقل کی مبالغه ده **(وانعاسی الخ)** یعنی  
په اوله زمانه کی **(ما تقول الخ)** دادیقول لپاره مقوله ده **(وانما تفقه**  
**ابوحنیفة)** یعنی ابوحنیفة رضی اللہ عنہ فقیه ندی گرزیدلی مگر **(بکثرة**  
**الخ)** لکه څنگه چه امام ابوحنیفة رضی اللہ عنہ جمعه کړی وه **(یکتسب)** هغه  
اندازه رزق چه ده ته کافی کیری **(ویکرر العلوم)** دا بل شاهد دی  
خبری لپاره ذکر کوی چه علم دکسب سره جمعه کیری **(لعیاله)** په  
کسری دعین سره جمعه دعیل ده لکه جیادچه جمعه دجیده  
**(وغیره)** دچاچه ورباندی نفقه لازمه وی **(ولیس الخ)** څکه ترخوچه  
دانسان بدن دمرضونونه سالم وی او عقل یی کامل وی نو دعلم په  
پریخودوکی ورته هیخ عذر نه پیدا کیری داسی نشی ویلی چه زه  
فقیرؤم نوخکه رانه علم پاتی شو **(فانه)** یعنی داسری **(ولم**  
**یعنه)** یعنی امام ابویوسف رضی اللہ عنہ **(ذالك)** یعنی فقیر **(فنعیم المال)** دا  
مقدری مبتدالیاره خبر دی نوتقدیرد عبارت داسی شوفمن کان له  
مال کتیر فمقول فی حقه نعم المال الصالح للرجل الصالح یعنی  
هغه مال چه فاسدنه وی اودحراموسره گدنوی نودادهغه سری لپاره  
دیرینه دی چه هغه صالحه وی اودعلم حاصلولوکی ورته فائده  
واخلی **(به)** یعنی په کوم شی **(لانه)** یعنی غنی پلار **(یصطنع)** یعنی  
احسان یی کولو **(به)** یعنی په سبب دمالداری **(فانه)** یعنی  
احسان **(وانه)** یعنی پدی باندی شکر اداکول **(سبب الزیادة)** یعنی  
دادنعمت دزیادت لپاره سبب دی لکه الله فرمایي ولان شکرتم  
لازیدنکم **(قال ابوحنیفة رضی اللہ عنہ)** داجمله دقیل لپاره مقوله ده  
**(انما درکت الخ)** یعنی زه دی مرتبی نه نه یم رسیدلی مگر به الحمد لله

ویلوسره اودالله په نعمتونوباندی دشکر په اداکولوسره رسیدلی  
یم **(فکلما نفهت)** یعنی په کوم علم باندی **(ووفقت)** په مجهول صیغی  
سره یعنی چه دالله دطرف نه توفیق راکړل شی **(وحکمة)** یعنی په  
یوشی باندی پوه شم **(فقلت الخ)** داجمله دفهمت په جمله باندی عطف  
ده **(فازداد علمي)** دادکلمالپاره جواب دی **(والارکان)** یعنی اندامونه  
اوالمال یعنی په مال چه په فقیرانوباندی صدقه کوی  
**(ویرالفهم)** یعنی دپوهیدو عقیده ساتی **(ویطلب)** دا منصوب دی اوپه  
یری باندی عطف دی **(بالدعاء)** دایطلب پوری متعلق دی  
**(له)** یعنی الله ته **(شاهد من استهداه)** یعنی څوک چه دالله نه  
دهدایت طلب کوی نوالله ورته هغه لاره بنیای اوداورباندی  
مطلوب ته رسیږی **(طلبوا الحق)** یعنی رنسیا خبری اوصحیح کارونه  
دالله نه غواری **(من الله الحق)** دامجروردی اودالله لپاره صفت دی  
**(الهادی)** داتول مرادف صفتونه دی اودعاصم معنی داده چه دوی یی  
دخطالاری نه بچ کړی دی **(فهذا هم الله تعالی الخ)** یعنی څه یی چه  
غوښتل الله ورکړل **(لان العقل)** دادعقل دعاجزوالی لپاره علت  
ذکر کوی **(فحجبوا)** په صیغی دمجهول سره یعنی دحق دپیژندلونه  
بندشوی دی **(وعجزوا)** یعنی دحق دپیژندلونه **(واضلوا)** یعنی پخپله  
گمراه دی **(واضلوا)** او نورهم گمراه کوی **(من عرف نفسه)** یعنی  
دمخلوق صفات وپیژنی لکه عجز فناکیدل ضعف فقرنودابه  
دالله صفات وپیژنی لکه دالله قدرت اوبقاوقوت اوغنا **(علی**  
**نفسه)** یعنی نفس ناطقه حکماؤپه نزدنفس هغه جوهرته وایی چه بدن  
پوری داسی معلق وی لکه څنگه چه ورپسی تدبیر او تصرف معلق  
وی اومتکلمین وایی چه دشی ذات اوحقیقت ته نفس وایی  
**(وعقله)** دا په نفس کی هغه قوت دی چه پدی سره علوم اودراکات  
حاصلیږی **(حسبه)** یعنی الله ورته کافی دی دا قول اوورپسی  
روسته قول دقرانکریم نه اقتباس دی **(صراط مستقیم)** چه هغه دین  
حق دی

ومن كان له مال فلا يبخل وينبغي ان يتعوذ بالله تعالى من البخل قال النبي ﷺ اي داء اذوا من البخل وكان ابو الشيخ الامام الاجل شمس الانمة الحلواني رحمه الله فقيرا يبيع الحلواء وكان يعطي الفقهاء من الحلواء ويقول ادعوا لاني فيبركة جوده واعتقاده وشفقته وتضرعه نال ابنه مانال ويشترى بالمال الكتب ويستكتب فيكون عوناً على التعلم والتفقه

ولقد كان لمحمد بن الحسن مال كثير حتى كان له ثلاثة مائة من الوكلاء على ماله فانفقته كله في العلم والفقه ولم يبق له ثوب نفيس فراه ابو يوسف رحمه الله في ثوب خلق فارسل اليه ثياباً نفيسة فلم يقبلها فقال عجل لكم واجل لنا ولعله انما لم يقبله وان كان قبول الهدية سنة لما رآى في ذلك مذلة لنفسه قال رسول الله ﷺ ليس للمؤمن ان يذل نفسه

وحكى ان فخر الاسلام ارسابندي رحمه الله جمع قشور البطيخ الملقاة في مكان خال فاكلها فواته جارية فاخبرت بذلك مولاها فاتخذله دعوة فدعاها اليها فلم يقبل لهذا وهكدا ينبغي لطالب العلم ان يكون داهمة عالية لا يطعم في اموال الناس قال عليه السلام اياك والطعم فانه فقر حاضر ولا يبخل بما عنده من المال بل يتفق على نفسه وعلى غيره وقال النبي ﷺ الناس كلهم في الفقر مخافة الفقر وكانوا في الزمان الاول يتعلمون الحرقة ثم يتعلمون العلم حتى لا يطعموا في اموال الناس وفي الحكمة من استغنى بمال الناس افتقر والعالم اذا كان طماعاً لا يبقى له حرمة العلم ولا يقول بالحق ولهذا كان يتعوذ صاحب الشرع عليه السلام ويقول اعوذ بالله من طعم يدني الى طبع

وينبغي ان لا يرجوا الا من الله تعالى ولا يخاف الا منه ويظهر ذلك بمجاورة حد الشرع وعدمها فمن عصى الله تعالى خوفاً من المخلوق فقد خاب غير الله تعالى فاذا لم يعص الله تعالى لخوف المخلوق وراقب حدود الشرع فلم يخف غير الله تعالى بل خاف الله تعالى وكذا في جانب الرجاء

**ترجمہ:** او شوک چہ مالدارہ وی نوبخل دی نہ کوی او پکارده چہ پہ اللہ ﷻ باندی دبخل نہ پناہ وغواری اور رسول اللہ ﷺ فرمایا چہ کوم مرض دبخل نہ دیرسخت دی یعنی دبخل نہ لوی مرض نشته دی اود شیخ الامام شمس الامة حلوانی پلار دیر غریب و اولو ابہ بی خرخولہ اوفقهاوتہ بہ بی حلواور کولہ اوفقهاوتہ بہ بی ویلی چہ

زماخوی تہ دعاوکری نودیلازد سخا و عقیدی اوشفتت اود عاجزی دبرکت دو جی نہ بی خوی لوی مرتبی تہ ورسیدو

اومال دارہ طالب تہ پکارده چہ پہ خیل مال باندی کتابونہ واخلی اودبل چانہ درویوپہ مقابل کی دلیکلو طلب وکری ترخودده سرہ دعلم اوفقہی پہ حاصلولو کی مدد او مرستہ وکری محمد بن الحسن دیر مالدارہ وچہ دده دری سوہ وکیلان وہ پخیل مال باندی نوداتو مال بی دعلم اوفقہ پہ حاصلولو کی خرچ کرواویود خایستہ جوړہ جامی ہم ورسرد پاتی نشوی امام ابو یوسف رحمہ اللہ یوہ ورخ پہ زړہ جامہ کی ولیدونو خایستہ جامہ بی ورو لیرلہ نومحمد بن حسن قبولہ نکرہ اویسی ویل چہ تاسوتہ اللہ ﷻ دنیا کی مال درکری دی اومونرہ بی یہ آخرت کی ذخیرہ کری دی اودهدی قبول اگرچہ سنت دی لکن کیدیشی محمد بن حسن رحمہ اللہ ددی و جی نہ نوی قبولہ کری چہ پدیکی بی دخان ذلت راتلو اور رسول اللہ ﷺ فرمایا دمسلمان لیارہ جانرندی چہ خان ذلیلہ کری

اویرہ واقعہ رانقل شوی دہ چہ فخر الاسلام ارسابندی دختکی پوستکی راجعہ کرل چہ پہ یوخالی خای کی راجعہ شوی وہ اوهغه بی وینخل اویبایی خوړل نو فخر الاسلام یوی وینخی ولیدلو چہ دختکی پوستکی خوړی وینزی خیل مولاخبر کروچہ فخر الاسلام دختکی پوستکی خوړل نودوینزی مولا ورتہ خوراک تیار کرواوهغه خوراک لیارہ بی دعوت کرو نو فخر الاسلام بی دهمدی و جی نہ دعوت قبول نہ کروچہ دده دنفس ذلت رانتی

نوهمدغه شان طالب العلم تہ پکاردی چہ لورہمت ولری اودخلکو مالونوتہ طمعہ ونکری لکہ رسول اللہ ﷺ فرمایا دطعمی نہ خان وساتہ خکہ داسدستی حاضر فقر دی اویکارده چہ مالدار طالب العلم پخیل خان باندی اوپہ ملگرو باندی نفقہ وکری اوبخل ونکری اور رسول اللہ ﷺ فرمایا چہ خلک بول ددی و جی نہ پہ فکر کی واقع دی چہ دوی د فقر نہ داربری اوپہ پخیزمانہ کی بہ

علماؤ اول کسب زده کولو اویا به یی علم زده کولو دادی لپاره چه دخلکو مالونوته طمعہ ونکری اویہ حکمت کی راغلی دی چه خوک دخلکو دمال نہ دمالداری طمعہ کوی نوداسری به فقیر کیری او عالم سری چه کله طمعہ کونکی وی نودهغه په زره کی دعلم عزت نہ پاتی کیری اونه په حقہ خبرہ بانندی قول او حکم کوی ددی وجی نہ به رسول اللہ ﷺ پناه غوبستله او ویلی به یی چه پناه غوارم دهغی طمعہ نہ چه سری شرمولو او عیب ته نندی کوی

او طالب العلم ته پکاری دی چه دالله ﷻ غیریل چانه امیدونه ساتی اونه دبل چانه ودارشی اوداپه هغه وخت کی معلومی پی چه کله دشرعی دحدودونه تجاوزو کیری اویا تجاوزونه کیری یعنی کہ چاد مخلوق دپارنه دالله ﷻ نافرمانی وکړه نوداد غیرالله نہ ودارشولو او کله یی چه دمخلوق دمخلوق دداردوجی نہ دالله ﷻ نافرمانی ونکړه اودشرعی دحدودوساتنه یی وکړه نودغیرالله نہ ونه وارشولکه دالله نہ ودارشو اودامیدبه جانب کی همداسی ده

**تشریح: (ومن كان) داپه مخکی دی قول بانندی عطف دی فمن** کان له مال کثیر **(فلا يبخل)** په جزم سره دنهی غائب صیغه ده خکه په زکوٰۃ ورکولو کی بخل کول حرام دی اویہ نقلی صدقو کی بخل کول مذموم دی **(ای داء)** یعنی کوم یومرض دبخل نہ دیرسخت دی **(وشفقته)** په فتحی دفا سره **(فال ابنه)** یعنی ورسیدر **(مانان)** موصول یی دتعظیم دوجی نہ زاوړلو یعنی اوچتی مرتبی ته ورسیدو **(ویشتری)** دامنصوب دی اویہ یتعود بانندی عطف دی یعنی مالداره طالب ته پکاری دی چه په پخپل مال بانندی کتابونه واخلي **(واستکتب)** یعنی دبل چانه دمال په مقابل کی دلیکلو طالب وکړی نردعلم داسبابواالاتوبه اخستلوسره به ورته دعلم په حاصلولو کی اسانتیاراشی **(فی العلم والفقہ)** یعنی ددی په حاصلولو کی مثلاً کتابونه اواستاذته مزدوری ورکړی وغیره وغیره **(نفیس)** یعنی خایسته اوشریفی جامی **(خلق)** په کسری دخا وفتحی دلام سره صفت

مشبه دی اوزروچاموته وایی **(فقال)** یعنی محمد ﷺ **(عجل لکم)** یعنی تاسوته په دنیاکی مال درکړل شوی دی **(واحد لنا)** یعنی مونږته مال روسته کړی شوی دی اویہ آخرت کی ذخیرہ دی **(ولعله)** دادمصنف کلام دی یعنی زه گومان کوم **(انما لم يقبله)** کومه هدیہ یی چه ورلیږلی وه **(لما اذ ان في ذلك مذلة لنفسه)** اودخان ذلیلہ کول جائزندی اوددی دلیل ته پدی قول سره اشاره کوی **(قال الي قوله يذل نفسه)** یعنی چه خان دذلت په خای کی واقع کړی اوخان ذلیلہ وگرزوی **(قشور)** جمعہ دقشرده **(اللقاة)** دامنصوب دی اودقشور لپاره صفت دی **(فراثة)** یعنی وینزی ولیدلو **(فاتخذ)** یعنی مولا ورته تیاری وکړو **(له)** یعنی فخرالاسلام ته **(لهذا)** یعنی دنفس دذلت دوجی نہ **(لا يطمع)** یعنی په حال کون دطالب العلم کی چه دخلکو دمالونو طمعہ به نہ کوی اوطمعہ دهرچالپاره بدصفت دی خصوصاً دطالبانولپاره دیریدی **(اياك)** یعنی خان وساته **(فقر حاضر)** اوداهغه فقرندی چه دهغی درانللو توقع کیری خکه خوک چه سره دوجودد مال نہ دزیادت طمعہ کوی نوداسمدستی فی الحال فقیردی **(بل ينفق)** دالله ﷻ درضالپاره **(وقال النبي ﷺ لا يطمعوا)** خکه په هغه مال بانندی قناعت کوی چه ته یی گتی به کسب سره **(وفي الحكمة)** یعنی په هغه خبروکی راغلی دی چه هغه په حکمت بانندی دلالت کوی **(من استغنى)** یعنی دمالداری طلب کوی **(افتقر)** یعنی فقیر کیری به **(طماعا)** یعنی دیرطمعہ کونکی **(لا يبقى له)** دادبقانه ماخوژدی **(حرمة العلم)** یعنی دذلت دوجی نہ **(ولا يقول)** یعنی فیصله نہ کوی **(ولهذا)** یعنی ددی وجی نہ چه طمعہ دی شیانوته متعدی کیری **(لبدني)** یعنی چه نژدی کیری **(الي طبع)** په تحریک سره شرم اوعیب ته وایی **(ويظهر ذلك)** یعنی دالله ﷻ نہ غیردبل چانه داراوطمعہ نہ کول **(عدمها)** یعنی عدم تجاوزاوداکلام مجمل دی اویدی قول سره یی تفسیر کوی **(فمن عصاه)** یعنی من غیرالله تعالی من ورته حذف شوی دی لکه خنګه

چه بدی قول دالله کی حذف شوی دی واختراموس سبعون رجلا یعنی من قومه (وراقب) یعنی دشرعی دحدودوساتنه کوی اودشرعی دحدودونه مراد اوامراونواهی دی (علم یخف) داداذاالپاره جواب دی (وکذافی جانب الرجاء) یعنی چه خوگ دمخلوق نه دامیددوجی نه دالله نافرمانی وکری نوده دغیرالله نه امیدوساتلو اوکچرته بی دمخلوق دامیددوجی نه دالله نافرمانی ونکره بلکه دالله طاعت بی وکرونوداسپی دالله امید کونکی دی

وينبغي لطالب العلم ان يعد ويقدر لنفسه تقديراً في التكرار فانه لا يستقر قلبه حتى يبلغ ذلك السبغ وينبغي ان يتكرر سبق الامس خمس مرات وسبق اليوم الذي قبل الامس اربع مرات والسبق الذي قبله ثلاثاً والذي قبله اثنان والذي قبله واحد فهذا ادعى الى المحفظ وينبغي ان لا يعتاد المخافة في التكرار لان الدرس والتكرار ينبغي ان يكونا بقوة ونشاط ولا يجبر جبراً يجهد نفسه كيلا ينقطع عن التكرار فخير الامور واسطها

حكى ان ابا يوسف كان يذكر الفقه مع الفقهاء بقوة ونشاط وكان صبره عنده يتعجب من امره ويقول انا اعل انه جائم منذ خمسة ايام ومع ذلك ينشط بقوة ونشاط وينبغي ان لا يكون لطالب العلم فترة فائمة فانه اذا كان استاذنا الشيخ الاسلام برهان الدين يقول انما فقت شركاءى باقى لم تقبل في الفترة في التحصيل

وكان يحكى عن شيخ الاسلام الاسبيجاني انه وقع له في زمان تحصيله وتعلمه فترة اثنتي عشرة سنة بانقلاب الملك فخرج مع شريكه في المناظرة الى حيث يمكنها الاستمرار في طلب العلم وظلا يدرسانه معا اثنتي عشرة سنة فصار شريكه شيخ الاسلام للشافعيين وكان هوشافعيوا وكان استاذنا الشيخ القاضي الامام فخر الاسلام قاضيخان يقول ينبغي للمتفقه ان يحفظ كتاباً واحداً من كتب الفقه دائماً ليعمله بعد ذلك حفظ ما يسهل من الفقه

ترجمه او طالب العلم ته پکاردی چه دتکرار لپاره یوه اندازه مقرر کړی ځکه سبق دده په زړه او ذهن کی تر هغه نه کینی تر څویسې چه تعداد همدی معلومی اندازی ته نه وی رسولی او طالب العلم ته پکاردی چه دتیری ورځی سبق پنځه ځله تکرار کړی او دپرون ورځی نه دمخکی ورځ سبق څلور ځل تکرار کړی اودهغی نه دمخکی ورځ

سبق دری ځل تکرار کړی اودهغی نه مخکی ورځ سبق دوه ځل تکرار کړی اودهغی نه مخکی سبقونه هره ورځ یو ځل تکرار کړی ځکه داطریقه یادولونه ډیره نژدی ده

او طالب العلم ته پکاردی چه خان په کراره تکرار کولو باندی عادت کړی ځکه پکار دده چه درس په قوه او خوشحالی سره وی او تکرار په داسی چهار او از سره نه کوی چه خپل خان په تکلیف کی و احوی ځکه چه دتکرار کولونه ونه غورځیږی نودرمیانه روی په ټولو کارونو کی غوره ده یعنی تکرار دی نه ډیره کراره کوی اوندی ډیره تیزه کوی بلکه درمیانه حال کی دی کوی

یوه واقعه را نقل شوی ده چه امراء محمد یوسف رحمه الله دفعها و سره دفعه مذاکره په خوشحالی سره کوله سوځیږی دده په باره کی ډیر تعجب وکړ او ویی ویل ماته پته ده چه دادپنځو ورځونه راپدیخوا ویری دی اوددی سره سره په قوت او خوشحالی مناظره کوی او طالب العلم ته پکاردی چه دعلم په حاصلولو کی جداوالی رانه ولی ځکه دادعلم لپاره آفت دی اورمونیر استاذ شیخ الاسلام برهان الدین به هر وخت ویل چه زه په خپلو ملگرو باندی ځکه غالبه شوی یم چه مادعلم په حاصلولو کی جداوالی ندی راوستی فترت اوجد اوالی دیته وایی چه یوه زمانه سبق پریردی اویایی شروع کړی دشیخ الاسلام اسبیجانی په باره کی یوه واقعه را نقل شوی ده چه ده ته دعلم حاصلولو په زمانه کی دبادشاهی دانتقال دوجی نه دولس کاله وروستو والی راغلو یعنی دولس کاله ورته علم یاتی شواو دبو ملگری سره به دمناظری لپاره وتلو او دوی دواړو مناظره نه پریرخوده او هر د ورځ به دمناظری لپاره کیناستل اودولس کاله بی دا کیناستل پری نه خودل نودده ملگری دشوافعولپاره شیخ الاسلام جوړ شو ځکه دده ملگری شافعی شو

اوزمونیر استاذ شیخ الاسلام قاضیخان به ویلی څوک چه دعلم حاصلول غواړی نو هغه ته پکاردی چه دفتھی دکتابونونه یو کتاب

یادہ حفظ کری نوددینہ روستہ بہ ورتہ دہنی فقہ یادول اسانہ وی  
چہ دایی اوری

**تشریح (ان بعد)** داد عدد نہ ماخوذ دی (فی التکرار) یعنی دسبوق  
اودرس پہ تکرار کی مطلب داچہ یوہ اندازہ اویو عدد بہ مقرر کوی  
ترخوبہ ہمغی اندازہ باندی درس اوسبق تکرار کری (لا یستقر) یعنی  
دده پہ ذہن کی دسبوق نقشہ اوصورت نہ کینی (ذالک المبلغ) یعنی  
ہغہ اندازی تہ چہ دہ دتکرار لپارہ مقرر کوی دہ (فہذا) پدی ترتیب  
سرہ دتکرار شمارل (ادعی) یعنی دیرزر حفظ تہ رسیری  
(لمخافة) دادخفانہ مشتق دی اودخوف نہ مشتق ندی (فی  
التکرار) یعنی ددرس پہ تکرار کی (ونشاط) یعنی پہ خوشحالی سرہ  
اویہ کرارتکرار کول دقوت اونشاط سرہ منافی  
دی (ولایجهد نفسه) یعنی خان بہ پہ تکلیف کی نہ اچوی  
(کیلا یقطع) یعنی نفس (اوسطها) یعنی چہ دجہراواخفا پہ مابین کی  
وی (بقوة ونشاط) لکہ خنگہ دطالب العلم سرہ مناسب دی  
(صہرہ) یعنی سخر (فی امرہ) یعنی دابویوسف علیہ السلام پہ بارہ کی (ومع  
ذالک) یعنی دومرہ وخت لوپری سرہ سرہ (فقرۃ) یعنی دعلم پہ زمانہ  
کی کتوالی اوجدایی (آفة) چہ دعلم حاصلول منعہ کوی (فی  
التحصیل) یعنی دتحصیل پہ زمانہ کی (بانقلاب الملک) یعنی ددی  
وجی نہ چہ یویادشاہ لری کیدواوبل بی پہ خای کیناستلو (فی  
المناظرة) یعنی پہ محل دمنظرہ کی (للسافین) یعنی دہغوی مفتی  
اومقتدا جورشو (وهو) یعنی ددہ ملگری (للمتفقہ) یعنی خوک چہ  
دفقہ حاصلول غواری (بعد ذالک) یعنی پس دیادولودیو کتاب دفقہ نہ

### فصل فی التوکل

ثم لا بد لطالب العلم من التوکل فی طلب العلم ولا یهتم لامر الرزق ولا یشتغل  
قلبه بذالک روی ابوحنیفۃ رضی اللہ عنہ عن عبد اللہ بن حسن الزبیدی رضی اللہ عنہ صاحب رسول اللہ  
صلی اللہ علیہ وسلم من تفقہ فی دین اللہ کفایۃ اللہ ہبہ ورزقہ من حیث لا یحتسب فان من اشتغل قلبہ  
بامر الرزق من القوت والکسوة قلما یتفرغ لتحصیل مکامہ الاخلاق ومعانی الامور

### قیل

\* ۶۰ المکارم لا ترحل لیفتہا واقعد فانک انت الطاعم الکاسی \*

قال رجل لمنصور الحلاج اوصنی اقال ہی نفسك ان لم تشغلہا شغلتک فینبی  
لکل احدان یشتغل نفعہ بأعمال الخیر حتی لا تشغل بہواہا ولا یهتم العاقل  
لامر الدنیالان الهم والحزن لا یرد المصیبة ولا ینفع بل یضر بالقلب والعقل والبدن ویخل  
بأعمال الخیر ویهتم لامر الاخرة لانه انفع واما قوله علیہ السلام ان من الذنوب  
ذنوب لا یکفرها الا المعیسة افا المراد منه قدرہم لا یخل بأعمال الخیر ولا یشتغل القلب  
شغلا یخل بأحضر القلب فی الصلوة فان ذالک القدر من الهم والقصد من اعمال الاخرة  
**ترجمہ:** فصل دی پہ بیان دتوکل کی بیاطالب العلم تہ  
پکاردی چہ دعلم پہ طلب کی پہ اللہ تعالیٰ باندی توکل وکری اودرزق پہ  
کار کی غم ونگری اونہ خیل زہہ درزق پہ غمونو کی مشغولہ کری  
امام ابی حنیفہ رضی اللہ عنہ در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دملگری عبد اللہ بن حسن زبیدی  
رضی اللہ عنہ نہ روایت نقل کوی چہ خوک دانہ تعالیٰ پہ دین کی پوہہ حاصلول  
غواری نوالہ تعالیٰ ددہ مقصد پورہ کوی اودداسی طرف نہ بہ رزق  
ورکوی چہ ددہ گومان بہ ہم نوی خکہ دچازہ چہ درزق پہ  
کارونو کی مصروفہ وی چہ ہغہ دوہی اولباسونہ دی نودخابستہ  
اخلاقو حاصلولوتہ اوداوجتوکارونو حاصلولوتہ دیرکم اوزگار پری  
یعنی دعلم حاصلولوتہ نہ اوزگار پری یوشاعروایی چہ

بنہ اخلاق پر پردہ اوددی پہ طلب کی سفرمہ کوہ: اویخپل خای  
باندی کینہ خکہ تہ دطعامونواودجاموخوانندی: یوسری  
منصور الحلاج تہ وویل ماتہ وصیت وکرہ منصور الحلاج ورتہ وویل  
وصیت ستاخپل نفس دی ہغہ داکہ تہ خپل نفس پہ بنہ کارونو کی  
مشغولہ نہ کری نونفس بہ تاپہ بدوکارونو کی مشغولہ کری  
نوہرکس تہ پکاردی چہ خپل نفس دخیریہ کارونو کی مشغولہ کری  
ترخویی نفس پہ خواہشاتو کی مشغولہ نکری: اوعاقل سری  
ددنیادخواہشاتو غم نہ کوی خکہ غم اوخفگان مصیبت نہ واپس  
کوی اونہ خہ فائدہ انسان تہ ورکوی بلکہ زہہ اوعقل اوبدن تہ

ضرر رسوی او به نیکوکارونو کی خلل واقع کوی اوداخرت په کارونو کی غم کول پکار دی خکه داخرت غم کول انسان ته فائده رسوی

اوداقول درسول الله ﷺ چه په گناهونو کی بعضی داسی دی چه دهغی لپاره کفارده نشته دی مگردهغی کفارده په ژوند کی غم کول دی نوددینه مراد دومره غم دی چه په هغی سره په نیکوکارونو کی خلل واقع نشی اوزره دومره مشغوله نکری چه په لمانځه کی دزړه په حضور کی خلل واقع کوی خکه دومره اندازه غم اوقصد کول داخرت داعمالونه نه دی

**تشریح:** (فوالتوکل) یعنی الله ﷻ ته کار سپارل (ولایهتم) یعنی غم به نه کوی (ولایشتغل) داداشغال نه ماخوژدی (بذالك) یعنی درزق په حاصلو لوباندي (الزبیدی) دازبیدته منسوب دی چه دادیوی قبیلی نوم دی (صاحب رسول الله ﷺ) یعنی درسول الله ﷺ دملکرونه دی (من تفقه) دا جمله تراخره پوری دروی لپاره مفعول دی (فوالله تعالی) یعنی څوک چه په دین کی دشرعی په احکامو باندي عالم شو (همه) یعنی دده مقصود (ورزقه من حیث لا یحسب) یعنی دهغه خای نه به رزق ورکوی چه دده ورنه گومان هم نه کیری (قلبه) دامرفوع دی اوشغل لپاره فاعل دی (فلما یترغ) یعنی بالکل نه فارغی داکیدیشی چه قلت دعدم نه عبارت وی (ومعالی الامور) یعنی شریفه اوغوره کارونه (دع المکارم) یعنی پریرده (لا ترحل لیفتها) یعنی دهغی دطلب لپاره سفرمه کوه (واقعد) یعنی دمکارنود دعوی نه (فانک انت) یعنی ته دطعام اود جامو خاوندی اود احکامو په حاصلو لوکی مشغول بی نوزه به درته مکارم حاصلول اسانه کرم (فقال) یعنی منصور (هو) یعنی وصیت اود اهام کیدی شی چه هی دهنی نه دامر صیغه وی په معنی اصلاح سره (نفسک) داد مبتدا لپاره خبردی ای ماوصی الیک نفسک (ان لم تشغلها) اود مکارمو په طلب کی بی استعمال نکری (شغلتک) یعنی نفس به دی په خپلو خواهاشاتو کی

استعمال کوی (نفسه) دادیستغل لپاره سعی نه وی وجی نه منصوب دی (لا تشغل) خکه د نیکوکارو کول نفس دخواهاشاتو نه منعه کوی خکه دا دواړه متضاده دی کله چه یوموجودوی نویل به ممتنع وی (ولاینفع) بلکه هغه څه به واقع کیری چه الله ﷻ مقرر کوی وی (ویغل) خکه چه زړه فارغه نه وی (لانه) یعنی داخرت امر (ینفع) په اخرت کی (واما قوله علیه السلام) دادیومقدر سوال جواب دی سوال داسی دی چه تاوویل چه عاقل سپری د دنیا د کارونو غم نه کوی نوڅنگه رسول الله ﷺ فرمایي چه (ان من الذنوب الی قوله الا هم المعیسة) یعنی هغه غم چه دعیل دزندگی دوجی نه وی (فان ذالك القدس) یعنی دالرا اندازه غم (من اعمال الاخوة) دادان لپاره خبردی اودا غم خکه داخرت داعمالونه دی چه داخرت اعمال دی غم پوری موقوف دی خکه اعمال بغیر دژوند نه نه کیری

ولابد لطالب العلم من تقبيل العلائق الدنیویة بقدر الوسع ولهذا اختاروا الغربة ولا بد لطالب العلم من تحمل المشقة والنصب في سفر التعلیم كما قال موسى عليه السلام في سفر التعلیم ولم ينقل عنه ذلك في غيره من الاسفار القدينا من سفرنا هذا نصاً ليعلم ان سفر العلم لا يخلو عن التعب والنصب لان طلب العلم امر عظيم وهو افضل من الغزوات عند اكثر العلماء والاجر على قدر التعب والنصب فمن صبر على ذلك وجد لذة العلم تقوى سائر لذات الدنيا ولهذا كان محمد بن حسن اذا سهر الليالي انحل له المشكلات بقول ابن ابناء الملوك من هذه اللذات وينبغي لطالب العلم ان لا يشتغل بشئ اخر غير العلم ولا يعرض عن الفقه قال محمد بن سید ان صناعتنا هذه من المهدالى للحد من اراد ان يترك علمنا هذا ساعة فاليتركه الساعة ودخل فقيه وهو ابراهيم بن جراح على ابي يوسف بن سید يعود في مرض موته وهو يوجد بنفسه فقال ابو يوسف بن سید رمى الجمار اكيافضل امر ارجلا فلم يعرف الجواب فاجاب بنفسه وهو ان الرمي ما سياتي احب في الاولين وهكذا ينبغي للفقهاء ان يشتغل به في جميع اوقاته فينبذ يبد لذة عظيمة او قيل روى محمد بن النضر بعد وفاته فقيل له كيف كنت في حال النزاع فقال كنت متأملاً في

مسئله من مسائل المكاتب فلم اشعر بخروج روجي او قيل انه قال في اخر عمره شغلني  
مسائل المكاتب عن الاستعداد لهذا اليوم وانما قال ذلك تواضعا

**ترجمه:** او طالب العلم ته پکار دی چه دخیل طاقت په اندازه  
باندی دنیاوی علاقې کمی کړی دهمدی وجی نه علماء کرام غربت  
خوښوی او طالب ته لازم دی چه دعلم په سفر کی تکلیفونه  
اوستریاوی برداش کړی لکه موسی علیه السلام دعلم دسفر په باره  
کی فرمایي چه مونږ پدی خپل سفر کی دستریا سره مخ شو او دا خبره  
ورنه دعلم دسفر نه غیره نورو سفرونو ننده رانقل شوی او دا ځکه چه  
دعلم سفر دستریا او تکلیفونه خالی نه وی ځکه دعلم طلب کول  
یولوی کاردی نو سفر یی هم لوی دی

او دا کثرو علماؤ په نزد باندی دعلم لپاره سفر کول دغزاد سفر نه  
بهتره دی او ثواب دستریا او تکلیف په اندازه باندی وی نو څوک چه  
په ستریاگانو او تکلیفونو باندی صبر وکړی نو دعلم خوند به  
د دنیا د ټولو خوندونو نه ورته او چت بنکاره شی ددی وجی نه چه کله  
محمد بن حسن شپي شبکیر کړی نو مشکلات به یی حل شوه بیابه  
یی وویل چه دبادشاهانو خامن ددی خودنونه څه خبردی

او طالب العلم ته پکار دی چه دعلم نه غیره بل شی باندی ځان  
مصروفه نکړی او دعلم فقه نه مخ وانړوی امام محمد رضی الله عنه فرمایي  
چه دزانگونه تر لحده پوری زمونږ کار علم فقه ده څوک چه غواړی چه  
زمونږ دعلم پریردی نو په همغه وخت کی دی پریردی او یا دا خبری  
دی یعنی په همغه وخت کی دی ورنه پاتی شی

او یو فقیه امام ابو یوسف رضی الله عنه ته ورغلو چه په مرض موت کی  
یی دامام ابو یوسف نپوس کولو او ابو یوسف رضی الله عنه پداسی حال کی  
وچه نور یی روح وبلوته نژدی و نو ابو یوسف رضی الله عنه فقیه ته وایی چه  
دشیطانانو ویشتل پیده غوره دی او که دسوارلی په حالت کی غوره  
دی فقیه ته جواب نه و معلوم نو ابو یوسف پخپله جواب ورکړه همغه  
داچه په اولودوه عقبو کی پیده ویشتل غوره دی او اخره عقبه

دسوارلی په حالت کی ویشتل غوره دی نو همغه شان فقیه ته  
پکار دی چه هر وخت په علم فقه کی مشغول وی نو بیابه  
دیر خوند محسوس وی

او چا ویلی دی چه امام محمد دوفات نه روسته چاپه خوب کی  
ولیدلو او تپوس یی ورنه وکړو چه دزنکدن په وخت کی په کوم حالت  
کی وی امام محمد ورته وویل چه ماد مکاتب دمسائلونو په یوه  
مسئله کی سوچ کولو نو دروح په وتلو یوه نشوم او چا ویلی دی چه امام  
محمد رضی الله عنه په اخروخت کی وویل چه زه داخرت دورخی دتباری نه  
دمکاتب مسئلو وویستم او دایی دعا جزی دوجی نه وویل

**تشریح:** (بقدر الوسع) یعنی دطاقت د اندازه (ولهذا) یعنی

دعلاقو د کمولو دوجی نه (اختارو) یعنی علماؤ (الغریبه) ځکه دغریب  
سړی علاقې کمی وی او دخلکونه جداوی (والتعب) دادمشقت لپاره  
عطف تفسیردی (فی سفر التعلیم) یعنی همغه سفر چه دتعلیم لپاره وی  
(فی غیره) یعنی دتعلیم دسفر نه غیر (لقد لقینا) دادقال لپاره مقوله ده  
(لیعلم) دادقال پوری متعلق دی (امر عظیم) نو سفر یی هم عظیم دی  
(والا جر علی قدر التعب) نو په کوم سفر کی چه ستریا او تکلیف زیات وی  
نودهغی ثوابونه هم زیات وی (علی ذلک) یعنی په  
تکلیفونو باندی (تفوق) یعنی اوچت دی (الیالی) دامنصوب دی  
او دسهر لپاره مفعول دی یعنی کله چه به وینس پاتی شو او د شپي به  
یی خوب ونکړو (انعل له المشکلات) داداذا لپاره جواب دی (این  
تقول) یعنی دبادشاهانو خامن ددی خوندونو نه لری دی ځکه دا علمی  
خوندونه دی او جاهلان وریاندی نه پوهیږی اگر که دبادشاه خامن هم  
وی (علمنا هذا) یعنی علم فقه او ځان ته یی اضافت ده بر استغال  
دوجی نه کړی گویا چه همده پوری خاص دی (ساعة فالترکه  
ساعة) یعنی په همغه وخت کی دی پریردی او دایی ورته خبری کړی  
دی (یعوده) یعنی په حال کون دده کی چه تپوس یی  
کولو (یجود) دجادنه مشتق دی (بنفسه) یعنی حال داچه د امام

ابویوسف رضی اللہ عنہ روح قبض ته نژدی و **(رمی الجمان)** دامبتداده او حرف استفهام ورنه حذف شوی دی وقرینه وربانندی ام دی چه روسته واقع شوی دی یعنی دشیطانانوویشتل پخپلوخایونوکی دحج په ورخوکی **(راکبا)** یعنی دسوارلی په حالت کی **(افضل ام راجلا)** یعنی پیده **(فلم یعرف)** یعنی ابراهیم الجراح ته جواب معلوم نه و **(فاجاب الی قوله فی الاولین)** یعنی هغه عقبه چه مسجدخیف ته نژدی ده اوبیاورپسی دوهمه عقبه اودریمه عقبه دسوارلی په حالت کی ویشتل غوره دی **(به)** یعنی دفقهی په علم سره **(فی ذالک)** یعنی په علم فقه کی دمشغولیدونه **(کننت)** په مخاطبی صیغی سره **(فی حال النزء)** یعنی دروح دونلویه وخت کی **(فلم اشعر)** شعور کمتر علم ته وایی یعنی بالکل نه یم پوه شوی **(بخروج روحی)** دوجی ددیر مصروفیت زمانه په فقه کی **(وقیل انه)** یعنی امام محمد رضی اللہ عنہ **(شغلی)** یعنی زده یی منعه کرم **(مسائل المكاتب)** یعنی په هغی کی دمصرفیت دوجی نه **(عن الاستعداد لهذا اليوم)** یعنی دمرگ ورخی ته دتیاری کولونه **(تواضعا)** یعنی دوجی داظهار دپوره احتیاج نه داللہ افضل او کرم ته خکه که چرته داسی نه وی نودده نه به بل چاتیاری کړی وی خکه دادامت امام دی اولوی شخصیت دی

### فصل فی وقت التحصیل

قیل وقت التعلم من المهدالی اللحد؛ دخل حسن بن زیاد فی التفقه وهو ابن ثمانین سنة ولم یسط علی الفراش اربعین سنة فافتی بعد ذالک اربعین سنة وفضل الاوقات شرح الشباب ووقت السحریین العشائین وینبغی ان یتفرق جمیع اوقاته فاذا مل عن علم یشغل بعلم اخر وکان ابن عباس رضی اللہ عنہ اذا مل عن الکلام یقول هاتوا دیوان الشعراء

وکان محمد بن الحسن لا ینام اللیل وکان یضم عنده دقات وکان اذا مل من نوع ینظر فی نوع اخر وکان یضم عنده الماء ویزیل نومه بالماء وکان یقول النوم من الحرارة فلا بد من دفعه بالماء البارد

**ترجمه فصل دی په بیان دوخت د حاصلولو د علم کی** علماؤ ویلی دی چه دزانگونه ترلحده پوری د علم د حاصلولو وخت دی یعنی د ماشومتوب نه تر پور دتوب پوری انسان باید علم حاصل کړی حسن بن زیاد داتیاکلویه عمر کی وچه دفقهی په حاصلولو کی داخل شو او خلوینت کاله یی په بستره بانندی خوب ونکړ او ددی نه روسته یی خلوینت کاله فتوا ورکړه او په وختونو کی بهتره وخت دخوانی اول وختونه دی همدارنگه دسحروخت دی اود ماشوختن اوما بنام په مابین کی وخت دی

او طالب العلم نه پکار دی چه خپل ټول وختونه د علم په حاصلولو کی را کیر کړی کله چه دیو علم نه ستړی شی نو باید په بل علم کی شروع وکړی ابن عباس به چه کله د علم کلام نه ستړی شونویابه یی ویلی چه ماته دشاعرانو کتاب راوری او امام محمد رضی اللہ عنہ به دشپسی نه اوده کیدو اودده سره به دیر کتابونه پراته وه کله به چه دیو علم نه ستړی شونویابه یی بل قسم کتلواو په خنگ کی به ور سره اوبه وی چه خوب به ورغلونواو یوسره به یی تختووار همیشه به یی ویل چه خوب دگرمایش دوجی نه راخی تویه یخواو بوبانندی یی دفعه کول ضرور دی

**تشریح (فصل فی وقت التحصیل)** یعنی په بیان د حاصلولو د علم کی **(من المهد)** یعنی د ماشومتوب نه تر مرگه پوری لکه پیغمبر علیه السلام فرمایي **اطلبوا العلم من المهدالی اللحد (دخل حسن بن زیاد)** داد امام صیب شاگرد و **(فی التفقه)** یعنی د علم فقه په حاصلولو کی **(وهو ابن ثمانین سنة)** یعنی عمر یی اتیا کالوته رسیدلی و **(وله بیت)** یعنی ندی اوده شوی **(علی الفراش فافتی)** نو عمر یی یوسل او شپسو کالوته ورسید و نوددی نه معلومه شوه چه د علم طلب لازم دی اگر که عمر یی اتیا کالوته رسیدلی وی **(وافضل الاوقات)** یعنی د علم د حاصلولو وختونه **(شرح الشباب)** یعنی اول دخوانی **(العشائین)** یعنی د مابین اوما سحروختن **(یتفرق)** یعنی طالب العلم **(مل)** یعنی چه کله

ستری شی اوسست شی (آخر) خکه دهر علم لپاره جدا جدا خوندونه دی (هاتوا) یعنی راوری (فی نوع آخر) چه ستربایی لری شی

### فصل فی الشفقة والنصيحة

وينبغي ان يكون صاحب العلم مشفقاً ناصحاً غير حاسد فالحمد يضر ولا ينفع وكان استاذنا شيخ الاسلام برهان الدين رحمه الله يقول قالوا ان ابن المعلم يكون عالماً ان المعلم يريد ان يكون تلامیذه في القرآن علماء فببركة اعتقاده وشفقته يكون ابنه عالماً وكان يحكي ان صدر الاجل برهان الائمة جعل وقت السبق لابنيه الصدر الشهيد حاسم الدين والصدر السعيد تاج الدين وقت الصحوة الكبرى بعد جميع الاسباق فكانا يقولان طبيعتنا تكل وتمل في ذلك الوقت فقال ابوهما ان الغرباء واولاده الكبراء يا تونتي من اقطار الارض فلا بد ان اقدم اسباقهم فببركة شفقتهم فاق ابناؤه على اكثر الفقهاء اهل الارض في ذلك العصر في الفقه

وينبغي ان لا ينازع احداً ولا يخاصمه لانه يضيع اوقاته قبل المحسن سيجزي باحسانه والمسيء سيكفيه ماويه انشدني الشيخ الامام الاجل الزاهد العارف ركن الدين محمد بن ابي بكر المعروف بامام خواهرزاده رحمه الله قال انشدني سلطان الشريعة يوسف الهمداني هذا الشعر

\* دء المرء لا تجزه على سوء فعله سيكفيه ما فيه وما هو فاعله \*

قيل من اراد ان يرغم انف عدوه قال ليكره هذا الشعر وانشدت

\* اذا شئت ان تلقى عدوك راغماً وتقتله غماً وتحرقه هماً \*

\* فرمى للعلی وازداد من العلم انه من ازداد علماً زاد حاسده غماً \*

**ترجمه:** فصل دی په بیان دشفقت او نصیحت کی پکارده چه د علم خاوند دشفقت اور رحم والاوی همدارنگه خیرخواه او ناصح وی او حسد کونکی نه وی خکه حسد انسان ته ضرر رسوی او فایده نه رسوی زموږ استاذ شیخ الاسلام برهان الدین به ویل علماء وایی چه اکثره داستاذخوی عالم وی خکه استاذ غواری چه دده شاگردان دقرا نکریم عالمان شی نودده د عقیدی او دشفقت دبرکت دوجی نه دده خوی عالم شی :

په یوه واقعه کی راخی چه صدر الاجل برهان الائمة به خپل دودو و خامنوته چه یو صدر الشهيد حسام الدین دی او بل صدر السعيد تاج الدين دی دتولو سبقونونه رومته دغرمی په وخت کی سبقونه ویل نودوی دواړو پلارته وویل چه پدی وخت کی زموږ طبیعت ډیر دروند اوستری وی نو پلاریی ورته وویل چه ماته دلری خای نه دغریبانواو غیوخلکو خامن راخی نو خامخابه زه هغوی ته مخکی وایم نودده دشفقت دوجی نه دده دواړه خامن پخپل وخت کی په اکثره فقهاؤ باندی په فقه کی غالب وگرخیدل

او طالب العلم ته پکار دی چه دهیچا سره جنگ او جگره ونکړی خکه دا دطالب اوقات ضائع کوی : بومتل شوی دی چه نیک کاره سړی ته به دخپل نیک کار بدله ملاوشی : او بد کاره سړی لپاره دهغه بد کارونه کافی دی

ماته شیخ الامام محمد بن ابي بکر چه په امام خواهرزاده مشهور ویو شعر لوستلو او دده ویل چه داشعر ماته سلطان الشريعة يوسف همدانی ویلوجه مفهوم بی داسی دی : سړی پر پرده او په بدو کارو باندی جزامه ورکوه : کوم قبائح چه پده کی موجود دی اود کومو قبایحو چه دا کونکی دی نو هغه ده نپاره کافی دی :

او چا ویلی دی که خوگ و غواری چه خپل دشمن حقیر او سپک کړی نو داشعردی بار بار وویی چه مفهوم بی داسی دی : که ته غواری چه د دشمنانوسره پداسی حال کی مخ شی چه ته هغوی ذلیله کوی : اود غم دوجی نه بی ورنی اود خفگان دوجی نه بی سوزوی : نو دلویو مرتبو طلب وکړه او په علم کی زیادت وکړه : خکه دچا چه علم زیات شی نو په کینه کونکو باندی بی غم زیاتیبی

**تشریح (مشفقاً) یعنی دشفقت اور رحم والا (ناصرحاً) یعنی خیر غوښتونکی (غیر حاسد) یعنی دبل چانه دنعمت دلری کولو اراده کونکی به نه وی (قالوا) یعنی علماؤ اود قالوا جمله سره دقول نه دیقول لپاره مقوله ده (فی القرآن) دا علماء پوری متعلق دی**

(وشفقته) یعنی خپلوشاگرداونه (يعكس) په مجهول صیغی سره  
 (وقت السبق) یعنی سبق یا دولوبه وخت کی (لابنه  
 صدرالشهید) داداښه نه بدل دی (حسام الدین) دادصدرالشهید او  
 صدرالسعيد لپاره عطف بیان دی (وقت الضحوة الكبرى) دادجعل  
 لپاره دوهم مفعول دی (بعد جميع الاسباق) اسباق جمع دسبق ده یعنی  
 دتولوشاگردانو دسبقونونه روسته اوداوقت الضحوة نه بدل دی  
 (فکانا) یعنی دواړه خامس (تکل) په کسری دکاف سره اوپه  
 تشدید دلام سره دکلال نه ماخوځدی (وتعمل) یعنی ستړی کيږی (من  
 اقطار الارض) اقطار جمع دقطره او طرق ته وایی اودلته ورته  
 مراد اطراف دی (فاق ابناه) یعنی خامن یی عالمان وگړزیدل او غالبه  
 شول (اهل الارض) چه هغه موجوده (فی ذلک العصر فی الفقه) دا فاق  
 پوری متعلق دی (لانه) یعنی جنگ اوجگړه (یضیع) دتضییع نه  
 مشتق دی (اوقاته) ځکه په بی فایدو کارونو کی مصرفیږی  
 (سیجزی) په مجهوله صیغی سره (باحسانه) یعنی په دنیا کی به  
 دا حسان په مقابله کی بدله ورکول کيږی (والمسئ سیکفیه  
 مساویه) یعنی کوم قبیح کارونه چه کوی نوهمغه ورته کافی دی  
 ځکه داچه کله په قبیح کارونو سره بل چاته دضرر رسولو اراده کوی  
 نودهغی سزاووبال همدته واپس کيږی لکه ډیر خبرونه ددی په باره  
 کی وارد شوی دی (انشدنی) یعنی مپاته یی ولوستلو (دع المرء) یعنی  
 پرېږده (لا تجزه) دادجزانه مشتق دی یعنی جزامه ورکوه (علی سوء  
 فعله) دا جمله مستانفه ده گویا چه یوسائل وویل چه څنگه سړی  
 پیږدو! نو جواب یی وکړو چه په بدو کارونو بانندی جزامه ورکو  
 (سیکفیه مافیہ) دقبانحونه (وما هو فاعله) یعنی دقبیح کارکول ورته  
 کافی دی چه دهغی وبال وربانندی واپس کيږی (قیل من اراد ان یرغم  
 اه) دا کنایه ده ددشمن دکمزوری اودذلیل کولونه (وانشدت) په صیغی  
 دمجهول سره (راغما) یعنی په حال کون ستاکی چه ته هغه ذلیله  
 کوی (وتقتله غما) یعنی دغم دوجی نه (وتحرقة) دا احراق نه

ماخوځدی (هما) یعنی دخفگان نه (فروم) صیغه دامرحاضرده داوم  
 اودطلب نه یعنی طلب کړه (للعلم) یعنی په علم کی اوداجمله  
 داذا لپاره جواب دی (وازداد من العلم انه) ای لانه اوضمیر یکی  
 ضمیر شان دی (من ازاداعلمنا) دامتیزدی یعنی دعلم دجهت نه  
 قیل عليك ان تشتغل بمصالح نفسك لا بقهر عدوك فاذا اقامت مصالح نفسك  
 تضمن ذلك قهر عدوك وایاك والمعادات فانها تفضحك وتضيم اوقاتك وعليك بالتحمل  
 لاسيما من السفهاء قال عيسى بن مريم عليه السلام احتملوا من السفيه واحدة كي  
 تريحوا عشر اشعرا

\* بلوت الناس قرنا بعد قرن \* فلم ار غير ختال وقال \*  
 \* ولم ارفى الخطوب اشد وقعا \* واصعب من معادات الرجال \*  
 \* وذقت مرارة الاشياء طرا \* وما ذقت امر من السؤال \*  
 وایك وان تظن بال مؤمن سوء فانه من الشداوة ولا يحل ذلك لقوله عليه السلام  
 ظنوا بال مؤمنين خيرا وانما ينشأ ذلك من خبث النية وسوء السريرة كما قال ابو الطيب شعرا  
 \* اذا ساء فعل المرء ساءت ظنونه \* وصدق ما يعتاده من توهم \*  
 \* تنم عن القبيح ولا ترد \* ومن اوليته حنا فرده \*  
 \* ستكفي من عدوك كل كيد \* اذا كاد العدو فلا تكده \*  
 وانشدت للشيخ العميد ابي الفتح البستي  
 \* ذوالعقل لا يسل من جاهل \* بسومه ظلما واعانا \*  
 \* فاليفخر السلم على حربه \* وليلزم الانصات ان صاتا \*  
 ترجمه وبل شوی دی چه په تابانندی خپل نفس اصلاح کول لا  
 زم دی اودشمن کمزوری کول دربانندی لازم ندی ځکه کله چه دی  
 دنفس اصلاح حاصله کړه نو ددشمن کمزوری کولونه متضمن دی  
 : اود دشمنی نه ځان وساته ځکه دشمنی کول تارواکوی اوستا وخت  
 ضائع کوی : اوپه تابانندی دخلکو تکلیفونه اوضرورنه برداش کول لا  
 زم دی خصوصاً دبی وقوفه خلکو ضرورنه لکه عیسی بن مریم علیه  
 السلام فرمایي چه دبی وقوفه خلکو بوتکلیف برداشت کړی نوپه

لسوت کلیفونوبه کامیاب شی او یوشاعریه شعرکی وایی چه مفهوم  
یی داسی دی

دهری پیری په خلکوباندی می امتحان وکړو: نودغداراوکینه  
کونکونه می غیربل خوک پکی ونه لیدل: اوپه غتوکارونوکی می  
دسریوددشمنی نه غیربل شی ډیرسخت اوموثرونه لیدلو: اودتولو  
شیانودتریخوالی خوندمی واخلو: خودسوال کولونه می ډیرتریخ  
شی ندی خکلی:

اوپه مسلمان باندی دبدگومانی نه خان وساته خکه دادشمنی  
اصل اوبنیاددی اوبدگومانی جاتزنده خکه رسول الله ﷺ فرمایي  
چه په مؤمنانوباندی دخیرگومان کوی اوبدگومان دبدنیت  
اودبدورازونونه پیدا کیری لکه ابوالطیب په یوشعرکی ویلی دی چه  
مفهوم یی داسی دی: کله چه دسری کارونه بدشی: نوگومانونه یی  
هم بد کیری: اوکوم سوچونه اووهمونه چه ورته ذهن کی راخی نود  
هغی تصدیق کوی: اوددشمنانویه خیروباندی دخپلودوستانوسره  
عداوت اودشمنی کوی: اوپه دوستانوباندی یی شک دتوری شی  
پشان سختیری: اومابعضودوستانوته داشعرولوستلوچه مفهوم یی  
داسی دی

دقبیح شی نه لری شه اومه ورته واپس کیره: اوچاسره دچه  
نیکی کړی وی نونوره یی هم زیاته کړه: ستادشمن ته به هرچل  
اوکید کافی شی: اوکله چه دشمن کیداوهیله کوی نوت، ورسره چل  
مه کوه: ماداشعرشیح ابوالفتح ته ولوستلوچه مفهوم یی داسی  
دی: عاقل سړی دجاهل سړی دضررونونه په امن کی نه وی: په ظلم  
سره ورباندی داسی کارون په غاړه اچوی چه هغه ډیرسخت وی  
اوبیاورنه نشی وتلی نوعاقل سړی دی دجاهل سره په جنگ کی  
صلحه اختیارکړی اوکه جاهل سړی چفی وهی اوحملی کوی  
نوعاقل سړی دی په خان سکوت لازم کړی

**تشریح (علیک)** یعنی لا زم کړه (اقت) یعنی چه تا ادا  
اوحاصل کړی وی (فهرعدوک) خکه دشمن چه کله ستامصالح  
ووینی اوستا دکارونونظم ووینی نودیرزیات غم اواضطراب  
ورباندی راخی نودادده مغلوبیت دی (واياک) یعنی خان  
وساته (والمعادات) یعنی دبل چاسره دشمنی کول (فانها) یعنی  
دشمنی کول (تضیع اوقاتک) خکه ته چه کله په دشمنی اودهغی په  
اسبابومشغوله شی نوعبادت درنه پاتی کیری اوپه زړه کی دفرق  
راولی نودعلم په حصول نه قادریری نووخت دی ضائع کیری  
(وعلیک بالتحمل) یعنی دضررونواودظلم برداش کول  
(احتملوا) یعنی دکم عقل نه یو ضرریرداشت کړی چه  
دلسوضررونونه خلاص شی (بلوت) یعنی امتحان می وکړو (الناس  
قرنا بعد قرن) یعنی یوه زمانه پس دبلی زمانی نه (فلم ارا) دادرویت نه  
دی (غیرختال وقال) یعنی غداراو کینه گر (ولم ارضي الغطوب) خطوب  
جمعه دخطب ده په فتحی دخاوسکون دظاسره اولوی کار ته وایی  
یعنی مایه لویوکارونوکی ندی لیدلی (اشدوقفا) یعنی داسی شی چه  
ډیرتاثیرکونکی وی (اواصعب) منصور دی اوپه اشدباندی عطف  
دی (من معادات الرجال) یعنی دیوبل سره دشمنی (وذقت) دذوق نه  
صیغه دمتکلم ده (طراً) یعنی ټول (وماذقت) یعنی هېخ شی (امرمن  
السؤال) یعنی دسوال کولونه هېخ شی هم تریخ نشته دی (فانه) یعنی  
بدگومان کول (منشاعداوة) یعنی داددشمنی محل دی (ولایعد  
ذالك) یعنی بدگومانی کول (السریرة) یعنی پټ رازونه (اذا سالت  
الخ) یعنی کله چه دانسان کارونه بدشی نوبدگومانونه کوی  
نویخپلوملگروبانندی بڼه گومان کول پکاردی (وصدق ما) یعنی کوم  
وهم یی چه ذهن ته راخی اویایی په زړه کی خه تیریری نودهغی  
تصدیق کوی (وعادی محیبه) یعنی ددشمنی په دوستانوباندی  
بڼکاره کوی (بقول عداته) یعنی ددوستانویه حق کی ورته فاسدی  
خبری کوی (واصبیح) یعنی ددوستانویه حق دتوری شی پشان په

ک کی گرزیری (ولا ترده) یعنی بالکل بی پربرده (ومن اولینته) یعنی چه تاور کپی وی (حسنا) یعنی یونہ شی دی ور کپی وی سلا انعام (فزده) یعنی کوم شی چه دی ور کپی وی (سکفی) دمجهول مخاطب صیغه ده یعنی تاته به بی الله کافی کپی (من عدو ککل کید) یعنی تولی جلی اوصررونه به بی همغه به واپس کیری (اذاکاد) داد کیدنه دی (العدو فلانکده) یعنی ته ورسره چل مه کوه بلکه الله علقته بی سپاره او هغه به بدله در کپی (لا یسلم) یعنی عاقل سپی دجاهل سپی د ضررونه نه خلاصیری خکه چه ددوی به مابین کی عداوت دی لکه فرمایبی المرء عدو لما جهل (یسومه) یعنی سخت کارورنه په غاره کی اچوی (ظلما) دامنعول له دی یعنی دظلم دوجی نه (واعفاننا) یعنی داسی کارورباندی اچوی چه هغه ورنه دتلو طاقت نه لری (فلیختر السلم) په کسری دسین سره صلحی ته وایی (علی حربه) یعنی عاقل سپی دی دجاهل سپی سره په جنگ کی صلحه اختیار کپی (ولیلزم الانصات) یعنی سکوت (انصاتا) الف پکی داشباع لپاره دی یعنی که جاهل سپی چغی وهی نوعاقل سپی دی پخان سکوت لازم کپی او مقابله دی نه کوی خکه داحق سپی جواب سکوت دی

### فصل فی الاستفادة

وینبغی ان یكون طالب العلم مستفیدا فی کل وقت حتی یحصل له الفضل وطریق الاستفادة ان یكون معه فی کل وقت محبرة حتی یکتب ما یسمع من الفوائد فقد قیل من حفظ فرومن کتب شینا قرو قیل العلم ما یؤخذ من افواه الرجال لانهم یحفظون احسن ما یسمعون ویقولون احسن ما یحفظون وسمعت الشیخ الامام الادب الاستاذ زین الاسلام المعروف بالادیب المختار یقول قال هلال بن یسار رأیت النبی ﷺ یقول لا صحابه شینا من العلم والحکمة: فقلت یا رسول الله ﷺ اعدلی ما قلت لهم فقال لی هل معک محبرة؟ فقلت ما معی محبرة فقال یا هلال لا تفارق المحبرة فان الخیر فیها وفي اهلها لی یوم القیمة

ووصی الصدر الشهد حسام الدین ابنه شمس الدین ان یحفظ کل یوم شینا بیرامن العلم والحکمة فانه غریب بکون کثیرا واشتری عصام بن یوسف قلماً بدینار لیکتب ما سمعه فی الحال فالعمر قصیر والعلم کثیر فینبغی ان لا یضیع الاوقات والساعات ویفتنم اللبانی والخلوات

ترجمه: فصل دی په بیان په بیان د فاندی اخستلو کی پکار ده چه طالب العلم په هروخت کی د علم نه فائده اخستونکی وی ترخوده ته په علم کی کمال اوزیادت حاصل شی او طریقه داستفادی داده چه باید ده سره په هروخت کی دسیاهی بوتل یعنی درنگ بوتل موجودوی ترخوهغه علمی فاندی ولیکی کومی چه داوایی او علما وویلی دی چه چایوشی حفظ کړونودایی دحفظ نه تختی او چاچه یوشی ولیکونودا خپل خای باندی قرار پاتی کیری او چاویلی دی چه ښه او کامل علم هغه دی چه دماهرانو خلکو دخولی نه واخستل شی خکه دوی چه څه واورزی نو دیرنه بی حفظ کوی او کوم شی بی چه حفظ کپی وی نو هغه نور و خلکو ته دیرنه وایی

ماد استاذ شیخ زین الاسلام چه په ادیب المختار باندی مشهور و دده نه می اوریدلی دی ده به وویل چه هلال بن یسار ﷺ فرمایبی چه ما رسول الله ﷺ په داسی حال کی ولیدو چه خپلو ملگرو ته بی د علم او حکمت څه خبری کولی نوماورته وویل چه ای دالله رسوله تاچه کومی خبری دوی ته وکپی نوداماته بیا واپس کړه نوماته رسول الله ﷺ وویل چه ایاتاسره دسیاهی لوبی شته؟ ماورته وویل چه نه ماسره نشته دی نور رسول الله ﷺ وویل چه ای هلاله دسیاهی لوبی دخان نه مه جداکوه خکه ترقیامته پوری دسیاهی په لوبی کی اوددی په اهل کی خیر دی

او حسام الدین خیل حوی شمس الدین ته دا ووصی وکړو چه هر د ورځ لپری علم او حکمت زده کوخ خکه دالمردی خولندوخت کی ورنه دیرشی جو پیری او عصام بن یوسف ﷺ په یو دینار باندی ددی لپاره واخستلو چه سمدستی ور باندی

سی ولیکی کوم چه داوری نو عمر کم دی او علم زیات دی نو پکارده چه وختونه اوساعتونه ضائع نشی اوشپی او خالی وختونه غنیمت وکیل شی

**تشریح: (مستفیذا)** یعنی دعلم دفائدو طلب کونکی به وی (فی کل وقت حتی یحصل له الفضل) یعنی په علم کی زیادت او کمال (معه) یعنی دطالب العلم سره (محبرة) یعنی درنگ لوبنی (من حفظه) یعنی چاچه یوشی حفظ کړونوداشی دده دحافظی نه تختی (قر) یعنی داشی قرارنیسی (وقیل العلم) یعنی ښه او کامل علم (الرجال) یعنی پوره ماهران سړی (یقول) دا جمله دسمعت لپاره مفعول دی (یقول الی قوله والحکمة) یعنی ددی نه پی څه شی ورته بیانول (اعد) داداعادی نه امردی یعنی ماته پی تکرار کړه (لو ماقلت) په صیغی دمخاطب سره (مامعی محبرة) یعنی ماسره محبیره نشته (فانه) یعنی داشی (یسیر) یعنی لږدی (وعن قریب) یعنی لنډوخت نه روسته (یکون کثیرا) یعنی دهری ورخی په تیردلو سره هغه سبق زیاتیری چه ده حفظ کړی وی (بدینان) یعنی دیو دینار په مقابل کی (فی الحال) دادیکتب لپاره ظرف دی یعنی سمدستی هغه سی ولیکی کوم چه داوری (ان لایضیع) یعنی چه په مناسبو کارونو کی سی مسرف نکړی (ویفتنم اللیالی والخلوات) یعنی هغه وختونه چه په هغ کی کوم مانع نه وی

عز یحی بن معاد الرازی اللیل طویل ولا تقصره بمنامک والنهار مضن فلا تکرره باثامک ونبغی ان یفتنم الشیوخ ویستفید منهم ولیس کل مافات بدرك، كما قال استاذنا الشیخ الاسلام فی مشیخته کم من شیخ کبیر فی العلم والفضل ادرکتہ وما استخرتہ واقول علی هذا الفوات منشأ هذا البيت شعرا

\* لطفاً علی قوت التلاقی لهما ما کل مافات ویفتن بلفی \*

قال علی بن ابي طالب اذا کنت فی امر فکن فیہ وکنی بالاعراض عن علم الله عالی خزیا وخسارا واسعیذ بالله منه لیلا ونهارا ولا یبدل طالب العلم من تحمل المشقة

والمذلة فی طلب العلم التملق مذموم الا فی طلب العلم لانه لا یدله من التملق للاستاذ والشركاء وغيرهم للاستفادة منهم

قیل العلم عزلا ذل فیہ لا یدرک الا بذل لاعزفیه، قال القائل

\* ادی لك نفاستشبی ان تعزها قلت تنال العزحتى تذها \*

**ترجمه:** دیحی بن معاد را زی **بمذلة** نه نقل دی داوایی چه شیپه اوږده ده په خوبونوباندي بی مه لنډه او ورخ رناده نو په گوهاهونوباندي بی مه تیاره کوه: او طالب العلم ته پکار دی چه خپل مشران شیخان غنیمت وگنی اوددوی نه فاندی حاصلی کړی ځکه کوم شی چه درنه فوت شی نو هغه په لاس نه درزی لکه زمونږ استاذ شیخ الاسلام برهان الدین **بمذلة** به ویل چه مابه علم او مرتبه کی ډیر مشران شیخان موندلی دی کله به موچه ورته دخیر طلب ونکړونوما به ددی فوت کیدویه باره کی داشعرویلوچه مفهوم بی داسی دی

افسوس او پخیماتیا داده مونږ ته دخپلو مشرانوسره دملاویدلو په فوت کیدو کی ځکه کوم شی چه فوت او ښاده شی نو هغه نه موجودیری اونه حاصلیری: علی **بمذلة** فرمایي چه کله دی دیوشی دخصلولو طلب شروع کړونود هغی دخصلولو لپاره خان فارغه کړه اودوام ورباندي وکړه اودالله دعلم نه په مخ اړولو کی دانسان لپاره شرم اوتساوان کافی دی اودالله **بمذلة** دعلم نه په اعراض کولو کی دالله **بمذلة** دشیپي او ورخی پناه وغواړه

اوطالب العلم ته پکار دی چه دعلم په حاصلولو کی ذلت اوتکلیف برداش کړی او چپروسی کول په هر شی کی قبیح اوبدوی لکن دعلم په طلب کی جائز دی ځکه طالب العلم به استاذ ته اوملگروته تین اویاس کوی ترخوورنه فاند ه حاصله کړی لکه یوچاویلی دی چه علم عزت دی او ذلت پکی نشته اوداپه ذلت باندي حاصلیری اویه عزت باندي نه حاصلیری لکه یوشاعر وایی زه تاوینم

چه په ډیر خوندي سره د نفس لپاره عزت غواړی :نوته عزت ته تر هغه وخت پوری نشی رسیدلی ترڅو چه نفس ذلیل نه کړی

**تشریح (ولا تقصره)** داد تقصیر نه دی (بمقامک) یعنی په خوب باندی مصروفه کیدلو کی **(والنهار مضی)** یعنی درناوالاده (فلاتک) ریاضت (یعنی دگوناگونو په وجه یی مه تود اومه یی تیاره کوه) **(وینبغی ان یفتنم الشیوخ)** خکه رسول الله ﷺ فرمایي چه برکت د مشرانوسره دی یعنی دهغه چا په صحبت کی برکت دی چه هغه مشران وی اوتانه په عمر کی زیات وی خکه هغوی ته ډیری تجربی حاصل شوی وی او په فائده ناک کار او خیره باندی پوهیږی **(وان یستفید منهم)** که د قول نه وی او که د فعل نه وی **(ولیس کل مافات)** یعنی د علومونه **(یدرک)** په مجهول صیغی سره یعنی دهغی په حاصلولو باندی نه قادر یږی **(وما استخرته)** یعنی چاورنه د خیر طلب نه وی کړی **(لهف الخ)** لهف دارمان او پینیماتیا کلمه ده په هغه وخت کی یی خلک استعمالوی چه کله ورنه خه شی فوت شی او الف پکی دیامتکلم نه رابدل شوی دی نومعنی داشوه چه ای زما افسوس او پینیماتیا چه دخپلومشرانوسره دمیلایدود فوت کیدونه راغلی یی اودوهم لهف داول لپاره تاکیددی **(ماکل ما)** اوله مانافیه ده اودوهمه ماموصوله ده **(یلقی)** صیغه دمجهول ده یعنی موجودیږی مطلب داچه کوم شی فوت شی او فناشی نو دهغی حاصلول ممکن نه دبلکه دامحض افسوس او پینیماتیا ده چه دموقع دتیریدونه روسته هیخ فائده نه کوی **(قال علی رضی الله عنہ اذا کنت فی امر)** یعنی دیوشی حاصلول دی شروع کړل **(فکن فیه)** یعنی دهغی په حاصلولو باندی همیشه والی وکړه اومهمل یی مه پریږده **(وکفی بالاعراض)** بازانده ده لکه څنگه چه پدی قول دالله ﷻ کی زانده ده وکفی بالله شهیدا نومعنی داشوه چه وکفی بالاعراض **(عن علم الله تعالی خزیوا خسارا)** دتمیزونه دی خکه منصوب دی یعنی دالله ﷻ دعلم نه اعراض کول په دنیاواخرت کی رسوایی او شرم دی نو خان ساتل ورته

پکار دی **(واستعذ بالله منه)** یعنی دالله ﷻ دعلم نه په اعراض کولو **(لیلا ونهارا)** داد ظرفیت ده چی نه منصوب دی یعنی فی اللیل والنهار **(من تحمل الی قوله والتملق)** عرب وایي تعلقه وتعلق له یعنی مینه یی ورسره وکړه اونرمی یی ورسره وکړه **(وغیرهم)** لکه دنورو علماؤ لپاره **(قیل)** یعنی دهمدی مطلب په تاییدکی **(العلم عز)** یعنی عزت دی **(لاذل)** په ضمی دذال سره یعنی ذلت او حقارت **(فیه لا یدرک)** یعنی دپته رسیدل نه کیری **(الابدل لا عز فیه)** ددینه مراد دادی چه طالب العلم به استاذته ملگرونه یتیم او یاس کوی او هغوی ته دعلم په حاصلولو کی محتاجه کیری **(وقال القائل)** دشاعرنوم یی دعدم نه ندی ذکر کړی **(اری لک نفسا تشتهی)** یعنی په خوندي سره یی غواړی **(ان تعزها)** یعنی چه عزتمندی وگرزوی **(فلاست)** په صیغی دمخاطب سره تنال العزحتی تذللها

**فصل فی الورع فی حالة التعلم**

رووی بعضهم حدیثانی هذا البای عن رسول الله ﷺ انه قال من لم يتورع في تعلمه ابتلاه الله تعالى بأحد ثلاثة أشياء اما ان يميتة في شبابه او يوتعه في الرضايق او يبتليه بخدمة السلطان فمهما كان طالب العلم اورع كان علمه انعم والتعلم له ايسر وفوائده اكثر ومن الورع الكامل ان يحتز عن الشبه وكثرة النوم وكثرة الكلام فيما لا ينفع وان يحتز عن اكل طعام السوق ان امکن لان طعام السوق اقرب للنجاسة والخيانة وابعده عن ذكر الله واقرب الى الغفلة ولان ابصار الفقراء تنعم عليه ولا يقدرون على الشراء منه فيتأذون بذلك فتذهب برکته

حكي ان الشيخ الامام الجليل محمد بن الفضل **رضي الله عنه** كان في حال تعلمه لا يأكل من طعام السوق وكان ابوه يسكن في الرضايق ويهي له طعامه ويدخل اليه يوم الجمعة فرأى في بيت ابنة خبز السوق يوم افلم يكلمه ساعطاعليه فاعتذرا به وقال ما اشترته ولم ارض به ولكن احضرت شريكى فقال له ابوه لو كنت تحتاط وتتورع عن مثله لم يتجرء شريكك على ذلك وهكذا كانوا يتورعون فلذلك وقفوا للعلم والنشر حتى بقى اسمهم الى يوم القيمة ووصى فقيه من زهاد الفقهاء طالب العلم فقال له عليك ان

تحرز عن الغيبة وعن مجالسة المكثار وقال ان من يكثر الكلام يسرق عمره ويضيع اوقاته ومن الورع ان يجتلب اهل الفساد والمعاصي والتعطيل ويجاود الصلحاء فان المجاورة مؤثرة لا محالة وان يجلس مستقبل القبلة ويكون مستأبنة النبي ﷺ ويفتنهم دعاء اهل الخير ويحترز دعاء المظلومين

**ترجمہ فصل** دی پہ بیان دپرهیزگاری کی دتعلیم پہ وخت کی بعضو علماؤ ددی پہ بارہ کی درسول اللہ ﷺ نہ روایت نقل کوی چہ رسول اللہ ﷺ فرمایاں خوک چہ دتعلیم پہ وخت کی پرهیزگاری ونکری نواللہ ﷺ بی بوددی دری شیانونہ پہ یوشی باندی اختہ کوی یابہ بی اللہ ﷺ خوانی کی مرکوی یابہ بی پہ کلوباندوکی دجاہلانویہ منخ کی واقع کوی اویابہ بی دبادشاه پہ خدمت کی مبتلاکوی :نوترخویوری چہ طالب العلم پرهیزگاره وی نویہ علم کی بہ بی فائده دیرد وی اوتعلیم بہ روتہ اسانہ وی اودعلم فائدی بہ بی دیری وی اوداہم تقوادی چہ طالب العلم ددیرخوراک نہ اوددیرخوب نہ اوددیروبی فائدوخبرونہ خان وساتی اوبل دا کچرتہ ممکنہ وی نودبازاری خوراک نہ دی خان وساتی خکہ دبازارخوراک نجاست اوخیانت تہ دیرنژدی وی اوداللہ ﷺ ذکر نہ دیرلری کونکی دی اوغفلت تہ نژدی کونکی دی اوبل داچہ دغریبانوسترگی ورباندی پیروزی اوداخستلو طاقت بی نہ لری نودوی تہ تکلیف رسیبری نوددوی دخوراک برکت لمنخہ خی

اویواقعه رانقل شوی دہ چہ شیخ امام محمدبن فضل بہ دتعلیم پہ وخت کی بازاری دودی نہ خورلہ اویلار بہ بی پہ باڈوکی اوسیدلو اودہ تہ بہ بی خوراک تیارولو اودجمعی پہ ورخ بہ ورتہ راتللو نویہ ورخ بی دخوی پہ کوتہ کی بازاری دودی ولیدلہ نودغصی دوجی نہ بی ورسره خبری ونکری نوخوی بی ورتہ عذریش کروا ورتہ ویی ویل چہ دامانہ دہ اخستی اونہ ورنہ خوشحالہ یم بلکہ داخما ملگری راوری دہ پلاری ورتہ وویل کچرتہ تا احتیاط کولی اوددی نہ دی خان ساتلی نوستاملگری بہ داجرات

نوی کری نومخکنی علماء دغسی پرهیزگاران وہ ددی وجی نہ اللہ ﷺ دتعلیم اودعلم دخورولو توفیق ورکری وتردی چہ نومونہ بہ بی ترقیامتہ پوری ژوندی پاتی وی

یوپرهیزگاره فقیہ یوطالب العلم تہ وصیت کولو اورتہ بی وویل چہ تاباندی لازم دی چہ دغیبت کولونہ خان وساتی اوهمدارنگہ دہغہ چادناستی نہ خان وساتہ چہ دیری خبری کوی خکہ خوک چہ دیری خبری کوی نوهغہ ستاعمرغلاکوی اوستا وخت ضائع کوی :اوداہم تقوی اویپرهیزگاری دہ چہ طالب العلم دفسادیانواود گنہگار انواودبی کارہ خلکونہ خان وساتی خکہ ددوی سرد ملگریا کول خامخا اثر کوی اوبل داچہ باید طالب العلم قبلی تہ مخامخ کینی اومکمل درسول اللہ ﷺ دستونبعدادروی اویکارده چہ طالب العلم دنیکانوخلکو دغاغیبت وگنی اودمظلوموخلکو دخیراگانونہ خان وساتی

**تشریح (فصل فی الورع)** یعنی دحرامونہ خان ساتل (فی هنا الباب) یعنی دپرهیزگاری پہ بارہ کی (امان یمینہ فی شایہ) یعنی اول دتعلیم طاقت ورکری خوچہ پھیزگاری پکی ونکری نویایی پہ خوانی کی مرکوی اودیتہ معلقہ قضاوایی (اویوقعہ) دامنصوب دی اویہ یمینہ باندی عطف دی (فی الرساتیق) یعنی پہ باڈوکی دجالانویہ منخ کی (اویبتلیہ) نوکوم علم بی چہ حاصل کری وی ہغہ بہ ضائع شی (لہ) یعنی ددی طالب العلم پشان کی (اکثر) یعنی دتقوی پہ برکت باندی (عن الشیع) پہ کسری دشین اویہ فتحی دباسرہ دلوری ضدتہ وایی (وکثرة الکلام فیما لا ینفع) یعنی پہ بی فائدوعلوموکی بحث کول خکہ دامحض عبث دی اودعمرضائع کول دی (ان امکن) یعنی دہغی نہ خان ساتل (اقرب اہ) یعنی دبی پروایی دوجی نہ پکی نجاست غورزبری (الی الففلة) خکہ دغفلت والہ پہ خای باندی واقع کیری (علیہ) یعنی پدی طعام باندی (بذالک) یعنی نظرونہ بی ورباندی غورزبری اوداخستلو طاقت بی نہ لری (لا یاکل من طعام

(السوق) دا جمله په محل دنصب کی واقع ده خکه چه خبرد کان دی (فی الرستاق) یعنی په کلی کی (فرای) داپه مقدر کلام بانندی عطف دی یعنی فدخل فرای (ساخطا علیه) یعنی خوی ته په غصه و (فاعترابنه) یعنی عذری ورته بیان کرو (به) یعنی ددی طعام په بازار کی اختلویانندی (شریکک) دامرفوع دی اودیجتری لپاره فاعل دی (بذالك) یعنی تاته په بازار طعام راوړلو کی (وهكذا) یعنی ددی پرهیزگاری پشان (كانوا) یعنی مخکنی علماء (وفقوا) په صیغی دمهجهول سره یعنی دوی موافق وگرزیدل (للعلم والنشر) یعنی طالبانوته دعلم په نشر کولو کی (حتى بقى اه) په ښه یادولو او وفتونو سره (طالب العلم) دامنصوب دی اودوصی لپاره فاعل دی (عليك) یعنی دغیبت نه خان ساتل په خان بانندی لازم کړه (وعن مجالسة المكثان) یعنی چه ډیری خبری کوی (وقال) یعنی دغه فقیه (یکثر) دا کثارنه دی (یسرق) دضرب یضرب دباب نه (عمرك و یضیع اه) خکه ددیرو خبرو او وریدلو کی فاتده نشته بلکه عمر او وخت ضائع کوی (ومن الورع ان یجتنب) یعنی طالب العلم (من اهل الفساد) یعنی دهغه کسانونه چه فسادیان دی او گنهکاران دی اوباطل فرست دی او خپل عمرو نه ضائع کوی (فان المجاورة) یعنی ملگرتیا کول (مؤثرة لامحالة) محالة دتحول نه مصدر دی یعنی تحول او انقلاب پکی نشته بلکه دملگرتیا دوجی نه تاثیر یغیرد شک نه ثابت دی نوددوی دملگرتیا نه خان ساتل ضروری دی ترخود هغوی داخلاقویشان دده اخلاق نشی (ویکون) دامنصوب دی اویه ان یجلس بانندی عطف دی (مستقنا) یعنی عمل کونی وی (اهل الخیر) لکه علماء اوصالحین (ویتعززن) خکه په صحیح حدیث کی

راغلی دی چه ددوی دعامتجابه ده

وحکی ان رجلین خرجانی طلب العلم للقرية وكانا شریکین فی العلم فرجعا بعد سنین الی بلدنا وقد فقه احدهما ولم یفقه الاخر فتامل فقهاء البلدة وسئلوا عن حالهما وتکرارهما وجلسهما فاخبروا ان جلوس الذی تفقه فی حال

التکرار کان مستقبل القبلة والمصر الذی حصل العلم فیہ والاخر کان مستدیر القبلة ووجهه الی غیر المصر فاتفق العلماء والفقهاء ان الثقیه فقه بیرکة استقبال القبلة اذ هوسنة فی الجلوس الا عند الضرورة وبیرکة دعاء المسلمین فان المصر لا یخلو عن العباد واهل الخیر فالظاهر ان عباد من العباد دعاه له فی اللیل فینبغی لطالب العلم ان لا یتهاون بالاداب والسنن فان من تهاون بالاداب حرم السنن ومن تهاون بالسنن حرم الفرائض ومن تهاون بالفرائض حرم الاخرة

وبعضهم قال ان هذا حدیث من رسول الله ﷺ وينبغی ان یكثر الصلوة ویصلی صلوة الخاشعین فان ذلك عون له علی التحصیل والتعلیم وانشدت للشیخ الجلیل الزاهد الحجاج نجم الدین عمر بن محمد النصفی رحمته

\* کن للاوامرو والنواهی حافظاً  
\* وعلی الصلوة مواظباً ومحافظاً\*  
\* واطلب علوم الشرع واجهد والسعین  
\* بالطمیان تصرفها حافظاً\*  
\* واسأل الهک حفظ حفظک راغباً  
\* فی فضه فالله خیر حافظاً\*

### وقال ایضا

\* اطمیعوا وجدوا ولا تکسلوا وانتم الی ریکم ترجعون\*

\* ولا تصحبوا فخیار الوری قلیلاً من الدیل ما یرجعون\*

وينبغی ان یستصحب دفترا علی کل حال لبطالعه او قبل من لم یکن الدفتري کما لم تثبت الحکمة فی قلبه وينبغی ان یكون فی الدفتري یأض لیکتب فیہ ما سمعه من افواه الرجال ویستصحب المحبرة لیکتب ما یستمرو وقد ذکرنا حدیث هلال بن یسار رضی الله عنه ترجمه: یوه قیصه را نقل شوی ده چه دوه کسان دعلم په طلب کی دغریت اودفقیری دوجی نه دکورنه ووتل اودواړه په علم کی شریک اویوخای وه خو کلونه روسته دواړه خپل کلی ته پداسی حال کی راغلل چه یوفقیه او عالم شوی زاویل نه دعالم شوی نودکلی فقهاؤسوج وکړواوددوی دحال اوتکرار اوناستی تپوس یی وکړونودوی ته خبر ملاشوجه کوم کس عالم شوی دی نوهغه به دتکراریه وخت کی قبلی طرف ته مخ کولو او همدارنگه دهغه کلی طرف ته مخ کولو چه ده پکی علم حاصل کړی وواوکوم کس چه نندی عالم شوی نوهغه به دقلبه په طرفه شا کوله اړه مخ به یی دښاریه

طرف نہ ونوعلماؤ اوفقهاؤیدی خبرہ باندی اتفاق وکروچہ فقیہ تہ  
دقبلی طرف تہ مخ کولولہ برکتہ فقہت ملاوشوی دی خکہ دناستی  
پہ وخت قبلی تہ مخ کول سنت دی مگر کہ ضرورت وی نوبیاخیردی  
اوہمدارنگہ دہ تہ دمسلمانانوددعالہ برکتہ فقہت ورکول شوی دی  
خکہ بنارکی بہ خامخاداللہ ﷺ بندگان اونیکان خلک موجودوی  
نوبنکارہ خبرہ دہ چہ دہ تہ بہ داللہ ﷻ دبندگانویوہ بندہ دشپی  
دعاکری وی

نوطالب العلم تہ پکاردی چہ پہ اداواوستوکی سستی  
ونکری خکہ شوک چہ پہ ادبوکی سستی وکری نودستونہ محرومہ  
کیبری اوخوک چہ پہ سنتوکی سستی کوی نوهفہ دفرايضونہ  
محرومہ کیبری اوخوک چہ دفرائضونہ محرومہ شول نوداخرت نہ  
محرومہ کیبری اوبعضوویلی دی چہ داحدیث دی اودرسول اللہ ﷺ  
نہ رانقل شوی دی :

اوطالب العلم تہ پکاردی چہ ڀیرنقلونہ کوی اوپہ تواضع  
اوعاجزی سرہ لمونخونہ وکری خکہ داورسرہ پہ علم حاصلوکی  
کومک کوی : ماشیخ نجم الدین عمر بن محمدالنسفی رحمۃ اللہ علیہ تہ  
دشعرولوستلوچہ مفہوم بی داسی دی

داللہ ﷻ داوامرواونواہیوحفاظت وکرہ یعنی پہ عمل کی بی  
راولہ : اودلمونخ پہ اداکولوباندی ہمیشہ والی وکرہ  
اودنیکوکارونوہ کولوسرہ کومک وغوارہ نوحافظ اوفقیہ بہ  
وگرزیری اوداللہ ﷻ نہ دخپلی حافظی حفاظت وغوارہ اوداللہ ﷻ پہ  
فضل کی رغبت وکرہ خکہ اللہ ﷻ غورہ حافظ اوساتونکی دی  
اوہمدارنگہ پہ بل شعرکی فرمایا چہ مفہوم بی داسی دی چہ  
داللہ ﷻ اورسول ﷺ تابعداری وکری اوکوشش وکری اوستوب مہ  
کوی خکہ تاسواللہ ﷻ تہ واپس کیدونکی یاست اوخوبونہ مہ کوی  
خکہ غورہ خلک دشپی لرخوبونہ کوی

اوطالب العلم تہ پکاردی چہ ہمیشہ اوورسرہ پہ هروخت کی  
کتابچہ موجودہ وی ترخوهفہ مطالعہ کری علماؤویلی دی چہ  
چاسرہ پہ لستونی یعنی پہ جب کی کتابچہ نوی نوحکمت ددہ پہ زرہ  
کی نشی کیناستلی اوبایدچہ پہ کتابچہ کی ورسرہ نشی پانی  
موجودی وی اودسیاہی بوتل ورسرہ وی ترخوهفہ شیان ولیکی چہ  
دایی اوری لکہ مخکی مونپردہلال بن یسار حدیث ذکرکرو

**تشریح (للفریة)** یعنی دغریبی دوجی نہ (فرجعا) یعنی خپل  
کلی تہ (وقدفعہ احدہما) یعنی حال داچہ یوفقیہ گرزیدلی  
(فاخبروا) یعنی ہفہ خلکوخیروورکروچہ دوی سرہ دتحصیل پہ وخت  
کی نژدی وہ (مستقبلۃ القبلة) دایہ کان کی دضمیرمستترنہ حال دی  
(والاخر) دامجروردی یعنی دبل ناستہ (ووجہہ) داچملہ اسمیہ دہ  
اودحال پہ خای کی واقع شوی دہ (ان الفقیہ) معہودفقیہہ  
فقہ) دادحسن یحسن دباب نہ دی یعنی چہ فقیہ گرخیدلی دی (اذ  
ہوالسنۃ) پہ تیلوحوالونوکی (الاعندالضرورة) چہ ہفہ قبلی نہ غیربل  
طرف تہ دناستی تقاضاکوی (عز العباد) دادعابدجمعہ دہ (ہی الیل) پہ  
دعاکی بی دلیل قیدخکہ راوولوداخکہ چہ اکثرہ دعاپہ شپہ کی  
قبلیبری (ان لایتھاون) یعنی تکاسل اوستی ونکری (السنن) یعنی  
دستونہ (الفرائض) یعنی دفرضودادا کولونہ (ان یکثر) داداکثارنہ  
دی (الصلوۃ) یعنی نقلی لمونخونہ (فان ذالک) یعنی لمونخ دخشوع پہ  
طریقہ باندی اداکول (عون لہ) یعنی طالب العلم تہ (وانشدت) پہ  
مجہول صیغی سرہ (شعرکن الخ) یعنی داوامروادا کول اودنواہیونہ  
خان ساتل داوامرواونواہیوحفاظت دی اوداہم کیدی شی چہ  
مرادورنہ مامورات اومنیہات وی نوبیایی معنی بنکارہ دہ (وعلی  
الصلوۃ) یعنی پہ لمانخہ باندی دوام کوہ دااگرچہ پہ اوامروکی داخل  
در لکن دعظمت شان دوجی نہ بی مستقل ذکرکرواوبدیکی  
خبرداری دی چہ لمونخ دعباداتواصل دی اوددی پہ وجہ باندی سہری  
دفعشاویدوکارونونہ منعہ کیبری لکہ اللہ ﷻ فرمایا ان الصلوۃ تنہی

عن الفحشاء والمنكر (واستغفر) یعنی کومک و غواړه (بالطبیات) یعنی په نیکو کارونو باندې او په ښو اخلاقو باندې (تصر) دادا امر لپاره جواب دی نوڅکه مجزوم دی (الهک) یعنی الله نه (حفظ حفظک) یعنی دالله نه دهغی حافظی حفاظت اوساته و غواړه چه تاته یی درکړی ده ترڅو درته الله حافظه دهغه افتونونه وساتی چه هغه په حافظه کی خلل راوولی (راغباً) یعنی رغبت اومینه ښکاره کوه (وقال) یعنی عمرالنسفی رضی الله عنه (اطیعوا) یعنی دالله او درسول الله اطاعت وکړی (وجدوا) په کسری دجیم سره یعنی کوشش وکړی (ولاتکسلوا) یعنی په طاعتو کی (وانتم الخ) یعنی حال داچه تاسو (الریکم) یعنی حکم درب ته (ترجعون) نوهغه درجی به ووینی چه الله تابعداروته تیاری کړی دی اوهغه خایونه به هم ووینی چه الله کنهنگاروته تیاری کړی دی (ولاتهجعوا) داده جوع نه دی یعنی خوب مه کوه (فخيار الوری) فا دتفصیل لپاره ده اوخیار دخیرنه په تشدید سره جمعه ده اووری مخلوق ته وایی یعنی غوره اوبهتره مخلوق (قلیلا الخ) قلیلاد ظرفیت دوجی نه منصوب دی اوما دقلیلا دمعنی تاکید کوی یعنی دشپی لپاوده کپری (وینبغی ان یستصحب دفتر) یعنی دخان سره یی ملگری وگرزوی (لیطالعه) یعنی چه مطالعه یی کړی (وقیل) یعنی ددی قول په تایید کی (من لم یکن الدفتری کمه) په ضمی دکاف اوپه تشدید دمیم سره لستونی ته وایی اوپه فارسی کی ورته استین وایی (وینبغی) ترڅو هغه شی ولیکی چه دخلکودخولی نه یی اوری (المحبرة) یعنی درنگ لوبنی (لیکتب) یعنی دماهرانو علماؤ نه (حدیث هلال بن یسار رضی الله عنه) چه هغه دا حدیث دی رایت النبی صلی الله علیه و آله یقول لاصحابه شیئ من العلم والحكمة الحدیث: نو معلومه شوه چه دسباهی گرزول غوره دی

### فصل فیما یورث الحفظ فیما یورث النسیان

اقوی اسباب الحفظ الجد والمواظبة وتقلیل الغذاء وصلوة اللیل وقرانت القرآن من اسباب الحفظ قیل لیس ازید للحفظ من قرانت القرآن نظر أقرانت القرآن نظراً

افضل لقوله عليه السلام افضل اعمال امتی قرانت القرآن نظراً رای شداد بن حکیم بعض اخوانه بعد وفاته فی المنام فقال لاخیه ای شن وجدته انعم قال قرانت القرآن نظراً یقول عند رفع الكتاب بسم الله وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم العظیم عدد کل حرف کتب ویکتب ابد الابدین ودهر الدهرین ویقول بعد کل مکتوبه آمنت بالله الواحد الاحد وحده لا شریک له وکفرت بما سواه ویکثر الصلوة علی النبی صلی الله علیه و آله فإنه ذکر للعالم

### قیل شعر

\* شکوت الی وکیع سوء حفظی فأوصانی الی ترک المعاصی \*

\* فان الحفظ فضل من الهی وفضل الله لا یعطی لعاصی \*

والسواک وشرب العسل واکل احدى وعشرین زببته حمراء کل یوم علی الریق یورث الحفظ ویشفى من کثیر من الامراض والاسقام واکل ما یقتل البلغم والرطوبات یزید فی الحفظ

ترجمه: فصل دی په بیان دهغه شی کی چه حافظه راوولی اوپه بیان دهغه شی کی چه هیره راوولی: دحافظی دقوی کید لولپاره قوی سببونه په سبق کی کوشش کول دی اوهمیشه والی په سبق باندی اولر خوراک کول دی اودشپی لمونخ کول دی اودقران کریم تلاوت کول دی نو دا ټول دحافظی دقوی کیدولپاره سببونه دی

او علماء وایی چه په ناظره باندی دقران کریم دلوستلویشان بل شی حافظه نشی قوی کولی اوپه ناظره باندی قران کریم لوستل غوره دی څکه رسول الله صلی الله علیه و آله فرمایي چه خماد امتیانوبه عملونوکی غوره عمل دادی چه قران کریم په ناظره باندی لولی: دشداد بن حکیم رضی الله عنه یو ورور وفات شونوده په خوب کی ولیدواوورته یی وویل کوم عمل درته ډیره فائده وکړه؟ نوهغه ورته وفرمایل چه په ناظره باندی قران کریم لوستلوراته ډیره فائده وکړه

او طالب العلم به د کتاب دپورته کولو په وخت کی دادعا وایی چه بسم الله وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی عظیم العظیم عدد کل حرف کتب ویکتب ابد الابدین ودهر الدهرین

او دهر لمانځه نه روسته به داد عاوايي آمنت بالله الواحد الاحد و حده  
لا شريك له و كبرت بما سواه او په رسول الله ﷺ باندې به زيات درود وایي  
ځكه رسول الله ﷺ د ټولو كائناتو لپاره رحمت دی؛ یو شعر ویل شوی  
دی چه مفهوم یی داسی دی

ما و كيع ته دخپلي حافظي د كمزوري كيدو شكايه  
و كړو؛ نو هغه راته د گناهونو په پریخود لولاره وښوده؛ ځكه حافظه  
د الله ﷻ فضل دی؛ او د الله ﷻ فضل گناهكار سړی ته نه ورکول كېږي  
؛ او مسواک وهل او شهد سكل او په نهره باندې یو ویشته دانی سره  
مميز خوړل حافظه قوی کوی او د ډیرو مرضونو نه شفا ورکوی او هر شی  
چه رطوبات کموی نو هغه په حافظه کی زیادت راوولی

**تشریح: (یورت)** یعنی پیدا کوی **(الجد)** یعنی کوشش  
کول **(الغذا)** په غین او په ذال سره هغه شی ته وایي چه غذا وریاندی  
حاصلیږي **(وصلوة اللیل)** یعنی په شپه کی نفل لمونځ کول  
مثلاً تهجد **(وتلاوة القرآن)** دامبتداده **(من اسباب العلم)** دایي  
خبردی **(ازید)** دامنصوب دی او دلیس لپاره خبردی **(نظراً)** یعنی  
قران کریم ته په کتلوسره تلاوت کول **(فقال)** یعنی شدا بن حکیم  
خپل ورور ته وویل **(ای شی)** دامبتداده او ووجه په مخاطب صیغی سره  
دایي خبردی یعنی کوم عمل درته په آخرت کی فائده ورسوله **(رفع  
الکتاب)** یعنی هغه کتاب چه دایي لولی او مطالعه کوی یی  
**(عدد کل حرف)** داپه نزع الخافض سره منصوب دی یعنی بعد کل  
حرف **(کتب)** په تیره شوی زمانه کی **(ویکتب)** فی الحال او په  
راتلونکی زمانه کی **(ابد الخ)** دادی کتب لپاره ظرف دی نو ددی وجی  
نه منصوب دی **(ویقول بعد کل مکتوبه)** یعنی پس د فرضی لمانځه  
نه **(فانه)** یعنی نبی ﷺ **(ذکر للعالمین)** یعنی رحمت دی نو پده باندی  
د درود د برکت دوجی نه امید ساتو چه الله ﷻ به په مونږ باندی رحمت  
رالیږي او زمونږ حافظه به ساتی **(وکیع)** دادیو عالم نوم دی چه دامام  
شافعی او امام بخاری استاذ تیر شوی **(سوء حفظی)** یعنی د حافظی

د کمزوری کیدونه **(فارشدنی الخ)** یعنی ماته یی د گناه ډیر یخو لولاره  
وښودله **(وفضل الله)** یعنی حال دا چه د الله ﷻ فضل گناهکارانوته نه  
ورکول کيږي نو څوک چه د الله ﷻ فضل ساتنه غواړي چه هغه حافظه  
ده نو گناهونه دی نه کوی **(والسواک)** یعنی د مسواک استعمالول **(على  
الريق)** یعنی په لور په باندی **(یورث الحفظ)** دا قول دوالسواک مبتداده  
او ما بعد وریاندی عطف دی او یورث الحفظ ورته خبردی **(وکل ما  
یقلل الخ)** مثلاً وچ شیان خوړل

واما یورث النسیان فالعاصی وکثرة الذنوب والهجوم والاحزان فی  
امور الدنیا لانه بضر ولا ینفع وهجوم الدنیا لا تخلوعن الظلمة فی القلب وهجوم الاخرة  
لا تخلوعن النور فی القلب ویظهر اثره فی الصلوة فهم الدنیا یمنعه عن الخیر وهم الاخرة  
یحمله علیه والاشتغال بالصلوة علی الخشوع و تحمیل العلوم ینفی الهم والمخزن كما قال  
الشیخ الامام نصرین حسن المرغینانی فی قصیده له

\* استعن نصرین الحسن فی کل علم یحتمل

\* ذاک الذی ینفی المخزن وغیره لایؤتمن

والشیخ الامام الاجل نجم الدین عمر بن محمد النفسی **بیان** فی امر ولد له شعر

\* سلام علی من تیمنتی بظرفها

ولمعة خدیها ولمعة طرفها\*

\* سبتی واصبتی فتاة ملیمة

تیمرت الا وهام فی کنه وصفها\*

\* فقلت ذرتی واعذرتی فانفی

شفتت بتمحیل العلوم وکشفها\*

\* ولی فی طلاب الفضل والعلم والتقی

غنی عن غناء الغانیات وعرفها\*

واما اسباب نسیان العلم فاکل التفاح الحامض والنظر الی المطلوب وقرانت لوح

القبور والمرور بین قطار الجمال والقاء القمل الحی علی الارض والحجامة علی نقرة

القفاء کلها تورث النسیان

**ترجمه:** او هغه شیان چه هیږه راوولی او حافظه کمزوری کوی

نو هغه ډیر گناهونه کول دی او د دنیا په کارونو کی وهمونه او غمونه

کول دی همدا رنگه ډیر مصروفیت او ډیری علاقی هم نسیان راوولی

او مخکی مونږ ذکر کړل چه عاقل سړی سره د دنیا په کارونو کی غم

کول مناسب ندی ځکه د ضرر رسوی او فائده نه رسی،

اود دنیا غمونه خامخاپه زړه باندی نیاره راوولی اوداخرت غمونه  
خامخاپه زړه باندی رباراوولی اوددی اثریه لمانخه کی ښکاره کیږی  
نود دنیا غمونه سړی د خیر کارونونه منعه کوی اوداخرت غم سړی  
د خیریه کارونوباندی باعث کوی اویه خشوع سره لمونځ کول اود علم  
حاصلول د غم اوددخفگان سره منافی دی لکه شیخ الامام نصرین  
حسن په یوه قصیده کی وایی چه مفهوم یی داسی دی :

ای نصرین حسنه به هغه علم کی مددوغواړه چه ته یی حفظ  
کوی دا هغه شی دی چه دخفگان سره منافی دی اوددی نه غبریه  
نوروشیانوباندی اعتمادنه کیږی اوامام شیخ نجم الدین عمرین  
محمدنسفی رحمته الله علیه دخپلی ام ولدی په باره کی یوشعرویلی دی چه  
مفهوم یی داسی دی : به هغه چاباندی دی زما سلام وی : چه دهغی  
پاکوالی اودهغی داننگیر کوالی اودهغی کتلوزمازړه په محبت کی  
پت کړی دی چه دهغی بنایسته خوانی زه بندی کړی یم اوزه یی  
مانله کړی یم : داسی خوانی ده چه دهغی دصفتونویه حقیقت کی  
نظروشی نوعقلونه حیرانوی : نوماورته وویل چه ما پریرده زه  
ستانا بعداری نه کوم اوزما عذر و منه خکه زمازړه ته د علم  
د حاصلولو اود علم دکشف کولو محبت پریوتی دی : ماته د علم  
اود بهتروالی اود تقوی په طلب کولو کی مالداری حاصله ده چه زه  
د خایسته ښخوا اودهغوی د خوشبویانو هیخ پروانه کوم

اوهر چه دهیریدلو اسباب دی هغه شیان چه حافظه کمزوری  
کوی : نو هغه دنیم پوښته منی خوړل دی اویه سولی شوی انسان ته  
کتل دی اویه قبرونوباندی دلوحولوستل دی اوداوبنانود قطار په  
مایین کی منزل کول دی اویه خمکه باندی د ژوند بوسه پروغور زول دی

اود خپ به مایین کی ښکر لگرل دی : د اتول شیان نسیان راوولی  
**تشریح (وقد ذکرنا)** یعنی حال دا چه مخکی مونږ د کر کړی دی  
**(بهتم)** یعنی خپه کیږی **(لانه)** یعنی د دنیا کار **(یضرو لاینتی)** یعنی  
مصنف رحمته الله علیه د توکل په فصل کی ویلی وه چه عاقل سړی د دنیا کار د

نو غم نه کوی خکه غم اودخفگان مصیبت نه واپس کوی اونه خه  
فانده کوی بلکه زړه اوعقل اوبدن ته ضرر رسوی اود خیریه  
کارونوکی خلل واقع کوی **(اثره)** یعنی دنور اثریه لمانخه کی  
معلوم کیږی لکه سړی لسونځ وکړی نوزړه یی خوشحال کیږی اودهغی  
خوند محسوسوی **(یعنه)** یعنی عاقل سړی **(عن الغیر)** خکه د تیاری  
اودرناسیبونه سره نه جمعه کیږی بلکه دادواړه سره منافی  
دی **(وتحصیل العلوم)** دامجروردی اویه بالصلوة باندی عطف دی  
**(ینفی الهم والعز)** دا خبردی والاستغال ورنه مستداده **(له)** یعنی  
داسی قصیده ده چه پخپله یی جوړه کړی ده **(استغن نصرین  
الحسن)** یعنی ای نصرین حسنه مددوغواړه اودلته حرف نداء حذف  
شوی **(فرکل عنه یغترن)** یعنی دهغه علم په حاصلولو کی کومکا  
وغواړه چه دهغی یادول داستاد اودملگرو په کیږی **(ذاک الذی  
الخ)** یعنی کوم علم یی چه زده کړی دی نودا غم اودخفگان سره  
منافی دی خکه علم دپوره لذت دوحی نه پوری خاطر ی نفی کوی  
اوسړی براخی په علم کی مصروفه کوی **(وغیره)** یعنی باطل  
دی **(لایونعن)** یعنی پدی باندی اعتمادنه کیږی **(والشیخ  
الامام)** دامرفوع دی اویه الشیخ نصرین حسن باندی عطف دی **(فی ام  
وندله)** یعنی دام ولدی صفت کوی **(سلام)** داپه اصل کی سلامت  
سلامادی فعل ورنه حذف شوی دی یاد نصب نه رفعی نه د دوام او  
استمرار لپاره معدول شوی دی گویا چه داسی یی وویل سلامی  
یعنی زمانه طرف به دی سلاه وی **(علی من تیمتی)** په تشدید د پاسره  
یعنی ره یی دلیل او علاه کیږولی به اوفعل یی په اعتبار د معنی سره  
مؤنث راوړی دی **(طرفها)** یعنی دهغی د پاک والی دوحی نه **(ولمعة  
خدیها)** یعنی دانگوبه پرفیدوسره **(ولمعة طرفها)** اسحه په معنی  
دلعمه سره دی اوطرف سرگونه وایی یعنی په خمار خمار کتلوسره  
**(سنتی)** یعنی زه ددی د عشق دوحی نه اسیر اولیونی گر خیدلی یم  
**(واصبنتی)** یعنی هغی ته می میلان کړی دی **(لقناة ملیعة)** دامرفوع

دی اودستنی اواصبنتی لپاره په طریقے دتنازع سره فاعل دی اوفتاتہ دفتی تانیث دی یعنی بنایسته خوان (تجیرت الاوشام) وهم دفتاتہ لپاره صفت دی (فی کنه وصفها) یعنی دو صف په حقیقت کی مطلب داچه پدی بنخه کی کوم دکمال صفتونه دی نودهنی دادراک نه عقل عاجزه کیری (ذریعی) یعنی مایه خپل حال باندي پرېرېده (واعذریعی) یعنی زه ستاتا بعداری نه کوم اونه ستاپه مینه کی خان مصروفه کوم اوزمادا عذرومنه (فانفی) دادمخکی لپاره علت ذکرکوی (شفقت) عرب وایی شغف به لکه فرح به یعنی ماخان ترلی دی (بتحصیل العلوم وکشفها) نو خوک چه دعلم په حاصلولوکی مصروفه شی نودخپلی محبوبی سره دمینی کولوزمینه ورته نه برابریری (ولی) یعنی مالپاره ثابت دی داخبرمقدم دی (فی طلاب الفضل الخ) یعنی ددی دحاصلولوپه طلب کی (غنی) په کسری دغین سره دفرضدته وایی اودامبتدا مؤخره ده (عن غناء الغانیات) غناء په کسری اویه مدره په معنی دتغنی سره ده اوغانیات نه مرادبنایسته بنخی دی (وعرفها) په فتحی دعین اویه سکون دراء سره بوی ته وایی برابره خبره ده که بنخه بوی وی اوکه بدبوی وی لکن اکثره دخوشبوی لپاره استعمالیری اودلته ورته هم دامرادی یعنی ماته دعلم اوفضل اوتقوی دوجی نه دخواهشاتود استعمالولو نه غناء اوبی پروایی حاصله ده؛ نودشیخ دکلام نه داخبره ثابت شوه چه دعلم په حاصلولوکی مصروفه کیدا، دغم اودخفگان سره منافی دی (والتفاح الخامض) یعنی چه دترشوالی اوخوړوالی په مابین کی وی (وقرانت لوح القبور) یعنی هغه خط لیکل چه دقبرونوپه کابولیکل شوی وی (الجمال) په کسری سره (والقاء القمل) په فتحی دقاف اوسکون دمیم سره (على نقرة القفاء) یعنی دخت په کنده کی نوبه حدیث کی راغلی دی چه دسریه کنده کی بنکرلگول نسیان پیداکوی (فتجنبوها کلها) داتاکیددی (تورث النسیان) لکه پدی ټولوکی اثار راغلی دی

**فصل:** فيما يجلب الرزق وما يمنه الرزق وما يزيد في العمر وما ينقص لا بد لطالب العلم من القوت ومعرفة ما يزيد فيه وما يزيد في العمر والصحة ليتفرغ طالب للسعي الى غرضه، وفي كل ذلك صنفاً كثيراً وردت ههنا بعضها على سبيل الاختصار، قال رسول الله ﷺ لا يرد القدر الا للدعاء، ولا يزيد في العمر الا البرقان الرجل ليحرم الرزق بالذنب يصيبه - ثبت بهذا الحديث ان ارتكاب الذنب سبب حرمان الرزق خصوصاً الكذب فإنه يورث الفقر وقد ورد فيه الحديث خاص وكذا انومر الصبر بمنع الرزق وكثرة التورم يورث الفقر وقد العلم ايضاً قال القائل

بسرور الناس في لبس اللباس وجم العلم في ترك النعاس

### وقال بعضهم

ليس من الخسران ان ليالياً تمريلانفع وتحسب من عمري

### وقال اخر

يا قوم الليل يا هذا العلك ترشد الي كمر تنام الليل والعمر يتفد

والتورم عرياناً والبول عرياناً والاكل جنباً والاكل متكئاً على جنب والتهاون بسقاط المائدة وحرق قشر البصل والثوم وكنس البيت بالسندبل وكنس البيت في الليل وترك القمامة في البيت والمشى قدام المشايخ ونداء الابوين باسمهما والحلال بكل عشة وغسل اليدين بالطين والتراب والجلوس على العتبة والاتكاء على احد مراعى الباب والتوضؤ في المبرز وخياطة الثوب على بدنه وتجفيف الوجه بالثوب والتهاون بالصلاة واسراع الخروج من المسجد بعد صلوة الفجر والابكار بالذهاب الى السوق والابطاء بالرجوع منه وشراء كسرات الخبز من الفقراء والسؤال ودعاء الشرع على الولد وترك تخمير الاواني واطفاء السراج بالنفس كل ذلك يورث الفقر عرف ذلك بالاثار

**ترجمه:** فصل دی په بیان دهغه اسبابوکی چه انسان ته رزق راکاړی او هغه اسباب چه رزق منعه کوی اویه بیان دهغه شی کی چه عمر زیاتوی او عمر کموی: دطالب العلم لپاره خان قوی کول اودهغه شی پیژندل ضروری دی چه په عمر او صحت کی زیادت راوولی ترخو دعلم طلب کولو لپاره مکمل فارغ شی او پدی هره موضوع

باندی علماؤ کتابونہ لیکلی دی چه دلتہ زہ دھنی نہ بعضی پہ مختصرہ طریقہ باندی ذکر کوم

رسول اللہ ﷺ فرمائی چه تقدیر ہیخ شی نہ واپس کوی مگر دعایی واپس کوی اونیکی کول پہ عمر کی زیادت راولی خکہ سپری دگناہ پہ سبب باندی دھغہ رزق نہ چه دہ تہ رسیبری محرومہ کیری: نویدی حدیث سرہ ثابتہ شوہ چه گناہ کول درزق نہ دمحرومہ کید لولپارہ سبب دی خصوصاً دروغ وبل فقراوغریبی راولی ددی پہ بارہ کی یوحدیث ہم راغلی دی اوهمدارنگہ پہ سحر کی خوب کول رزق منعه کوی اوہیر خوب کول فقراوغریبی اوچهل پیدا کوی لکہ یوشاعروایی چه مفہوم بی داسی دی

خلکو تہ دلہاس پہ اغوستلو خوشحالی ملاویری: اودخوب پہ پریخود لوسرہ علم جمعہ کیری: اویوبل شاعروایی: چه ایاد اتاوان ندی چه شپی اوورخی بی فاندی تیریری اودعمر نہ حسابیری اویوبل شاعروایی: چه دشپی پاخیرہ ای طالبہ ترخو کامیاب شی: ترخوبہ دشپی خوبونہ کوی او حالانکہ عمر تیریری

پہ بریندہ حالت کی خوب کول اومتیازی کول اودجنابت اوتکیہ پہ حالت کی خوراک کول اوددسترخوان نہ دغورخیدلو بخر کوی عزتی کول اودیاز اویری پوستکی سوزول اوپہ خادرباندی کورچارو کول اودشپی کورچارو کول اوپہ کورکی لیتیرین جوړول اودمشرانونہ پہ لازہ کی مخکی منزل کول اوموریلار تہ پخپل نوم باندی اواز کول اوپہ غائبونو کی لرگی وھل اوپہ ختیاو خاوروباندی لاسونہ مینخل اوددروازی پہ چوکات کی کیناستل اوددروازی پتہ تہ تکیہ کول اوپہ بدن باندی جامی گنڈل اوپہ کپرہ باندی مخ وچول اوپہ کوتہ کی دغنی جال پریخودل اوپہ لمانخہ کی سستی کول اودسحر لمانخہ نہ روستہ جومات نہ پہ تلوار سرہ وتل اوسحروختہ بازار تہ تلل اوبازار نہ ناوختہ راتلل اودسوال کونکی فقیرانونہ دھودی دبخر کو اخستل اوبچی تہ خیری کول اولوبنی خیرن

پریخودل اوہیوہ پہ پوکی باندی مپرہ کول نوداتول شیان فقراوغریبی راولی چه داپہ اثاروسرہ معلومہ شوی دہ

**تشریح:** (فصل فیما یجلب الرزق) یعنی پہ ہغہ اسبابوکی چه رزق انسان تہ راجلبوی (من القوت) ترخوور باندی دعلم حاصلو لوکی قوت حاصل کیری (ومعرفة ما یزید فیہ) یعنی دھغہ شی پیژندل چه قوت زیاتوی (وما یزید) یعنی ددی پیژندل ضروری دی (وفی کل ذالک) یعنی پہ مذکورہ شیانونوباندی (منفواکتبا) چه دیولودلالل پکی بیان شوی دی (فاوردت بعضہا) یعنی بعضی تصنیف شوی کتابونہ مطلب داچہ دھنی بعضی مسائل (فنا) یعنی پدی مختصر کتاب کی (علی سبیل الاختصار) ہرکلیہ چه دمصف دھنی دیبانولوارادہ وہ سوپہ طریقی داستیناف سرہ بی وویل چه (قال رسول اللہ ﷺ لا یرد القدر الخ) قدر دیتہ وایی چه دھرمخلوق لپارہ خپلہ اندازہ مقرر شوی وی مثلاً نفعہ ضرر قبحہ زمانہ اوخای ثواب او عذاب وغیرہ (الالبس) یعنی احسان اونیکی کول کہ شوک اعتراض وکپی چه صریحی نصوص پدی باندی دلالت کوی چه نیتہ او اجل دانسان لپارہ مقرر شوی دہ اوددینہ نہ کمیری اونہ زیاتیری نود حدیث خہ مطلب شو؟

ددینہ علماؤ داسی جواب ورکی دی چه کلہ کلہ پہ لوح محفوظ کی لیکل دشرط موافق کیری مثلاً داسی لیکل کیری کہ فلانی سپری نیکی وکرہ نودیرش کالہ عمر بہ بی وی اوکہ نیکی بی ونہ کرہ نوینخوس کالہ عمر بہ بی وی داللہ ﷻ دی قول ہمدامطلب دی بمحوالہ ما یشاء وینبت لکن داپہ نسبت سرہ ملائکو تہ اوپہ نسبت سرہ علم داللہ ﷻ داسی ندی خکہ داللہ ﷻ علم ازلی اوابدی دی پہ ہغنی کی محوہ اوزیادت نہ راخی (فان الرجل) داد حدیث تتمہ دہ (لیحرم الرزق) یعنی درزق نہ (بالذنب) یعنی پہ سبب دگناہ کولو اولیصیبہ جملہ پہ محل دنصب کی دہ اویاپہ محل دجر کی دہ اودالذنب لپارہ صفت دی خویدی اعتبار سرہ چه الف لام پکی

دجنس لپاره شی نوپه عموم کی به دنکری پشان شی لکه داقول  
 دالله <sup>عزوجل</sup> کمثل الحمار حمل اسفارا (خصوصا) دامنصوب دی اودفعل محذوفه  
 لپاره مفعول مطلق دی یعنی اخص خصوصا (الکذب) دامرفوع دی  
 اومبتداده (یورث الفقر) دایبی خبردی (وقدوردالخ) یعنی حال داچه  
 یوخاص حدیث راغلی دی هغه پدی دلالت کوی چه دروغ ویل  
 فقرپیدا کوی (وکذا نوم الصبح) په ضمی دصاداوپه سکون دباسره  
 یعنی دسحرپه وخت کی خوب کول (یمنع الرزق) ددی په باره کی  
 حدیث هم راغلی دی (تورث الفقر) یعنی دمال په اعتبارسره سری  
 محتاجه کوی (وفقر العلم) یعنی جهل راولی (ایضا) یعنی دفقریالمال  
 پشان (النعاس) یعنی خوب اودشعرمعنی ظاهره ده (وقال) یعنی  
 یوقائل (الیس) استفهام دتقریرلپاره دی (لیالیا) دليلة جمعه  
 ده (وتعسب) دمجهول صیغه ده دحساب نه (قم الليل) یعنی دعبادت  
 لپاره دشپی پاخیره (یا هذا) یعنی ای طالب العلم (لعلک ترشد) یعنی  
 ستاد کامیابی امید کیری (الی کم) یعنی ترخه وخته  
 پوری (ینفذ) یعنی نافذیری (علی جنب) په فتحی دجیم اوسکون دنون  
 سره (والتهاون) یعنی په هغی کی بی پروایی کول اوهغه ضایع  
 کول (سقاط) په ضمی دسین سره غورزیدلوته وایی (العائدة) یعنی  
 دودی وغیره ورنه غورزیری (وحرق قشر البصل والثوم) دامعلوم شیان  
 دی (وترک القمامة) یعنی لیترین (المشایخ) جمعه دشیح ده مشرانوته  
 وایی (ونداء الابون) یعنی مور اوپلارته (باسمهما) خکه دادتعظیم سره  
 منافی دی (الخلال) یعنی دغائبونوخلال کول (زوجی الباب) ددروازی  
 یویته (وتجفیف الوجه) یعنی دمخ لونندوالی لری کول (والتهاون بالصلوة)  
 یعنی بالکل لمونخ نه کوی (والابتکار الی السوق) دوخته بازارته  
 تلل (والابطاء) یعنی دبازارنه روسته راتلل (وشراء کبیرات الخبز) په ضمی  
 دکاف اوفتحی دسین سره ددودی تکروت وایی (من الفقراء سوال) په  
 ضمی دسین اوتشدیدد همزی سره دسانل جمعه ده (ودعاء الشر) یعنی  
 خیری کول (وترک تخمیر الاوانی) یعنی لونبی خیرن پریخودل

اویادلونبوسرنه پتول (بالنفس) په فتحوسره (کل ذلك) یعنی  
 فقرپیدا کول (بالاثار) داد اثرجمعه ده دصحابی خبرته اثر وایی  
 وكذا الكتابة بقلم معقود والامشاط بمشط منکس و ترک الدعاء بالخیر للوالدین  
 والتعمم قاعدا والتسول قانما والتقتیرو الاسراف والکل والتوانی والتهاون  
 فی الامور کل ذلك یورث الفقر قال رسول الله ﷺ استنزلوا الرزق بالصدقة  
 والیکور مبارک یزید فی جمیع النعم خصوصاً فی الرزق وحسن الخط من مفاتیح الرزق  
 ویسط الوجه وطیب الکلام یزید فی الرزق

وعن الحسن بن علی <sup>رضی</sup> کنس الفناء وغسل الاناء مجلبة للفناء واقوی الاسباب  
 المجالبة المحصلة للرزق اقامة الصلوة بالتعظیم والخشوع وتعديل الارکان  
 وسائر واجباتها وسنها وادائها وصلوة الضحی فی ذلك معروفة مشهورة وقرانت سورة  
 الواقعة خصوصاً باللیل وقت النوم وقرانت سورة الملک والعزمل واللیل اذ یغشی والم  
 نشرح لك وحضور المسجد قبل الاذان والداومة علی الطهارة واداء سنة الفجر والوتر فی  
 البيت وان لا یتکلم بکلام الدنیا بعد الوترو ولا یتکلم بحیثیة النساء الا عند الحاجة وان لا یتکلم  
 بکلام لغو غیر مفید لدینیه ودنیاه اوقبل من اشتغل بما لا یعنیه یفوت ما یعنیه قال  
 بزیر جمهر اذ ارایت الرجل یتکلم الکلام فاستیقن بجمونه قال علی <sup>رضی</sup> اذا تم العقل نقص  
 الکلام قال المصنف اتفق لری فی هذا المعنی شعرا

\* اذا عقل المرء قل کلامه وابقن بحق المرء ان کان مکثرا \*

### وقال الاخر

\* النطق زین والسکوت سلامة فاذا نطقت فلان تکن مکثرا \*

\* ما ان ندمت علی سکوتی مرة ولقد ندمت علی الکلام مرارا \*

ترجمه او همدارنگه په مات قلم باندي ليکل کول اوپه ماته  
 گومنخ باندي سربو ومنخول اوموريلارته دخيردعانه کول اوپه ناسته  
 باندي لونگي وهل اوپه ولاړه باندي پرتوگ اغوستل اوبخل کول اوپه  
 خرجه کی کمی کول اوپه خرجه کی زیاتی کول اوستی کول  
 او کمزوری کیدل اوپه کارونوکی سستی کول داتول شیان  
 فقراوغریبی پیدا کوی — رسول الله ﷺ فرمایي ناسودرزق  
 دراتلو طلب په صدقه سره وکړی اوسحروخته پاخیدل دبرکت نه ډک

دی اوپہ تبولونعمتونو کی زیادت راولی خصوصاً یہ رزق کی  
 ویرزیادت راولی اونبایستہ خط لیکل درزق دکونجی گانوسبب دی  
 اوپراخہ تندی اوپہ خوشحالی باندی خبری کول پہ رزق کی زیادت  
 راولی: دحسن بن علی رضی اللہ عنہ نہ روایت شوی دی چه دکورد اوپلی  
 جارو کول اودلونومینخل مالداری راولی:

او قوی سبب درزق حاصلولولپارہ دلمونخ اداکول دی چه په  
 خشوع اوخضوع سرہ وی اوتعدیل دارکانوپکی وشوی  
 اودواجباتواوسنواوادابوسرہ اداء شی اوپدی بارہ کی دخانیت  
 لمونخ مشهوردی اودسورہ واقعی لوستل خصوصاً دشیی خوب پہ  
 وخت کی اودسورہ ملک اولیل اومزمل اوانشراح لوستل اوداذان نہ  
 مخکی مسجدتہ تلل اوهمیشہ پہ اودس کی اوسیدل اودسحرست  
 اووترپہ کورکی کول اودوترونہ روستہ دنیاوی خبری نہ کول اودضرورت  
 نہ غیردنبخوسرہ ویرکیناستل اوداسی لغوہ خبری نہ کول چه په  
 دنیاواوخرت کی بی فائدہ نہ وی نوداتول درزق سببونہ دی

اوعلماؤوپلی دی چه خوک پہ بی مقصدہ کارکی مشغولہ شی  
 نومقصدی کارونہ ورنہ پاتی شی دنوشیروان وزیربزرجمہروایی چه  
 کلہ دی داسی سہری ولیدوچہ ویری خبری بی کولی نوددہ پہ  
 لیوتوب باندی یقین وکرہ علی رضی اللہ عنہ فرمایاںی چه کلہ عقل پورہ شی  
 نوخبری کمیری مصنف رحمۃ اللہ علیہ وایی پدی بارہ کی ماتہ یوشعرذہن تہ  
 راغی چه مفہوم بی داسی دی: کلہ چه دسہری عقل پورہ شی نوخبری  
 بی کمیری: اودہغہ چاپہ کم عقلتیا باندی یقین وکرہ چه ویری  
 خبری کوی: اویوبل شاعر وایی چه خبری کول دسہری لپارہ خایست  
 دی اوچپ کیناستل سلامتیادہ: کلہ چه خبری کوی نو ویری خبری  
 مہ کوہ پہ سکوت باندی زہ یوخل ہم نہ یم پنیمانہ شوی: اوپہ  
 خبروباندی ویرخل پنیمانہ شوی یم

**تشریح:** (وکذا) یعنی دتیروشووشیانویشان پہ فقربیدا کولوکی  
 (بمط) پہ ضمی دمیم سرہ (منکس) داپہ روایت شوی حدیث باندی

ثابت دی (والستعم) یعنی پتگی وھل (والستعمل) یعنی پرتوگی  
 اغوستل (والبخل) یعنی فقیرانومال منعدہ کول (والتقتیر) یعنی پہ  
 خرچہ کی کمی کول (والاصراف) دادتقتیرضددی (والتوانی) یعنی  
 ضعف او کمزوری کیدل: ہر کلہ چه مصنف رحمۃ اللہ علیہ دہغہ اسبابونہ  
 فارغہ شوچہ ہغہ فقربیدا کوی نو اوس ہغہ اسباب ذکرکوی چه  
 مالداری پیدا کوی نو وایی (قال استزلوا الرزق) یعنی درزق دنزرل طلب  
 وکری (بالصدقة والبکور) یعنی سحر وختہ پائیدل (من مفاتیح  
 الرزق) یعنی درزق در اخلاصید واسباب دی لکہ پہ اثرکی راخی چه  
 علیکم بحسن الخط فانہ مفاتیح الرزق (وبسط الوجه) یعنی دمخ  
 اوتندی کول (ووالی) (وطیب الکلام) یعنی پہ خوشحالی اوپہ نرمی سرہ  
 خبری کول (کنس الفنا) یعنی دکورمخہ جارو کول (وغسل الاناء) یعنی  
 ہغہ لوہی چه دخوراک لپارہ استعمالیری یانور لوہی وی (مجلبة  
 للفتی) پہ کسری دغین اوپہ قصر سرہ دقصرضدہ وایی اومجلبة پہ  
 فتحی دمیم اوسکون دجیم سرہ دجلب نہ مصدر دی یعنی درزق  
 در اینکلو سبب (والخشوع) خشوع احتیاج تواضع خضوع اونرمی  
 اوانقیادتہ وایی ددی وحی نہ علماء وایی چه خشوع پبع  
 اندامونوباندی کیری اوخضوع پہ زپہ باندی کیری (وتعدیل  
 الارکان) یعنی پہ رکوع اوپہ سجدہ کی داندامونواراموالی اوددوی  
 پہ مابین کسی ودریدل اودسجدوپہ منخ کسی ناستہ  
 کول (وسانرواجباتہ) یعنی تول واجبات اوتعدیل بی داہتمام دوحی نہ  
 مستقل ذکرکوسرہ ددی نہ چه پہ واجباتوکی داخل دی خکہ  
 ویرخلک پدیکی توجہ نہ کوی اوابراہیم نخعی وایی چه کلہ  
 موداسی سہری ولیدوچہ پہ رکوع اوپہ سجدہ کی بی تلوار کولونوددہ  
 پہ بچوباندی رحم وکری خکہ دوی فقیران دی: ذکرہ فی الروضة  
 (فی ذالک) یعنی مالداری پہ راوستلوکی (معروفة مشہورہ) لکہ  
 دابوہریرہ رضی اللہ عنہ نہ روایت دی انہ قال ان اللہ تعالیٰ یقول یا ابن آدم اکنس اول  
 النهار بأربع اکفک بہن امریومک دابع نہ مراد دخانیت لمونخ دی اوددی پہ

فضيلت كى ډير حدي ثونه اغلى دى (على الطهارة) يعنى په اودس باندى (وااء سنه) لكه رسول الله ﷺ فرمايى من صلى سنة الفجر فى بيته يوسعه له الرزق ويقل المنازعة بينه وبين اهله ويختم له بالايمان (الاعند العاجة) يعنى دښخوسره كيناستل (لما لا يعنيه) يعنى بى مقصده (بفوتنه) يعنى ددغه سړى نه (ما يعنيه) يعنى مهم او مقصدي كار ((قال بزرجهس)) دادنو شيرمان وزيرؤ او ډير عاقل او هونبنيار سړى و (فاستيقن بجنونه) يعنى دده په ليوتوب باندى يقينى فيصله وكړه خكه عاقل سړى خپل وخت نه ضائع كوى (نقص الغر) يعنى خبرى بى كميرى (وايقن) دادايقان نه دى يعنى دسړى په حماقت باندى يقين وكړه (ان كان مكثرا) يعنى كه ډيرى خبرى كوى او په بى فائدو شيانو كى خبرى كوى خكه دا قيمتى عمر په خرابوي باندى ضائع كوى (النطق زين) يعنى دسړى لپاره خائست دى خكه په خبروسره دانسان امتياز د نورو وڅارونه راځي او هونبنيار سړى د جاهل نه په خبرو كولو سره جدا كيرى (والسكون سلامة) خكه په خبرو كولو كى خطرى دى او په سكوت كى سلامتيا ده (فاذا نطقت) په تاد خطاب سره (فلا تكن مكثرا) خكه ډيرى خبرى كول په عقل كى ستر بار اولى (ما ان ندمت) مانافيه ده اوندمت صيغه دمخاطب ده يعنى ته په سكوت سره يوخل هم نه يى پښيمانانه شوى (ولقد ندمت) يعنى په خبرو كولو سره ډيرخل پښيمانانه شوى يى مثلا داسى وايى چه مادا خرابه خبره نده نوم معلومه شوه چه سلامتيا په سكوت كى ده

ومما يزيد فى الرزق ان يقول كل يوم بعد ان شاق الفجر الى وقت الصلوة سبحان الله العظيم سبحان الله ومحمده استغفر الله واتوب اليه مائة مرة وان يقول لا اله الا الله الملك الحق المبين كل يوم صباحا ومساءً مائة مرة وان يقول بعد الفجر كل يوم الحمد لله وسبحان الله ولا اله الا الله ثلاثا وثلاثين مرة وبعد صلوة المغرب ايضا ويستغفر الله سبعين مرة بعد صلوة الفجر ويكثر من قول لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم والصلوة على النبي ﷺ

ويقول يوم الجمعة سبعين مرة اللهم اغنى بخلالك عن حرامك واكفى بفضلك عن سواك ويقول هذا الشاء كل يوم و ليلة انت الله العزيز انت الله الملك القدوس انت الله الحليم الكريم انت الله الخالق الخبير والشرائع انت الله خالق الجنة والنار عالم الغيب والشهادة عالم السروا خفى انت الله خالق كل شى واليه يعود كل شى انت الله ديان يوم الدين لم تزل ولا تزال انت الله لا اله الا انت الله الاحد الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد انت الله لا اله الا انت الرحمن الرحيم انت الله لا اله الا انت الملك القدوس السلام المؤمن المتكبر لا اله الا انت الله الخالق البارء المصور له الاسماء الحسنى له ما فى السموت والارض وهو العزيز الحكيم

**ترجمه:** او هغه شى چه په رزق كى زيادت راولى نوهره ورخ دسباراختونه دلمانخه وخت پورى دادعاسل خله ويل دى سبحان الله الخ پاكي ده هغه الله لره چه لوى دى او پاكي ده الله لره سره دحمدونونه زه الله نه بښنه غواړم او الله ته رجوع كوم او هره ورخ سحر او ماښام دادعالوستل دى لا اله الا الله الخ نشته دى بل اله مگر يو الله دى چه مالک دى او حق دى او ښكاره دى او هره ورخ به دسحر لمانخه نه روسته دادعادري ديرش خله وايى الحمد لله وسبحان الله الخ تول دالوهيت صفتونه الله لره دى او الله دهر قسم غيب نه پاك دى او دالله نه غير بل حاجت روا او مشكل كشادن نشته دى او دماښام لمانخه نه روسته به هم همدادري ديرش خلى وايى او دسحر لمانخه نه روسته به او يا خله دالله نه بښنه غواړي او دادعا به ډيره وايى چه لاحول ولا قوة الا بالله الخ يعنى دگناه نه بچ كيدل اونيكى كول دالله دتوفيق نه غير نه كيرى چه هغه او چت اولوى ذات دى او په رسول الله باندى به درود ډيرزيات وايى او دجمعى په ورخ به او يا خلى دادعا وايى اللهم اغنى الخ يا الله دحلال رزق په وجه باندى مادحرامونه بى پروا كړه او ستا فضل ماته دنوروشيانونه كافي وگرزوه او هره ورخ به دالله داثنا وايى انت الله العزيز الخ ته هغه ذات يى چه زورورى او دحكمت والا اوته هغه الله يى چه بادشاه يى او پاك يى اوته هغه الله يى چه صبرناك او عزتمند ذات يى اوته هغه

الله یی چه دخیراوشرپیدا کونکی یی اوتہ هغه الله یی چه دجنت اوداوریپیدا کونکی یی په غیب اوبنکاره شیانونباندی پوه یی په رازونوباندی اوپه پتوشیانونباندی عالم یی اوتہ هغه الله یی چه دهرشی پیدا کونکی یی اوتاته به هرڅه واپس کیرپی اوتہ هغه الله یی چه دقیامت په ورځ به قاضی اوفیصله کونکی یی همیشه یی اوهمیشه به وی اوتہ هغه الله یی چه تانه غیربل اله نشته ته هغه الله یی چه یوپی اوخلک تاته محتاجه دی نه چانه پیدادی اونه دده نه څوک پیدادی اوهیڅوک ورسره هم مثل نشته ته هغه الله یی چه تاته غیربل اله نشته اوتہ خاص اوعام مهربانه یی اوتہ هغه الله یی چه تانه غیربل معبودنشته دی بادشاه یی اویاک یی دسلامتیاخاوندیی اوربنتیاویونکی یی اولوی کونکی یی اوتانه بل اله نشته دی ته پیدا کونکی یی اوشکل ورکونکی یی اوالله لره بنایسته بنایسته نومونه دی اودخمکی اواسمان مخلوقات یی پاکی بیانوی اوالله زوروراود حکمت والاذا ت دی

**تشریح (ومما الخ)** یعنی دهغه اسبابونه چه رزق زیاتوی **ان**

**يقول الخ** څکه پدی کلام کی تسبیح هم شته حمداواستغفار اوتوبه هم پکی شته اوپه قرانکریم کی استغفار ویونکوسره دمال دزیادت وعده شوی ده لکه الله **انتم مای استغفروا بکم انه کان غفارا يرسل السماء علیکم مدرارا و ممدکم باموال وینین الایه (صباحا و مماء)** یعنی دسحرا و ما بنام په وخت کی **(ایضا)** یعنی دری دیرش کرته **(و استغفر)** دامنصوب دی اوپه ان یقول باندی عطف دی **(ویکثر)** په نصب سره دا کثارنه دی **(من قول لا حول الخ)** یعنی دالله دنافرمانی نه راگرزیدل اودالله په تابعداری باندی قوت دالله په توفیق باندی حاصلیرپی **(والصلوة علی النبی ﷺ)** دامجروردی اوپه لا

حول باندی عطف دی یعنی په نبی ﷺ دی دیردروردوایی **(اغثنی)** په فتحی دهمزی سره داغنانه دی **(عن حرامک)** یعنی دهغه شیانونه چه تا حرام گرزولی دی **(واکفنی)** دکفایت نه دی **(بفضلک عن سواک)** یعنی په خپل فضل سره څما کافی شه دا احتیاج نه **(العزیز)** یعنی غالبه ذات دی لکه عرب وایی عزدا په هغه وخت کی وایی چه کله غالبه شی نورجعه یی قدرت ته کیرپی اوچاداهم ویلی دی چه عزیز عظیم المثل ته وایی یعنی هغه ذات چه مثل یی نشته دی نوییابه عزیز دالله دتزیه یی نومونه شی **(الحکیم)** یعنی دحکمت خاوندی او حکمت دشی په حقیقت باندی پوهیدلو او مناسب کار کولو ته وایی اوچاداهم ویلی دی چه حکیم دمحکم په معنی سره دی اومحکم دتقدیراوتدبیر کلکولوته وایی نوداول قول مطابق حکیم ددوه وصفونونه مرکب دی چه یو ذاتی صفت دی اوبل فعلی دی اوددوهم مطابق یی رجعه قدرت ته کیرپی اوچاویلی دی چه داپه حاکم کی مبالغه ده یعنی هغه حاکم دی چه فیصله یی نه واپس کیرپی اونه یی حکم وروسته کیرپی نورجعه یی قوت ته کیرپی **(الملك)** یعنی دبادشاهی خاوند دی مرادورنه قدرت دی لکه عرب وایی فلان یملک الايقاع بکذا: داهغه وخت کی وایی چه کله ورباندی قادرشی نوییاددی نوم رجعه قدرت ته کیرپی **(القدوس)** یعنی دعیبونونه پاک دی اوچاداهم ویلی دی چه قدوس هغه ذات ته وایی چه خیالونه اوسترگی دهغی ادراک نشی کولی نوداددوارووجونه صفتونه سلبی شوه **(الحلیم)** یعنی هغه ذات دی چه دغصی ددوچی نه په زر عذاب ورکولو باندی نه باعث کیرپی اودچانه

زرا انتقام نه اخلی بلکه دهریوشی لپاره یی اندازه مقرر کړی ده  
 اوهغی ته به رسیږی نوددی صفت رجعه تنزیه ته کیرپی  
 (الکریم) یعنی هغه بهتره ذات دی چه بغیردغوستلونه ورکړه کوی  
 اوچاداهم ویلی دی چه کریم عفوه کونکی ته وایی یعنی په عذاب  
 ورکولوسره بدله نه اخلی اوچاداهم ویلی دی چه کریم هغه ذات ته  
 وایی چه دنقائصواوعیبونونه پاک وی لکه خلک وایی کریم الاموال  
 نقائصهاوانگوروته هم خکه کرم وایی چه داپه ټولومیوکی غوره  
 میوه ده اوبه اسانه شکول کیرپی اوازغی ورکی نشته په خلاف  
 دکجوری (عالم الغیب) یعنی چه دحواسونه غایب وی (والشهادة)  
 یعنی کوم شی چه ورسره حاضر وی (عالم السواخفی) یعنی چه درازنه  
 هم پت ووی لکه په زړه کی خه شی تیریدل (انت الله الکبیر)  
 کبیردصغرضدی اوداوپه داندازی په اعتبارسره جسمونوکی  
 استعمالیږی لکن داوچتی مرتبی لپاره هم استعمالیږی لکه الله  
 فرعون نه حکایه نقل کوی اووایی انه لکبیرکه الذی علیکم السحر اولله  
 ددوهمی معنی په اعتبارسره کبیردی اوپدی اعتبارسره چه الله په  
 ټولوموجوداتوکی کامل او اشرف دی نوداددی حیثت نه دی چه الله  
 بالذات دټولوجهتونونه واجب الوجوددی اودالله نه ماسواتول  
 مخلوق حادث دی اودحاجت اوافتقارپه محل کی پراته دی اوپدی  
 اعتبارسره چه الله دحواسواودعقل دادراک نه کبیردی نودادالله  
 دتنزیهی صفتونونه دی (المتعال) داپه علی کی مبالغه ده یعنی  
 دعیبونونه ډیراوچت دی (والیه) یعنی دالله حکم ته (دیان) ددیان  
 معنی قهارواقاضی دی اوهغه جزاورکونکی ته وایی چه هیخ عمل

نه ضائع کوی بلکه دینه اوبدعمل دواړوبدله ورکوی (لم تنزل) په  
 ماضی کی (ولاتنزل) په راتلونکی کی (انت الله الاحد) یعنی په  
 صفاتوکی واحدیی چه هیخوک درسره پکی شریک نشته  
 دی (العهد) یعنی نه سیدی اوصمدورته خکه وایی چه خلک په  
 حاجتونوکی اوتکلیفونوکی الله ته رجوع کوی اوچاداهم ویلی دی  
 چه صمد هغه ذات ته وایی چه په درجه کی اوچت وی (انت الرحمن  
 الرحیم) دادواپه اسمونه درحم نه دبالغی لپاره دی لکه غضبان  
 دغضب نه اورحمت په لغت کی دزړه نرموالی ته وایی چه  
 داتقاضاداحسان اومهربانی کوی اودالله داسمونواوصفتونوغانی  
 معنی مرادوی چه فعل دی اومبادی یعنی انفعال ورنه مرادنه وی  
 نودالله درحمت نه مرادبادانعام اراده کول دی په مخلوق باندی  
 نوییذاتی صفت شواویاورنه نفس انعام مرادوی نوییایی رجعه  
 فعلی صفتونونه کیرپی اوبه رحمن کی درحیم نه مبالغه زیاته ده  
 خکه په رحمن کی حروف زیات دی اوددینه کله کله کمیت مرادوی  
 لکه یارحمان الدنیاخکه رحمت په دنیاکی مؤمنانواو کافرانو  
 دواپوته عام دی ورحیم الاخرة اوداخکه چه داخرت رحمت یواخی  
 مؤمنانویوری خاص دی

اوکله کله ورنه کیفیت مرادوی لکه وایی یارحمن الدنیاوالا  
 خرة ورحیم الدنیا اوداخکه چه داخرت نعمتونه ټول پوره دی  
 اوددنیا نعمتونه ټول حقیراوکم دی نورحمن معنی حقیقی نعمت  
 کونکی اویوره رحم کونکی او عام احسان کونکی دی ددی وجی نه  
 دررحمن اطلاق دالله نه غیرپه بل چاباندی نه کیرپی (السلام) یعنی

مطلقاً عیبونونه پاک دی برابر خبره ده که په ذات کی وی اوکه په صفاتو کی وی اوچاداهم ویلی دی چه سلام هغه ذات ته وایی چه په دنیا و آخرت کی سلامتیاورکوی نوداول قول په بناالسلام صفت سلبی شواوددوهم قول په بناالسلام صفت فعلی شو (المؤمن) یعنی ددکوم شی نه چه خبرورکوی په هغه شی کی رینتونی دی مثلاً پدی ایت کی وحدانیت شهدالله انه لا اله الا هو او یالکه پدی قول سره دخپل پیغمبر تصدیق کوی محمد رسول الله نودا کلامی صفت دی اوچاداهم ویلی دی چه مؤمن هغه ذات ته وایی چه دقیامت په ورخ خپلوبندگانوته امن ورکوی لکه الله <sup>تعالی</sup> فرمایي ان لا تخافوا ولا تحزنوا او یادا چه امن او اطمینان یی پیدا کړی دی نورجعه یی یا صفت فعلی ته کیرپی او یا کلامی ته کیرپی (المهین) یعنی پوره ساتونکی دی لکه عرب وایی هیمن الطیر داپه هغه وخت کی وایی چه کله دخپل بچی دحفاظت لپاره ورباندی مورخپلی وزری خوری کړی (الجبار) دادجبرنه دمبالغی صیغه ده اوپه اصطلاح کی په وهلوباندی دیوشی اصلاح کولوته وایی او جبرالعظم هم ددینه ماخوژدی لکه علی <sup>رضی الله عنه</sup> فرمایي یا جابر کل کسیر و مسهل کل عصیر اوچاداهم ویلی دی چه جبرپه معنی دا کراه سره دی لکه عرب وایی اجبره السلطان علی کذا داپه هغه وخت کی وایی چه کله ورباندی اکراه وکړی نوددواړو معناگانورجعه صفت فعلی ته کیرپی (المتکبر) یعنی لوی دی اودکبرخاوند دی اودمخلوق دصفتونونه چت دی (الباع) باری هغه ذات ته وایی چه مخلوق په ختلفو شکلونوباندی پیدا کوی چه یو دبل نه یی تمیز راخی

(المصور) امام غزالی وایی چه خمپه گومان دادریواره صفتونه مرادف دی اورجعه یی خلقت او اختراع ته کیرپی غوره خبره داده چه کوم شی دعدم نه وجودته راخی نورجعه یی اول ته کیرپی اودهمدی تقدیرموافق ایجاد کیدلورجعه دوهم ته کیرپی اوپه اعتباردشکل سره یی رجعه دریم صفت ته کیرپی لکه ابادی چه جوړیږی نواول یی انجنراندازه کوی بیایی جوړونکی جوړوی اوبیایی نقشه کونکی ښایسته کوی نوالله <sup>تعالی</sup> ددی حیثت نه خالق دی چه په اندازه پیدا کول کوی اوددی حیثت نه باری دی چه دا ایجاد کونکی دی اوددی حیثت نه مصوردی چه مخلوق ته یی مختلف شکلونه ورکړی دی (له الا سماء الحسنى) اودادمعناگانوپه حسن باندی دلالت کوی (یسبح) یعنی دعیبونونه یی پاکی بیانوی (وهو العزيز الحكيم) یعنی ټول دکمال صفتونه پکی راجمعه شوی دی

هرکله چه مصنف دهغه اسبابونه فارغ شوچه په رزق کی زیادت راوولی نواوس هغه اسباب ذکرکوی چه په عمرکی زیادت راوولی نو وایی

ومما يزيد في العمر ترك الاذى وتوقير الشيوخ وصلة الرحم وان يقول حين يصبح  
ومسى كل يوم ثلاثة مرات سبحان الله ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا ووزنة  
العرش ولا اله الا الله ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا ووزنة العرش والله  
أكبر ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا ووزنة العرش

وان يحترز عن قطع الا شجار الرطبة الا عند الضرورة واسباغ الوضوء والصلوة  
بالتعظيم والقران بين الحج والعمرة وحفظ الصحة ولا بد ان يتعلم شيئاً من الطب  
يتبرك بالأثار الواردة في الطب الذي جمعه الشيخ الا ما رايه العباس المستغفرى فم  
كتابه المسمى بطب النبي <sup>صلى الله عليه وسلم</sup> يجده من يطلبه

والحمد لله على التمام والصلاة والسلام على سيدنا محمد افضل الرسل الكرام  
**ترجمہ:** اوہفہ اسباب چہ پہ عمر کی زیادت را ولی نوهفہ  
 نیکی کول دی او خلکونہ ضررنہ رسول دی اود مشرانوعزت کول دی  
 او خپل ولی ساتل دی اوہرہ ورخ سیا او بیگادادعاویل دی سبحان الله  
 الخ: پاکی دہ الله لہرہ پہ اندازہ دہ کوالی داعمالودتلی اود الله دعلم پہ  
 اندازہ اود الله درضا پہ اندازہ بانندی اود عرش دوزن پہ اندازہ بانندی  
 اود الله نہ غیر بل الہ نشته دی دمیزان اود علم اورضا اود عرش دوزن  
 پہ اندازہ بانندی اوالله لوی دی دمیزان اود علم اود رضا اود عرش  
 دوزن پہ اندازہ بانندی  
 او بل داچہ بغیر ضرورت نہ دشنوونوکت کولونہ خان وساتی  
 او اودس پہ پورہ توگہ بانندی کول دی او پہ تعظیم او احترام سرہ  
 لمونخ ادا کول دی اود حج او عمری یو خای ادا کول دی اود صحت  
 ساتل دی اولہ قدر علم طب زدہ کول ہم ضروری دی اود ہفہ اثارونہ  
 تبرک حاصلول ضروری دی کوم چہ شیخ الا امام ابو العباس  
 مستغفری پخپل کتاب کی راوی دی چہ دہغی کتاب نوم طب نبی  
 ﷺ دی شوک یی چہ طلب کوی نودا کتاب ورتہ ملاویری  
 او بیدا کولی یی شی

**تشریح:** (البر) احسان کول (وترک الا ذی) یعنی مسلمانانوتہ  
 ضررنہ رسول (وتوقیر الشیوخ) یعنی دہغوی تعظیم کول لکہ پہ حدیث  
 کی دہفہ چاسرہ وعدہ شوی دہ چہ شوک دمشرانوتعظیم کوی  
 نودہغوی د عمر پہ اندازہ عمر بہ ورکول کیبری (وصلۃ الرحمہ) لکہ پہ  
 حدیث کی راخی چہ دیوسری عمر دری ورخی پاتی شی اود اصلہ

رحمی وکری نوالله ﷺ ددہ عمر دیرش کالہ زیاتوی اودیوسری عمر بہ  
 دیرش کالہ باقی پاتی وی لکن دا بہ صلہ رحمی نہ کوی نونیتہ بہ یی  
 دری ورخوتہ رائدہ شی (یصبر) یعنی چہ پہ سباکی داخلیری  
 (ویمسی) یعنی پہ شپہ کی (ملء المیزان) مل پہ کسری دمیم سرہ او پہ  
 سکون دلام سرہ دک لوہی تہ وایی اود میزان نہ مراد داعمالوتلہ دہ  
 چہ دہغی لوی والی پہ حدیثوکی بیان شوی دی (ومنتہی العلم) پہ  
 طریقہ دمبالغی سرہ ورنہ کثرت دعلم مراد دی نومعنی داشوہ لکہ  
 خنگہ چہ دالله ﷻ علم غیر متناہی دی نوہمدارنگہ تسبیح ہم  
 غیر متناہی دہ یعنی زہ دالله ﷻ داسی تسبیح وایم چہ ہفہ  
 غیر محدود دہ لکہ دالله علم (ومیلغ الرضاء) یعنی دالله درضا پہ  
 اندازہ (وزنۃ العرش) زنۃ مصدر دی پہ معنی دوزن سرہ دی لکہ عدۃ پہ  
 معنی دو عدسہ وی نوددی الفاظونہ کثرت مراد دی او حد او اندازہ  
 ورنہ مراد نہ دہ (ولا الہ الا الله ملء الخ) دلته ہم زیادت دتسبیح  
 اود تہلیل مراد دی (وان یحترز الخ) خکہ ہریوشی دالله تسبیح وایی  
 او کلہ چہ شنہ ونہ کت شی نودتسبیح نہ بندیری خکہ دا پہ ہفہ وخت  
 کی تسبیح وایی چہ کلہ پخپل دندر بانندی ولاہرہ وی لکہ پدی بانندی  
 یواثر ہم رانقل شوی دی (الا عند الضرورة) مثلاً ہفہ پخوی وغیرہ  
 وغیرہ (واسباغ الوضوء) یعنی داودس سنت او ادب پورہ کول (والقران) پہ  
 کسری دقاف سرہ مصدر دی پہ معنی دمقارنت سرہ (وحفظ  
 الصحة) یعنی چہ خپل صحت پہ ہلاکت کی واقع نکری اودیخ والی  
 او گرموالی نہ خان وساتی خلاصہ داچہ اسباب دصحت پہ عمر کی  
 زیادت را ولی (من الطب) یعنی ہفہ علم طب چہ دانسان دبدن احوال

پکی بیانبری دصحت اوییماری به اعتبار سره (فر کتبه) گویا چه  
 بوسائل وویل چه دا کتاب به مونه د کوم خای نه پیدا کړو خو جواب یو  
 وړ کړو او ویی ویل (بهمده من بطلبه) او د امنهور کتاب دی او د علمسازیه  
 تر د معتبر کتاب دی نو طالب العلم نه پکار دی چه دا کتاب  
 را پیدا کړی او د هغه اثار و او احاد پتونه فائده واخلي کوم چه هغه  
 کتاب کی ذکر دی

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى التَّامَةِ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ

الرُّسُلِ الْكِرَامِ



کفایت دینی کتب خانہ



رابطہ نمبر

کفایت اللہ ٹیلی گرام واٹس

ایپ نمبر

+923247442395

واٹس ایپ

+923052488551